

67480

3

IACOBI THEODORI KLEIN
SECR. CIV. GED.
SOC. REG. LOND. ET ACAD. SCIENT. BONON. SODALIS
**HISTORIAE AVIVM
PRODROMVS**

CVM PRAEFATIONE
DE
ORDINE ANIMALIVM IN GENERE.

ACCESSIT
HISTORIA MVRIS ALPINI
ET
VETVS VOCABVLARIVM ANIMALIVM
MSC.

CVM FIGVRIS.



LVBECAE
APVD IONAM SCHMIDT.
MDCCL.

JACOBI THEOD. KLEIN

SECR. CIV. OR.

SOC. REG. LOND. ET ACAD. SCIEN. LOND. SODALIS

HISTORIAE AVIVM PRODOMVS

CVM PRAEFATIONE

DE

ORDINE ANIMALIVM IN GENERE

ACCURAT

HISTORIA MVRI AFINI

ET

VETVS VOCABVLARIVM ANIMALIVM

CVM FIG.



ANNO

ABAT IONAM SCHMIDT

MDCCL

OMNIBVS. TITVLIS. EXIMIO.

ARTE. MACHAONIA.

PRAECELLENTI.

DOCTISSIMO. CONSVLTISSIMO.

DN. DN.

PETRO. CHRISTIANO.
WAGNERO.

SEREN. MARGGR. BRAND. CVLMB.

A. CONSILIIS. AVLICIS.

ARCHIATRO.

ET.

PHYSICO. BAREITH. ORDIN. PRIMARIO.

IN.

HISTORIA. NATVRALI.

OCCVPATISSIMO.

F A V T I O R I

OMIBVS TITLIS EXIMIO

A M I C O . S I N C E R R I M O .

ART E M A C H A O N I A

H A E C

DE

DOCTISSIMO CONSULETSSIMO

A V I B V S

DN DN

S T V D I A

PETRO CHRISTIANO

DICAT

WAGNERO

COMMENDAT

SEREN MARGGR BRAND CALMB

A CONSILII AVLICIS

A R C H I A T R O

ET

PHYSICO BARBETH ORDIN PRIMARIO

IN

HISTORIA NATURALI

A V T O R

DOCTISSIMO



P R A E F A T I O.

De *animalibus* acturus HOMO & DOMINVS prout
 olerum ita et bestiarum(*) causa non subest, quare
 nomina ab ipso *Creatore* mihi imposita(**) jura-
 que singularia(***) multis parafrasis circumscriberem; nec
 opus est, operose definire, quo nomine vocabulum *animal*
 mihi veniat. Cognitum habeo: *Animal corpore organico*
vivo praeditum esse, quod libere loco in alium movere potens
*est(****)*. Ejusmodi machinas vivas *Cartesii*, animalia voca-
 mus, quæ vel ante oculos nobis posita, vel juxta schemata
 propria in intellectu ad examen revocare parati; hoc autem
 sine ordine perficere non possumus; qui ordo, ut fundamen-
 tum in *natura illorum* habeat, necessarium nobis videtur.

(*) Conf. *Pet. Lagerloef* de imperio hominis in bestias, Upsal. 1691. 8. De *Galathea*, Dissertat. touchant l'empire de l'homme sur les autres animaux & sur toutes creatures sublunaires, Paris 1676. 12. Regnum animale, cujus Rex homo est; *Wallerius* Diss. de hist. nat. usu med.

(**) Genes. I, 26. 27.

P R A E F A T I O

(***) Genes. I, 26. 28. IX, 2. 3.

(****) Si mavis inter animalia, quæ bestiae sunt, Te tanquam *animal rationale*, vel cum *Cesare ad Arist. H. A. Lib. I. c. 16.* tanquam *animal nobile*, vel *Lib. V. c. 18.* tanquam *animal divinum* collocare, per me licet, & locum tuum, ad descriptionem animalis attentus, haud difficulter offendes, sed caveas ne

Simia quam similis turpissima bestia nobis
in locum hominis succedat. Proprietates enim animalium communes & universales ponuntur in eo, quod crescant, vivant, sentiant cum vi loco motiva.

Jam vero in *motu* animalium *fundamentum ordinis* naturalis invenisse confidimus; imo, quod animalia vitam agant, juxta liberum eorundem loco in alium motum tuto pronunciamus, cum inanimata corpora organica & commota determinatis legibus motus presse sint subiecta.

Quodsi autem animalia libere se movere valent, consequitur, adesse certas corporum partes, quibus mediantibus, tanquam instrumentis, libere se movent. Ejusmodi instrumenta pro fundamento ordinis naturalis inter animalia locavimus.

Nonnulla utuntur pedibus, vel ejusmodi corporum partibus, quæ vices pedum subeunt, & quidem vel in *terra*, vel in *aqua*. Quædam moventur in *terra* pariter ac in *aqua* pedibus, & in *aëre* alis. Plura repunt pedibus pluribus brevissimis, flexibus se promoventia rectis, vel lamelloforum quasi squameorum per ventris longitudinem processuum ope juxta terram viis rectis & obliquis, vel in altum juxta arbores, vel
simili

DE ORDINE ANIMALIVM.

simili modo in *aqua*, aut in *terra* & in *aqua*. Alia moventur solum modo in *aqua* mediantibus pinnis; rursus alia commotis dermatum testaceorum, tanquam constitutivarum corporis sui partium, valvis, uti *diconchæ*; vel alio modo, ut *cochlides*, & *monoconchæ*, &c. vel certis anni temporibus motu usque dum indeterminato, ut *urticæ*, *holothuria* proprie dicta &c.

Quæcunque igitur Creatura globi terraquei vel moribus modo dictis vel aliter se libere movendi facultatem non habet, *animal non est*.

Animalia, quæ in terra simul ac in *aqua* moventur, vel *duobus*, vel *quatuor pluribusve* pedibus sunt instructa, vel *carent* pedibus proprie talibus.

Animalia, quæ & in terra & in *aqua* pariter ac in aëre moventur, vel *duos* vel *quatuor* vel *plures* habent pedes; illa *aves*, hæc *vermes alati*, sive *insecta volatilia* sive aliter appellantur. Animalia non nisi in aquis degentia pinnisque instructa, *pisces* (*) vocamus. Animalia, quæ non nisi in terra, regulariter quidem, moventur, rursus vel *quatuor* habent pedes, vel *duos* vel *plures*, vel *carent* pedibus.

(*) Quasi victum suum piscantia, prout piscatores dicimus, qui pisces venantur. Forte a π/ω , bibo, quod continuo bibere videantur.

P R A E F A T I O

In genere itaque animalia juxta motuum suorum instrumenta ante cognita sint, quam HOMO eadem ab invicem distinguere praesumat.

Obvia tunc sibi habebit *bipedia*, *tetrapedia*, *polypedia*, *apoda*; habebit *volatilia*, *serpentia*, *reptilia*, *natantia* (*); nec sollicitus erit de familia *amphibiorum* pro naturali animalium dispositione, quod vocabulum multos quidem errores, nullum vero characterem essentialem animalis subministravit. Quicumque ignoraret, quid sibi velint homines poloni servitiis navigiorum frumento onustorum adscripti, vulgo *Schuytnyckels*, quid Haloni, sub vulgari nomine *Hallorum*, quid *urinatores* alii, non haesitantes, ad instar canis aquatici, in aquas sese praecipitare, ipsi vitio non verterem, si tales homines forte pro Neptunis vel pro amphibiiis haberet, et juxta lustras Castoresque collocaret; Interim tamen *amphibiorum genera vitae* ad specialem singulorum historiam omnino pertinent, eadem ratione, qua volutationes porcorum in caeno ad *sues*, mundities vero ad *mustelas* (**).

(*) Graditur quadrupes; avis volat; reptile serpit; Quodcumque volat, ambulat, at non vicissim, quodcumque ambulat, volat — Alias bestias nantes aquarum incolas esse natura voluit; alias volucres caelo frui libero; serpentes quasdam, quasdam esse gradientes. *Cic. Tusc.*

(**) Postquam ad manus mihi venit Dn. D. *Joh. Gottsch. Wallerii* Upsaliensis Dissertatio de historiae naturalis usu medico 1740, doctissimum autorem mecum sentientem legi §. III: „Evidens hinc est, notas *characteristicas* — „debere esse α) constantes & perennes, β) completas, γ) quantum possibile ab externa facie desumtas, δ) minimo negotio sensibus obvias. „*Conf. ib. §. XIV.*

Haec-

DE ORDINE ANIMALIVM.

Hactenus præter *Quadrupedum Historiæ Prodrumum*, animalia nonnulla, quæ carent pedibus proprie dictis, in aliqualem ordinem redeimus: Vermes nimirum marinos in *tubulis* victitantes; animalia itidem marina, quæ ab *echinis* nomen sortita sunt; nec non *testacea*; porro *crustata* nonnulla, quæ *polypedia*; tandem in altum maris adscendimus, flumina etiam ac lacus frequentati, satis amplam copiam *piscium* circumretivimus, quos demum secundum naturalem, quo se sistebant, ordinem, aquis restituimus, postquam cum aliquali fiducia comprobaveramus: pisces neque surdos nec mutos esse.

Pro quadrupedibus *duos* ORDINES cogitatione depingimus:

I. Pedibus cheliferis (*). Horum

Famil. 1) MONOCHELA sive ONOCHELA (*ὀνοχηλεω*, pedem asininum habeo) ut Equus, Asinus &c.

2) DICHELA, pedibus in duas chelas fissis (*διχηλεω*, ungulam habeo bisulcam) *Levit.*

XI. mit gespaltenen Klauen; Cervus &c.

3) TRICHELA: Rhinoceros (a).

4) PENTACHELA: Elephas (b).

(*) Communiter animalia ungulata dicuntur, quæ vel solipeda vel bisulca; illa & solidungula vocantur; hæc ungula divisa; improprie autem bisulca audiunt, cum in ungulis non nisi unus sulcus intercedit, tegmine pedum corneo quasi in duas partes scisso. Animalia quadrupedia pedibus *cheliferis* sive *ungulatis* nobis dicuntur, quorum vel *pedum extrema* vel *digiti* pedum *undique chela cornea circumvallata*.

(a) Conf. D. Parson in *Trans. phil. anglic.* No. 470. & nostram Dissertat. vom *Nasehorn*, lect. in *Societate Gedan.* i. *Maji* 1748; improprie tamen *trisulcum* dixeris animal, quod ungula non nisi *bis sulcata* vel *fissa* videtur.

P R A E F A T I O

(b) De quo *Plin. & Arist.* „Digiti in pedibus informes, numero quidem *quinque*, „(in *anterioribus* pedibus) sed indivisi ac leviter discreti, ungulisque non un- „guibus similes,“ in *posterioribus* pedibus, si rite deteguntur phalangæ digi- torum, quatuor ungulæ apparent; sic pedum anteriorum ungula quater, po- steriorum ungula ter fulcata; prout curatius observavit celebris Anatomicus, doctissimus *Dn. Wilde*, M. D. Acad. Imp. Petropolit. Membrum & Ana- tomix Prof. P. Vide pluribus cit. Dissertat. nostram de *Rhinocerote*.

II. Pedibus digitatis (*). Horum

Famil. 1) DIDACTYLA; Camelus &c. (a)

2) TRIDACTYLA.

3) TETRADACTYLA.

4) PENTADACTYLA.

(*) Digitis unguiculatis; vel unguibus, tanquam digitorum extremis apicibus, prominentibus; vel quorum digiti superius tantum unguibus ad exitum tecti.

(a) De cujus pedibus memini me alio loco egisse (Quadrupp. hist. prom. prodr. pag. 7. nota n.)

In præsentiarum animo constituimus *bipedia aligera* secta- ri; quotquot horum in libero aëre irretire integrum nobis erit, totidem ordinate ab invicem distinguere propositum tenemus.

Cum autem nostra referat, utrum A V E S originarie (ut loqui solemus) ex *aqua*, an vero ex *terra* ortum tra- xerint, earum veram originem in historia rerum omnium primæva ante percontabimur, quam *Alitum genera* in ordi- nem adducamus & disquiramus, quænam aves ante hye- mem turmatim nostris regionibus se avertant, vias cam- posque peragrantes & deerrantes in itinere per circulum stationes suas verno tempore attingant rursusque ad nos accedant? e contra, utrum, & quænam aves, in *alias* mundi *plagas* facto ipso migratoriæ sint; denique ubinam plurimæ *hybernent*, in specie *Hirundines* et *Ciconiæ*.

Bene-

DE ORDINE ANIMALIVM.

Benevolus LECTOR rerumque usu prudens ipse iudicet, quam difficile sit, autores in regno animali toties sibi contradicentes vel intelligere vel conciliare, varietates speciebus distinguere, figuras, plerumque mutilas vel proletrias, dijudicare aut corrigere, & quæ difficultatum plures. Hinc veniam me impetraturum spero, sicubi valde dubias, aliquando fabulosas, aves tandem rejecerim, vel in medio reliquerim, usque dum usus reapse experiundo aliter me docuerit.

Operam dabimus, ut adæquata nomina generica, & quæ etiam vernaculæ linguæ accepta, vel retineamus, vel nova construamus, iisdemque probata cognomina sive latina sive germanica & synonyma specierum subjungamus ex scriptis talium autorum, qui hanc vel illam avem melius descripserunt, aut meliorem hujus vel illius figuram nobis tradiderunt.

Ubi necessitas postulaverit, pro dilucidatione historiæ hunc vel illum autorem introducere, eorum ipsa verba retinebimus, quod plures non in omnium manibus sunt, & ne suspicio in nos cadat, acsi alicujus scripta per inscitiam interpolaverimus, vel mentem autoris adsecuti non simus; juxta aves vero vel pueris familiares brevitatis erimus studiosi, quod temporis ratio brevia quidem intervalla pro otiiis nostris concedit, crassa & suffarcinata volumina conscribere vetat; sub mentem quoque venit monitum *Listeri* de Aldrovando ad *Rajum*: „Id moris est hominum, immensam lectionem & industriam ostentare malumus, quam accuratissime „paucis, eisdemque nostris, sapere. „ Vereor tamen, ne

PRAEFATIO DE ORDINE ANIMAL.

modo laborem, ac quidem juxta alia opuscula, in hoc stadio contrahere integrum mihi foret.

Sunt, qui nimis immorantur inquisitionibus, ut acu tangant *escam*, qua diversæ aves utantur, quam tamen non semper attingunt; insuper immemores, quod permultæ variis obfoniis delectentur, plurimæ autem herbi- & frugivoræ aves tanta copia filicum, glarearum arenularumve opus habeant ad triturationem sive concoctionem, quanta vix indigeant escæ ad sustentandam vitam; illi vero tramite longius aberrant, qui ab avium *esca* earundem ordines naturales derivandos statuunt.

Ab aliorum consiliis alieni propositiones nostras nemini tanquam erroribus vacuas obtrudimus. Pergratum nobis erit, si in *subsidium veritatis* candidus LECTOR illis obrusam adhibere, & deprehensis dubiis, nævis vel erroribus causam ipsam in clariore luce exponere non dedignabitur; cum quidem nemo mortalium vel solus omnes & singulas aves ubicunque locorum, prout nec omnes pisces omnesque bestias terræ cognitioni suæ ad amussim subjicere possit;

- - - non ego paucis
offendar maculis; quas aut incuria fudit,
aut humana parum cavit natura.

Vale, LECTOR BENEVOLE, & confice rem, quam quidem inchoatam omnibus numeris perficere non potui, ut scientia & delectatione satieris in *Summi Numinis gloriam*.
Scripsi IV. Nov. 1745.



INDICVLVS AVTORVM.

- A**cademia Reg. Scient. Paris.
 Acoſta Tract. de las Drogas, en Bur-
 gos 1518.
 Acta liter. Sueciæ.
 Acuſia (Car. d') de Capre; Falconaria.
 Ælianus H. Anim. *Gillii*.
 Agricola de ſubterraneis.
 Aitinger Bericht vom Vogelſtellen;
 1653.
 Alb. M. de falcon. aſtur. & accipitri-
 bus 1596.
 Albin's natur. Hiſtory of Birds I. II. III.
 Aldrov. de avibus; Ed. Bonon.
 Allgemeine Hiſtor. der Reiſen.
 Anacreon.
 Anderſon, Nachrichten von Island &c.
 Anti-Lucretius (Card. *Polin.*) Lipſ.
 Ariſtophanes.
 Ariſtot. H. Animal.
 Auguſtinus in Exod. — Hexæm.
 Aviarium Bareithan. Aves ad vivum
 pictæ.
 Baltneri icones avium.
 Bazin Diſc. pourquoy les bêtes nagent
 naturell.
 Belon; Plusieſurs ſingularités &c. 1588.
 — Idem ex verſ. Cluſii.
 — Hiſt. de la nature des Oiſeaux.
 1555. fol.
 — Portraits d'Oiſeaux, animaux &c.
 1557. 4to.
 Benzon; nova novi Orb. hiſt.
 Bericht von Groenland S. V. V.
 Beſchreibung des Ober-Erz-Gebürges;
 C. L.
 Beſleri, Baſil. contin. rariorum 1622.
 — *Lochneri*.
 Bocharti Hierozoicon.
 Bodini univ. nat. theatr. 1605.
 Bontius apud Piſonem.
 Bougeant (le Pere); auteur de l'amu-
 ſement ſur le langage des bêtes.
 Bourghet ſur l'hiſt. de petrificat.
 Boyle (R.) in præfat. ad Chem. Scept.
 Breſton, in Tranſ. anglic.
 Browks (H.) voyages.
 Cæſar ad Ariſtotelem.
 Caji, rar. anim. hiſtoria.
 Candifh; Journal van drie Voyagen.
 Catalog. avium Imper. Muſ. Petrop.
 Catesby nat. Hiſt. of Carolina &c.
 Chardin voy. en Perſe; 1735.
 Cicero, Tuſcul.
 Cluſii. exotica.
 Cnoſſelius in Ephem. N. C. G.
 Columella de cultu hort. cum coena
 B. Fieræ.
 Condamine, relat. abr. d'un voy. de
 l'Amerique.
 Coſpianum muſeum.
 Cyprianus ad H. nat. *Frantzii*.
 Dänſcher Miſſion. Berichte.
 Dale; Hiſt. and antiqu. of Harwich &c.
 Dappers America.
 Derham

INDICVLVS AVTORVM.

- Derham phys. theol.
Diodorus Siculus.
Duglossi Polonia.
Eberi (P.) appellat. quadr. insect. volucr. &c.
Edward's nat. Hist. of Birds. I. II.
Egede Description of Greenland.
Esparon Falconaria, 1617.
Faber de plant. gen. animal. 1666.
Fabritius de rebus metall. 1665.
Feuillée journ. des Observ. phys.
Flaccus (*Valerius*).
Franchiere (*Jean des*) Fauconnerie, 1567.
Frantzii hist. anim. sacra.
Fridericus II. Imp. de arte venandi cum avibus, 1596.
Frisch Vorstellung der Vögel.
Fulgosus apud *Gesu.* tit. Ciconia, & ap. *Prætor.* de Crotaliftria.
Galatheau l'empire de l'homme sur les animaux.
Gaza interpres Aristot. hist. animal.
Genesis *Moyfis*.
Gesnerus de avibus.
Gillius in *Æliano* & in re accipitraria Demetrii.
Gratianus de vita Commendoni.
Grew Museum regale.
Gmelin Floræ Sybiriæ I. in præfat.
Guarini vocabular. brevilog. 1494.
Hamburgsche Beyträge &c.
Harlejana miscellanea.
Hernandez anim. mex. hist. & rer. med. thes.
Hesse itinerarium.
Hesychius, poëta.
Hévelius in Trans. anglic.
Heydt (J. W.) Schaupl. von Afr. und Ost-Ind. 1741.
Horatius, poëta.
Johnson, in literis philosoph. ad *Rajum*.
Jonston de avibus.
Josephi historia.
Journal des Sçavans.
Isidori Orig.
Kenzlers neueste Reise &c.
Labbat voy. d'Amerique -- d'Afrique v. *Marchais*.
De Laet novus orbis.
Lageloef de imperio hominis in bestias, 1691.
Leben König Carl XII. fol.
Lemery Diction.
Lentilii memorabilia Curlandiæ.
Lettau de Ciconiis earumque propriet. 1679.
Lilienthal Geschichte der ersten Eltern.
Linnæi Fauna Suec. -- & in actis Suecicis.
Listerus in literis philos. ad *Rajum*.
Longolii Dialogus de avibus; 1544.
Maji historia animal.
Maillet descript. de l'Egypte, par *Mascrier*.
Marchais voy. en Guinée; par *Labbat*.
Marggravius apud *Pisonem*.
Marfilli, Opus Danubiale.
Martens Noordsche Weereldt.
Merianæ metam. insect. Surinam.
Molineux in Trans. anglic.
Munk Bericht von Groenland.
Mundellæ (Aloy.) epistolæ.
Natural History of Song-Birds, 1738.
Nie-

I N D I C V L V S A V T O R V M.

- | | |
|--|--|
| <p>Nieremberg historia naturæ.
 Niurenus, Bericht von Lapland.
 Nonnii (Lud.) Diæteticon; 1646.
 Olai M. res septentrionales.
 Olina, Uccelleria; 1684.
 Oppianus.
 Oviedo (Venc. de) hist.
 Pechlinus de aëris & alimenti defec-
 tu & vita sub aquis.
 Philosophical Transactions.
 Philostratus.
 Piso de Indiæ utriusque re naturali.
 Plinius, H. N. <i>Harduini</i>.
 Plutarchus.
 Poliniacus (Cardin.) v. <i>Anti-Lucretius</i>.
 Prætorii Crotaliftria tepidi temporis
 hospita.
 Preston in Transf. anglic.
 Quincy, memoires sur la vie de M.
 le C. de Marfilli.
 Raji Synopsis avium.
 Redi experimenta circa res natur.
 Reinbeck's Augsp. Confession.
 Rochefort, des Isles Antilles.
 Rudbeck (Ol.) in actis Suec.
 Rzaczynski hist. nat. Pol. I. II.
 Salmasius ad Plin. & Solin.
 Samlung aller Reisebeschr. v. Allge-
 meine Historie &c.
 Schefferi Lapponia.</p> | <p>Scheuchzeri physica sacra.
 ————— Jobi.
 Schotti physica curiosa.
 Schwenkfeld Theriotr. Silesiæ.
 Schweigger (Sal.) Reisebeschr. 1664.
 Sebæ rerum natural. thes. I. II.
 Schauw voyages.
 Sibbaldi Scotia illustrata.
 Sloane voyages to Jamaica &c.
 Spectacle de la nature.
 Stubbes in transact. anglic.
 Swalbach de ciconiis, gruibus & hi-
 rundinibus.
 Tardiff (Guliel.) fauconnerie, 1567.
 Tertre (du) des Isles Antilles, 1667.
 Tostati quæstiones in Genesin.
 Turneri avium præcip. hist. 1543.
 Thymnæi Anthologia.
 Valentini mus. mus.
 Varro de re rustica.
 Velez (Fr.) historia de los animales,
 1613.
 Venetus (M. P.)
 De Vries in notis ad Martensium.
 Wallerius (J. G.) de hist. nat. usu
 medico, Ups. 1740.
 Wegner Dissert. de avium origine.
 Willughbeji Ornithologia.
 Wormii museum.
 Zorgdragers, Groenl. Fischeren.
 Zorn (J. H.) Pethinotheologie.</p> |
|--|--|



OPERIS RATIO.

Pars I. De Origine Avium.

II. Ordo Avium.

III. Hybernacula Avium.

Accessit Historia *Muris Alpini*, & *Vocabularium*, complectens Nomina quorundam Animalium Seculo XIV frequentata.



I.

DE ORIGINE A V I V M

VTRVM AVES E TERRA AN VERO EX AQVA
SVRREXERINT?

§. I.



Nonnulli Hebræorum volucres partim ex terra partim ex aqua derivarunt; Christiani antiqui earum originem ex aqua trahunt. Superioris et moderni ævi viri docti admodum celebres ratiocinati sunt, avibus terram, prout quadrupedibus et serpentibus, competere. Causa hæc dubia nullum quidem fidei articulum ferit; valde tamen dolemus, quoties legimus vel cum mœrore auribus nostris aliquando percipimus, rursus quosdam, summam præ se ferentes sapientiam, Historiæ Creationis illudere adeo, ut per integrum vitæ suæ curriculum palam afflictus revelationum divinarum primarius autographus MOYSES in perpetuum exagitetur, imo nonnunquam ad ludibrium ponatur, ac si nihilum magis superficialiter nihilque magis inordinate literis suis mandaverit, quam Creationis historiam. Exsortes simus & malitiæ religionis contemptorum et incogitantia aliorum, qui ita judicant. Pio etsi indocto Christiano sufficere potest, cælum & terram, hancque juxta principia rerum ex solo sicco et aggregatis fluctibus coadunatam, una cum exercitibus suis tanquam gloriosa

A

Crea-

DE ORIGINE AVIVM.

Creatoris facta, DEVMque ex operibus suis ad verbum revelatum agnoscere; Vñ rerum prudentem decet, ut in gloriam AVCTOCRATORIS creatarum rerum majorem pro viribus suis habeat curam, in aliorum scrutinia considerate animadvertat, inque eo tandem acquiescat, quod veritate non ad speciem utatur.

§. II. Causam itaque propositam ante satis cognitam habeamus, quam ad Avium ordinem naturalem nos accingamus, et hybernacula plurimarum investigemus. Ad amussim consideratam hanc causam *Historia avium* omnino postulat, quod quævis historia jure meritoque a rerum suarum principiis initium ducere debet. Neminem latet, quid sibi velint *animalia terrestria*, quid *aquatilia*, et unde sit, quod illa non in aquis, hac vero non in sicco vel sub terra vitam trahant, non obstantibus erroneis principiis, e. gr. de *mustelis fossilibus* (*); Sic quoque novimus, ad minimum ex historia creationis non pro re incognita habemus, quæ de aliorum animalium, imo de plantarum ortu, revelata et relata deprehendimus. Nostra imprimis interest, certo scire, fabricam corporis nostri ex terra confectam, nosque rursus in terram redigi, ut aliquando evirescamus; quare igitur lubenter ignorare cupiamus primævam plane singularium animalium historiam, non solum terram sed & aquam & æquora pariter ac aërem frequentantium? Jucundissimas et palato nostro sapidissimas aves in tricliniis laudamus, quibus utique prout oleribus libere frui licet; quidni igitur tantillum sapere velimus, ut in gloriam benignissimi Creatoris grata mente operis sui memores simus. Non morabor juxta homines, quibus perinde foret, nosse, utrum SOL, dux & moderator luminum & caloris ex Euri an vero ex Favonii tabernaculis prodeat, tali scientiæ temere irridentes. Sane tales homines me minime interturbabunt in disquisitione, an cum illis sentiam, qui aves ex terra, an vero cum aliis, qui volucres ex aqua originarie trahunt.

(*) *Mis. IV de pisc. §. XXX.*

§. III. Jam de avium ortu solliciti, in strata nobis via ambulemus, nullum enim aliud me judice originis fundamentum habemus, quam ipsam operum Creationis diem quintam, *Gen. I. 20.* Moyſi DEVS concedidit in scripturam redigendi, omnibus numeris absolutam, Gratia suæ opus. Interest Optimi Maximi Gloriæ et Honoris, *Moyſen* perfectæ rerum doctrina instructum fuisse, quas posterorum memoriæ mandavit. Interest et sapientiæ divinæ, ne locus aperiatur suspitioni, unde anſam quærant homines,

nes, *sextupla* Creationis *pensa* inter se confundere, quæ DEVS solemnibus articulis in Ephemeridibus creationis ab invicem distinguere iussit *Moyſen*. Quicumque contraverint factis, suæ Censuræ nullum jus nullam potestatem allegare possunt. *Adamus* oculis suis non observavit animalia ante existentiam sui procreata, et unde fuerint producta, consequenter primævam eorundem historiam ex intelligentia sua ad imaginem intellectus divini, sive ex revelatione DEI, forte tempore lustrationis animalium, cognitam habuit; sed non constat, utrum primus homo omnes circumstantias, quas *Moyſes* connotasse iussus, non ignoraverit, et utrum eadem historia post lapsum in omnibus punctis per traditionem, satis quidem probabilem, ad usque *Moyſen* pervenerit, cum ipse nullam mentionem faciat, se id, quod scripsit, ex traditione patrum tenere, quod potius verbis simplicissimis, ac si ipse juxta principia rerum præſens fuiſſet, primævam historiam incipiat: In principio creavit Deus cælum & terram; nulla itaque suspicio locum habet, *Moyſen* sextupla opera DEI ita narrasse, ut opus habuiſſet, vel circa unicum animalium genus AVIVM quasi in dubio relictum, mentem suam, ut nonnulli loqui amant, a tergo explicare.

§. IV. Secundum *Bochartum* (*) verba *Genes. I. 20* et volatilia super terram in facie expansi cœlorum, sic interpretanda: et volucres volent super terram in facie expansi cœlorum; tunc non involvent sensum, quod aqua produxerit aves, sed, cum aves volare super terram jusserit DEVS, sequeretur, volucres e terra prodiisse; alias DEVS pronuntiasset, ut super aquam non super terram volarent; imo, *Moyſen* per se ipsum explicandum esse, statuit *autor Gen. II. 19* ubi expressis verbis loquatur: Deum non solum varia animalia campeſtria, sed et volucres e terra procreasse; cui sententiæ præter magnorum nominum alios subscripserunt doctissimus *Reinbeckius* (**), *Lilienthalius* (***) et de historia avium optime meritus *Dn. J. H. Zornius* (†). *Mercerus* verba *versus 20* interpretatur: Producant aquæ reptile animæ viventis et volucrem volantem super terram. Alii: Proferant aquæ copiose reptilia animantia, et volatile volitet super terram in expanso cœli. Ex *Arabe*: voluit Deus ut ambularet ex aqua ambulans habens animas viventes, et volucre volans super regionem firmamenti.

(*) *Hieroz. I. c. 9. p. 55.*

(**) *U. Conf. I Th. XIV Betracht. p. 230.*

(***) *Gesch. der ersten Eltern add. ad cap. V. p. 191.*

(†) *Petinosæol. I Th. cap. II. §. V.*

DE ORIGINE AVIVM.

§. V. Ad veritatem itaque (prout describi solet) nudam vel in tenebris apprehendendam adnitar, eandemque, quod non indiget pallio romano, vel simplici inventam linteo, a dignitate tamen non alieno, adficere paratus. Si non pudefacta perstat, bonum opus fecerim, si nuda aufugit, tela manet mea, quam nemo me invito tollere mihi que subtrahere præsumat.

§. VI. Vtique DEVS, ut bene monet Dn. Zornius, impulit Moysen ad conscribendam creationis historiam; impossibile igitur est, ut sibi ullo modo contradixerit *historicus*, prout recte argumentatur *Idem*. Moyses capite I integram historiam et singula opera, quæ sua DEVS esse voluit, ordinatim pro gloria et dignitate Creatoris recitavit. Voluit Spiritus DEI, DICTATOR, ut frontispicio singulorum operum inscriberet verba potentissima: ET DIXIT DEVS! secundum quæ omnia facta sunt, quæ exstant, utque singula pensa concluderet verbis: Factumque est vespere & mane dies unus-sextus. Cælum itaque et terra cum indigenis facta sunt per verbum: Dixit DEVS, et quodcunque singulis diebus dixit Deus, id ipsum extitit momento, nullamque licentiam habuit *historicus* a Spiritu Dei agitatus (quam quidem nos spontanei scriptores sapissime nobis sumimus) hoc vel illud in ipsa de principiis rerum omnium historia quasi lævi manu & superficialiter recitare, vel tanquam oblita quædam juxta pensa quotidiana a tergo interpolare & tamen vix intelligibilia reddere. Prout verbum Dei sic opera ejus sunt perfecta; ὅσα ἂν λέγει Θεὸς & ἔηματα ἀλλ' ἔργα ἐστὶ; nihil dicit Deus, quin verba sua jam facta sint.

§. VII. Nonne sic! DIXIT DEVS I Fiat Lux, et immediate facta est Lux. Dixit quoque Deus: II fiat Firmamentum et appareat III Arida, et factum est ita; et ait: germinet terra herbam virentem - et factum est ita. Dixit quoque Deus: Fiant IV Luminaria in firmamento cœli - et factum est ita. Dixit quoque Deus: VI producat terra animam viventem in genere suo, jumenta, reptilia et bestias terræ secundum species suas, factumque est ita, et fecit Deus *bestias terræ*. Quodcunque igitur Deus in diebus memoratis dixit, id illico factum est ita, & non aliter; in specie die VI ante hominem, qui ultima creatura, nominatim jumenta reptilia et bestias terræ secundum genera et species suas offendimus, quæ *terra* produxit. Superest Dies V, qua die DIXIT DEVS: producant *aquæ* reptile animæ viventis (quod in aqua moveatur et vitam agat) et volatile super terram sub firmamento cœli - creavitque Deus *omnem* animam - motabilem, quam produxerant aquæ in species suas et
omne

omne volatile secundum genus suum; benedixitque eis etc. Duo genera summa, quæ in diverso fluido motabilia sunt: Pisces scilicet, testacea et quæ reliqua, in aqua (in fluido aqueo) et volatilia, in specie volucres in superficie vel aquæ vel terræ, cum facultate volandi in aëre (in fluido aëreo) partim non nisi in superficie terræ et in aëre motabiles (*). Sic aquam aves natura sua adeo non averfantur, prout animalia quæ produxit arida (terra vel siccum); quin et notabilis appareat differentia inter hæc et illas, qua interanea partesque corporum analogice cum piscibus comparandas. Pinnae quippe piscium laterales, caudam remigem, squamas & vesicam aëream referunt AVIVM alæ, caudæ remiges, plumæ pennæque et singulares præ reliquis animalibus pulmones; sic et aves uti pisces, non prout quadrupedia diversis, sed unico meatu externo & lotium et stercus excernunt. Nonnulli piscium motum in aquis et volatum avium reptatum (**) vocant; quod non est hujus loci.

(*) *Glossa Bibl. Londin, 1672*: The fish and fowls had both one beginning; wherein we see, that nature giveth place to Gods will, foras much as the one sort is made to flie above in the aire, and theother to swim beneath in the water, vid. *Gentleman's Magazine* vol. IX p. 229. *ibi*: Extract from the philosophical amusement on the language of Beests: They (fishes and fowl's) all seem to have been formed nearly upon the same model. Some fly, others swim; but flying and swimming is one, and the same thing; the Element is alone different. It is written in *Genesis*, that God created at the same time the Birds and Fishes from the Bosom of the waters.

(**) Vid. *Prodrom. Hist. Quadrup.* *ibi* de Amphibiis p. 26. Nonnulli Eruditorum ex pronunciatis Dei Ter Optimi verbis argumentantur: Deum, circa separationem aquae ab arida, facta semina animalium et plantarum aquae et terrae commisisse, quae animalia pariter ac plantae suis locis et diebus ad potentissima verba Dei super terram et super aquam apparuerint. Cui sententiae eo libentius subscribo, quod Creationi, si animo recte cognitam habemus, eo ipso nihil decedit, quin potius DEI potentia et sapientia glorificentur, quippe creata semina animalium etc. terraeque vel aquae commissa testimonium ferunt non solum de omnipotentia sed et de Providentia Creatoris, cui omnes res creatae uno momento praesentes fuerunt ante jam quam, non quidem promiscue nec praepostere sed secundum beneplacitum Sapientissimi, in dictis diebus ad verbum omnipotens super aquam et terram surgere iussae illico comparuerint; cum e contra DEVS metalla et reliquos quos appellamus thesauros visceribus terrae mandavit delitescere, unde homines, ex providentia Dei, ejusmodi gazas aliquando et successive, nec sine labore, in sui nominis gloriam et cultum, commodaque humani generis (non obstante damnabili abusu) extraherent; quas, si placuisset Sapientissimo Creatori, prout gramina lapidesve vulgares, super tellurem evocare potuisset. Conf. not. c) ad *Cappellerii Epist.* p. 7. Nomenclatori lithologico praemissam. Sed ecce; Singularis exinde nuperrime enata cujusdam opinio juxta corpora petrefacta eorumque partes ex regno animali et vegetabili; quod scilicet nonnulla animalium et plantarum diebus indictis sero venientia non surrexerint super terram, hinc vita privata et successu temporis lapidifacta fuerint. Auctori ejusmodi lusus ingenii vel inviti relinquimus.

§. VIII. Palam itaque est, quinta Creationis die DEVM cum animalibus opus suum habuisse, quæ ex *aquis* creavit. Appellavit hæc animalia vel reptilia i. e. *pisces*, in specie balænas, et omnem animam in aquis motabilem, vel volatilia i. e. libere in aëre motabilia, avesque secundum genus suum, benedixitque eis simul, dicens: Crescite et multiplicamini et NB. *replete aquas* maris, avesque multiplicentur super terram, et factum est vespere & mane dies quintus. Qui connexionem harum rerum ignorare nolunt nec præjudicio indulgent, sponte cum *Majo* (*) fatebuntur: aut de avium origine sermonem hic esse, aut nullibi illam memorari; minime enim concedent id, quod concedi sibi vult *Bochartus* (§. IV.) non de creatione, sed de volatu tantum avium loqui *Moyse*n, quia mox subjicit: creasse - et omne volatile, et nec verbulo quidem mentionem facit originis avium e terra; Dixit enim DEVS: producant aquæ reptile et volatile. Sic *Moyse*s die V non de animalibus, quæ terra, sed quæ aquæ produxerant, agere debuit, et demum VI die terrestria appellavit animalia, sine ulla avium mentione. Nihil autem est factum, quod DEVS non appellavit, nihilque extra ordinem sibi propositum creavit: Non II sed I die lucem; firmamentum non I sed II; luminaria non III sed IV die; herbam non IV sed III; sic et animalia terrestria non V sed VI die, et rursus animalia, quæ produxerunt aquæ, non VI sed V die. Quæcunque vero sunt creata, facta sunt per æternum verbum DEI; DIXIT DEVS. Necesse itaque est, aves vel jam præsentibus fuisse die Vta, quum DEVS ipsis volandi facultatem concessit, iisque nomine tenus benedixit, *versu* 22, vel nondum adfuisse, sed sequenti demum, VI nimirum die ex terra prodiisse, *qua die* DEVS reliqua omnia animalia appellavit, præter aves. Ultimum nemo dixerit, nisi quintam rerum creatarum diem cum die sexta confundere velit (§. III). Unde est, quod et amicissimus *Lilienthalius* utique aves V jam die creatas pronuntiaverit (§. IV). DEVS est ordinis autor, non confusionis, et libere agit. Quam magnificata sunt opera tua Domine! omnia in Sapientia fecisti. Si sapientiæ divinæ congruum fuisset, aves ex terra producendas, dixisset: Producant aquæ pisces, et terra volucres, volantes super terram. Sic *Moyse*s, divinus historicus, non tantum de volatu *versu* 20 sed etiam et primario de origine avium locutus est (**). Quodsi vel profanus historicus in principio historiæ res singulares adeo obscure, prout de *Moyse* dicitur, et citra intellectum proponeret, satis crasso

crasso vitio id ipsi verteretur. Sed mittimus hoc, cum nonnulla supersunt ponderanda, quæ contra textum *Gen. I. 20* inferri solent.

(*) Hist. anim. I. c. I. p. 3.

(**) Perinde est, utrum *Lutheri*, an vero *vulgata* aut *Bocharti* interpretatione utamur; vel si legamus: Volucres autem volent super terram, prout volunt Dn. *Reinbeckius* et Dn. *Zornius*. Neutra historico a Deo docto contraria est; nec ullam contradictionem involvit: Pisces ortum ex aqua trahentes in aqua se multiplicent, aves autem, similem ortum habentes, multiplicentur in terra; prout nec contradictionem est, plurimos pisces ex ovis positos multiplicari, multos autem exclusis sætibus vivis.

§. IX. Urget *Bochartus* quod volucres *super terram* volare iussæ sint, et infert, quodsi aves ex aqua factæ fuissent, DEVS iussisset volucres *super aquam* volare. Ingenue fateor, me non comprehendere, quæ ratione motus Vir doctissimus hanc sententiam tulerit. Si dubius essem, meliori quidem fiducia asserere auderem: Volucres neque ex terra, nec ex aqua, sed ex aëre, corpore magis elastico præ aqua, vel ex nihilo (*), prout cælum et terra factas esse. Hoc nihil involvit absurdi, cum DEVS libere agit (§. VIII.), nihilque impossibile est ad verbum suum. Sed me non decet super historiam Creationis, quam Deus *Cap. I* connotare iussit *Moysem*, argutiasnectere. *Fostatium* (**) nimis sapere deprehendimus, quod perscrutari ratus est consilium Dei, de avibus ex aqua creandis. Ejusmodi subtilitatibus tuto carere possumus; neque volucres, prout vapores sub firmamentum adscenderent, nisi ipsis DEVS plumas, pennas alasque dedisset, ut libere in aëre huc illuc vagari possent. Neutiquam porro sequitur, quodcumque super terram volat, id ex terra suam animal habet originem. Libellæ, culices et plura insecta volatilia ad terram et super terram volant, frequentant plantas, homines et quadrupedia, singulis plerumque nociva, nec tamen in superficie terræ vel ex terra generantur; Cognitum habemus, ejusmodi animalcula ex aquis prodire; imo plures *Ephemere* vix ac ne vix quidem viginti quatuor horas super terram et aquam superstitites sunt, quin dermata sua transmutent, congregiantur, ovulaque sua aqua specificè graviora in aquam deponant, quæ post integrum anni decursum, aqua leviora fiunt, adque superficiem elevantur, unde nova animalcula ejusdem generis super terram et aquam revolitant, quorum cadavera incredibilibus multitudinibus quotannis et avibus piscibusque et piscatoribus pro hamis in escam prædamque cedunt. Insuper ex verbis: Volatile super terram v. 20 omne volatile v. 21 - volatilibus cœli v. 26. 28 - universis volatilibus cœli, II. v. 19 nihil amplius evincere possum, quam

quam descriptam animalium, quæ volatilia audiunt, naturam; quatenus nimirum in libero aëre vel in *liquido* aëre (uti loquitur *Sibbaldus* Prodr. H. N. Scot. p. II.) volitant, ut ab animalibus terrestribus et in aquis degentibus plane sint diversa, non autem, quod non ex aqua prodierint, nec prodire potuerint, itaque *versu* 20 non de avium origine, sed saltem de *volatu* sermo sit. Sic *Moyſes* lucem describit, quæ diem, tenebras quæ noctem introducant; firmamentum, quod dividat aquas ab aquis; Aridam, quæ segregatis aquis terra est, aquarumque congregatio mare; Gramina arboresque facientes semen fructumque, cuius semen in semet ipsis sit; Luminaria, quæ dividant diem ac noctem, et sint in signa et tempora et dies et annos, ut luceant et illuminent terram; duo lumina magna, ut præſſent diei & nocti, et stellas, ut dividerent lucem et tenebras; pisces, animas viventes in aqua; bestias terræ, jumenta et reptilia, quæ moventur in terra; ad usque Hominem, imaginem DEI, qui præſit piscibus maris, et volatilibus cœli, et bestiis, universæque terræ, omnique reptili, quod movetur in terra. Ita et DEVS DIXIT et fecit volatile genus, ejusmodi animalia, quæ super vel supra terram sub firmamento cœli volent; quæ facultas nemini reliquarum creaturarum communis est.

(*) Conf. G. Wegner diff. de av. orig. §. 18.

(**) *Quæst.* 325 in *Gen.* Conveniebat aquæ, quod ex ea aves producerentur, quia in aqua est aliquid crassum et ponderosum, quod ad naturam piscium competit; aliud autem est subtilius, *resolutum in modum vaporis*, quod elevatur in altum, sicut apparet in aqua bulliente; ad hanc partem subtiliorem pertinent aves, et ideo eleventur in altum.

§. X. Intelleximus modo, quid sibi velint volatilia, quinta die creata: Supereſt, locum *Gen. II. 19* evolvamus, per quem locus *Gen. I. 20*, ut volunt laudati auctores, explicandus, quod ajunt, *Moyſen* ibi expreſſis verbis dixiſſe: DOMINVM DEVM formatiſ de HVMO cunctis animantibus terræ et univerſis volatilibus cœli, adduxiſſe ea ad Adamum; ſecundum *Lutheri* verſionem: Als Gott der Herr gemacht von der Erden allerley Thier auf dem Felde, und allerley Vögel unter dem Himmel; and out of the ground the Lord God formed every beast of the field, and every fowl of the aire - . Dominus Zorn *all. l. p. 122.* putat, nihil clarius dici poſſe; ſed, ni plane fallor, circa hanc *Moyſis* proſitionem committitur (uti in ſcholis loquimur) *fallacia compositionis et divisionis*. Si hiſtoricus dixiſſet: *Formatiſ cunctis animantibus terræ et univerſis volatilibus*

bus cœli de humo, forte nihil clarius. *Moyſes* hoc loco appellat animalia partim *terreſtria* partim *volatilia*, quæ luſtrationem hominis ſubire voluit. *DEVS* (nam *piſces* ex unanimi conſenſu, prout illa adducti non ſunt) non ut explicaret vel corrigeret *verſum vigefimum* capitis primi, vel ut unici generis *originem* ſupra *neglectam* hoc loco manifeſtaret; quod non erat hujus loci. Sed forte particula copulativa (et) aves cum beſtiis terreſtribus ex humo derivaret. Verum ſi hoc, vocula & eandem habebit poteſtatem *verſu* 20 capitis I, quam habere videatur *verſu decimo et nono* capitis II, ſcilicet: producant *aquæ* reptile animæ viventis & *volatile* ſuper terram; ergo, ex conceſſis, ſecundum *verſum* 20 volucres ex *aqua*, ſed ſecundum *verſum* 19 non ex *aqua*, verum ex *humo* creatæ, quod apertam et incontestabilem involvit contradictionem; ſic juxta *verſum* 19 componuntur quæ dividenda, et juxta *verſum* 20 dividuntur quæ componenda; ergo talis propoſitio laborat *fallacia compositionis et divisionis*; ergo *verſus vigefimus* per *verſum decimum* & *nonum* non eſt explicandus; ergo *verſus* 20 per ſe *manifeſte clarus*; rursus juxta *verſum* 19 ſequeretur idem quod ſecus ſentientes ex *verſu* 20 elicere volunt, nimirum: *Moyſen* *verſu* 19 *minime de origine avium* loqui, ſed pariter ac *verſu* 20 tantum de *VOLATV*; tunc autem ex ſententia *Maji* (§. VIII.) nullibi in ſacro codice mentio facta originis volucrum; quod nemo dixerit. Quicquid autem ſit, nihil omnino obſtat *verſui* 20, ut, vel juxta communem loquendi modum, recte intelligam *Moyſen*, articulatim et diſtincte referentem: *piſces* et volucres quinta die ex aqua productos. Sed poſita meliori interpretandi compoſitione, mediante particula diſjunctiva, *autem* (§. IV.) volucres autem volent etc. et quid tum? mihi nihilominus tamen imperare non poſſum, non pertinere aves ad animalia, quorum creationem *DEVS* quinta die abſolvit, qua vero die *Deus* expreſſis verbis animalia creare voluit, quæ ex aqua moverentur. Porro, quod negari nequit, maria ſive aquas æque ac terram ſub *firmamento cœli* fundatas eſſe, quodque numeroſi exercitus volucrum in aquis conſideant, innatent aquis, eſcam ex aquis petant, et aqua circumdati multiplicentur (quæ omnia plus involvunt, quam *volatus ſuper aquam*) ideo perperam argumentamur: quodcunque volat ſub firmamento cœli ſuper vel ſupra terram, id nihilum communicat cum aqua (§. IIX); prout perperam dicitur: *Aves paradifiacas* (*) cum terra nullam habere communicationem; nec valet conſequentia: *Piſces* mancant in aqua ex qua procreati, *Aves* autem volent ſuper terram ſub firmamento cœli, ergo aves originem non

trahunt ex aqua. Cui ludere animus sit, dixerit: *neque pisces ex aqua*, sed ex terra esse creatos; quod aqua non solum humum circumfluit, sed quoque omnibus in fluctibus terram pro basi, pro fundamento et pro receptaculo habet; me autem lusus in re ardua minime decet, certo quippe persuasus sum, versum 19 capitis II nullo modo explicare versum 20 capitis Gen. I ad mentem secus sentientium.

(*) Nomencl. Lithol. tit. RVBETITES.

§. XI. Quodsi autem *Moyſes per se ipsum* explicandus, conferamus versum *vigesimum capitis primi* cum versu *decimo et quarto capitis VII*, ut comprobetur id, cuius mentionem fecimus §. IX, quod nimirum verba: producant aquæ volatile, sint verba omnipotentiae et creationis, quod autem volent volucres, sit descriptio creaturarum, quæ aves vel volatilia vocantur. Nam ita sonant verba juxta Arcam salutis: „cunctumque volatile secundum genus suum, universæ aves omnesque volucres,, vel secundum *biblia germanica: allerley Vögel nach ihrer Art*, addita explanatione: *Alles was fliegen konnte, und alles was Fittig hatte*. Sic Noachus non solum *aves* sed & omnes *volucres* sive *volatilia* omnia, consequenter et *Vespertiones* etc. in arcam gratiæ suscepit: *universas aves omnesque volucres*. Sic sufficit propositio *Moyſis*: „producant aquæ reptile animæ viventis et volatile super terram sub firmamento coeli,, ut certo sciamus, utrum ex terra an vero ex aqua originem habeant ejusmodi animalia, quæ super terram sub firmamento coeli libere vagandi facultatem (*) ex voluntate *creatoris* nata sunt.

(*) Vid. defin. nostram Volatilium; *Pb. Trans. angl. No. 427*.

§. XII. Ut salva maneat causa avium, considerandum porro, *aves* non solum super vel supra terram, sed potius super globum, quem appellamus *terraqueum* volitare, etiamsi *Rever. Dn. Zorn* hanc instantiam nullius momenti esse pronuntiaverit; me iudice, multum valet. Nos diutissime aliquando ambulamus vel equitamus vel curru vehimur nec rivulos attingentes; sæpe cervi aquam sitiunt; aves vero super terram super aquas volant, hasque certius citiusque deprehendunt, ac alia animalia. Ipse *Dn. Zorn* quam plurimas aves pro lubitu, et præter omnem necessitatem, ad hybernacula transmarina deportavit; et, bone Deus, quot maria clausa, innumeri vastique lacus, freta, ingentia flumina, fluvii rivuli. que intra *aridam*, quæ *Terra* est! Sic *Terra* non semper *siccum* significat, sed

sed sæpissime globum terraqueum, quem terra marique frequentamus; ideo tamen nemini inferre licet: ergo aves *ex globo terraqueo* creatæ. Præterea, ut jam supra monuimus, non solum siccum, quod vocatur *terra*, *cælo* subjectum est undique; Aves et super maria volantes sub cælo, atmosphæram nostram superante, sub firmamento volitant, prout nos super aquam quandantenus vel in aqua navigamus. Permulta genera avium, eorumque magna copia (ut juxta Islandiam, Spitzbergam insulas &c.) citius in aqua quam in terra confident, et præ hominibus bestiisque terræ fruuntur commodis *ex globo terraqueo*; omnes nimirum aves piscivoræ et palmipedes, non nisi pisces, testacea et amalophyta pro victu habentes; in specie colymbi podicipedes, proprie Mergi, natura pedibus ita constructis, ut absolute non nisi pro aqua et aëre facti videantur; in terra vel in sicco nec stare nec gradiri, neque a terra in aërem se extollere potentes, licet plerumque, perperam quidem, in picturis erecti referantur. Hæ aves nunquam in solum continuum feruntur, sed vel sub firmamento in aëre super aquam et terram, vel in aqua apparent, inque regionibus arundinosis et uliginosis ita nidulantur, ut undique aquam sibi proximam habeant, vel in recessibus rupium, ut juxta Islandiam, mari vicinarum pullos edunt, quos non sine periculis justo tempore in aquam demittunt. Nemo tamen talium avium ova sua, prout pisces branchiati ovula sua, in aquam ponit, verum in nidos; jussit enim Deus, ut se multiplicent aves in terra, mediantibus nidis ex arundine et quisquiliis aut plumis suis compactis, aliquando super fruticetis et eminentiis in locis uliginosis (*) vel juxta flumina. Sic aquam genus alitum adeo non averſatur, uti animalia campeſtria, quæ non nisi in sicco vivunt et multiplicantur.

(*) *Bellonius de Avibus Lib. III. c. 22.* et quidem de *Mergo minimo*: A peine se peut mettre à voler; toutefois qu' il est élevé en l'air, il vole fort long, et quand on le trouve en quelque petit maré, ou il n'a secoussé à s'élever en l'air, souvante fois les petits enfants se mettent à le pourchasser à coups de pierres et le rendent si bien lassé, qu'il se laisse prendre à la main, ou bien autrement on le prend aux gluaux.

§. XIII. Quare, quæso, AVES quinto Creationis diei subtrahere et tam operose in sextum diem translocare cupiamus! nulla urgente necessitate, nec sufficienti satis ratione; quo facto certitudinem de *ipsarum ortu præ origine vermium vel reptilium* perderemus. Quare etiam tam anxie nobis persuadere velimus, DEVM permisisse, ut *Moyſes* juxta historiam

floriam rerum omnium *indiserte* de avibus commentatus sit *die quinta*, cum reliqua opera DEI Creatoris, in diebus superioribus et sequenti nullum nobis dubium moveant? et Homini, tanquam CREATVRAE ad imaginem DEI tantum sit in circumstantiis de origine avium! Ali- ter sentimus de Hominibus, qui scientiam de rerum omnium creatione inter inutiles supervacaneasve quaestiones Christianismi connumerant, re- velationem primæ gratiæ inconsiderate prætereuntes. Satis exploratum et bene habuisse *Moyſen*, quodcunque singulis diebus divinatorum operum connotavit, nullaque interpretatione longe petita indiguiffe, argumento est caput secundum mox *in principio*, ubi fiducia sinceræ historiæ abso- lutæ plenus *anima letatur*, inquires: Igitur perfecti sunt cœli et terra et omnis ornatus eorum! *versu 1.* Also ward vollendet Himmel und Erden mit ihrem ganzen Heer! et *versu 2.* Complevitque Deus opus suum, quod fecerat etc. Also vollendet Gott ic. *versu 4.* Illæ sunt generationes cœli et terræ, quando creatæ sunt in die quo fecit; Also ist Himmel und Erden worden ic. (non aliter). Quibus exclamationibus ter repetitis nos commonefacere voluit, ne quid vel addatur vel dematur HISTORIAE CREATIONIS. Superaddimus, quod, si *Moyſes* se lapsum commi- sisse sensisset, sane mox in principio capitis secundi casum reparasset, non demum *versu decimo et nono capitis ejusdem*.

§. XIV. Sic convictum me sentio,

Aquam ad verbum DEI produxisse omne Alitum genus.

Summa propositionum hæc est:

Creasse DEVM omne volatile quinta die;

Hac die animalia appellata, quæ produceret aqua;

Reptile animæ viventis, i. e. pisces, et quæ reliqua, in aqua vitam ducere et multiplicari jussa;

Volatilia autem, in specie aves, ex aquis ut adscendant super terram sub firmamento cœli, et multiplicentur in sicco.

Hoc in luce veritatis proferre animus fuit; Aliorum sententiam a mea alienam non improbaturus quod neutra fidei articulum ferit. In eo ac- quiesco:

Sic perfecti sunt Cœli et Terra et omnis ornatus eorum.

Gen.

Gen. II. 19. 20.

Omne quod vocavit Adam animæ viventis, ipsum est nomen ejus. Appellavit Adam nominibus suis cuncta animantia, et universa Volatilia Cœli, et omnes bestias terræ.

II.

ORDO AVIVM.

§. I.

AVES (*) sunt bipedia, aligera, plumosa. Hæc definitio avibus propria est, præ reliquis volatilibus; qua ab insectis volitantibus, a vespertilionibus similibusque et a piscibus, pinnis lateralibus in alas productis, facile distinguuntur.

(*) Nomen ab hebraico Aph i. e. volans. Avis in altum se extollens majorem pondere suo vim 3000, volatura 12000 majorem superare tenetur, J. J. Scheuchzerus *Jobi phys. sacra* p. 46.

§. II. Avium FAMILIAE a constructione pedum, GENERA a rostris; TRIBVS vel a qualitate *capitis*, vel secundum alia corporis momenta determinantur. Sic extremæ corporis partes, PEDES et ROSTRA naturalem avium ordinem docent.

§. III. FAMILIA I. pedes habet didactylos, digito *nullo postico*. Fam. Struthio. *Straus*; quod vocabulum vernacula lingua pennas majores I. significat, quarum latera fluctuantibus plumis superbiunt.

§. IV. Nonnullæ habent pedes tridactylos, *simplicibus* digitis, *nullo postico*. Casuarii &c. Digiti *simplices* et nudi vocantur, non intertexti omnino membrana, nec lobati aut fimbriati.

§. V. Quædam habent pedes tetradactylos, *duobus* digitis *anticis*, *III. rotidem posticis*, simplicibus. Harum nonnullæ adscendunt in altum descenduntque, opitulante rostro adunco; aliæ adscendunt cauda suffultæ, rostro cunei-formi, ut et ligna perforare valeant; quædam per ramos saltantes insecta fructusque venantur. *Ispida* fluvios linire dicitur, pisciculos jaculans, et in abruptis littoribus, sub terra degens.

§. VI. Quædam pedibus tetradactylis, digitum habent *unicum posticum*, omnes *simplices*. Hæc familia est numerosissima et nobilissima.

§. VII. Nonnullæ habent pedes tetradactylos, digitis *tribus membrana* v. con-

conjunctis, postico *simplici*; sive palmipedes *Patsch-Füsse*, digito *postico* simplici; rostris vel plagioplateis vel coniformibus, vel anomalis.

Fam. VI. §. VIII. Quarundam tetradactylorum digiti *omnes* membrana omnino intertexti; propriissime palmipedes.

VII. §. IX. Nonnullarum pedes tridactyli, digitis *omnibus conjunctis*, sine *postico*.

VIII. §. X. Ultimo loco tetradactylorum digiti sunt *lobati*, vel utrinque *imbriati*, *posticus* plerumque simplex.

§. XI. Non dantur AVIVM FAMILIAE plures, a qualitatibus pedum derivandæ; suntque pedum DIGITI ad *minimum* numerum duo, ad *summum* quatuor.

§. XII.

TABVLA SYNOPTICA.

ORDO AVIVM.

FAMILIA I. Struthio, Strauß. §. 13.

II. { Gen. I. Struthio Nothus, Strauß-Bastard. §. 14.
 II. Casarius, Casuar. —
 III. Tarda, Trappe. —
 IV. Gavia, Rybit. —
 V. Himantopus, Kiemen-Veln. —
 VI. Ostralegus s. Hæmatopus, Augster-Man.

III. { Gen. I. Psittacus, Papegey. §. 15.
 II. Picus, Specht. §. 16.
 III. Cuculus, Guckug. §. 17.
 IV. Ispida, Königs-Fischer. §. 18.
 V. Touraco, Rex, Krohn-Vogel. —
 VI. Nasutus s. Piperivorus, Naasweis. Pfeffer-Graas. —

IV. { Gen. I. Accipiter, Hab ich? Fang-
 Vogel. §. 19.
 II. Corvus, Rabe. §. 28.
 III. Pica, Aeltster. §. 29.
 IV. Sturnus, Starre. —
 V. Turdus, Drossel. §. 30.
 VI. Alauda, Lerche. §. 31.
 VII. Ficedula, Fliegen-
 stecher. §. 32.
 VIII. Hirundo, I. Cauda æquabili. Caprimulgus, Heze. §. 37.
 Schwalbe. II. Cauda divisa. Hirundo vulgaris, Zir-
 §. 36. Schwalbe. §. 38.

{ Trib. I. Aquila, Adler. §. 20. 21.
 II. Vultur, Geyer. §. 22. 23.
 III. Falco, Falck. §. 24. 25.
 IV. Ulula, Eule. §. 26. 27.

{ Trib. I. Luscinia, Nachtigall. §. 33.
 II. Trochilodytes, Zaunkönig. §. 34.
 III. Sylvia, Brust-Wengel. §. 35.

FAMILIA

FAMILIA

- Genus IX. Parus, Meise. §. 39. *Tribus I. Vulgaris, Korn-Dieb. §. 41.*
 X. Passer, Sperling. §. 40. *II. Emberiza, Ammer. §. 42.*
III. Linaria, Henffling. §. 43.
 XI. Scolopax, Schnepffe. §. 46. *IV. Coccothraustes, Kirschschne-
 ler. Klepper. §. 44.*
V. Fringilla, Zinck. §. 45.
 XII. Glareola, Sand-Strand-Laufer, §. 47.
 XIII. Rallus, Ralle. §. 48.
 XIV. Mellifuga, Honigsauger. Schmetterling. §. 49.
 XV. Falcator, Sichler. §. 50. *I. Falcinellus, Baumflette. §. 51.*
*II. Arquata, Brau-
 cher. §. 52. Numerius, Regenbogel. §. 52*
Merops, Imben-Wolff. —
Upupa, Wiedehopff. —
 IV. *I. Alektor, Haushahn. §. 54.*
II. Pavo, Pfau. —
 XVI. Gallinaceus, Kräher. Hahn. §. 53. *III. Meleagris, Catecutter. §. 55.*
IV. Phasianus, Phasan. §. 56.
V. Perdix, Kephun. —
VI. Coturnix, Wachtel. —
VII. Lagopus, Rauchfuß. §. 57.
 XVII. Columbus-ba, Tauber, Taube. §. 58.
 XVIII. Grus, Kranich. §. 60. *Ardea, Reyger. §. 62.*
Ciconia, Storch. §. 63. Platea, Löffler.
 XIX. Hamiota, Angler. §. 61. *Anomaloroster. §. 64. Phœnicopterus,
 Scharf-Schnäbler*
*Tantalus, f. Locu-
 lator, Nimmersatt.
 Mauchler.*
 XX. Jaculator, Harpunierer. §. 65. *Tribus I. Platiroster, §. 68.*
Anser, Gans §. 68.
*Breit-Schnäb-
 ler. §. 67. Anas, Endte. §. 69.*
*II. Ciconioster, Re-
 gel-Schnäbler. §. 70.*
Larus, Mewe. §. 70.
Serrator, Strickfager. §. 71.
Mergus, Halb-Endte. §. 72.
*III. Anomaloroster: Avosetta, Schabbel-
 Schnäbler. Corriera. The Cutwater &c. §. 73.*
 VI. Plancus (*). Tetradactylus; omnibus palmatus, Patschfuß mit vier
 verbundenen Zeen, (Onocrotalus. Corvus marinus &c.) §. 74.
 VII. Plautus (*) Tridactylus, palmatus, dreyzeeger Patschfuß; hinten
 keine (multæ Islandicæ.) §. 75.
 VIII. Dactylobus (Tetradactylus, digitis lobatis.) Dicroatus (Δικροατος
 digitis utrinque fimbriatis) Mit Colymbus (eigenti.) Taucher. §. 77.
 belabten-Falbal-Zeen. §. 76. *Fulicæ, Blasuhhn. —*

*) Non

ORDO AVIVM.

(*) Non vapulare spero, quod nomina celebrium autorum tribus avium familiis imposuerim. Memoriae Tuae, Curiose LECTOR, melius consultum volo. Caeterum Doctissimo Anglo, Rob. PLOTTO, sagacissimo in Historia naturali IANO PLANCO Ariminensi, et latinae comediae facile Principi M. ACCO PLAVTO, aequè ignominiosum est, quod vocentur palmati (Στιγανοποι), non quidem pedibus pulchris (καλοποι) vel teneris (μαλακαιοι), ac mihi, quod nomine et omine vocer parvus (βαρυς) non magnus (μακρος).

§. XIII.

FAMILIA PRIMA.

Fam.

I.

DIDACTYLAS; NVLLO POSTICO. Two Zee.

STRUTHIO. Struthio-Camelus autorum. *Straus, Struz*. Ostliche angl. *VVill. Aldr. Gesn. Raj. Albin. Vol. III. no. 31. Ema Lusit. Struthio* (pullus) *Seba I. p. 83 tab. 51. Afra Horat. i. e. Africana avis.*

Vocabulum *Straus* (§. III) vernac. lingua pennas majores sive calamos per latera in alis, caudaque, fluctuantibus plumis superbientes significat. Struthio-Camelus, quod avis est procera, pedibus ad instar *Cameli* quasi ungulatis, sive divisis, pennis superbiens; juxta *S. Codicem* ungulis fissis, mit gespaltenen Klauen (*). Rostrum habet plageoplateum, molliusculum, ut quadantenus lunari possit, capite speciem anseris referens. Alitum sola palpebras habere dicitur, *Plin.* collo incurvato. Alas quidem, pro volumine corporis gerit parvas, quarum tamen alteram instar veli erigens, saepius ambabus, aërem reverberans, citissime cursum promovet (**). Postico digito et anticorum intimo prorsus caret; ab infima parte colli plumæ incipiunt. Dorsi pennæ in mare nigerimæ, in foemina fuscaer (***) . In capite et collo crines habet corneæ substantiæ.

(*) Conf. *Prodr. Hist. quadr. nat. promov. p. 7.*

(**) Struthionem avem dixeris mere terrestrem qui alis super terra non supra terram utitur; currens tamen aërem, agitando alas, continuo dividit, rapideque currit, ac si volatu sese per aërem oculis subtrahat, ita ut nec a cane nec ab equo, sine artificio, superari queat. Arabes aliquando ultra dies duas tempus consumunt, persequendo Struthionem, quem prius quasi aliud agendo agitant, ut impedian, ne escam ante capiat, quam severiori venatu prosequantur; nimis impetuesi nunquam attingerent avem ad montosa loca et abditas speluncas fugientem.

(***) An ubique locorum sive in Asia, sive in Africa, nescio. Interim variantes colores in avibus accidentiæ sunt, uti in *Loxia*, quæ colores quotannis his vel ter mutat; in *Lagopo nivali*, in *Emberiza*, quæ passer nivalis; colores vero et picturae constantes species generum distinguunt.

§. XIV

ORDO AVIVM.

17

§. XIV.

FAMILIA SECUNDA

Fam.
II.

TRIDACTYLVS; NVLLO POSTICO. Drey Zec.

GENVS I.

STRUTHIO-NOHVS. Straub-Bastard. Ohn-Schwanz. Grauer Casuar mit Straussen-Schnabel; Struthio americanus, cauda fere nulla. Nhanduguacu, Marggr. Pis. Frequens est Rio grande.

Tres habet digitos antierius versus; unguibus nigris, crassis, haud acutis; loco postici corpus subrotundum, grossum, durumque ad plantam pedum, unde difficulter vel plane non in area laevi aut tabulata incedit; rostrum Struthionis æmulum. Avis pariter mere terrestris. Mirum in vasis his avibus, quod non solum gregarios canes evadant, sed et alterutram alarum distendendo, dextrorsum et sinistrorsum ita cursum dirigant, ut barbarorum tela eludant, Piso: plumis per totum corpus griseis; cauda pene nulla, cristis, vel fluctuantibus plumis, caret; corpore ovato. Ex hac descriptione patet, ad primam familiam hanc avem trahi non posse; magnitudine a Struthione est secunda.

GENVS II.

G. II.

CASEARIUS. Casearis; Emeu, Eme; Bont. Worm. Clus. Aldr. Raj. Will. The Cassawary; The Cassawar Cock, Albin. II. no. 60. Casuar.

Rostrum carinatum quinque uncias superat, mediocriter crassum, extremo parumper aduncum; rictum habet amplum; cristam vel excrecentiam capitis crassam, corneam laevem, non angularem; plumas setosas rarasque, cute ex cæruleo purpurea ad caput et collum interludente; caret cauda; alæ brevissimæ; pennulæ setosæ plerumque in duos vel tres cuspides flexiles terminantur (*). Clusius et marem et foeminam optime descripsit: „Rostrum prona pars quodammodo arcuata; supina ab ejus scissura ad extremum mucronem quinas uncias longa; infra rostrum bina, velut membranacea palæaria habet; pedes non bifurcos, sed tribus digitis præditos, sine calcari, Otidis seu Tardæ pedum modo.”

(*) Plumæ ejus perpetuo sunt geminae etc. Clus. Exot. p. 98. Nieremb. p. 218.

GENVS III.

Gen.

TARDA. Trappe. Gallinaceo, et rostro et pedibus digitisque dissimilis; solet tamen ad genus gallinaceum vocari.

C

I. TAR

Fam. I. **TARDA** simpliciter. *Ufer-Trappe. Trap-Gans. Trappus.*
 II. *Anser-Trappa. Schwenkf. Otis, Aldrov. Will. Erytrontaon, Olai M. Tetraon Longol. The Bustard Albin III. n. 38. 39. The Cock and Hen. Edward II. p. 73. 74.*

Avis elegans; nostratibus satis nota; ^{vere} autumno et hyeme oleribus valde nociva; capite et collo cinereis; venter albet; dorsum lineis transversis rufis et nigris varium. Mas cauda, ut Meleagris, superbit tempore aphrodisiaco; non nisi duo ova ponens, communiter in tellure segetis avenæ, quam fœmina ovis incubans collo procero superare potest. Sectatores ubi suspicatur, ova sua sub alis transportat in alium locum. Irascens inflat cutem sub rostro tantillum dependentem. Mas circum caput plumis longiusculis radiatus. Nostrates aves ab anglicis et gallicis nonnihil differunt; conf. Edward et Mem. de l'Acad. depuis 1666-1699. Tom. III. Part. II. p. 101.

II. **TARDA NANA. Zriel-Griel-kleine Trappe.** An otis (uti videtur) sive Tarda aquatica *Gesn.?* Stella avis, *Aldrov. Lib. 13. c. 13. Anater campestris, Canne petiere, seu Tetrax, Bellon.*

Comparisonem cum Tarda I admittit, qualis inter Urogallum seu Tetraonem Lagopum majorem intercedit et inter minorem; hujus magnitudinem non superans. Fœminam habui anno 1737 (*aviar. Bareithan.*). Colorum pictura antecellit fœminam Tardæ majoris, carne et sapore fœminam Urogalli minoris. Ad ponenda ova parata fuit illa avis, cum selopo necata fuerit, quæ ova sapidissima sunt.

III. **TARDA MECHAENSIS, ARABICA. Der Draber.** The arabian Bustard. *Edw. I. p. 12.*

Longior collo cruribusque, quam Tarda nostras, graciliorque corpore; magnitudine Gallo-pavonis; pennis auricularibus nigris erectis, ave superbiente. Syncipite albo; vertice et superiori colli parte ex rubore fuscis; dorso ultra uropygium et alarum medietatem simili colore commixtis nigris extremitatibus plumarum squamatim vario; alas ab humeris alba linea distinguit, remigesque qua dimidiam partem nigredo per squamas; genæ albæ oculos ambiunt nigerrimos; gutture, inferiori collo et pectore ex albo et ex cinereo punctulatis; ventre albissimo sub cinere lavigato; cauda cinerea, juxta extremitatem coluris nigris; pedibus fordide albis et lamellatis, sive tegulatis.

IV. **TARDA MUCVCAGVA, Trappa Marggr.** Gallina sylvestris, *Will. Raj.*

In pedibus habet tres digitos antrorsum versos, crassiusculos, un-^{Fam.}guibus brevibus obtusis. Calcaneus rotundus, ut in Struthionibus, et II. paulum supra illum breviusculus digitus (i. e. digitus spurius, vid. infra Gaviam) versus interiora; ita *autores*. Corpus subrotundum ad plantam pedum calcaneus dici nequit; vid. supra Struthio-Nothus.

GENVS IV.

^{Gen.}
GAVIA. PARDALIS. MORINELLVS; Has aves unico genere IV. Gaviarum comprehendimus, quo genere et *autores* complectuntur; magnam inter se affinitatem specie et forma colunt, differentiis ex formositate corporum et ex eo petendis, quod quædam omnino non nisi tribus digitis, quædam insuper, ut in Tarda IV, *calcaneo spurio* instructæ; quod et in genere canino observatur (*); quæ anomalia contra genus allegari nequit; e. g. *Pardalis viridis* nullum fert vestigium digiti postici, e contra *Pardalis fuscus* unguiculum cuti innatum habet vix lineam longum, & *Vanellus vulgaris* unguiculum circiter duarum linearum. Insuper ejusmodi processus sive appendices non nisi digitos spurios esse exinde apparet, quod longius a planta pedis positi, ita ut aves nullatenus, nisi forte in paludibus aliquantisper, iisdem insistere nedum incedere queant, cujus gratia natura avibus tetradactylis digitum posticum concessit non solum, sed et ad capiendum, seque in ramis arborum sustinendum. Cæterum hallucinationes discrepantium autorum tam circa descriptiones quam juxta figuras avium nullam nobis imperabunt necessitatem mutandi genus. Omnes, hujus generis, stolidæ sunt aves, facile cicurandæ; omnesque, præter octavam, macropteræ.

(*) Prodr. Quadrupp. p. 15.

I. GAVIA vulgaris. Gavi (perperam *cinerea*) *Eberi* et *Peuceri*. *Vanellus*, quod alis instar vanni aut ventilabri commotis strepitum excitat. Capella *Gazæ*. *Ταυγαργίος*, Pavo Sylvestris. *Kyvitta*, ob vocem, *Schwenk*. *Rywitt*; *Gybis*; *Gysis*; *Feld-Pfau*. Capella s. *Vanellus* *Will.* *Aldrov.* Capella et *Parcus*, *Bellon.* *Tewit*; the Laywing Plover, *Albin.* I. 74. forte varietas, si recte picta. Satis nota avis ampliorem illustrationem non postulat.

II. GAVIA VIRIDIS. *Pardalis* seu *Pluvialis viridis*: The green Plover, *Will.* Verd pluvier, *Albin.* I. 75. *Marsilli* V. 54. *Pardalus* III *Schwenk.* *Vivago* *Bodini.* *παρδαλος* *Aristot.* *Grüner Gybis*; *Pardel* vulgo; *Pulvier*, *Longol.* *Pulros* *Peuceri.*

Fam. *Marsillius*, *Willughbejus* omnesque autores nobiscum conveniunt, II. avem nullo postico digito, nedum ullo vestigio calcanei spurii, quo *Gavia* vulgaris gaudet, præditam esse, et nihilominus tamen videsis *posticum digitum* huic avi, quo incedere potest, in pictura apud *Marsillium* Op. Danub. Tom. V. p. 54. Tab. 25. Pardales omnes caput habent minus formosum, physiognologicis stupidum. Hæc avis collum fert breve, et ducta proportionem trunci caput magnum, oculosque amplos. Solitaria est in locis demissis pratisque. Totum corpus fuliginosum, innumeris maculis ex viridi luteis belle tygrinum. Pennæ alarum majores nigricant, media ex albo fimbriata; inferiori corpore maris nigerrimo. Figura *Albini* æque parum valet, ac figura *Marsilliana*, nisi quod ex hac dispositio macularum paulo melius observari queat; imprimis juxta *Gaviam* III rostrum et pedes adulterata ab *Albino* exhibentur, non obstante descriptione a *Willughbejo* mutuata. Comes *Marsilli* adhuc alias recenset *pluviales* Tabb. 27-31; sed non sufficiunt descriptiones, ut aliquid certi de illis statuere liceat; ad *glareolas* potius referendæ.

III. GAVIA s. PLUVIALIS CINEREA. *Pardalus* II *Schwenk*. *Squatarola* *Venet*. *Grauer* *Syngis*, *Pardel*. The gray Plover, *Albin*. I. n. 76. *Marsilli* Tab. 26. *Will. Raj*.

Super nigredine ex luteo, cinere obducto, variegata; infra collum oblongas habet maculas nigras. Digitus spurius, cujus supra mentionem fecimus, non nisi unguiculus est, vix distinguendus; unde *Schwenk*. sine calce; et *Will*. posticus digitus valde exiguus. Rostrum ex nigro rubescit.

IV. GAVIA ROSTRO VIRESCENTE, CONICO, ACUTO. *Pardalis*, quæ *Oedicnemus*, *Bellon*. *Charadrius* *Gesn*. *Aldr*. The Stone Curlew, *Steinwelger*, *Raji*. *Albin* I. 69. *Grünschnäblicher Pardel*.

Summa confusio inter est *Charadrios* et volutores lapidum. *Oedicnemus* figura apud *Albinum* bene valet. *Raj*. et *Willughb*. (ultimo duas figuras *Charadrii*, *der See-Perche*, debemus) ajunt, avem hanc postico digito carere; quod verum; Sed non nobis arridet Synonymum *Charadrii*, etsi cum *Willughb*. faciamus, qui *Gesneri* et *Aldrov*. *Charadrium* cum *Oedicnemus* *Bellonii* unam eandemque avem esse, recte judicat. Cum autem rursus *Charadrius* et *Hiaticula*, *See-Perche*, Synonyma audiant, et *Oedicnemus* quidem lapidarius vel lapidator sit (quod artificium *des Steinwelgers* omnes aves littorales didicerunt) neutiquam tamen, vel magnitudine corporis obloquente, *alauda littoralis*, quæ *morinellis* affinis, sive *Hiaticula* audiat; quippe ille ab extremitate rostri ad extremum caudæ

cauda 18" et usque pedum ungues 20" absolvit. In qualibet ala numerantur 29 pennæ; extremæ duæ albescunt, in medietate et ad exitum lituris II. transversalibus pictæ. Descriptionem *Albini* probamus.

V. GAVIA MORINELLVS simpliciter. *Gesn. Will. p. 230.* The Dotterel *Albin. II. 61. 62.* Mornel-Sybis. Morinelle. Mornell. Hauptsummer Sybitt. Morinellus *Jo. Caji* rarior. p. 96; quem vide; tribus tantum digitis, posteriori nullo.

Capita harum avium præ reliquis sui generis sunt circinata magis, prout capita columbarum, quas Morelchen nostrates appellant; forte a cerasis rotundis Morellen; Tutius nomen derivatur a græco vocabulo: Μορίνος, quod stupida avis est; Dotterel *anglis* idem significat; unde *Gesnerus*: Ein Vogel gemein in Engelland; möchte von seiner Thorheit ein Thor genennet werden. *Albini* figuræ satis accuratæ.

VI. GAVIA LITTORALIS; Morinellus littoralis f. Hiaticula; See-Mornel. See-Perche, The Sea-Lark, *Will. Raj. Albin. I. 80.* Alouette de mer vid. *infra No. IX.*

Circiter dimidio major Alauda cristata; reliqua vid. apud autores. Mas et foemina in Aviario Bareith. In cavernis ad littora latitat.

VII. GAVIA MORINELLA ALTERA; Morinellus cinereus. The Dotterel *Albin I. 63.* Grauer Mornel. vid. aut.

VIII. GAVIA BRACHYPTERA, VOCIFERA. Vanellus vociferus. The Chattering Plover; Pluvier criard; Kildeer *Virgin.* a voce; *Catesby p. 21.* Lang-geschwanger Mornel, Sybis.

Forma similis Vanello, Gaviæ I. Capite in plumis glabro; in fronte nigram habet maculam; a rostro per genas et collum in pectus descendunt coluri nigri; corpore inferiore albo; dorso fusco; remigibus nigris; rostro rubente, in exitu nigro; pedibus tridactylis coloris loturæ carnis.

IX. GAVIA, quæ PLUVIALIS ARENARIA NOSTRA *Raji*; alias Curwillet; an Morinellus marinus of Sir Thomas Brown? The Turnstone or Sea Dottrel, Alouette de mer; an Cinclus *Turneri*? *Will. Catesby p. 72.*

Avis 40 milliar. ab insula Florida in nave confedit, lapides 3 librarum invertens, etsi parva avis, habens unciale rostrum. *Catesby* hanc declarat Sea-Dottrel *Willughbeji* eique in optima forma posticum digitum dedit, annuente *Will.* qui de sua ave scribit: postico donatur, cum tamen ejus figura non nisi tres digitos anticos, nullum posticum, exhibeat; suspicamur ergo, vel quod particula non sub prælo evanuerit, *Catesby* jun-

Fam. *tesbejumque* textum *VWill.* sit secutus, vel, prout in reliquis ejusmodi
 II. avibus, digitum posticum spurium. Forſan *Catesbeji* avis eſt *VWill.*
Stint, an *Cinclus* prior *Aldrovandi* vel *Junco Bellonii*, quam Galli *A-*
louette de mer appellant, de qua *VWill.* posticus digitus exiguus eſt.
 Sic et *Albin II.* 74. The Sanderling, called alſo *Cuxwillet* about *Pensance*
 in *Cornwall*, marem et *Vol. III.* 88 foeminam cum digito postico pinxit
 (vid. *Dale p. 401.*) interim tamen ſcribit: „Feet and Claws black, and
 which is eſpecially remarkable, it wants the back Toe,, i. e. in ſpecie no-
 tandum: quod postico digito careat. Dolemus inſuperabilem aliquando
 ſollicitudinem de conciliandis figuris, quas nobis propinarunt autores.
 Idem judicamus de *Albini* Small Water-Hen, *Poliopo*, *Gallinula* minore,
Vol. II. 73, hancque avem non niſi digitum posticum spurium habere, ob
 textum: „The hind Toe very ſhort.,, Huc quoque pertinet avis *Dulin*
VWill. et *Raji*; de qua legimus: „posticus digitus breviffimus.,,

X GAVIA ſ. VANELLVS INDICVS. The black-breasted Indian Plo-
 wer, *Edward I. p. 47.* *Schwarzbrustiger Kywit.*

Crura ejus longiora cruribus pedibusque *Gaviae I.* roſtrumque dif-
 fert, quod a radice ad medietatem uſque tenuius ac verſus exitum tandem
 in cuspide exeat, nullumque veſtigium neque cicatricem postici digiti
 habeat. Criſtam gerit plumaceam ex nigro in viridem colorem vergen-
 tem. Corporis ſuperior pars cum tectricibus alarum fuſci coloris. Gut-
 tur pectusque ad crura uſque nigricant, partim ſuper violaceo varia ſunt.
 Rectrices nigrae, ſuperne albo colore variegatae; pedes nigri. De *Gam-*
ron ex *Persia* autor obtinuit avem.

GENVS V.

G.V.

HIMANTOPVS *Plinii*; *Sibb. Marſil.* Dinn-Bein, Riemen-Bein.
Mathoen, belgis. Loripes. Perperam *Hematopus* ſ. pica marina *Bellonii.*
Hæmantopus Gesn., ſive crurum ſanguineum colorem, ſive obſequioſam,
 fere lori modo, flexilitatem ſpectemus - vix enim alia avis tam procera
 crura cum tanta exilitate habens reperta. *Sibbaldus p. 19* avem oculis
 ſuis ſubjectam optime deſcripſit: „Magnitudine (trunci) Vanellum pa-
 rum ſuperat; Longitudo a capitis vertice ad medii digiti extremum ha-
 bet 20 uncias; roſtrum rectum duas uncias cum dimidia longum; Col-
 lum tres uncias; Crurum altitudo a trunco avis ad unguem medii digiti
 duodecim unciarum. Roſtrum totum nigricat, ex utraque parte interio-
 re ſulcatum. Lingua candicans, brevis, in mucronem faſtiata. Co-
 lor in capite & collo prono albus, in dorſo & alis niger, pauco ſubviridi
 admix-

admixto; Caudæ et colli pars superior ex albo & cinereo. Partes pronæ^{Fam.} omnes albæ. Crura sanguinei coloris prout et digiti, medio cum exte-^{II.} riore brevissima membrana juncti. Videtur magis ad volatum quam ad cursum comparata avis, ob crurum & pedum longitudinem & exilitatem; falsum, ut *Oppianus* de hac ave, quod maxilla inferior fixa & superior solum moveatur; reliqua apud *Sibbaldum* & figuras Tab. XI. & XIII licet rudes; nec errore palpabili carent, quod *digitos duos anticos unicum posticum* pinxerit, cum tamen dixerit: *medio cum exteriori membrana juncto*. Rectius *Gesn.* „digitis duntaxat ternis, sicut in Bistarda; Oenade *Rondel.* *Morinello Caji.* „ Pluvialis & Cana petiera *Bellon.* ejusdemque *pica marina*. Præcipuum ejus pabulum muscæ sunt. De ea *Marsilius*: Videtur sane non cursu tantum valere, sed & volatu hæc avis; quoniam oblongæ ejus alæ sunt ita, ut longissimæ ejus pennæ caudam seu uropygium duobus aut amplius digitis excedant. Digitos bene pingi curavit *Marsilius*, nimis licet fortes, prout et tibiæ cruraque.

GENVS VI. Gen. VI.

OSTRALEGA. Augster-Man. *Hæmatopus Vill. Bell.* *Pica marina Bell.* *Pica marina* (ut vulgus in anglia nominat) *Jo. Caji* rarior. p. 92. Pes rubet, et digito posteriori destituitur. *The Sea Pie Villugbb.* p. 220. *The Oyster-Catcher, le Preneur d'huitres, Catesby* p. 85. qui de ave sua: „*This Bird seems to be the Hæmatopus of Bellon. Vill. not withstanding, there is some small difference in their description.* „ Pondus æquabat 1. 2 unc. rostrum habet rubrum Ciconiæ simile, ad radicem dentatum, læve versus exitum; iris lutea in circulo rubro; proxime ad oculum inferne parva curva, albaque macula; Caput collum et totus truncus superne nigricantia, inferne pars corporis sordide alba; extremæ tectrices alarum transversim albæ; cauda brevis; avis macroptera; pedes satis alti rubent; unde *Hæmatopus*. Digiti non nisi tres (trois doigts à chaque pied sans ergot par derriere) ipsi pedes squamati. Fœmina caret circulo oculari rubro, iridem ambiente. *Carolinæ & ad insulas Bahamenses* tempore fluxus maris *Ostrea* venatur. Est itaque *Catesbeji Ostrealega varietas Pica marinæ Bell Liv. IV. de la nat. des Ois. p. 203*; sive *Hæmatopi* en grec & latin, *Pie ou Beccasse de mer* en françois; cujus descriptionem vide; ibi quoque: „*Il n'a que trois doigts en ses pieds, qui sont enseignes, qu'avons trouvées en Plin, qui dit en cette sorte,* „au XLVII Chap. du X Livre: *Hemantopus* multo minor est quam *Porphyrio*, quanquam eadem crurum altitudine: rostrum quoque et crura „rubent.

„rubent. Nascitur in Ægypto, insistit *ternis digitis*; lesquelles choses „trouvons facilement convenir à ceste Pie de mer, qui autrement nous est „aucunement rare en France.„ Hanc Avem *Carol. Linneus* Fauna Suec. n. 161 descripsit tit. *Hæmatopus* non *Himantopus Gesneri*; quæ ambæ aves quidem similis pene nominis sunt, multum tamen ab invicem diver-
sæ. *Himantopus*, quod sciam, nostris in oris nunquam visus.

§. XV.

FAMILIA TERTIA.

Fam.
III.TETRADACTYLVS; digitis duobus anticis, totidem
posticis. Vier Zee.

GENVS I.

G. I.

PSITTACVS, ψιττακᾶρ. παπαγᾶρ. Ἀνθρωπόγλωσσοσ. Papegen.

Notissima ex Indiis avis. Crassum & hamatum habens rostrum; cujus mandibula inferior multo brevior superiore; non comparandum cum rostris Accipitrum, nullas aves, more illorum, nedum cum impetu accipiens. Pedes digitique sunt carnos; Lingua communiter apparet frustum carnis superinductæ holoserico lavigato, figura compressi melonis. Omnes scandunt ope rostri pedumque, rostro pro manu sibi inserviente adscendentibus & descendentibus quasi in scala. Hoc genus multas comprehendit species inter se distinctas magnitudine, coloribus constanter iisdem, rostris, cauda & quæ porro. Nonnullas saltem numerabimus, descriptiones LECTORI apud autores citatos commendantes.

I. PSITTACVS ALTER *Aldr.* Macaow s. Macao, *VWill.* *Albin* I. II. Ordinis primæ magnitudinis; colore ruber, alis caudaque cæruleis.

II. CAERVLEO-LVTEVS; The blew Macaow. *Albin* III. 10.

III. CAPITE CAERVLEO. Psittacus major diversicolor. *Aracarang Marg.* *Erythrocyaneus, Gesn. VWill.*

IV. VERTICE VIRIDI, CAUDA CYANEA. *Ararauna Marg.*

V. KAKATOEHA ALBA, Kakatoon, plumis croceis in capite. Avis Kakataha orientalis, ex insulis moluccis, cristata, candidissima & sulphurea. *Seba* I. 94. t. 59. *Frisch* t. 50. *Albin* III. 12.

VI. KATOEHA TOTA ALBA. Psittacus albus cristatus; *Aldrov.* Hanc Gedani vidi.

VII. RVFVS, VERTICE NIGRO, ALIS VIRIDIBVS, FEMORIBVS CAERVLEIS. *Frisch.* IIdæ magnit.

VIII.

- VIII. RUFVS, FEMORIBVS ALISQVE VIRIDIBVS. *Frisch.* Fam.
 IX. VIRIDIS, FRONTE ALBA, COLLO RVBRO. *Frisch.* III.
 X. VIRIDIS, CAPITE CROCEO, FRONTE CYANEA. *Frisch.* G.I.
 XI. VIRIDIS, CAPITE, HVMERIS ET FEMORIBVS LVTEIS. *Frisch.*
 XII. VIRIDIS MAJOR, MACVLIS RVBRIS LVTEISQVE, FRONTE
 CAERVLEA. *Frisch.*
 XIII. CINEREVS, CAUDA RVBRA. *Frisch.* *Albin* I. 12. genis, utro-
 que latere capitis albis.
 XIV. CAPITE LVTEO, FRONTE RVBRA, CAUDA LONGA.
Frisch.
 XV. CROCEVS, CAUDA LONGA, OCVLIS IN CIRCVLO RVBRO,
 EXTREMIS REMIGIBVS ET PENNA INFIMA CAVDAE CAERVLEIS. *Frisch.*
 A Peroquet from Angola, five mas five foemina præcedentis XIV, *Albin*
 III. 13.
 XVI. CAPITE NIGRO, COLLARI VIRIDI, LOERI DICTVS. *Seba* I.
 63. t. 38 n. 4.
 XVII. CAPITE CYANEO, COLLARI LVTEO. *Albin* I. 13.
 XVIII. PSITTACVS PARADISI EX CVBA; The Parrot of Paradise
 of Cuba; Perroquet de Paradis de Cuba, luteus, collo ventreque rubris.
Catesby p. 10.
 XIX. CAROLINIENSIS. The Parrot of Carolina; viridis, capite col-
 loque croceis Iltia magnitud. *Catesby* p. II.
 XX. VIRIDIS CAUDA LONGA, MALIS CROCEIS. *Frisch.*
 XXI. VIRIDIS MINIMVS, FRONTE ET GVLA RVBRIS. *Frisch.*
 The small green Parroquet from East-India, *Albin* III. 15. vide: the smal-
 lest green and red Indien perroquet, *Edw.* I. 6. qui minimus dicitur; ca-
 pite, rostro & uropygio rubris, pedibus columbini coloris; cætera viri-
 dis. Dantur plures *minimi*.
 XXII. COLLO RVBRO, PLVMIS IN CAPITE PURPUREIS. Avis de
 Cocho; Psittaci species, mexicana, vario colore, *Seba* I. 94. t. 59. n. 2.
 XXIII. EX NIGRO CAERVLEVS, PSITTACVS ROSTRO BREVISSI-
 MO. Blak Parrot from Madagascar; *Edw.* I. 5.
 XXIV. VIRIDIS ET LVTEVS, CAPITE CINEREO, BARBADENSIS.
 The green and yellow Parrot from Barbados. *Alb.* III. II.
 XXV. SVB MENTO NIGER, CAPITE RVBRO, CERVICE PURPU-
 REA; INFERIORE MANDIBVLA NIGRA, SUPERIORE CROCEA, PEDIBVS
 CAERVLEIS. Perroquet from Bengal. *Alb.* III. 74.

Fam.
III.
G. II.

§. XVI.

GENVS II.

PICVS. Picus martius. Δρυοκολαυτής, a pertundendo arbores, Δενδρο-
κολαυτής. **Specht; Holzhacker.** Picus secundum Aldr. a german. picken.
Habent Pici rostrum rectum, forte, quadantenus angulosum & cunei-
forme; linguam prælongam, in exitu aculeo osseo dentato munitam ad
depromendos Cossos, quam *Frisch* t. 38 ex ephemeridibus *Ac. Reg. Sc.*
Par. de anno 1709 exhibuit; conf. *Phil. Transf. Angl.* num. 350. a descri-
ption of that curious natural machine the Woodpeckers Tongue p. 509.
differentias ib. p. 512. Femora Picorum validis prædita sunt musculis;
breves habent, ast solidos pedes tetradactylos, digitis duobus anticis to-
tidemque posticis exterioribus duobus pone & retro longioribus; un-
gues aduncos & acutos ad scandendum in arbores; pennas communiter
decem pro cauda rigidasque, lignatum euntibus multum operæ submini-
strantes. Non nisi insecta, inprimis Cossos pro victu petunt, arbores ex-
cavantes & in arboribus cavis vel cavatis nidulantes. Unicæ torquillæ
molliores caudæ sunt pennæ, quas tamen scandens exsinuat. Plura juxta
parum decimum & quintum §. XXXIX. vide Nasutum s. Piperivorum
Gen. VI.

I PICVS NIGER, MAXIMVS NOSTRAS, *Gesn. Aldr.* Pyrrhocorax
Agric. Picus cornicinus; Cornix sylvatica, *Holstrache; krahe; Krah;*
Specht; Holz-Hun, Schwenkf. The great black Woodpicker, *Vill.*
Albin II. 27. **Schwarz; Specht** 14½" lang. *Frisch. Linn.* Mas, pro
ætate, plus minus rubro occipite; femina tota nigra.

II. PICVS NIGER, ROSTRO ALBO, PRIORI MAJOR. Picus maxi-
mus rostro albo; the largest white-bil'd Woodpecker. Pic de la pre-
miere grandeur à bec blanc. *Catesby* p. 16. **Schwarz; Specht mit weiß-**
sem Schnabel.

Rostrum albedine cburneum, tres uncias longum, & longitudinali-
ter canaliculatum inter diademata principum Canadensium eminet; re-
migibus, qua dimidiam partem, albis, crista plumosa, rubra. Ab oculis
ad usque alas descendit linea alba; remiges albicant; pondere avis
20 3.

III. PICVS NIGER, TOTO CAPITE RVBRO, ROSTRO PLVMBEO.
The larger red-crested Woodpecker; grand Piverd à tête rouge. **Schwarz;**
Specht mit feurigem Kopff, *Catesby* p. 17. Pondere 9 3, rostro duos
pollices longo; collo brevi; sub crista prodit linea alba; genæ albicant
pauco

paucis nigro rubroque mixta; alæ nigrae 8 maculis longis variegatae; ventrem habens fuscum. Fam. III.

IV. PICUS NIGER MINIMVS; **kleinster Schwarze Specht**. The lesser black Woodpecker. *Albin* III. 23. G. III.

Vertice rubro; brachia habet parvis albis plumis variegata; alarum plumæ caeruleo sub nigro fimbriatae; rostrumque pedesque sunt fusca; cætera nigra.

V. PICUS VIRIDIS; **Grün-Specht**, *Frisch*, cujus figura, quam dedit, optima. **Grüne Specht**. *Schwenk*. Picus viridis nostras, *Aldr*. Picus martius latinor., quia marti sacer, *Turneri*; Picus medius graminis, *Schwenk*. *Vill*. *Albin* I. 18. *Kolup Gesn*. Picus viridis vertice coccineo *Linn*. (mas).

VI. PICUS DISCOLOR; **großer Bunt-Specht**, *Frisch*. Picus varius major, *Aldr*. Picus riparius, marinus, **gesprenkelter Elster-Weis-Specht**. *Schwenk*. The greater spotted Woodpecker; The Witwall, *Vill*. *Albin* I. 19. Picus albo nigroque variegatus, vertice nigro, rectricibus tribus lateralibus utrinque albescentibus; maris occiput coccineum.

VII. PICUS DISCOLOR MINOR; **kleiner Bunt-Specht**, *Frisch*. Picus varius minor; the lesser spotted Woodpecker, *Vill*. *Albin* I. 20. Picus guttatus, vel albis & nigris punctis notatus; pic grivelé, *Catesby*.

Aut figura *Albini* minus accurate picta, aut non nisi varietas est præcedentis; rostrum caeruleo; vertex rubet in mare, in foemina albicat.

VIII. PICUS VARIUS MINIMVS. The smallest spotted Woodpecker; petit Piverd tacheté, *Catesby* p. 21. **Der kleinste Specht**. Pondere $1\frac{1}{2}$ 3. similis sequenti forma, non magnitudine.

IX. PICUS VILLOSVS, MEDIVS; **rauche Specht**. The Haire Woodpecker. Piverd velu; *Catesby* p. 19.

Quoniam plumulae dorsi quasi capillaceae; pondere 2 3, vertice nigro, cervice rubra; genis albis, reliquo capite & collo nigris; sub genis alba linea, qualis & a collo per dorsum ad usque uropygium extenditur; hæc linea villosa videtur; alis nigris albo guttatis; cauda nigra; toto ventre albo.

X. PICUS VARIUS MINOR, VENTRE LVTEO. The yellow belly'd Woodpecker; Piverd au ventre jaune, *Catesby* p. 21. **Gelbrüstiger kleiner Bunt-Specht**.

Pondere, $1\frac{1}{2}$ 3, rostro plumbeo, vertice rubro intra circulum nigrum; sub

Fam. sub hoc alternant duæ albæ totidemque nigræ lineæ; guttur rubet nigro
 III. fimbriatum; dorsum ex nigro & albo varium, intermixto colore ex luteo
 G. II. viridi; pectus & venter flavescent, guttatis plumis nigris; brachia nigro-
 alba prout & cauda.

XI. PICVS VENTRE RVBRO. *Roht-Bauch*. The redbelly'd Wood-
 pecker. Piverd à ventre rouge. *Catesby* p. 19.

Pondere 2 $\frac{3}{4}$ 6 3; vertex cum cervice ruberrima; gula & venter ci-
 nerea, sub uropygio maculis rubris; dorsum & reliquum corpus vertica-
 libus ductibus nigris albisque varium; cauda nigris guttis super albo; pe-
 des cum rostro nigri.

XII. PICVS CAPITE COLLOQUE RVBRIS. The readheaded Wood-
 pecker. Piverd à tête rouge *Catesby* p. 20. Pondere 2 $\frac{3}{4}$, ventre albo,
 alis caudaque nigris; in medio alarum macula alba; valde familiaris in
 Virginia & Carolina.

XIII. PICVS VARIUS BENGHALENSIS; *Gelbgrüner und schwar-
 bunter Specht*. The Bengal Woodpecker, *Albin* III. 22.

Rostrum pedesque cinerea; caput dimidium nigerrimum albo gut-
 tatum; in vertice plumæ rubræ, pone quas nigredo triangulum describit;
 collum ad latera album pectusque album, maculis nigris; dorsum strami-
 nei coloris; brachia cum alarum plumis profunde flava, albo & nigro
 colore intermicantibus; rectrices eleganter ex nigro alboque variegatæ.
 Cauda nigra.

XIV. PICVS TORQVILLA; *Jynx*. *Drehhals*, *Wendhals* *Frisch*.
Naterhals. *Naterzwang*. *Naterwendel*. The Wryneck, *VWill*. *Al-
 bin* I. 21. Cuculus subgrisea macula, rectricibus nigris, fasciis undulatis.
Linn. fig. Tab. I. n. 78. Turbo *Hermolao*. Manu capta collum torquet,
 quasi conspirare se velit, pennas caudæ exponens.

XV. PICVS BRASILIENSIS, *Jacamaciri*, *Marg*. *VWill*. Coloris viri-
 dis cum aureo & igneo mixti.

XVI. PICIS CONGENER CVRVCVI, *Marg*. *VWill*. Fere magnitudi-
 ne Picæ; oculis cæruleis, circulo aureo; pectus & infimus venter miniati
 coloris; dorsum & supera cauda ex cæruleo & igneo virescunt.

XVII. PICVS VIRIDIS, SUPRA VROPYGIUM LVTESCENS; AD
 RADICEM RECTRI ET AB INFERIORI MANDIBULA AD LATERA CA-
 PITIS NIGRA LINEA CVRVA, REMIGIBVS ALARVM NIGRO FVSCIS,
 ALBIS PVNCTIS TRANSVERSALIBVS, TECTRICIBVS FLAVICANTIBVS;
Edw. II. 65. ex Norvagia.

Nimis austere judicat autor, quod climata borealia (the Northern Fam. Climats) non producant aves coloribus distincte bellis, nedum quadru- III. pedia, quæ grisea esse dicit, quandoque alba. G. II.

Notandum: Quod Sitta five Picus cæruleus dictus, & Certhia nec non Picus murarius, vel secundum *VWill.* Lib. II. cap. V de Picis minus proprie dictis, non sint hujus loci; & quod Picum pedibus tridactylis *Linn.* in actis Stockholm. 1740. & *Messerschmidii* ex Siberia *Cat. av. Petropol.* p. 368, nunquam viderim. Notabilis anomalia, si pro Pico vero hanc avem agnoscere cogar.

§. XVII.

GENVS III.

G. III.

CVCVLVS. Cucuf. Cucufug. *Коккузъ* a *кокузъ*, cucurire. The Cuckow, a sono vocis, qua semper se ipsum nominat. *Frischius* hanc avem in *Picum* convertit 1) quia vermes, prout *Picus*, pro esca habet; 2) quos in arboribus & sub cortice quærit; 3) quod prout *Pici* digitos duos anticos, totidemque posticos habet. Verum enim vero, multæ aliæ aves pariter 1) insectis vescuntur, quæ 2) ab arboribus petunt; imo 3) character pedum & *Psittacis* est communis; nec obstat, rostrum *Cuculi* differre a rostro *Psittaci*, quin quoque differat a rostro *Pici*, paxilliformi. Exinde denuo apparet, per escam avium nos vehementer falli circa genera & naturalem Volucrum ordinem. Addidit idem clarissimus autor *Cuculi historiam*, quam exploratam habuit; Huic subjungam historiam, quam me docuit experientia. Adolescens & civis academicus 16 annorum in horto nostro nidum *Currucæ canoræ* observavi cum ovo unico, quod videbatur justo majus & supposititium. Narrantem hoc phenomenon Parens jussit, ne tollerem nidum cum ovo, forte fortuna *Cuculi*. Rem acu tetigit; mansit unicum & solitarium ovum, excludebaturque *Cuculus*. Tandem plumantem avem cum nido, qui cum ave creverat in caveam translocavi, eodem horti loco relictam. Elapsis paucis diebus, horis matutinis offendi *Currucam* inter cancellos hærentem, cujus caput columque *Cuculus* gula tenebat, ingurgitare conatus, sed obstantibus sibi alis *currucæ* extra cancellos. In tali statu transtuli caveam cum avibus in collegium experimentale physicum celebris Domini *Gottschedi* P. P. Albertinæ; qui ratiocinabatur, quod, cum rictus *Cuculi* satis amplus sit, *Curruca* vero pullos suos non nisi unica vel duabus crucis viridibus glabrisque simul nutrire solita, foetus supposititius citius præsentæ parentis caput

Fam. caput ad palatum suum sentiat, quàm porrectam tenuem escam, illudque
 III. famelicus pro cibo habens comprehensum teneat, escamque premat, un-
 Gen. de sit, quod Cuculus, non quidem tanquam ingratus pullus, sed stolidus
 III. fameque pressus & nutricem & forte nutritorem enecet devoretve. Hic
 est casus quidem unicus, quem unquam mihi notum habeo; ecquis au-
 tem hunc casum cum optimo Sene, Dn. *Frischio*, insulsum, *abgeschmackt*,
 appellare audeat? In *Catalogo* avium mus. Imper. *Petropolit.* p. 362 Cucu-
 lus audit: avibus rapacibus diurnis congener. *Cyprianus* ad *Franzium*
 p. 130 fabulosam vocat narrationem tribus ex rationibus; confer. *Rollen-*
hagen wahrhafte Lügen; *Neander & Ephem. Nat. Curios.* ab autore
 citati.

I. CUCULVS VULGARIS, NOSTRAS. *Guckauch, Gucker, Guckufer,*
Schwenkf; *Olina* & omnium autorum.

Frischius tres figuras exhibuit; Adulti in libertate; alterius in mu-
 seo suo enutriti; & juvenis liberi aëris; cum quibus conferantur figura
Albin I. 8. & aviarii picti *Bareithani*. Avis *Albini* fuscus habet pedes, qui
 alias fere aurei sunt coloris; tempore autumnali bene saginatus Cuculus
 est, valde pinguescens.

II. CUCULVS CAROLINIENSIS. The Cuckow of Carolina. Cou-
 cou de la Caroline *Catesby* p. 9.

Rostrium videtur aliquanto magis incurvum, quam rōstrum nostra-
 tis, diciturque alienam vocem pronunciare a voce Europæi. Totus ven-
 ter albus, reliquo corpore cinereus est, cauda angusta & longiore.

III. CUCULVS ALIS DEAVRATIS; *Ringel Guckug mit ver-*
goldten Flügeln. *Picus Catesbeji* p. 18, the Goldwinged Woodpecker;
Gran Piverd aux aisles d'or.

Pondere 5 3; rostro duas uncias longo; non solum ex ramis sed &
 juxta radices escam a vernibus quærens; Gula inferior nigra; vertex
 plumbeus, ad cervicem macula rubra; collum ex fusco rubrum; fusca
 plumæ dorsales ex nigro squamatae; caules remigum deaurati; in medio
 pectore semilunium nigrum.

IV. CUCULVS BRASILIENSIS, Aracari *Margg.* Xochitenacatl altera,
Nieremb. VVill. p. 96. qui picis martiis avem accensendam arguit, rostro
 singulari; potius inter Cuculos obtinet locum.

V. CUCULVS ANDALVSIAE; cauda longa, nigra; parumper ne-
 glecta, in exitu obtuse acuminata; inferiori mandibula subtus leviter an-
 gulosa, nigra; oculis in linea nigra inæquali, corona plumosa sed ne-
 glecta, plumbea; corporis parte superiore fusca; alis ex albo maculatis;
 inferior

inferior pars ex rufo vergit in aurantium colorem. The great spotted Fam.
Cuckow, *Edw. II. 57.* III.
G.III.

VI. CVCVLVS EX CAERVLESCENTE NIGER, ROSTRO FLAVO;
PEDIBVS BREVIIVS SORDIDE LVTEIS; BENGALENSIS, Cuckeel dictus.
Edw. II. 58. The black Indian Cuckow.

VII. CVCVLVS BENGALENSIS, EX FVSCO, RVFO ET CINEREO A
CAPITE AD CAVDAM VARIIVS; the brown and spotted Indian Cuckow.
Edw. II. 59.

VIII. CVCVLVS JAMAICENSIS, MAJOR; the Rainbird, *Sloane Tab.*
258. f. 1. A nother sort of Rainbird *ib. f. 2.*

§. XVIII.

GENVS IV.

Gen.
IV.

ISPIDAE & ALCYONVM causa multis ambagibus circumscripta
est, consequenter & avium, quæ sub his nominibus apparent (†). Anti-
qui hæsitant, cuinam avi Alcyonis nomen imponderent; interim notum
est, quod somniant, Alcyonem in mari, quando tranquillum est, nidu-
lari, unde Al-Halcyonia i. e. tranquillum mare; imo & plantæ quædam
marinæ, aliquando quisquiliæ, nomina sua ab Alcyonibus trahunt; illud,
quod de nido avis & de nidulandi modo narrarunt veteres, omni proba-
bilitate caret. *Aristotelis* (Lib. IX. 14) temporibus: omnium rarissimum
fuit, vidisse Alcyonem; & *Villughbejus* quærit: Ispida, an veterum Alcyon?
Cum tamen *Ispida* nunquam in mari, raro ad stagna, sed in altis foraminibus ho-
rizontaliter ad elevata littora excavatis juxta fluvios nidulatur; ergo non est
ἀλκυονίς, vera si esset Alcyonis historia, cujus potius fabulas in compendio col-
lige apud *Bellon.* p. 218. Recte quidem Ispida vocatur *avis glacialis*, *Eis-*
Vogel, præ Alcyone, cum media quoque hyeme vel ad rivulos, qui
non integri glacie horrent, spectetur, ex foraminibus ad venandos pisci-
culos exiens. Si quando & inter Alcedinem ac Alcyonem differentia est,
rursus Ispida nec Alcedo est neque Alcyon, quod Alcedines apes sectari
dicuntur, Ispida autem piscibus vescitur, imo ex aristis piscium squamis-
que nidum sibi fruit, *Bellon. S. O. p. 142.* Si porro dixeris Synonyma
Alcedinem & Alcyonem, rursus comprehendere non possum, unde sit,
quod Alcyones in mari nidulentur, ubi nulla apiaria apesve ad sustentan-
dos pullos. Aliquando veteres *ἀλκυων* & *ἀηδων* confundunt, prout Chæ-
remnon in *Lucani* Alcyone exclamat: Ὡς ἡδεῖα (vid *Oppian. & Thy-*
maeum)

Fam. *mnæum* Anthologiæ Lib. III. c. 24.) a quibusdam Sirenes vocantur Alcyones sive *αλκυόνες*; dicuntur enim ejulare cantu flebili, nidis suis una cum pullis vi fluctuum abreptis:

Fluctus ab undisoni ceu forte crepidine saxi

Cum rapit Alcyonis miseræ fœtumque laremque

It super ægra Parens queriturque tumentibus undis. V. FLACC.

Cogimur itaque Ispidam nostram, cum peregrinis fiduciarie Ispidis, ab Alcyonibus vel Alcedonibus separare, quod concedere non possumus, nostrates quidem habere pedes digitis duobus anticis, totidemque posticis, peregrinas vero Ispidas sive aves glaciales, quæ sub nominibus Alcyonum vel Alcedinum vel Ispidarum veniunt, habere pedes tribus digitis anticis, uno postico; ni somniare velimus, *Psittacos* americanos diversis præditos esse pedibus, præ *Psittacis* asiaticis, vel, quod avis tribus digitis anticis, uno postico, *Picus* sit; nec sequitur: Quædam aves a *Seba*, *Catesbejo* aliisque autoribus Alcedines vel Alcyones vocatæ vescuntur piscibus, speciemque quandam Ispidæ nostratis præ se ferunt, ergo Ispidæ sunt; Passeres vulgares hordea consumunt; Gallinæ, Columbæ &c. hordeo vescuntur, nec tamen sunt Passeres. *Seba* & *Catesbejus* avibus, quæ re vera Ispidæ sunt, tres digitos largiuntur; *Charletonus* distinguit *Ispidam* & *Alcyonem*, illam vocat Piscatorem regalem & *Alcyonem* fluviatilem, quoad *Alcyonem* veterum commendans descriptionem *Johnstoni*, ex qua tamen nemo doctior evadat. *Ispidam* duplicis generis esse ait, unam ex India allatam, sive *mutum Alcyonem*, alteram *vocalem*, scil. *Alcyonem Bellonii*, hic non alia est avis, quam quæ vulgo vocatur Passer arundinarius *Schvvenkf.* vel *Junco Aldr.* vel *Cinclus Turneri*. *Halcedo muta Bellonii*, *Halcyon aphonos græce*, *Halcedo muta*, sive major *latine*, martinet pecheur en *françois*. Genuina Ispida nostras est juxta figuram, quam autor p. 219 de la nat. des Oiseaux & inter icones à Paris 1557. 4to fol. 50 b. fieri curavit; ubi notandum: quod *digitos duos anticos* & *totidem posticos* egregie expresseit ambobus in libris, & nihilo minus tamen in descriptione ejusdem avis *Halcyonis muti* hæc habeat: „C'est „l'oiseau du plus beau plumage, que connoissions - il a les pieds d'une „autre sorte que les autres oyseaux (hactenus bene, sed perperam scripta quæ sequuntur) Il n'a qu'un doigt derriere: mais de trois de devant, „il en a un de la partie du dedans moult court: les deux autres sont conjoints ensemble assez grands garnis d'assez bons ongles;„ E contra *Meropem* sive *Apiastrum* iterum satis bene pinxit, quem licet valde similem esse

esse dicit Halcyoni caeruleo (forte ob egregios colores, nec aliter) Mar-Fant.
tinet pecheur dicto, eique recte tres digitos (vid. Charletoni egregiam III.
figuram) unum posticum dedit, interim tamen hujus avis pedes in textu
ita exprimit: „Ses jambes sont courtes, aussi a il peine en se tenant sur
„terre: car il a les pieds d'un Papegay, scavoir est, deux doigts devant
„& deux derriere;„ Ita Bellonius confusa sua multoties avium inprimis
historia multos autores in crassas secum duxit caligines. Albinus fluvia-
tilem Alcyonem, sive Ispidam exhibet, & quasi violenta manu ipsum alte-
ro digito postico privavit, nec tamen oculos nostros certiores reddidit,
utrum avis tribus, an vero duobus digitis anticis prædita sit. Similem
lapsum Edvardus juxta parvas Ispidas bengalenses, quæ extra omne du-
bium nostratibus similes sunt, commisit, eisdemque tres digitos anticos
adfinxit. Nobis Ispida sive Martinet pecheur Bellonii avis frequens &
notissima est; Schvvenkfeldius fere solus Ispidam, & qua pedes, optime
descripsit: „Pedes humiles miniati, digitis binis anterioribus æqualiter
divisis, posterioribus paulatim a se invicem distantibus.,„ Ita & Villu-
ghbejus: „pedes aut potius tibiæ perbreves & exiguæ ex parte antero-
re nigricant, ex posteriore rubent, ut & plantæ pedum & postici digiti.,
(de Ispida, an veterum Alcyon.) Dominus Linneus pedes tacuit; cum
tamen Bellon. Gesn. Aldr. Charlet. Villughb. Raj. & Albinum citaverit.
Ad littora maris habitare avem dicit rarius, quæ tamen apud nos nec
Ispida, nec Merops magnitudine & tota facie ab illa diversus, ullis tem-
poribus salutat.

(†) Antiquitus, arte typographica nondum nota Germani aves non solum sed & pisces
quadrupedia & insecta singularibus, plerumque plane alienis, salutabant nomi-
nibus & vernacula & latina lingua; quidni idem contigerit in Graecia & in Italia
& Gallia? Ad calcem historiae communicatur Vocabularium animalium lati-
num & germanicum circa annum 1420 MSct. ex Bibliotheca Carthusiae prope
Gedanum.

I. ISPIDA NOSTRAS. Königs-Fischer. Alcedo fluviatilis. Halcyon
riparia; Alcedo quasi algedo (*), Schvvenkf. Kingfischer, Piscator rega-
lis, Charl. Eys-Bogel vulgo. Ispida Linn. Halcedo muta, Martinet pe-
cheur, Bellon. qua figuram, Merops qua descriptionem pedum Ej. in ima-
ginibus avium: Ἀλκυὼν ἁλῶνος, Ispida, Plombina, Piscator, Martinus pesca-
tor, regius Piscator, Halcyon fluviatilis, Halcedo major; Piombino,
Ucella di sancta Maria, Ucello pescatore Olina fol. 39. Cauda admodum
brevis.

01207

E

Falsa

Fam. Falsa huic avi domicilia assignavit *Bellonius*, inquiens:

III.

Le Martinet pefcheur fait fa demeure

En tems d'hyver au bord de l' ocean:

Et en été, fur riviere ou Eftan:

Et de poiffon fe repaift à route heure;

Cum tamen inprimis hyeme ad fluvios rivulosque appareat. L'inverno fi vede etiam dio per i fossi appresso l'habitato, massime in tempo di ghiaccio, e gran freddo. L'estate sta in luoghi ritirati, e dove sia fresco, attorno però all' acque. Cova nelle rive &c. Vola fuor di modo rasente l' acqua; *Olina*. Plura Parte III ubi de hybernaculis avium. Pedes ita sunt comparati in digitis: qui antichi dicuntur, videntur quasi coaliti, ad ultimum articulum divisi, in unguiculos acutos terminantes, pedibus plane anomalis, quod planta longitudinaliter protensa ita ut postici digiti quasi ad latera positi, altero dimidio brevior anticeis, postremo quadantenus longior præcedenti. Cum confidet avis, transversarii videntur digiti, quod primo postico prout noctua, quieta sedens, utitur & tanquam anticorum extremum pone reponit vicesque postici subire jubet, rursusque ut noctua pro capienda præda in subsidium ante extendit. Ejus causæ inadvertentia circa Ululas & Ispidas plurimos, qua pedes anomalos, fefellit autores.

(*) Alcedo, quod præ caeteris avibus, pullos suos sedule alit. *Guarinus* veron. vocabul. breviloquio. - Alcyone est avis marina, quæ in hyeme in stagnis oceani nidos facit, qua excubante fertur pelagus stantibus ventis continua septem dierum tranquillitate putrescere, & ejus fetibus educandis obsequium ipsa natura præbere, vel dicitur ab *Alcyone* uxore *Ceicis*. *Idem*.

II. ISPIDA BENGALENSIS. *Der kleinste Königs-Fischer*. The littles Indien Kingfishers, *Edvv*. I. II. Cauda admodum brevi.

Satis cum nostrate (sit altera avis mas, altera foemina) qua colores totamque faciem, conveniunt; licet laudatus autor digitos non observaverit, nedum in descriptione vel unico verbo appellaverit.

III. ISPIDA CRISTATA; ALCEDO CRISTATA ORIENTALIS, ELEGANTISSIME PICTA. *Seba* I. p. 104. Tab. 67. n. 4. Cauda admodum brevi.

Autor hanc avem pro Alcyone veterum habet, inquiens: Nauta & alii per mare iter facientes visis his avibus tranquillum sibi mare auramque serenam promittunt. Non e re navigantium esse solet mare tranquillum, modo non impetuosum; an aura serena nec ne, ipsis perinde, vento

vento secundo. Dicitur in cautibus maris nidulari, quas tamen navi-Fam.
gantes sollicite evitare solent; Forte in rupibus littoralibus nidulatur, sus-III.
que deque habens malam tempestatem in mari. Coronam habet caru-
leam; collo & corpore supero ultramarini coloris in purpuram resplen-
dents; alis turcoidibus; remigibus nigris, ex cœruleo variegatis.

IV. ISPIDA ROSTRO ALBO. ALCEDO AMERICANA seu Apiastra;
Seba I. p. 87. t. 53. n. 3; cauda admodum curta. *Weis. Schnabel.*

Vult *autor* apibus sese sustentare Alcedinum familiam; communi-
ter enim, ut supra diximus Alcedo, Alcyon & Ispida pro Synonymis su-
muntur; quasi vero Saguoin & Ourang-Outang Synonyma sint. Doctis-
simo *Linneo* Ispida Merops est sive Apiastra ad littora maris habitans, hoc
de Ispida quidem dici potest non de Merope; hanc in campis, plerum-
que incultis, qui sylvis vicini, habitare novimus; nec ad littora apiaria
vel vesparia reperiuntur, neque in alto mari vel in rupibus pelagi, ut
Halcyon pullos suos enutrire queat, eadem si esset cum Alcedine vel
Ispida avis. Hujus caput collumque spadicei coloris sunt ex purpura
varia; thorax venterque sulphureus, remiges cinereæ; dorso & tectrici-
bus cæruleis; ad latera purpureis. Avicula Ispidæ nostrati ut ovum ovo si-
milis.

V. ISPIDA ROSTRO LUTEO. ALCEDO AMBOINENSIS CRISTATA.
Toborkey Seba I. p. 100. t. 63. n. 4. *Valent.* III. p. 319. *Gelb. Schnabel.*
Cauda brevi.

Pedibus quoque luteis; cætera e viridi, luteo & cyaneo varia.

VI. ISPIDA; The King-Fisher, l'Alcyon *Catesby* p. 69. Capite amplo
plumoso; *Rauchkopff.* Cauda curta.

Ex avibus, quæ Alcyones vocantur, *cauda brevi*, forte maxima;
magnitudine Sturnum adæquans; capite crasso, inordinatis cærulescenti-
bus plumis crispato; sub oculis nigris lineola alba; in fronte macula
alba; collo albo, quem colorem in pectore sequuntur zonæ cærulea &
rubicunda; ventre albo, primoribus remigibus nigris, in exitu albis;
cauda cærulea; *autor* scribit pedes habere digitis tribus anticis, uno po-
stico; vide tamen Ispidam no. I.

VII. ISPIDA. The great King-Fisher from the Rivier Gambia; *Ed-
ward* I. p. 8. Cauda longa.

Magnitudine Turdi maximi; cauda alisque thalassinis tectricibus pur-
pureis & cyaneis, super remiges in exitu umbratiles, trunco auran-
tioro, rostro rubro.

Fam. VIII. ISPIDA EX ALBO ET NIGRO VARIA, The black and white
 III. Kingfisher; *Edw.* I. p. 9. *Persianer*. Cauda longa.

Ex Gamron in Persia; rostro nigro, duos pollices longo; alis cruciatis super cauda procera; collo brevi, capite producto.

IX. ISPIDA SURINAMENSIS, CAUDA LONGISSIMA DVABVS PENNIS EXCURRENTIBVS FURCATA. The Swallow-Tail'd Kingfisher, *Edw.* p. 10. *Schwalben-Schwanz*.

Pennis cauda duabus duplo reliquas superantibus & flexibilibus. Rostro nigro acuto; capite fusco; gutture albo; dorso e caeruleo nigro, qui color in pectore dilutior; pedes nigri; soli expositæ avis colores melius ludunt, quam in mellifugis. Autor ratus est, Meropem europæam ab illa non nisi cauda & rostro differre; me iudice ambæ aves diversæ inter se sunt.

Plures a *Rajo* in Synopsi p. 50 recensitas in medio relinquimus.

G E N V S V.

TAVRACO; regia avis, *Edw.* I. p. 7. The Crown Bird from Mexico. G. V. CO. *Albin* II. 18. Rex Guineensis; *Krohn-Vogel*; nova dicitur avis.

Inter aviculas habemus regulos; quidni etiam haberemus regem? *Edvardo* hæc avis apparet similis Picæ glandariæ; quod non dixerim; elegantissima est, rostro brevissimo, in capite condecorata plumis, quilibet se distinguunt Reguli africani. *Albinus* avem nec bene pinxit, nec recte descripsit, neque solum natale recte indigitavit; non enim mexicana est, sed guineensis, ex Africa septentrionali, versus regnum Congo, Capiti bonæ spei conterminum.

G E N V S VI.

Gen. VI. NASVTVS, qui Piperivorus; *Hohlschnäbler*; *Pfeffer-Fraas*. Vulgo. Pica Brasiliana. Nec Pica nec Picus est.

De rostro *Will.* „Duos palmos fere longum, unum latum, ab inferioris partis initio ad superioris extremitatem dimensum; inferior pars, ubi crassior est, videlicet prope oculos, duplo minor est superiore, & prope finem, ubi recurvum est, etiam triplo. Substantia est tenuissima, instar membranæ (*Pergament*) sed offea (potius cornea) splendida, lævissima, cava atque aëris intus capacissima.„ Nonnullarum rostra breviora, quædam longiora sunt, nec tamen acies omnium serratæ, ut opinantur *Aldr.* & *Will.*

Willughbejus de pedibus: Suspicio ego, digitos pedum in hac ave ^{Fam. III.} Picorum more dispositos esse, nimirum *binos ante, totidem retro*, nam et talis est conformatio pedum *Aracari Marggr.* avis huic simillimæ, & *Thevetus* binos tantum anticos iconè exhibet. *Bellon. Hist. des Ois. III. c. 28:* Nous n'ayant veu l'oiseau-n'en pouvons dire autre chose, si non que par soupçon estre - de *piéd plat.* - Pour faire voir quel est ce bec, en avons cy mis le portraict.

Sic nec rostro, nec pedibus, nec cauda, & quæ reliqua, Picam dixerim hanc avem; nec suspensionem *Will.* quod sit Picus, meam facere possum, etsi ejus pedes comparati essent, prout Picorum & reliquarum illius familiæ; Pici enim sua natura lignarii sunt, rostro forti ad perforandas arbores utentes, ad quem laborem sustinendum natura ipsis pedes breves validosque & digitos binos anticos totidemque posticos cum unguibus lunatis, acutissimis concessit, rostrum vero solidum, rectum &, quantum satis, longum, pyramidale, aliquantum angulosum, ne perforando vel pullando in foraminibus cum ligno cohæreant. Sic Picus colum obfirmans, secundum directionem rostri, tanquam mallei, totum truncum sursum & deorsum movet, cruribus, pedibus caudaque immotis & arborem prementibus; integrum itaque corpus loco manubrii, caput rostrumque mallei loco sunt. Hoc de Nasutis vel Piperivoris dici nequit, unde in suspensionem nobis venit, quod ipsis natura frustra dedisset pedes Picorum pedibus similes. Porro, si figuræ apud *Aldrov. Lib. XII p. 802 & 803*, altera ad vivum picta, altera ex *Theveto*, nec non figura *Aracari Marggr.* & Picæ brasiliensis *Albini II. 25* sollicitius considerantur, deprehendimus, Piperivorum, prout Picos truncum arboris, forte ad investigandos Cossos, frequentare non posse, cum rostrum adscensum impediat, ave egregie nasuta, ut inter scandendum vel arbori parallelum exporrigere, vel capite retrorsum verso in dorsum reponere cogeretur; nec, quantum novimus, avis vermipeta est, sed semina plantarum fructusve, imprimis piperiferæ quærit. Quod vero ad pedes attinet, qui Picorum pedibus similes esse dicuntur, nec oculatissimus apud *Marggravium* alios, quam negligenter adumbratos pedes offendet, quorum digitos divinare non licet, utrum binos vel tres sive anticos sive posticos habeat Nasutus; *Theveti* autem figura Picæ brasiliæ alterius apud *Aldrov. & Jonston.* non nisi duos ante & unicum pone, sicque tres tantum digitos ostendit, econtra prima *Jonstoni* Tab. 56 tres digitos anticos & unum posticum exhibet, quot etiam habet figura *Aldrov.*, quam ad vivum expressam esse ipse testatur; interim *Willughb.* suspicatur pedes Pi-
corum

Fam. corum pedibus similes; forte quod *Jonstonus* mutuata Tab. 60 *Marg-*
 ill. *gravii* iconem avis Aracari in meliorem vertere cupiens Picorum pedes,
 Gen. libi in memoriam revocatos pinxerit. Inter ejusmodi hallucinationes ve-
 VI. stigia pedum apud *Willughbejum* premere constituimus, nec spem no-
 stram frustravimus; nuperrime enim *Edwardus II.* 64 effigiem Toucani
 avis eleganter & procul dubio accurate pictam ac descriptam cum publi-
 co communicavit, & expresse commentatus est: „The Legs, Feet and
 „Claws are of a light blue, or violet colour; it perches with two Toes
 „forward and two behind in each Foot.” Ideo tamen nec Picam nec
 Picum dixerim avem hanc, quæ potius proprium genus constituit.
 Ad hoc omnino pertinere videntur Aves Rhinocerotes, nomine pro-
 prio Topau vocatæ, quarum rostra Tucanæ rostris similia, cornea, cava
 atque aëris intus capacissima. Integræ avis effigiem nullibi hactenus
 cernere nobis licuit; & *Wormius* de ipsa ave scribit: Totam avem qui
 descripserit, aut de ejus natura quippiam tradiderit, neminem adhuc vidi,
 quo circa nudo rostro contenti ut simus, necessum est; Dn. de la Conda-
 mine non nisi sequentia habet: Toucan, dont le bec rouge & jaune est
 monstrueux à proportion de son Corps, & dont la langue, qui ressemble
 à une plume deliée, passe pour avoir de grandes vertues, n'est pas non
 plus particulier au pays, dont je parle, p. 172; & apud *Beslerum* Tab. 19
 mensuram rostri 6" 3^{'''} legimus cum subscriptione: Hujus avis insolens
 magnitudo; caput duorum dodrantum, cirris ornatum nigris; rostrum
 recurvum, non rapacium more, sed instar arcus cujusdam. Cornu e
 fronte enascitur, rhinocerotis cornu non dissimile, sed in fine recurvum.
 Color in superiore & inferiore parte miniaceus, in media luteus, in
 margine linea nigra obducitur. Sic Nasutorum duas habemus species:

I. NASUTVS SIMPLICITER. Xochitenacatl *Nieremb.* Tucana s. Tu-
 can, forte etiam Aracari *Marg.* Avis piperivora *Aldr. Will.* Pica brasili-
 ensis, the Brazilian Pie, *Albin II.* n. 25, quem vapulare dicit *Edwardus*
 in descriptione Toucani, II. p. 64. Rhamphastos, Hipporynchos & Bu-
 rynchos, aliis. *Hohlschnäbler, Pfeffer-Sraas.* Ni fallor, 6 vel octo
 rostrorum varietates habui in museo olim meo.

II. NASUTVS RHINOCEROS. Topau *Wormii, Aldr.* rostro compo-
 sito *Will.* t. XVII & aliorum autorum. Descriptionem avis in ipso vo-
 latu occisæ, cum Turcas Christiani ad Naupactum superarunt, vid. apud
Jonston. de avibus p. 46 & *Anton. Deusingium* Diss. de Unicornu

p. 43. Geflügeltes Nasehorn.

§. XIX. *U. talis ibi dicitur*

FAMILIA QUARTA

Fam.
IV.TETRADACTYLVS, DIGITIS SIMPLICIBVS,
VNICO POSTICO.

Genera familiæ quartæ numerosissimæ in multas stirpes excreverunt; numerabimus Genera summa, & pro re nata singulorum Tribus.

GENVS I.

G. I.

ACCIPITER (*) *Hab ich? Habicht. Fang-Vogel. Hapch.*

Accipitres dicuntur, qui animalia in terris avesque in libero aëre, nonnunquam & pisces venantur, impetu in illa ruunt, & ante digitis prehensa tenent, quam vel in terra vel in arboribus prædam consumant. Vultures fame pressi & recentia cadavera frequentant.

- (*) Derivari solet ab *ὀξύρρεος* i. e. longas & in acutum exeuntes alas habens. Verum enim verò, hac ratione permultas aves dixeris Accipitres; & quare non *Occypteri* vocati? Cum *Aristoteles* peculiare genus occypteorum constituit; ergo Accipiter per Occyptem explicari non debet; quin potius a capere, accipere quid, vel cum impetu, derivationem habeat, ita ut Accipitres sint aves omnes pro præda accipientes alia animalia. Alæ fere omnium avium terminantur in acutum & in latum expanduntur ad volatum. *Schwenkf.* unice speciei nomen imposuit: *Hapch; Hab ich?* ab *haben*, habere, *behalten*, tenere *happen* i. e. arripere, apprehendere *Gregor. moral. lib. 33. c. 16*: Accipere aliquando auferre dicimus, unde aves, quæ alias rapiunt, accipitres vocamus.

§. XX.

GENVS I. TRIBVS I.

Tr. I.

AQVILA. *Adler.* Inter aves tetradactylos digitis solutis meretur locum supereminentem. Regem dixerim Accipitrum, cum alii appellerint Regem avium rapacium. Nemini reliquarum rapit, quod suum est. Alimenta quærens alituram capit, quam naturæ suæ convenientem Creator ipsi pro sustentatione sua imperavit. Sic Leo Ovem non nisi in alimentum lacerat, citra hanc necessitatem Oves pabularentur inter Leones, salvæque manerent in pascuis. Colonis pretium solvere nescit Leo, ut cœmeret commesturam, prout homines solvunt Bovem, ut mactent. Temere itaque a quibusdam capitis & austeris inter eruditos hominibus vitio vertitur magnatibus, quod Aquilam, tanquam avem rapacem, vel Leonem laniatorem inter insignia illustriora collocent, non

Fam. considerantes hujusmodi animalium innatas virtutes, quarum Reges me-
IV. mores esse cupiunt, Plura de Aquilis §. XXII. Species sunt:

G. I.

Tr. I.

§. XXI.

I. AQUILA CHRYSÆTOS, Gold-Stein-Adler. Aquila fulva f. au-
rea; The Golden Aigle, *Raj. Will.* Aquila regalis, *Schwenkf.* Orzel
przedni, *Pol. Albin* II. 1. figura minus accurata. Falco, cera lutea, pe-
dibus lanatis, corpore rufo. *Linn.*

Maxima; Ex Nehringa nostra altera 13 libras, altera ex sylva Gre-
bini 16 libras pondere æquabant (*). Rostrum superabat 5 uncias, mox
a cera (quæ omnibus Aquilis communis est) incurvatum; circa radicem
ultra duas uncias latum, & in exitu insigni unco donatum, coloris terrei,
cæterum cornei & cærulescentis coloris. Lingua canaliculata, prout &
mandibula inferior, ad deferendum sanguinem prædæ, quod nemo Acci-
pitrum aqua pro potu utitur; crura ad pedes usque lanata Ferrei coloris,
sicut in nonnullis vulturibus; pedes aurei; alæ terrei coloris; cauda tota
vel alba, vel cum reliquo corpore castanei in aurum vergentis coloris,
intersparsis dorso & ventre plumis albis. Unguibus multum valet,
Capreolumque infestare audet. Aquilas longævas esse, vide *period. vitæ
humane coll. cum brutis*. Anno 1719. Viennæ austr. Aquila mortem obiit,
quæ quatuor annis ante sæculum libertate sua fuerat privata (CIV an-
norum).

(*) *Will.* opinatur, quod Chrysaëtos *Pygargus* sit; diversæ tamen speciei sunt aves. Per
excellentiā illa *Ἀετὶς* vocatur, ab *Ἀετῶ* concitus feror, cum impetu ruo;
licet hæc potestas & Falconibus propria; imo Falco videtur impetuosior Aquila.
Cæterum Accipitrum fœminæ majoris staturæ sunt præ maribus, mares vero
animosiores, bellicosi, fortesque præ fœminis.

II. AQUILA PYGARGVS; Albicilla, quibusdam Hinnularia, *Will.*
Raj. Gaza Weiskopff; Gelb: Schnabel. The Tawn-Killing-Aigle an
Erne, *Angl.* Falco cera flava, rectricibus albis, versusque apices nigris.
Linn.

Rostrum pedesque habet aurea, caput ex cinereo albicans, rostrum
inter & oculos copiam plumarum crinitarum. Uncus mandibulæ supe-
rioris pollice superat inferiorem; in collo superiore plumis est rubenti-
bus; cætera ferruginea, & ad uropygium nigricat, pondus habebat ex
Sylva Grebinensi 9½ librarum. *Catesby* p. 1. Aquilam capite albo virgi-
niensem & carolinianam, Aigle à tête blanche, Bald-Eagle, aigle chauve,
Glattkopffigen Adler. *Weiskopff* exhibet; non quidem capite calvo,
sed

sed plumis brevibus glabro, quam pro varietate Albicillæ habemus. Hinnularia dicitur, quod hinnulos Cervorum persequitur. Hæc avis præ reliquis Aquilis Aëtitem in nidum suum inferre perhibetur; vid. *Nomencl. Tr. I.* *promotum Tit. AETITES.*

III. AQVILA SIMPLICITER; *anglis* Chrysaëtos, cauda annulo albo cincta, *Raj. Will.* Eagle. *Kurz: Schwanz mit weissem Ringe.*

Magnitudine Gallo-pavonis; cauda brevi. Rostrum circa radicem paulo lentius incurvato, quam Chrysaëtos, Aquilæ I; reliqua cum hac conveniunt.

IV. AQVILA VALERIA s. MELANÆETVS, *Raj. Will.* The black Aigle, *Albin II. 2.* *λαγώς Πάρος.* *Hasen-Adler. Schwarzer Adler.* Varietas est: The white Tailed Eagle from Hudson's Bay, America septentrionalis, *Edw. p. I.*

Melanæetus, quod coloris est saturate nigri; Valeria, quod corpore manibusque multum valet fortissima avis. Ultra genua pennata est. Pedibus ex luteo rubentibus, ungues in longum curvati exquisite sunt cuspidati; Rostrum habet plumbeum, uncum nigricantem; cera lata oculis vicina; minor præcedentibus tribus. Chrysaëtos I. varietas, cauda tota alba, cum americana Edwardi non est confundenda. Nec credas illam ad nos transmigrare.

V. AQVILA OSSIFRAGA *Aldr.* Haliætus *Clus. i. e.* *Meer-Adler; Bein-Brecher.* The Sea-Eagle or Osprey; *Bulbusardus, Angl.* *Orzel tomignat, orzel morski, Polon.*

Et in volucres & in pisces cum impetu ruit, utque cum præda facilius ex aqua, quam per impetum alte dividit, se extollat, natura digitos sinistræ manus aliquantisper membrana conjunxit. A nonnullis dicitur *Fisch-Ahr*, inhians piscibus; *Fisch-Adler Baltn.* Pedes habet dilute luteos, ungues præ nigredine lucidos. Plumæ genua superant & per integrum corpus divaricantur ex cinereo, terreo & ferrugineo. Rostrum utitur forti & valde hamato, cujus uncus pollicem longus; integrum rostrum quatuor unciarum, ad radicem duas latum, coloris ex cæruleo fusci.

VI. AQVILA CLANGA. Morphno congenera, *Aldr.* Aquila anatoria; the Kough-footed Eagle *Raj. Klingender: Schell-Endten-Adler.*

Non est, ut opinatur *Rajus*, Haliætus s. Bulbusardus. Gallum domesticum Anglicanum vix superat magnitudine; unde & Aquila parva vocatur. Anates ferit. Coloris est castanei haud profundi, & forte unica Aquila, quæ mirum in modum mansvescit. Ultra tres annos mihi familiaris.

Fam. I. **liaris** Quoties veniam dederam, mensæ in plures horas infidebat mihi
IV. a sinistra, observans motum manus dextræ literas perarantis, permul-
G. I. cens aliquando suo capite mitram meam; si titillabam sub mento, tintin-
Tr. I. nabat clara voce. Familiaris fuit aliis avibus in horto, in specie Laris, non nisi recenti carni bovinæ assuefacta; in ejus mortem, in cisterna aqua non satis plena extinctæ, epitaphium scripsi, alibi typis expressum.

VII. **AQVILA ALBA, CYGNEA.** The white Eagle, *Charl. Cnæffel. Weisser, Pollnscher Adler.* Orzet biaty.

Secundum *Charletonum* in rupibus ad Rhenum degens; *Cnæffeli* relatio fert: Nuper cum essem Varavia, inter alia, quæ apud - Mart. Berth. de Bernitz-Archiatrum videre licuit, erat **AQVILA ALBA**, in Polonia capta, cui nigredinis, præter extremam superficiem pennarum magnarum in alis, ne micula quidem inerat, diu a S. R. M. Joanne Casimiro sustentata, tandem præmemorato Doctori donata. Mortem quidem avis subiit, sed tamen verificavit, quod antea strenue negatum est: Poloniam etiam Aquilas albas inhabitare, ad Cremenecum, Zaslaviam Volhiniæ, Cudrovum Ukrainæ, Opatoviam minoris Aquilæ albæ visæ & in Podolia nidificare testatur *Rzaczynski* in auctario; sub tempus Michaelis I. in campo electionis alba aquila in aëre observata; *Pastorius*.

Has Aquilas Europæas cum fiducia congregare potui. Superaddo unicam peregrinam.

VIII. **VRVTAVRANA;** Urutavi Cuquichu Carririri, *Margg.* Aquila Brasiliensis cristata, *VWill. Raj. Schaupter Adler.*

Marggravius describit avem: magnitudine, capite rostroque aquilinis; capite nonnihil depresso; in summitate fert 2 nigras pennas duos digitos longas, totidem ad latera capitis, quas erigere & deprimere potest. Cauda quoque dicitur aquilina, pedesque sunt lanati sive plumosi.

§. XXII.

GENVS I. TRIBVS II.

Tr. II. **VVLTVR. Geyer.** Nonnullæ ex hac tribu magnitudine Aquilas superant, minimum adæquant. Ab Aquilis inprimis *gnosce*: 1) quod truncus Vulturum terræ potius horizontalis quam elevatus, cum Aquila stat erecta procero corpore, pectus collumque extollens, ut a digitis posticis ad caput elevatum lineam fere verticalem describat; 2) unde est, quod Vulturis pedes cruraque breviora curventur; 3) Vultur pluribus plumis, paucioribus pennis, alis caudaque exceptis vestitur, sub quibus plu-
ma

ma villosa vel lanata, quæ illico apparent, ubi una vel altera penna evidetur, ut integra avis depennata ovis alata, vel mirabilis avis exotica & incognita, videatur; 4) præ reliquo corpore caput collumque paucissimis pennis brevissimisque tegitur, in nonnullis nec plumæ nec lanugines apparent, verum illarum loco crinuli rari; 5) Vultures magna vastaque ingluvie præditi, sacciformi si bene saginati, cibo vero vacua, manu facileprehendenda & dilatanda; 6) Ejusmodi aves vel duæ vel plures in terra visæ, certo certius pro Vulturibus habendæ, etsi ex Falconum tribu Buteones eodem more utantur; 7) Pariter Vultures sunt, qui ad recentia cadavera confident; sic proverbium quadantenus (*) vertatur: *Wo ein Aas ist, da sammeln sich die Geyer*; quod non solum gallinarum vel anserum progeniem, porcellos, glires & quæ reliqua venantur, sed quoque fora cadaverina, ad victum sibi comparandum frequentant; 8) Vultur difficili conatu ad volatum in altum se tollit, prout Tarda, terque quaterque ante petauristam agens; 9) Rostrum Vulturis quidem validum & productum, non tamen prout Aquilarum rostrum cito ex radice incurvatum est (**), verum ducta proportionem voluminis avium ultra duos pollices recta protensum super mandibula inferiori, antequam in exitu desinat in uncum; 10) Ungues Vulturum minus sunt lunati præ unguibus Aquilarum, quod hæ rarissime in tellure morantur.

Illi sunt characteres, quibus Vultures, vel e longinquo, dignoscendi. Nonnulli nomen Vulturis vel Vulturii derivare volunt a tardo volatu, quasi Volitardus, sed idem dici solet de anseris Trappa sive Tarda.

(*) Cognitum accipitrum enim tenemus, a potiori fieri denominationem, vom Adler.

(**) Hanc notam characteristicam posthæc apud J. J. Scheuchzerum in Jobi Ph. Sacra p. 419 observavi: Es ist der Adler in allen seinen Geschlechtern der größte und ansehnlichste von den Raubvögeln, so des Tages ausfliegen, darin sonderlich von anderen unterschieden, von dem Geir, daß der Schnabel sich gerade anfangs krümmt, und von dem Hab ich, daß jener größer ist.

§. XXIII.

I. VULTUR AVREVS, Alb. M. Gesn. Raj. Vill. Vultur fulvo colli, pectoris & pedum colore, Charl. The golden Vultur. Gold-Geyer.

Non confundendus cum Aquila fulva I. sive Chrysaëto. Superat magnitudine Aquilam nigram; rostrum est quatuor unciarum. Pectore rufescit, velut auro notho tinctus; pedetentim versus caudam color evanescent; cauda ex fulco cinerea; digiti sunt cornei coloris diluti.

Fam.

IV.

G. L.

Tr.

II.

II. VULTVR LEPORARIVS: *Hasen-Geyer. Gänse-Ahr.*

Ira exasperatus pennulas in capite ad formam galli cristæ erigit. Magnitudine ad Offifragum accedit; ex arboribus observat vel prætereuntem vel prætervolantem prædam, venatur & in terra per saltus, vel in aëre pendens varias aves majores imprimis domesticas, nec non data occasione pisces in stagnis, Lepores ex latibulis accipere didicit, nec pullis Vulpium parcit.

III. VULTVR BAETICVS *autorum.* Milvus æruginosus *VWill. Raj. Linn.* The Chesnut Vultur, *Braun-Geyer. Fisch-Ahr.*

Castanei coloris; rectrices alarum remigesque caudæ æruginosæ nigrescunt.

IV. VULTVR CINEREVS, *autorum.* The ashcoloured Vultur. *Grauer Geyer. Graue Weihe.*

Mihi videtur varietas Vulturis III, quod in eodem nido duo pulli inventi, quorum alter cinereus, alter castaneus. An mas & foemina?

V. VULTVR ALBICANS; The whitish Vultur, *VWill.* Milvus albus; *Weißer Geyer. Hünner-Weihe. Weißer Hünner-Ahr. Schwenk.*

Vulturum minimus; minor Aquila sexta. Caput, collum & alæ ab inferiore parte albescunt; cæterum maculis terreis variis; pullis gallinaeis summe fatalis. Sequuntur nonnulli Vulturēs exotici:

VI. VULTVRINA AQUILA, *Aldr.* The Buld; Vulturine Eagle, *Albin II. 3. Geyer-Adler. Bastard-Adler.*

Ex descriptione pro Vulture habenda, quippe rostrum ultra medietatem recta protensum, ad exitum incurvatur, in uncum validum exiens, prout omnium Vulturum rostra. Superum caput & dimidium collum albescent; genæ fulvent; pectus varium est; nihilominus tamen *VWill.* hanc avem Aquilis associavit, *Aldrov.* vero & *Gesn.* sub triplici nomine descripserunt: Perenopteri, Gypaeti & Oripelargi; vid. *Fr. Delez* p. 239. „Perenoptero, *per razon senneles de sus alas*, banqueale la cabeza, y es mayor de cuerpo que las de mas, y tiene las alas mas cortas, y las calamas largas - Esta es medio especie de Buytre, y l lamase medio Aquila, o Ciguenna montesima.,

VII. VULTVR BRASILIENSIS, *VRVBV DICTVS, Marggr.* Vultur gallinæ africanæ facie. *Sloane II. 292.* Tropitotle, *Hern. Aura Nieremb.* Buteo specie Gallo Pavonis, The Turkey-Buzzard, *Catesby* p. 6. Menschen Eeter, *belgis. Kahlkopff.*

Pondere 5 librarum. Caput collumque rubent carnosæ & glabra; hinc

hinc inde crinulis nigris obfita; pedes breves coloris sunt loturæ carnis, Fam. IV. G. I. Tr. digiti longi, ungues lente lunati. Rostrum pollices tres longum; ad medietatem carnosâ cera tectum; uncus albus; nares valde patulæ & longe ab oculis positæ; corporis colore profunde purpureo, viridi mixto, sive sanguineo. II.

VIII. VULTUR GRYPUS. GRYPHVS. Greiff. Geyer. Cuntur, Raj. Sloane. Condor Acoftæ, Frezier. Cuntur, Garcillaffa de la Vega. Lemery p. 285. Jonston.

Multæ prostant fabulæ de ave Grypho (Vogel Greiff). Persequamur historiam avis Cuntur, quam Gryphum appellamus. Sloanius pennam ejus rectricem descripsit duos pedes anglic. & quatuor pollices longam, cujus caulis $5\frac{1}{4}$ poll. Rajus Vulturem esse judicat; pennam dicit: „ambitu sesquipedali, ab uno latere nonnihil concava, ab altero convexa, colore toto fusco seu obscuro 3iij 17 $\frac{1}{2}$ gr. pondere - Avis ipsâ, quin Vultur fuerit, ex Aurarum (quod caput calvum habet) genere, minime dubito.„ Quæ non procul ab insula Mocha ad Herraduram sclopo necata, alis expansis commensurata 13 pedes latitudine æquabat. Acofta IV. c. 37 scribit: Quas Condores vocant, magnitudinis sunt ingentis, earumque virium, ut non solum ovem eviscerare & comedere valeant, sed & integrum vitulum; & de la Vega: Aliæ adhuc - magnitudine vastâ & immani, Cuntur dictæ - Harum nonnullæ ab Hispanis occisæ - alarum extensarum mensura sumpta 15 aut 16 pedes, h. e. $5\frac{1}{4}$ ulnas (hispan.) latitudine implebant - Color varius est, ex albo & nigro Picæ caudatæ instar; Cristam in capite parilem seu æqualem habet, instar Novaculæ, non serratam ad modum gallinacæ. Cum ex aëre in terram devolant, forti alarum agitatione, aërem verberando, strepitum susurrumque adeo vehementem & terrificum edunt, ut vel attonitum vel surdum reddant audientem; (quod inauditum audit) Frezier juxta Santiano, metropolin regni Chilenfis, anno 1711 Condorem necavit „qui avoit neuf pieds de vol, & une crête brune, qui n'est point dechiquetée comme celle du Coq - il est ordinairement gros & fort, à pouvoir emporter un agneau; pour les enlever du troupeau, ils se mettent en rond, & marchent à eux, les âiles ouvertes, afin qu' étant rassemblés & trop pressés, ils ne puissent se defendre, alors ils les choisissent & les enlèvent.„ Thomas Preston Trans. phil. No. 473 p. 62. in insula Zetland Scotiæ Aquilas observavit, quæ ovem tollunt; unde lex sancita, ut singuli Patresfamilias districtus pendant gallinam illi, qui ejusmodi avem immanem necaverit. Videtur eadem avis Condor; vide pluribus Marchais

- Fam. par *Labat* III. p. 320 & p. 321 Stomachum valde movet *Franzius* p. 326:
 IV. In Aquilæ nido repertos esse 300 anates, 100 anseres, 40 lepores, & co-
 G.L. piam amplam piscium secundæ magnitudinis; nec non *Marcus Paulus*
 Tr. II. *Venetus* de Aquila Ruch (forte Vultur Condor) tam vastæ magnitudinis
 tantique roboris, ut Elephantem unguibus corripit, atque in altum sub-
 levet, ac deinde cadere sinat, ut mortui carne vescatur. *Georgium Fa-*
britium fide dignum autorem appellat Schottus, ex cujus relatione:
 „Cum rustici, inter Misenam & Bræsam, multa pecora, Vitulos & Sues
 amissa in sylvis perquirerent, inventum esse nidum ingentem, per tres
 quercus extensum tanto spacio, ut currus sub illo converti potuisset, ex
 magnis arborum ramis & baculis vel palis constructum. Qua re in urbe
 nuntiata, homines multos ad nidum missos, qui cum ascendissent, pul-
 los tres maximos invenisse - unius alas per transversim extensas septem
 ulnarum mensuram æquasse - crura Leonis majora - In nido multa Vitulo-
 rum & Ovium coria reperta - „ vide *Schottum* p. 1122.

IX. VULTUR MONACHVS. Rex Warwouwarum; Indiæ orientalis.
 The King of the Vultures, *Edw.* I. p. 2. The Warwauer or Indian Vul-
 ture, *Albin* II. 4. *Rutten-Geyer; Mönch. König der Geyer.*

Avem Moritzburgi vidi, cujus figura in Aviario picto Bareithano.
 Calvitium quasi rasum habet; collum nudum in vagina cutanea, plumis
 cinereis lanatis fimbriata, recondere potest. The Vultur *Albini* III. 1.
 capite colloque nudis, quasi limbo Sanctorum condecoratus, *Sonnen-*
Geyer videtur foemina; si recte picta? rostrum habens nigrum, pedes
 cærulescentes; corpore est flavicante, præter dimidias alas caudamque ni-
 gras; capite colloque nudis; collare habet ex plumis longis lanatis, un-
 de Vultur Solis.

Plures Vultures conferre non licuit; In *Catalogo* avium Musei Im-
 per. *Petropol.* p. 356 apparet Vultur dimidius cinereus, dimid. niger; an-
 tequam autem Tribum Falconum prosequamur, notandum, quod *veteres*
 Immussulum Vulturem *juvenem*, & Sangualem Ossifragum sive Aquilam
juvenem vocaverint; prout omnes Accipitres duobus nominibus insignire
 soliti, Aëtote nimirum & Hierace Aquilam & Accipitrem significantibus;
 Aquilarum sex species habuerunt: Pygargi - Melanaëti - Morphæ - Oripe-
 largi - Aquilæ veræ - & Haliæti. Galli Falcones in octo species dividunt;
 quatuor, scilicet: L' Autour - L' Espervier - le Gerfaut - L' Emerillon al-
 tum petunt, reliqui: Le Faucon - Le Lanier - Le Sacre & le Hobrau vo-
 lant super terram.



Ad S. XXIV



M. Cernilife. Regim.

§. XXIV.

GENVS I. TRIBVS III.

Fam.
IV.
G.I.
Tr.
III.

FALCO, *Falco*. Nonnulli saltim Falcones hactenus *Accipitres* dicti, nomine desumpto a *falcato unguium hamo*. Verum enim vero, tunc & Aquilæ & Vultures & Ululæ Falcones audiant, quas Dn. *Linneus* & quidem hoc sensu recte Falconum titulo salutavit. Latinis & Germanis nomina Falco, *Falco* recepta & notissima nomina specifica sunt, sub quibus nunquam Vultures, Ululæ & Aquilæ venerunt. Sic romanam, Russicam, Polonicam, Prussicam, *aves heraldicas*, non Falcones sed Aquilas appellamus. Tertiam itaque Accipitrum Tribum Falcones vocamus, five hucusque Accipitres, five Milvi five Buteones aut in specie Falcones fuerint appellati. Omnes autem aves, quas Falcones dicimus, ab Aquilis & Vulturibus, non attentis differentiis a magnitudine desumptis, sese distinguunt, quod 1) Falconum *collum* breve, cum illarum collum ex pectore procerum; 2) *rostrum* Falconum breve, ex radice cito incurvatum, unco acutissimo; 3) *crura* Falconum quidem pennata, plumæ tamen breves illa quasi polita tenuiaque reddant, *tibiæ*que plumis plerumque careant; 4) pedes cum cruribus sint altissimi, ducta corporis proportionem. Præmittimus leviores notas, ut *tubercula* five callos in pedum digitis, aliasve. Nonnulli *alis* longis caudam vel superantibus, vel æquantibus vestiti & vocantur Macropteri i. e. alis cauda longioribus aut æqualibus; alii habent alas breviores, brachypteri i. e. alis cauda brevioribus; horum non nisi tres species novimus.

Ubi non addimus vocabulum Brachypterus, ibidem intelligimus Falcones macropteros. Venatores germani in arte falconaria periti peculiararia adoptarunt vocabula pro partibus corporis harum avium nobilium; e. gr. quod Falco *manus* habeat, *Hände*, non pedes *Füsse*; Digtos *Finger* non *Zeen*, & quæ porro, ut: *Klauen*, *Pflaumen*, *kleine Federn*, *Wannen* i. e. pennæ alarum junctim sumptæ; *Schwing-Feder*, prima brevis penna, vel extrema alæ est; secunda *lange Penne*; tertia *Borlange-Penne*. Alarum pennæ, *Pennen* 10. Caudæ duodecim pennæ, & media est decima & tertia. Sed non indigemus ejusmodi verbificationibus.

§. XXV.

FALCONES sunt aves Accipitres proprie venationi inservientes;
quan-

Fau. quanquam & nonnullæ *Ululæ* quodammodo venatoribus officia præstant.

IV. Nobilissimi reliquos antecedunt.

G.I.

Tr.

III.

I. FALCO RAPAX, Gyrfalco. Falco vulturinus. Herodias; the Ger-falcon. Falco rostro nigro, pedibus luteis, corpore supra fusco, subtus albo cinereo, maculis transversis, *Linn. Gyr-Ger-Falck.*

Antiquum vocabulum *Gyr* Vulturem *Geyer* denotat. Rostrum ejus, prout omnium Falconum, validum, crassum, breve; huic cærule-scens breviterque sed acute uncatum; pupilla ampla, nigra; dorsum alæ-que ex albo cinerescunt, maculis nigris, similibus maculis Pavonum. Optimæ indolis cruciatus super cauda ferunt alas; cauda cum alis compara-ta brevis potius est, quam longa; pedes nudi, dilute cærulei sunt. Plura apud *VWill. Aldr. Raj.* De characteribus Falconum nobilissimorum consule *Fridericum Imperatorem.*

II. FALCO SACER, *VWill. Schwenk.* The Sacre. *Sacker-Socker-Falck. Stocker-Falck; Heilger-Sacre-Falck.*

Antiquitus *Sacer* dictus; proxime ad Gyrfalconem accedit; est ta-men minor, sed fortitudine & agilitate multum valens; pedibus cæruleis; capite cinereo, cauda semicircularibus picta maculis longior est cauda primi. Ambo inprimis advenandas Grues Ardeasque inserviunt.

III. FALCO GENTILIS i. e. nobilis. Falco migrator & Commeator, *Schwenk. Albin II. 6.* Falco pedibus flavis, corpore cinereo, maculis fu-scis, cauda fasciis quatuor, *Linn. Edler, teutscher Falck. Wander-Falck; Fremdling-Falck, Frideric.*

Fridericus auceps nobiles Falcones subdividit in peregrinos & ab-solute gentiles; sed hæc distinctio parum valet; differentias vid. apud *VWill. p. 43 & p. 46.*

IV. FALCO TUNETANVS; Falco punicus, *Bellon.* The Tunis or Barbary Falcon, *Albin III. 2.* Falcon from Barbaries; *Alphanet; Bar-bar-Falck.*

Ex Africa oriundus, & ex Barbaria citra Tunetam; avis nobilissi-ma; albicans & maculosa; minor, sed valida & attenta ad prædam; ro-stro nigro, pedibus luteis. Hunc Falconem nobilissimum antecellunt Fal-cones insulæ *Teneriffæ, Sammlung aller Reise-Beschreibungen Lib. IV. cap. I. (Parte II. p. 16).* vid. *Corn. le Bruyn Voy. au Levant (in 4t.) Tom. II. p. 362* ibi: Combat opiniâtre d'un Faucon &c. (*d' Aleppo*).

V. FALCO LANARIVS, CRVDELIS. Lanier, *gallis.* The Lanneret, *Albin II. 7. Großer Schlachter.*

Minor est gentili, pulchriorque maculis *Sacro*; vid. *Bellon. VWill.*
& in

& in genere de Falconibus la fauconnerie de *Jean des Franchieres* avec Fau.
une autre Fauconnerie de *Guill. Tardif* Poitiers 1567 4t. *Carol. d'Acusia* IV.
de Capre Falconaria; *d'Esparon* (*) Falconaria Franc. ad Moen. 1617. 4t. G. I.
Attenti modo sumus, ne species nos fallant, descriptiones apud autores III.
LECTORI commendantes.

(*) *De Pallieres & du Revest* qui huic Arti 48 annis incubuit; scripsit librum gallico sermone, qui Francof. germanice prodit.

VI. **FALCO ALBUS**, lactei coloris, *Griffonii*. Falco moscoviticus; *Schwenk*. The white Falcon; *Weißer Falck*.

Addit *Griffonius*: sed maculis flavis, quæ tamen, nisi penitus introspicerentur, & ipsæ quoque albæ apparebant - alæ sine maculis. Hujusmodi avem ex insula Stublaviensi, pago Sperlingsdorf nactus, digitis duobus ad ortum leviter junctis; unde ratus sum, vel & in pisces ruere Falconem, vel quod indicium sit singularis pedum fortitudinis, ad capiendam & fortiter retinendam prædam. De *Islandicis* albis reliquisque Falconibus, unde quotannis in Daniam deportantur, vid. Parte III suo loco.

VII. **FALCO CENCHRIS**; Tinnunculus, *Aldrov*. The Windhofer, Stannel or Kestrel, *Albin* I. 7. *Wannenweher*; vid. No. XXIV.

Fœmina, magnitudine Columbam adæquat, mas minor est; Communiter minores Falcones Sperberi vocantur. Ast *Sperberus* singularis est Falconum species.

VIII. **FALCO MYRORVM, RUDERVVM, TURRIVM**; *Mauer-Falck*; an Falco rubeus? an præcedens No. VII?

Habitat in turribus, ubi & nidulatur; vix magnitudinem habet præcedentis; aviculas capit, muribusque tam inter rudera & in turribus quam in campis insidiatur; interanea quoque piscium aliorumque animalium in civitatibus ex plateis tollit, rapitque Alaudas aliasque aviculas civibus ex caveis; rubiginosus est, fuscis maculis varius; in cauda nigris & æruginosi fasciis alternantibus.

IX. **FALCO VARIUS, PICTVS, ALAUDARVM**. *Perchen-Falck*; Falco parvus; Falconellus feriens, *Schwenk*. Recentiorum *Nisus*. *Schwemmer*; quod commoratur in aëre quasi immobilis; *Brachypterus*.

In Prussia hac ave equitantes venamur Alaudas. Cujus manui infidet, aliquando motat avem; Alauda ad terram pressa alter venatorum alteram extremitatem restisprehendit, quæ in medio reticulari pariete duas

Fam. circiter orgyas longo latoque provisa est, & circumequitat Alaudam, ad-
 IV. que Falconarii nutum parietem demittens captat Alaudam. Inter omnes
 G. I. Falcones variis coloribus facile princeps, inprimis ad caput collumque.
 Tr. Colores distincti niger, flavus vel aurantius, rubicundus, albus, cinereus
 III. alternant ave variegata & ordinatim picta. Rostrum habet carulescens,
 pedesque luteos. Vide Accipitrem fringillarium *VWill.* quamquam hunc
 habeam pro diversa specie Falconis arborei, **Baum-Sperber**; confera-
 tur Fringillarius *Albini* I. 5. & Subbuteo no. 6. Ni fallimur, Dn. *Zorn.*
 Falconem **Weis-Bach** sive **Schmierl** pro Falcone nostro, **Perchen-Falck**
 agnoscit.

X. FALCO AESALON; **Schmierlein**; *Aldrov.*

Magnitudine vix excedit Merulam; rostro caruleo; secundum fi-
 guram *Aldrov.* Falconellus esset no. IX; melior figura apud *Will.* Tab.
 III; profunde cinerei est coloris, dilucido mixti. Nullibi hanc avem
 nisi in Nehringa Curonum, **Eurschen-Nehring**, observavi. Docilis est,
 ut de manu dimitti possit pro capiendis Alaudis. Cæterum vide *Feuillee*
Journ. III d'un petit *Espervier*, ou Accipiter minor, pullivorax.

XI. FALCO PALUMBARIUS. Goshawk *Angl.* **Tauben-Falck.** *Stoek.*
Uhr. *Brachypterus.*

Unde sit, quod Anglis Accipiter Anserum audiat, nescio, forte quod
 pullos Anserum cum pullis gallinaceis atque Columbibus auferat. Pertina-
 cissimus prædator est, Columbas egregie vexans; pectore & ventre nigris
 maculis fluctuantibus transversis super albo colore variegatis; pedes lutei
 sunt; rostrum ex nigro caruleum. Inprimis venationem Phasianorum
 & Perdicum edoctus. Huic adnumerandus *Edwardi* Spotted Hawek
 or Falcon I. p. 3. ex freto Hudsoni, ejus caput collumque graciliora
 sunt, brachiaque alarum obscuriora.

XII. FALCO BVTEN, VULGARIS, *autorum.* The Buzzard *Albin* I. 1.
Bushardt, Mause-Falck.

Magnitudine Phasiani. Crura longa, pedesque habet breves sed
 fortes, paulo supra genua plumosos; manus digitique sunt flava; posti-
 cus digitus longissimus. Ad venationem non vocatur. Dux ejus *varietates*:
 The Buld Buzzard *Albin* I. 7. & Buteo api - vel vespivorus, the Ho-
 ney Buzzard. Hic pullos suos vespis nutrire perhibetur, quarum inte-
 gros nidos ipsis propinet; differentias vide apud *Will.* Porro accedit the
 black Hawk or Falcon *Edwardi* I. t. 4. captus in navigio ex freto Hud-
 soni Londinum redeunte & *Edwardi* II. t. 13. The ashecoloured Buzzard,
 pedibus e caruleo cinereis, unguibus nigris.

XIII.

XIII. FALCO CAUDA FORCIPATA. Milvus *Aldrov.* Milvus vulgaris, *Will.* The Kite or Glead, Milan royal, *Albin* I. 4. **Scheer-
Schwängel.**

Fam.
IV.
G.I.
Tr.
III.

Ab omnibus cauda distinguendus; pedes habet luteos; medius digitus ad medietatem fere membrana extremo digito junctus; rostro nigro; caligatus quasi piscator, mit **Schipper-Fischer-Hosen.**

XIV. FALCO PERUVIANVS, CAUDA FURCATA. The Swallow-Tail-Hawk; Espervier a queue d'hirondelle, *Catesby* p. 4. **Schwalben-
Falk;** *Brachypterus*; An, Hirondelle, ou Hirundo maxima peruviana, avis prædatoris calcaribus instructa, *Feuillée* III p. 32?

Pendens 40 3; rostro nigricante, sine cera; oculis magnis nigris, iride lutea. Capite, collo & ventre toto nivei coloris, dorsum cum alis profunde purpurascunt, viridi tincta; expansis alis = 4'. Cauda purpurea alte furcata, cujus longissimæ pennæ 8".

XV. FALCO s. MILVVS AERUGINOSVS, *Aldr.* an Circus, *Bellon.* The more Buzzard, *Will.* **Buntrostiger Falk.**

Rostro nigro; crura pedesque, respectu corporis, tenuia & prælonga, coloris lutei; magnitudine cornicis; ex nigro & æruginoso varius; capite pedibusque aureis variegatis; pectore ad instar Perdicum picto.

XVI. FALCO VERTICE VEL RUBRO VEL LUTEO. **Calotchen-
Falk.** Accipiter minor; the little Hawk; petit Espervier, mit rothem **Calotchen** vertice rubro, *Catesby* p. 5. Varietas mit gelbem **Calotchen** und **Bart**, vertice & mento luteis, *Albin* I. 3. *Brachypterus*. An mas & foemina? an ab *Albino* recte pictus?

Illæ pendit 3 3, 6 3; oculis nigris, iride lutea, capite plumbeo, vertice rubro; ad initium colli 7 amplis angularibus maculis nigris in circulum dispositis; guttur & tegumenta auricularia albi coloris rubro mixti; dorsum æruginosum lituris nigris transversis; pennæ alarum bruni coloris, reliquæ plumæ cæruleæ, prout & dorsum lituris varium; cauda rubicunda, in exitu nigra; pectore ventrequae dilute rubris; cruribus longis; pedibus luteis.

XVII. FALCO CAROLINIENSIS PALUMBARIVS. The pigeon Hawk; Espervier à pigeons, *Catesby* p. 3. Cauda varia. **Bunt-Schwängel.** **Carolinischer Tauben-Falk;** *Brachypterus*.

Cauda longa, angusta, bruni coloris, quatuor lituris transversis albis, veluti argenteis denticulis condecorata; alæ interne maculis variæ tanquam globulis argenteis (secundum descriptionem *rubris*); a capite

super dorso badii coloris; pendit 6 $\frac{3}{4}$; facilis, fortis & industrius pro capiendis Columbibus pullisque gallinaceis.

G.I.

XVIII. FALCO CYANOPUS; *Schwenk. Jost. Will. Asteria Arist.*

Tr.

III. Accipiter stellaris, *Peuceri. Avis phoebea. Blau-Fuß. Spring. Asch-farbener Berg-Falch.*

Punctis notulisque, velut stellulis, varius; pedes habet fortes, caruleos; multum valens ad venationem. *Schwenk.* alterius meminit, quem Falconem nothum, *Zwitter-Falch*, appellavit.

XIX. FALCO PISCATOR CYANOPUS. The Fishing Hawk. Faucon pecheur *Catesby* p. 2. *Weiskopff; Weiskopffiger Blau-Fuß* (*).

Pendit 3 $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$; rostro nigro; cera carulea; dimidium caput collumque superum cum mandibula inferioris radice super pectus ad pedes usque albi coloris; cujus coloris & dorsum alae caudaeque sunt; pedibus caruleis squamatis; ungues nigri, ample curvati, acutissimi. Valde jucundum audit, qua ratione Aquila piscatoria, quae vocatur, huic Falconi praedam extrudat.

(*) Conferatur cum Haliaeto *Caj* rar. p. 85. magnitudine Milvi.

XX. FALCO MONTANUS, MONTARIUS, *Aldr. Schwenk. Will. Cybindus, Accipiter nocturnus, Plin. Birk-Berg-Falch.*

Breve habet & bene carnosum corpus; coloris cineritii, mixti pauco nigro; cruribus fortibus, digitis multum nodosis, unguibus acutis, habitat & nidulatur in rupibus; *ferini generis.*

XXI. FALCO AVREUS, CAPITUM PLUMBEUM, ROTUNDO; PICTUS NIGRIS MACULIS SAGITTARIIS. *Rauchkopff. Aviar. Bareith.*

XXII. FALCO PLUMBEUS, CAUDA TESSELLATA. The Ring-Tail, *Albin. II. 5. Bley-Falch mit gewürffelttem Schwanz; femina;* capite, collo dorsoque plumbeis in cineritium colorem vergentibus; similis coloris est medietas alarum squamis albis, altera medietate badii coloris, striis albis; rostro plumbeo, cera flava; circumcirca oculos ex albo punctulatus; pectore albo, oblongis rubicundis maculis; cauda bruna, praeter duas medias pennas, tessulis albis nigrisque picta; pedibus dilute flavis. *Brachypterus.*

Mas, The Cock-ring-Tail or Henbarrier *Alb. III. 3. Ringel-Falch.* Torquem habens velut ex adamantibus compositam; a capite per dorsum decurrit badius color; pennae plumaeque alarum ex albo fimbriatae; cauda obtinet brunas flavasque fascias alternatim positas, in medio duas pennas nigras, ad calamos albae, in medio flavae quadrangulares maculae.

Collum

Collum, venter, pectus pedesque flava; in supera corporis parte striis badii coloris; rostrum plumbeum; cera flava.

XXIII. FALCO FRINGILLARIUS; Sparrow-Hawk-Cock, *Albin* III. 4. The Hen *Albin* I. 5. **Fincken-Falck.**

Fuscus; inferior pars corporis a rostro straminei coloris, fordide albis lineis transversis; foemina magnitudine marem superat, prout omnes foeminae Accipitres.

XXIV. FALCO, FOEMINAE CENCHRIDIS NO. VII, Mas. The Windhover-Cock, *Albin* III. 5. **Wannenweher. Graukopff. Wandtwehe; Wiegwehen; Steinschmag. Steengall.**

Circa oculos & in gutture albus; rostrum pedesque flava; dorso ex rubro nigro maculato; prout Falco murarius; pennae rectrices, quae medietatem, nigrae; cauda cinerea in exitu nigram latamque fasciam habens, definit in albas fimbrias.

XXV. FALCO MANIBVS AVREIS, ROSTRO NIGRICANTE. **Gold-Fuß mit schwarzem Schnabel; Brachypterus; Mariaburgo ad me missus.**

In dorso terreo albis maculis raris; per totum corpus inferum similibus coloribus dense, ad instar Sperberi, squamatus; alae inferne caudaeque infera zonis albis latis, & terreis angustis variae. Supera cauda zonis 4 nigris super terreo colore. Manus aureae, digiti longi & tuberculosi; pedes alti; alis expansis = 2'. 2" par. cera flava; iride aurea.

XXVI. FALCO MINIMVS; LANIOLVS. Bucher Bird, or Mattugess, *Will. Schwenk. Neuntödter; Wald-Herr; Würg-Engel.* LANII ita dicti sunt sequentes

1. LANIVS CINEREVS MAJOR, *Will. Albin* II. 13. *Aviar. Bareith. Der Größeste;* apud nos antecellit albo & nigro coloribus anglicanum; si *Albini* pictura improba non est; magnitudine est Turdi pilaris. Optima descriptio apud *Schwenkf.* Ampelis caerulefcens, alis caudaeque nigricantibus, *Linn. Tab. II. n. 181.*

2. LANIVS MINOR PRIMO; CAPITE ET COLLO CINEREIS; GUTTURE ET PECTORE INCARNATIS; ALIS ET DORSO EX AERVGINE ET NIGREDINE VARIEGATIS, ROSTRO ET PEDIBVS NIGRIS. Collurio mas *Aldrov.* Spinttorquus *Schwenkf. Albin* II. 14. *Coftrida Oli-ne p. 41. Kleiner bunter Wanfrenkel. Dorntreiber.*

3. LANIVS MINOR RVTILVS; *Schwenkf. Albin* II. 15. Ampelis

Fam.
IV.
G. I.
Tr.
III.

Fam. dorso griseo, macula ad angulos longitudinali. *Linn. Kleiner rosthiger*
 IV. *Neuntödder.*

G.I. 4. LANIVS, PECTORE, GVLA ET VENTRE NIVEIS; EX ALBO
 Tr. ET FVSCO VARIEGATVS, SVPERIORE CORPORIS PARTE ET COLLI
 III. AERVGINOSA. *Albin II. 16. Rohrkopff.*

5. LANIVS MINOR CINERASCENS; *Raj. Will. Kleiner grauer*
Neuntödder.

6. LANIVS OCOCOLIN dictus; Species Pici *Seba II. p. 102. Tab.*
 96. n. 3. Vel primo intuitu se Lanio I. similem prodit, rostro gilvo &
 acutissimo; pectus vivide purpureum; venter & femora cæruleſcunt, pe-
 desque unguesque nigricant. Caterum ad instar Corvi niger mixto cæ-
 ruleo; plumis pennisque in extremitatibus profunde nigris cæruleo defi-
 nentibus; ex mexicanis tractibus in Brasiliam descendit.

7. LANIVS, AYOQVANTOTL dictus a loco; *Seba ibid. no. 4. Gol-*
den Brang-Engel. Rostro nigro, pedibus rubicundis, aureo corporis
 colore; rectricibus nigris; cauda longa, omnibus laniis communi; in
 rostro ad radicem crebris plumis nigris & ad guttur usque continuatis.
 Avis dicitur canora; dulce fistula canens avicida.

8. LANIVS BENGALENSIS, CHARAH dictus; rufus & coronatus.
 The crested red or ruffit Butcher-Bird. *Edw. II. p. 54.*

9. LANIVS BENGALENSIS, FINGAH dictus; cæruleus; ventre al-
 bicante, cauda nonnihil furcata. The Fork-tail'd Indian Butcher-Bird,
Edw. II. p. 56.

10. LANIVM ARVNDINVM passeris coloribus varium (qui passer
 arundinum a rusticis dicebatur) *singender Rohr-Brangel* vid. Parte III.
 §. XXX.

§. XXVI

GENVS I. TRIBVS IV.

Tr.
 IV.

VLVLA. NOCTVA. *Eule.* Figura satis cognita. Præ reliquis
 avibus Ululæ lepida capita habent. In auditorio hiatus externo cavitates,
 scapham conchamque auris humanæ non quidem exacte referentes, op-
 posita ratione collocatæ sunt; nam concavum ad meatum auditorium
 tendens in aure dextra infimo loco ponitur, foveam triangularem aliam
 sibi oppositam habens; contrarium plane in sinistra aure obtinet, sic ut
 altera concipiendo sono ab inferioribus locis, a superioribus venienti al-
 tera aptata videatur (*). Opercula externarum aurium plumosa non in-
 congrue

congrue cum operculis branchioflegis piscium comparanda. Utrumque ^{Fam. III. G. I. Tr. IV.} rostrum sive mandibula ambæ mobiles sunt, insignesque superiori muscoli ab utraque parte dati, qui illud removeant adducantque ad inferius rostrum; relictus adductorum alter in uno latere ab occipite veniens tendit in nasa expansione in palato definit. Prædantur Noctua noctu ad primum usque mane varias aves majores & minores dormientes, imo cornices glires muresque aucupantes. Rostro (mandibulis ambabus mobilibus) vehementer crepitant; faucibus apertis sonos spirantes; nonnullæ plumis pennisque ad aures oculosve nasumque cornuta videntur; aliæ vetularum faciem præ se ferunt, quasi mitellis foeminarum nocturnis adornatam. Maximæ vel minimæ & ad venationem & in areis aucupum usum præstant.

(*) *Aldrov. de Strige*: Aurium foramina ampla, valva cutanea oblecta - Exterior pepli circulus etiam aures amplectitur, quo aures transit interiorum ejus pennularum pars maxima aurium operculis innascitur. Et de Strige cinerea *Idem*: Aurium foramina magna operculis tecta. De Alucone minore *Aldrov.* Aures operculo seu valva ab interiore parte juxta oculos exorta & retrosum vergente teguntur. Singulae pennulae auriculares moveri possunt separatim.

§. XXVII.

I. VLVLA; CHALCIS *Goropii*. Bubo, *Schwenkf.* Schubut; Eule; Puhun; Uhu; Berghu; Huhay. The great Horn-Owl, or Eagle-Owl, *Will. Raj.* Strix, capite aurito, corpore rufo. *Uf. Suec. Linn.*

Fortissima avis; sapius valde tumultuatur inter millenarii numeri cornices hyeme granariorum nostrorum tecta occupantes noctu. Nobis cognitæ auritas tres numeramus; Jonstonus sex compilavit. Ulula *Albini* II. no. 9. & *Edwardi* II. p. 60 variegata, the great horned owl & nostrate multum abludunt; nostra juxta aures cornuta; illa ad rostrum.

II. VLVLA-ASIO; Otus. Noctua aurita; the Horn Owl *Will. Moyen Duc* Hibou cornu, *Bellon, Raji* Otus; Asio *Dale*; The black Wing'd Hornowl *Albin* III. 6. Strix, capite aurito, pennissik, *Linn.* Kleiner Schubut. Hibou; Bubo ochrocinereus pectore maculoso, *Feuillée* III. p. 397. Rohtgelber Schubut.

Dn. Linnæus aliam habet strigem capite aurito, corpore albido, Bubonem Scandianum, Laponum montium indigenam, magnitudine Gallo-pavonem æquantem. Similis Ulula II est primæ, sed minor. *Albini* Otus II. 10. Scops potius dicendus. Notandum, quod Ululæ habeant pedes anomalos; extimum enim digitum, proprie non anticum, sed potius lateralem utrinque retro ponunt, quietæ confidentes, porriguntque

Fam. guntque antrorsum prædam capientes. *Rajus* quidem simpliciter ait,
 IV. Noctuas binos digitos antrorsum totidemque retrorsum habere, sed juxta
 G. I. Bubonem & Otum sese explicat, quod scilicet digitus anticorum extre-
 Tr. mus pone reponi possit, ut vices postici subire videatur; unde quoque
 IV. est, quod apud *Willughb.* Cap. IV. Lib. II. p. 91 legamus, nonnullas sal-
 tim aves nocturnas binis anterioribus binisque posterioribus digitis præ-
 ditas esse, ubi de Picis: „Digitos in pedibus binos ante & totidem retro;
 quod solis ipsis, si quasdam nocturnas & *Pſittacos* excipias, est peculiare.
 Vide avis hujus historiam in *Childrey Britan. bacon.* p. 100 & *Dale* p.
 397. Ex supra dictis patebit, inter Accipitres *Ululas* habere pedes potius
 anómalos, quales & *Ispida* habet (§. XVIII) quam quod dici possint pedes
 digitis duobus anticis totidemque posticis.

III. *VLVLA STRIX*, *Aldr. Gesn. aliorum.* Strix cinerea, the com-
 mon brown or Jwy-Owl; the gry Owl, *VWill.* Strix capite lævi, corpore
 ferrugineo, oculorum iridibus atris, remigibus prioribus ferratis, *Linn.*
Braune, graue, gemeine Eule.

Harum aliquot varietates; simpliciter audiunt *Eulen, Pusch, Eu-
 len, Stryges:*

*Est illis Strigibus nomen, sed nominis hujus
 Causa, quod horrenda stridere nocte solent, OVID.*

IV *VLVLA ALVCO*, *Aldr.* Derivatio a germanico: **Rocken;** *Ulula*
 flammeata *Gesn.* Otus *Turn.* Aluca minor, *Lucheran Albin* II. II. The
 common Bern-Owl; white Owl; Church-Owl, *VWill.* **Schleuer-Eule,**
Kirch-Eule, Rous-Eule, Schwenkf. Huc pertinet the large brown Owl,
Albin III. 7. 8.

V. *VLVLA ALBA, MACVLIS TERREI COLORIS.* An, *Stryx* capite
 lævi, corpore albido *Linn.* Noctua Scandiana maxima ex albo & cine-
 reo variegato, *Rudbeck;* Hûrfang *Suec.* **Weißbunte schlichte Eule.**
 Ejusmodi avem anno 1747. 3 Jan. infarctam inter curiosa Societatis *Ge-
 dan.* repositui; pondus æquabat $3\frac{1}{2}$ lb, postea marem & fœminam vivos
 obtinui; post menses sex fœmina mortua, marem libertate donavi.
 Eadem apud *Edvardum* II. 61.

Ab unco rostri ad exitum caudæ $1\frac{7}{8}$ Ulnæ *Dant.*, alis expansis $2\frac{1}{8}$.
 Rostrum & ungues nigri; genæ, alæ inferne, uropygium pedesque pi-
 losa, lactea; truncus superne super albo ex cinereo marmoratus. *Islandi-
 cam* vid. Part. III. §. IX. nota r.

VI. *NOCTUA PARVA, AUCUPARIA;* Noctua minor; The little
 Owl,

Owl, septem fere digitorum, *Vill. Schaffelt Vienna. Aluco Albin I. 9. Fam. Alia Albin II. 12. Käuglein simpliciter; klein Käuglein; Stock-Eule; IV. G. I. fleine Bald-Scheuer-Haus-Eule, Schwenk. Tr. IV.*

VII. VLVLA, SCOPS *Aldr. Scops auritus; gehörntes Käuglein: IV.*

1. Magnitudine *Columba sylvestris*; colore *Bubonis*.

2. *Noctua aurita minima*; the little Owl, petit Hibou, *Catesby p. 7. Ultima egregie picta*; facie alba; badii coloris rubro mixti; in pectore plumæ ex albo fimbriatæ, maculisque quinque albis dorsum versus.

VIII. VLVLA BRASILIENSIS; *Cabare Marggr. quam descripsit, non addita figura.*

IX. VLVLA CUNICULARIA; *Espece de Cheveche; Lapin; Feuillée II. p. 562. Erd-Eule.*

Quam autor accurate descripsit. In deserto, haud procul a civitate Coquimbo ad *fretum conceptionis* ante antrum suum avem sclopo necavit. Antra cunicularia tales aves in terra tam alta sibi comparant, ut variis adhibitis instrumentis eadem approfundare non potuerit autor; quapropter *Noctuam cunicularem*, Lapin, avem vocavit, ad Ululas omnino referendam. Plura Parte III.

X. VLVLA VULTURINA. *Geyer-Eule. Alis expansis 40''; super lateritio colore maculis parvis albertibus margine nigris, quasi stellulis, tigrina; crura, pedes, uropygium nec non dimidia rectrices lateritium habent colorem; cæterum alis albis, nigris lituris variegatis; rostro producto, badii coloris, prout Vulturum rostra recta sunt protensa antequam incurvantur, unde Ulula vulturina. Cranium integrum conservavi; pedes sunt modice lanati ad digitos usque; Ululam, quæ Falco-Ulula, rostro Falconis, brachypteram, the little Hawck Owl vid. apud Edwardum p. 62. Die Falken-Eule.*

Extra dubium ponimus, plures dari species & varietates; sed experientia deficit juxta tales aves nocturnas, & descriptiones nonnullarum non sufficiunt.

§. XXVIII.

GENVS II.

CORVVS *Rabe. Cornix, Krähe. Pedes habet squamatos, plerumque nigros, vel nigricantes (*). Rostrum cultratum, in exitu uncatum, multum valet; mandibula superior longitudinaliter fornicata. In-*

H

gluvie

G. H.

Fam. glaviæ Accipitrum simili, in qua haud parum condere potest. Radix rostri
IV. pilis obsita; lingua bifida. *Macropterus*.

G. II. (*) *Dapperus* Corvorum rostro pedibusque rubris mentionem facit in Insula *Brest* novae
Galliae, qui sub terra in cuniculis habitant. *Beschr. Americâ* p. 136.

I. CORVVS SIMPLICITER. *Kôpaξ*; The Raven; *Rabe* omnium au-
torum. Corvus alter dorso cærulescente, *Linn. Albin* II. 70.

Nitide niger; & album vidi, rarum; Hujusmodi Norvagia & Islan-
dia alere dicuntur; cum tamen Islandia Corvos nigerrimos foveat; de
quibus Parte III. inter raro contingentia numerandæ aves insoliti coloris.
Prope Lubecam Cornicem niveam, in Silesia & Dresdæ Picas albas obser-
vavi. *Jo. Cajus* in Cumbria 1548 Corvos duos candidos ex eodem nido
observavit ad aucupium factos ut Accipitres.

II. CORVVS TORQVATVS, PEDIBVS CINEREIS, ROSTRO ARCVA-
TO. *Feuillée* III. p. 14. *Ringel-Rabe*.

Rostro 1 $\frac{3}{4}$ '' longo, ad nares arcuato, nigro, in exitu cinereo; ocu-
lis nigris; torque cinerea; capite, dorso, ventre & superis alis nigris,
sub alis griseus, hisque expansis 5'; pennæ plumæque ex sordido albo
fimbriatæ; crura pedesque ex nigro cinerea, ejus calami ad ducendas
lineas miniatas excellunt subtilitate præ calamis nostratum. Alium huic
similem habuit autor, sed capite calvo corrugato rosei coloris. Forte fuit
Vultur Vilinus.

III. CORVVS CRISTATVS. Avis Ococolin; seu Perdix montana
mexicana, *Seba* I. p. 100. Tab. 64. n. 1. *Straus-Rabe*.

Autor avem *Perdicis* nomine salutavit. Corvum nostratem magni-
tudine adæquat; differt ab illo, quod prolixam cristam plumosam in ca-
pite gerat. Rostro paulo brevior; coloribus; viridi, cæruleo & aureo
variegatus; alis lucide purpureis; brachia & extremitates remigum nigri-
cant. Multum valet pedibus, digitis, unguibus; nullam speciem Perdi-
cis præ se ferens. Videtis Ococolin, hujus nominis avem aliam, Lanium
mexicanum §. XXV.

IV. CORVVS ALTER MINOR; CORNIX (*) simpliciter; *Krähe*.

(*) Quaedam avis clamosa, quod clamosa est, ut *cornu*, & quod diu vivat, ut cornu durat;
quam derivationem vide in *vocabulario* breviloquio *Guarini* veronensis.

I. CORNIX NIGRA; *κορώνη*. The common Crow; Chough; *Will.*
Albin II. 21. *Schwarze Krähe*; *Raben-Krähe*. In Prussia raro ap-
paret.

2. CORNIX CINEREA. The Royston Crow, *Albin* II. 23. Cornix ^{Fam.} varia, *Gesn.* Cornix, capite gula alis caudaque nigris, trunco cinerascen- ^{IV.} te, *Linn.* **Graue-bunte Krähe.** Hyeme innumera granariis nostris no- ^{G. II.} ctu insident, quas Bubones sæpius disturbant, Cornicibus classicum canen-
tibus, magnos strepitus excitantes.

3. CORNIX NIGRA, FRUGILEGA. Frugivora *Aldr.* Corvus alter *Linn.* A rostri scabrioris asperitate: The Rook *Vill.* **Rarehel; Roo-
cke; Rooche; Rouch,** *Schvvenkf.* *Spermologus* seu *Frugilega* *Jo. Caji*
rarior. p. 100. Tota nigra; ad radicem rostri cornea quædam substantia
albida, vel albo collo ad caput in summo rostro donata.

4. CORNIX GARRULA; Monedula; Graculus; Garrulus; **Dohle,
Thale, Thole; Uelcke;** *Schvvenk.* **Tul; Rayke.** The Gack-Daw,
Vill. *Albin* I. 14. Monedula torquata, the Helvetian-Daw with a Ring
about his Neck, *Charl.* Corvus fronte nigra; occipite incano, corpore
fusco, alis caudaque nigris, *Linn.*

5. CORNIX NIGRA, GARRULA, *Raj.* NARIBVS AMPLIS. A chat-
tering Crow, *Sloane* II. p. 298. Continuo garrit; præter nares europæ
similis. **Dohle mit weiten Naseldchern.**

6. CORNIX PARVA PROEVNDE NIGRA. Monedula tota nigra,
Sloane II. p. 299 *Raji.* Adeo nigra, ut color nullibi in corpore remissior,
nec ullo cæruleo mixtus.

7. CORNIX GARRULA MAJOR. Monedula tota nigra, major, gar-
rula; mandibula superiore arcuata, *Sloane* II. p. 298. Ani, *Marggr.* *Vill.*
Raj. The great black Bird. **Dohle mit gewölbtem Schnabel; Ro-
strum** $\frac{3}{4}$ '' distinguit avem ab aliis sui generis, quod versus caput sit adeo
arcuatum, ut transversim per nares diem cernere liceat. Pedes *Margg.*
male pinxit, quod monet *Sloanius.*

8. CORNIX FLAVA; avis Ocostinitzcan, Columba magnitudine,
Seba I. p. 97. t. 61. n. 3. **Gelbe Krähe.** Intersparis in capite colloque
plumis nigris; remiges supra & infra, una cum ventre, vivide flavi; in
medio flavicantis caudæ fasciam latam habens.

9. CORNIX FLAVA, ALIS CAUDAQUE CINEREIS. Hoikotoel five
Saligna dicta, *Seba* I. p. 96 t. 61. n. 1. *Hernandez.* Columbam rusticam
non superat; rostrum habet nigrum corvinum; trunco flavo; alis & me-
diæ caudæ pennis cinereis; oculis magnis rubicundis. **Gelb-graue
Krähe.**

10. CORNIX CORVINA; Corvi species, Yrquauhtli; seu Aquila
minor novæ hispaniæ, *Seba* I. p. 97. t. 61. n. 2. **Rostig; Aschgraue
Krähe,**

Krähē, propemodum Corvi magnitudine; alæ & cauda hepatici coloris.

Fam. IV. G. II. II. CORNIX ROSTRO PEDIBVSQVE RVERIS. Coracias; The Cornish Chough, *Vill. Albin* II. 24. Oculis quoque rubris. **Schwarze Geist mit feurigen Augen.**

12. CORNICULA SEV MONEDULA INDIAE ORIENT. fascia infolata lutea, singularis figuræ, ex cervice versus oculos. **Dohle mit gelbem Nacken-Schleiff;** The Minor or Mino, greater and less, *Edw.* I. p. 17. Infula oculis legatur, quod distinctis verbis exprimi non potest. Color similis colori Columbæ in Sole vario; extremæ alarum pennæ in medio fasciam habent albam; majoris pedes rostrumque intense flava, minoris rubra in exitu flavicantia. *Edwardus* avem Indian Stair (*Vill. t.* 38) *Bontii*, Sturnum indicum esse judicat, quod ambæ aves sint ex infula Borneo; sed nihil certi affirmare possumus; quod *Bontii* figura æque parum valet ac *Albini* Minor from East-India II. 38.

13. MONEDULA PURPUREA; CORNIX PURPUREA; the Purple Jack-Dow; Choucas, couleur de pourpre, *Catesby* p. 12. **Purpur-Dohle.** Pependit 6 3; rostrum habet nigrum, caudam præ aliis Monedulis longiorem, ejus penna media longissima; unde & ad Picas, si libet, referri potest; pedes nigri; e longinquo avis nigra videtur, cominus autem tota purpurea est; foemina fusci coloris.

§. XXIX.

.G E N V S III.

Gen. III. **PICA; Heher;** quasi Pieta, eliso t; a colorum varietate; ita communiter. Proxime ad Corvinum genus accedit, qua rostrum, pedes unguesque, nec male doctissimus *Linneus* associavit Corvis Picas; quibus hoc loco postponendas judicamus, ne cum Corniculis facile confundantur. Distinguunt sese inprimis cauda longa, quod *Brachyptera* sunt Pica, Corvi vero & Cornices, Monedula purpurea excepta, quam & Picam diximus, *Macropteri*.

I. PICA RVSTICORVM; VVLGARIS. Pica varia, caudata; Agasse the Magpie or Piaret, *Albin* I. 15. *Vill.* The Pie, *Charl.* *πῖττα* *græc* Corvus cauda cuneiformi, *Linn.* **Gemeiner Heher; Al-Elster; Alster, Schwenk.**

Ex nigro & albo varia; avis æque trium litterarum est, ac Corvus, & ingeniosus fur, peculatum in terra deponens; fabulator, prout omnes Laver-

Laverniones. Harlemi vidi Picam, quæ parvulum cochlear, quo ad ^{Fam. IV. Gen. III.} Caldam utimur, artificiose ex mensula furata & ex hypocausto exiens *septimum præceptum* distincte & articulate pronuntiabat, pacem domesticam turbare doctissima avis. *VVormius* p. 293. albam habuit, qua colorem pro innocentissima habendam, cui subscripsit: Sed iudex bonus est Pica nunc rarior alba. Prout Cornix escam quærit, & cadavera in societate Monedula frequentat; Passeres trucidans aliasque aviculas pulis incubantes.

II. PICA GLANDARIA, *Gesn. VVill.* Garrulus recentiorum. *Ghiandina Oline* p. 35. The Gay, *Albin* I. 16. Corvus variegatus, tectricibus alarum cæruleis, lineis transversis albis nigrisque, *Linn. Holz-Heher; Heerholz; Holzschreyer; Hasler; Herren-Vogel; Marcolfus; Wald-Heher, Schvoenk.*

Jay a Joy, gaudium; *jaia*, glorior, exulto. Revera elegans, variegata & hilaris avis; non desinit garrire; plumas capitis attollens vario corporis statu utitur; tectrices alarum albis, cyaneis nigrisque taxillis superbiunt; gulam & ingluviem suffarcinat glandibus, quas pro pemu in cavis arboribus deponit. Tendiculis Turdorum haud raro capitur sorbi baccas appetens. Non confundenda cum *Psittaco germanica*; vide *Zornium epist. ad Bruckman*, de avib. German.

III. PICA GLANDARIA CRISTATA, PURPUREO CAERVLEA; The blew Gay; Gai bleu, *Catesby* p. 15. *Blauer Holzheher. Heerold.*

Facie nostrati per omnia similis; in capite constanter elevatam cristam gerit plumosam; gutture cæruleo; dimidio collo, rostro, pedibusque nigris, dorso fusco, ventre cinereo; remigibus terreis lituris variis; cetera cærulea.

IV. PICA NUCIFRAGA. Nucifragus. *Nußbrecher, Nusbreischer, Nushäher, Nusträhe. Schvoenk.* Graculi alpini seu montani genus, *Turneri.* Graculus nucum Sturni fere instar maculosus *Caryocatactes, Gesn. p. 216. Altera species p. 635. Caryocatactes VVillughb. p. 90.*

• Duas novi potius varietates quam species; alterius totum corpus fuscis & albescentibus maculis varium ad instar Sturni; rostro valido anguloso, Cornicis lingua, prout omnium Picarum, nonnihil divisa; longiori. Alterius, quæ minor, lingua brevissima, quasi in gula posita, & ad angulos mandibularum terminatrice, magisque fissa, rostro duas fere uncias longo, teretiusculo, mandibula superiore longiore; *Tannen-Ärabe, Zann-Ärabe; Caryocatactes* (quod vocabulum Athendo instrumentum audit, quo nuces franguntur) quam optime descripsit *VVillughb.*

Fam. *jus*: conferantur *Gesn.* & *Schovenkf.* Illa exquisitè frangit, hæc pertundit nuces avellanas; *ambæ* & baccis variis sylvestribus, imò insectis vescuntur; nidificant in cavis arboribus, autumnò nuces glandesque, prout

III. *Pica glandaria* in arboribus recondunt.

V. *PICA, MERVLA MEXICANA, Seba* I. p. 101. t. 64. n. 5. *Mexicanscher Nußheber, Nußkrähe.*

Merula nomen non meretur. Ipse *Seba*: Turdos nostrates magnitudine multum superant, rostroque in omnem dimensionem grandiore gaudent. Color cinereus, ex rubedine undulatus.

VI. *PICA MEXICANA ALIA, Seba* I. p. 101. t. 64. n. 6. *Mexicansche Meister.*

Forti rostro utitur quodammodo anguloso; capite & superiore corporis parte nigris; genis plumæ albæ interspersæ sunt, prout & thoraci ventrique, rubedine quidem obscurioribus; sic & tectricibus inhaerent plumulæ albæ; remiges cum cauda nigri ex albo varii.

VII. *PICA* seu *GARRVLVS ARGENTORATENSIS, Aldr.* Cornix fera, picta, cærulea. *Psittacus germanica, Schvenk.* Corvus dorso sanguineo, remigibus nigris, tectricibus viridibus, *Linn.* *Mandelkrähe. Racker. Galgen-Reckel; Galskregl; Teutscher Vapegey. Wilde Gold-Krähe, VVorm.* p. 296. *Blaue Raacke. The Rollet. VVill.*

Superiore corporis parte hepatici coloris; messis tempore frumento congesto infidet, granis vefcens & insectis in arvis delitescens. Pulli in nidum cacant, unde ipsi diffamantia nomina; maxime variegata pictaque inter omnes aves europæas, unde nomen *Psittaci*. *Zorn.* II. p. 267 hanc avem bene descripsit sub nomine *Birckheber*. Extra messem se prolemque suam baccis sylvestribus variisque insectis nutrens. Huc pertinet *Pica glandaria capensis, Albin* I. 17 quod proxime ad nostratem accedit.

VIII. *PICA TERNATANA, avis paradisiaca, Dea Ternatana, Seba* I. p. 74 t. 46. *Ternatan-Heher.*

Descriptionem autor a rostro incipit: Rostrum longum, flavum, rectum, acuminatum, quale *Pica* est &c. sine dubio inter *Picas* numeranda avis; an, *Pica* caudata indica, *Charletoni*? Dn. *Seba* omnes aves exoticas, cauda longa, paradisiacas aves vocat. Sic dictæ Manucodiata vel aves paradisi, omnino quidem ad *Picas* referendæ, nec tamen omnes aves cauda longa, paradisiacæ nedum *Pica* sunt.

IX. *PICA EX ALBO ET NIGRO VARIA, DVABVS CAUDAE PENNIS*

NIS SIMPLICIBVS PRAELONGIS; Avis paradisiaca orientalis, ex albo & nigro varia, *Seba* I. p. 85 t. 52 **Wangebor-Heher.**

Fam.
IV.
Gen.
III.

Capite colloque purpureis; rostro albicante, ad nares crinato; remigibus nigris, trunco albo; pedibus rubicundis, unguibus albis.

X. PICA EX LUTEO ET NIGRO VARIA. The yellow and black Pie, *Raj. Tarnaischer Heher.*

Rostrum, gula, pars dorso, caudaque nigra; alæ ex albo & nigro varia, reliqua trunci aurantii coloris.

XI. PICA PARADISI.

1. MANUCODIATA; AVIS PARADISI; **Paradies Vogel**, communiter *autorum*. Manucodiata I. *Aldr. Vill.* capite aureo, mit goldgelbem Kopff; integra & pedata in Armario Societ. Gedan.

Aldrovandus est ex illis, qui fabulæ, quod *apos* sit avis, plenissimam fidem dedit, adeo, ut *Antonium Pigafettam*, qui primus Manucodiata in Europam intulit, convicio verberaverit, quod pedatam dixerit. Nugigeruli pro historia hanc fabulam venditant, addendo, foeminam, ob defectum pedum, mari ovula dorso imponere, iisque in libero aëre incubare, cum solo aëre, prout fabula de Chamæleone sonat, vescuntur ejusmodi aves. Sane digiti, ungues pedesque integri tantum valent, ut etiam aviculas, more Lanionum, accipere queant; rostraque talium avium satis consolidata, ut, prout *Picæ*, non solum a fructibus sed & ab aviculis victum quarant; conferantur inprimis *Jo. de Laet. Marggr. Clus. Worm. Bont.* solet etiam inter Falcones collocari, quod rostro & unguibus incurvis & peracutis prædita est, quibus instar reliquarum rapacium avium aviculas captat & devorat; Sed quam difficile est, præjudicia & falsiloquia vanitatum studiosis & arroganter de se sentientibus præcludere; & scurrilia impudenter narrantur; quibuscum iis quibus non de meliori luto finxit præcordia Titan misere imponitur; ejusmodi nugis abundant aliquando Trasonum experimenta in summum detrimentum historiæ naturalis; quasi pro lubitu in rebus physicis ludere & illudere liceat.

2. MANUCODIATA II. *Aldr.* Bird of Paradise, *Will.* Albo capite auro infecto; rostro & viridi luteo; duobus funiculis corneis longisque ex uropygio. **Weistöpfger mit goldgelben Flecken und grün-gelbem Schnabel.**

3. MANUCODIATA III. *Aldrov.* Hippomanucodiata, *Vill.*

4. MANUCODIATA IV. *Ejusd.* seu cîrta, *Vill.*

5. MANUCODIATA V. seu vulgaris, *Aldrov. Vill. Gesn.* in iconæ.

6. MANUCODIATA REX, *Marggr. Vill. Königs-Heher.*

7. REX

Fam. 7. REX AVIVM PARADISIACARVM MAJORIS MODVLI, a VWill.
IV. descriptus p. 61. Vide Manucodiatas VVormii cum quibus conferantur.

Gen. 8. *Seba* AVIS REGIA SEV PARADISI, MINOR AMBOINENSIS I.

III. 65. t. 37. n. 15.

- - - AVIS PARAD. AROESICA, maxima subrubra, mas & foemina p. 99. t. 63, n. 1. 2.

- - - AVIS PARAD. ORIENTALIS, vario colore elegantissimo p. 95. t. 6. n. 2. 3.

XII. PICA NIGRA Jamaicensis, plumis interspersis purpureis e viridi resplendentibus, rostro novaculaformi. Monedula tota nigra *Sloane* II. t. 298. The Razor-billed Black-Bird of Jamaica; *Catesby* app. p. 3.

GENVS IV.

Gen.
IV.

STVRNVS. *Staar*. Lingua bifida, Picis congener, nec multum pedibus differt, postico digito plerumque longiore; cauda & rostro a Picis alienus; rostro depresso.

I. STVRNVS PRATORVM, VVLGARIS. Sturnus simpliciter, *autorum*. Nonnullis Sturnellus. *Italis*: Storno, Stornello; *Angl.* Stare, Starl. *Gall.* Etourneau. *Rinder*: *Staar*, *Spreche* *Schwenk.* *Spre.* Sturnus rostro flavescente, corpore nigro, punctis albis, *Linn.*

II. STVRNVS NIGER, ALIS SVPERNE RVBENTIBVS. The red-wing'd Starling; Etourneau à l'aile rouge; an Alcolchichi *Will.* p. 391? *Catesby* p. 13.

Totus niger, præter maculas rubras paucio luteo admixto in alis. *Caroliner* *Staar* mit rohten Schultern.

III. STVRNVS CRINIBVS CINEREIS ET DELIBVTIS CALAMISTRO IN VALLVM AD FRONTEM COMPOSITIS. The Chinese Starling or Black-bird *Edw.* p. 19. mit weissem Touppè.

Corpore nigro; in medio 4 majorum remigum alba macula transversali; rostro pedibusque luteis; crista in capite macula nigra.

IV. STVRNVS, CAUDA DIVISA. Turdus niger mexicanus. *Seba* I. p. 107. t. 65. n. 4. *Staar* mit getheiltem Schwanz.

Nil minus quam Turdus; cauda ultra pollicem divisa.

114 A.



Ad S. XXX.



M. Cerulli sc. Regiom.

§. XXX.

GENVS V.

Fam.
IV.
Gen.
V.

TVRDVS. Die Drossel. Hoc genus adeo peregrinum non est, quin & exoticæ aves illi conciliari queant. Turdus est elato pectore; rostrum fert mediocriter firmum; cujus acies hebet; mandibula inferior recta, superior in medio decrescens levi unco inferiorem parumper superat. Coloribus inter se differunt; rictus communiter aureus; vescitur baccis vermibusque; magnitudine diversa.

I. **TVRDVS VISCIVORVS, MAXIMVS.** Turdela (*) *Gesn. Aldrov. Isidori.* Turdus viscivorus major, *Will. Schnarr: Drossel. Mistel: Drossel. Schnarre, Schnerre; Mistel: Ziemer. Mistler; Schwenk. Frisch.*

(*) Quasi major Turdus, cujus stercus viscum generare dicitur; *Guarinus.*

Paulo infra Picam; major omnibus in genere; rostrum pedesque ex fusco flavent; ungues nigricant; collum & venter variis squamulis albicantibus, rarisque flavis; alæ dorsumque fusci coloris; rictus cum cute rostri intermedia pallide rubent. *Frischius* negare videtur, avem *Visci baccas* per anum reddere in arboribus ex cortice vegetantes. Sed nullam causam dubitandi habet, licet quoque rostro illas deportare & deponere possit. Novimus viscum esse plantam parasiticam, baccasque non diu in ingluvie & intestinis hære, sed integras reddi tanquam semina valde glutinosa, ut cito vegetare queant; non adeo acceptus hic Turdus in cibis, quod ejus caro difficilis est concoctionis.

II. **TVRDVS SIMPLICITER.** Turdus medius pilaris, *Aldr. Gros: Blau: Zimmer; Kramet: Vogel: Drossel. Wacholder: Drossel. Schwenk. Will. Frisch.* Turdus pilaris, *Tourdelle, Albin I. 36. Tordo, Olinæ p. 25.* Turdus rectricibus nigris, extimnis margine interiore apice albicantibus, capite cano, *Kramsfogel, Linn.*

Major Merula; rostro subflavo, in extremitate nigricante; collum dorsumque inferum cærulescunt, nigris punctis adpersa; dorsum reliquum rufum; pectus cum inferiori collo varium, simile præcedenti; inferiores alæ venterque albet; pedes fusci; pennæ alarum ex rufo nigricant; cauda nigra. Plurimæ advenæ sunt. Permultæ permanent, & nidulantur in Prussia. Per integram hyemem juxta Gedanum ex sylvis olivenfibus nobis sunt ab epulis. Valent figuræ Turdorum apud *Albinum* præ figuris *Frischii*. Meminit *Schwenk*. Turdi pilaris capite albo, qui λεονοκέφαλος.

Fam. III. TURDVS ILIACVS. Illas aut Tylas; Ziep-Pfeiff-Drossel; The
 IV. Redwink, Swine pine or Wind Trush, Will. Turdus minor, Schwenk.
 Gen. Weiß-, perperam Sing-, Drossel, Frisch. Turdus viscivorus, mau-
 V. rus; the Mistle-Bird Albin. I. 33. (omnes Turdi viscum appetunt) Dn.
 Linnaeus Turdum iliacum & Turdum alis subtus ferrugineis linea supra
 oculos albicante unum eundemque dicit. Iliacus non canorus, non nisi
 vocem Zip, Zip edens.

Major est Turdo musico; sub alis ex paucis rubro flavescit, potius
 albicat; mandibula superior fusca, inferior flavicans; minus fuscus per
 dorsum, pectusque varium dilutioris coloris, quam Turdi musici, nec li-
 neam super oculos albicantem habet; Fere apud omnes autores confun-
 ditur cum musico. Plura Parte III.

IV. TURDVS MINIMVS, nostras, Frisch. Turdus musicus, Schwenk.
 The Mavis or Sang-Trush, Albin I. 34. Turdus iliacus rouge aile I. 35.
 hic mas illa foemina. Turdus alis subtus ferrugineis, linea supra oculos
 albicante; Klera, Kladra, Suec; Habitat in sylvis acerosis, e quarum
 summo cacumine tempore veris egregie cantillat, Linn. Sang-Dros-
 sel; Wein-rothe Drossel. Turdus musicus in altissimis, nobis. vid. Part.
 III. §. XXIV.

Cantilena Lusciniam imitatur; incognitam mihi, absoluta cantilena,
 juvenis selopo necavi, expertus, Turdum alis ferrugineis esse Turdum mu-
 sicum; quam speciem postea in caveis colui.

V. TURDVS NIGER; Merula simpliciter. Merla, Olinæ p. 29.
 Schwarze Drossel, vulgo. Schwarze Amsel; Meerle; Schwenkf.
 Frisch. κικλη s. κικηλα; Turdus ater rostro palpebrisque fulvis, Linn.
 Foemina terrei coloris; superior mandibula mobilis. (*) Rara Merula alba
 est, rostro flavo; Schwenk. vid. N. IX.

(*) v. Mist. de pisc. V. §. XXX.

VI. TURDVS TORQVATVS; Merula torquata, Schwenk. Frisch.
 Merula fusca Eberi. Merle au Collier, Albin I. 39. Merula nigricans,
 rostro flavescente, torque alba, Linn. Ring-Drossel; Ringel-Schnee-
 Meerros-Drossel.

Rostri pars superior tota fusca est, inferior subflava; Intra collum
 & pectus prona parte torquem habet albam duorum digitorum, dimi-
 diatam.

VII. TURDVS AVREVS; Merula aurea. Oriolus; Gold-Drossel.
 Witthewale, Bierhold. Bierolff. Beerhold. Gold-Meerle; Kirsch-
 Vogel;

Vogel; Pyrold, *Schwenk. Frisch.* Galbula, *Aldr.* Picus nidum suspendens; Icterus *Plinii.* The yellow Bird from Bengal, *Albin* III. 20. est varietas proxime ad nostratem accedens; vid. The blackheaded Indian Icterus, *Edw.* II. p. 77. Conf. infra No. XII. In *Catal. av. Petropol.* p. 375. Galbulas vide inter Sturno-congeneres.

Fam.
IV.
Gen.
V.

Schwenkfeld Pici genus Merulæ magnitudine esse dicit; sed omnibus numeris Turdus est; rostrum anterius flavum, posterius rutilum; truncus aurei coloris; alæ ex cæruleo fuscæ. Pedes cærulescunt, ungues ex fusco rubent; lingua bifida hanc avem in Picum vertere nequit; Nidum in ramis arborum suspendit; nec exinde Picus. Vocem quasi ex fistula claram cantat, variatque. Cerasa inprimis in deliciis habet.

VIII. TURDVS RUBER CYANEO CAPITE. **Blaue Drossel; Blaue köpffige rothe Drossel.** *Frisch.*

Collum, dorsum alasque habet ex cæruleo rubentia, variegata; pectus, ventrem infimum caudamque aurantii coloris, rostrum pedesque nigra. *Edwardi* I. p. 18. Solitaire Sparrow, Passer solitarius dici nequit; sed Turdus musicus cæruleus; autor putat Passeri solitario congenerem esse *Aldrov.* cæruleum *Bellon.* *Will.* p. 141. Avis dubia.

IX. TURDI ALBI, **weisse Drossen,** *Frisch.* conf. N. XXIX.

Duos exhibet Tab. 33; alterum niveum, raris maculis; alterum dorso fusco; maculis copiosis; vel varietates, vel colores sunt accidentales, vel mas & fœmina. In Africa occidentali Bambucæ & Galami Turdi, vel Merulæ albissimi, nec non variegati. *Vogel itin;* coloribus variis mixtis.

X. TURDVS PILARIS MACULIS LYNNATIS VARIEGATVS. The Pied-Field-fare *Albin* II. 36.

Collum ultra pectus album cinereo mixto, plumbagine maculatum; infimus venter lunulis terreis in longum dispositis varium; pedes caudaque nigricant; dorsum & alæ fusci coloris, albo decorata. Rostrum fordide luteum, pectus rufum maculatum. An, ipse Passer solitarius? *Will.* an cæruleus indicus, The indian Moekbird, *Will?* Passerem solitarium ipse nunquam vidi.

XI. TURDVS, PASSER SOLITARIUS dictus. *Will.* Passera solitaria, *Oline* p. 14. **Sprees Drossel; einfahme Drossel.**

Proprie pro Passere solitario habetur; magnitudine Turdi nigri; ex nigro & cinereo tygrinus, ad Sturni instar. *Oline* figura optima audit, & secundum hanc *Albini* Turdus pilaris variegatus No. X. non est Passer solitarius.

Fam.

IV.

Gen.

V.

XII. TURDUS TOTVS RUBER. Icterus Surinamensis ruber. The red-bird from Surinam, *Edw.* p. 39. *Rohde Wittewal.*

Autor hæsitat, utrum avis ad familiam *Pari* aureo capite, an vero ad *Lusciniam virginianam*, an ad garrulos Bohemicos referenda; nos sine difficultate eandem ad *Turdorum* genus & quidem ad *Icteros* trahimus.

XIII. TURDUS MINOR VARIUS; Icterus minor, nidum suspendens, *Raji.* an *Ipajuba* seu *Japu*, *Marggr. Will?* The Watchy Picket, or Spanish Nichtingale, *Sloane* II. 299. T. 257. The american Hang-Nest, *Raj.*

Coloribus fusco, nigro, albo & xerampelino (feuille mort) varius; videtur eadem cum *Luscinia virginiana*, capite non cristato *D. Clayton* phil. Trans. No. 206 p. 933; cum tamen hæc ad *Coccothraustas* pertineat. Illius varietas est: Icterus minor nidum suspendens alter, *Sloane* Tab. 258, coloris crocei.

XIV. TURDUS MINOR, GUTTURE NIGRO. Icterus minor; the Bastart Baltimore, *Catesby* p. 49. *Schwartzbartiger Wittewall.*

Alæ caudaque bætici coloris, plumis in extremitate albis; reliqua corporis crocea; pedes cærulei. Fœminam, secundum descriptionem *Catesbeji* suspectam habeo; nimis elegantibus superbit coloribus præmare, qua prærogativa, præter fœminas *Accipitrum*, nulla avis sequioris sexus gaudet; descriptiones itaque, me iudice, ad sexum invertendæ.

XV. TURDUS ICTERVS EX AVRO NIGROQUE VARIUS. The Baltimore-Bird *Catesby* p. 48. *Selbhynte Drossel, Wittewall.*

Optimo jure varietas *Icteri* europæi, No. VII, dicitur.

XVI. TURDUS NIGER; Merulus variegatus; the Pied-black Bird. *Albin* III. 37. *Schwartzgefleckte Umsel.*

In primis a rostro luteo ad dimidium usque dorsum pectusque super albo notabilibus nigris maculis varius. The Condra from Bengal, *Albin* III. 24 varietas est. Vertex, gula, dorsum, alæ & cauda picei sunt coloris; rostrum luteum, inter verticem & guttur linea alba in vertice concurrens. Super alis habet 6 maculas albas; infimus venter albus.

XVII. TURDUS MUSICVS CAROLINIENSIS; Turdus pilaris migratorius; The field-fare of Carolina; Grive brune de passage. *Carolinische Sang-Drossel, Catesby* p. 29.

Proxime ad nostrum *Turdu* musicum accedit, nisi, quod super toto corpore colore nostratis, quo sub alis tinctus est, pictus sit.

XVIII. TURDUS AQUATICVS, Merula aquatica. The Water Ouzell, *VIII.*

Vill. Albin. II. 39. **Wasser-Drossel.** Motacilla pectore albo, corpore nigro; an Picus murarius, Aldr? vid. Part. III. §. XXIV. Fam. IV.

XIX. TVRDVS RVFVS. The fok coloured Trush; grive rousse; Catesby p. 28. cauda longa neglecta. **Rostige Drossel.** Gen. V.

Rostro nigro, pedibus fuscis; a gula ad usque crura albicat, ex fuscis rarisque maculis varius; caudam fert negligenter.

XX. TVRDVS OCVLIS CAERVLEIS. **Blaudungige Drossel.** The Banan-Bird from Jamaica. Albin II. 40.

Mandibula inferior cærulea; superior una cum capite & collo ad usque pectus nigricat; reliquum trunci luteum; alæ & cauda nigræ; super alis quatuor albæ striæ; pedes carnei; Rostrum perperam paxilliforme pictum; nam sic autor: „The mouth almost two Inches long, savy „only, that it is a little more arch'd or bending downward &c., prout sunt Turdorum rostra.

XXI. TVRDVS MINOR CINEREO ALBVS, IMMACVLATVS. Sloane II. p. 306. t. 256. f. 3. The mockbird, le mocqueur, Catesby p. 27. **Graue lang-Schwânge Drossel.**

Caudam longam verticaliter attollens; scurrula avis. Vid. N. XXIX.

XXII. TVRDVS VISCIVORVS, PLVMBEVS. The red-leg'd Trush; Grive aux jambes rouges; Catesby p. 30. iride aurea.

XXIII. TVRDVS MINIMVS; The little Trush; petit grive Catesby p. 31. cum Turdo musico comparandus; vid. No. XVII.

XXIV. TVRDVS, five MERVLA INDICA, PECTORE CINNABARINO, an Marggr. Jacapu? Vill. **Cinnober-brustige Drossel.**

XXV. TVRDVS CORONA RVBRA; Muscicapa, corona rubra; The Thyrant; Catesby p. 55. **Rohrköpffige Drossel.**

Infimus venter cinereus; dorsum fuscum; cauda nigricans; in vertice rubra stria. Turdus est, etsi pullos vespis aliisque insectis nutrire dicatur, quod & aliis Turdis competit. Sic Falco Buteo XII vespilegus est. Ab esca autem genera derivare omnino fallit.

XXVI. TVRDVS PECTORE LVTEO, Oenanthe Americana pectore luteo. The yellow breasted Chat; Cul blanc à la poitrine jaune, Catesby p. 50; à rostro super integro trunco infero luteus, supero cinereus.

XXVII. TVRDVS FVSCVS; Merula fusca; Raj. Sloane II. p. 305 t. 256. The Trush; **Pomerang-Schnäbeler; graue Amsel.**

Rostro aurantio notabilis; in cujus extremitate macula nigra; sub mento albus; pedibus luteis.

XXVIII. TVRDVS CRISTATVS. Muscicapa cristata, ventre luteo. The

Fam. The crested Fly Catcher; le Preneur de Mouches huppé. *Catesby* p. 52.
 IV. **Schup-Drossel.** Capite, collo & pectore plumbeus; ventre luteo; dor-
 Gen. so viridescens; cauda fusca; sub cauda rutilans.
 V.

XXIX. TURDUS MINOR CAERVLEO-ALBUS, IMMACULATUS, AL-
 TER, *Sloane* II. t. 256. *Raj.* p. 185. Turdus americanus minor, canorus,
 ex cinereo albus, non maculatus; The american Song-Trush; Mockbird
 or Nightingale, *Raji* p. 64. Concoctlatelli, *Hernandez*; *Nieremberg*;
 The Singing Bird.

XXX. TURDUS BENGALENSIS; The Baniahbow from Bengal, *Al-*
bin III. 19. **Braungelber Mistler.**

XXXI. TURDUS CRISTATUS; Avis paradisiaca brasiliensis, seu
 Cuirri Acamaku cristata, *Seba* II. p. 93. t. 87. n. 2. **Plumen-Schwän-**
gel.

In desertis; raroque capitur; dorso & super cauda lanata casta-
 neus; tectricibus alarum aureis; pectore & ventre albicantibus; rostro
 rubente; capite & crista plumosa coracini coloris.

XXXII. TURDUS s. MERVLA SAXATILIS. The greater Redstart,
Albin III. n. 55. *Will. Raj.* **Berg-Amsel.**

Cinereus; in pectore maculis albis; alis fuscis, plumis in ambitu
 luteis; venter rubicundus; rostro nigro, rictu aureo; pedibus castaneis.
 Turdus rectricibus rufis, duabus intermediis cinereis fascia nigricante;
 proxima apice cinerea, *Linnaei*.

XXXIII. TURDUS LUTEO-NIGER; GUTTURE PILOSO; CAPIT-
 GULA ROSTROQUE DORSO CAUDAQUE NIGRIS; CERVICE, VROPYGIO
 ET TOTO VENTRE LUTEIS; ALIS NIGRIS, TECTRICIBUS ALBO
 FIMBRIATIS; ROSTRO VNCIALI. Pica luteo-nigra varia; The yellow
 and black Pie; la pie jaune & noire, *Catesby* app. p. 5. Avis docilis.

XXXIV. TURDUS CRISTATUS, ROSTRO BREVI AD ORTUM
 LATO; EUROPAEUS. **Seidenschwang.** Lazgrive bohémienne, *Frisch*. The
 Bohemian Gayor Chatterer. *Albin* II. 26. Garrulus bohemicus, *Gesn.* Am-
 pelides *Aldr.* Bombicilla incendiaria; Zincirella, a voce, *Schwenk.*
 γναφαλος Microphœnix, *Fabri*. Ampelis remigibus quibusdam apice
 membranaceo terminatis, *Linn.* Notissima avis, cujus amplam descriptio-
 nem & historiam vide in *miscell.* regni Bohemiae *Balbini* Decad. I. lib. I.
 cap. 71. Cujus varietas:

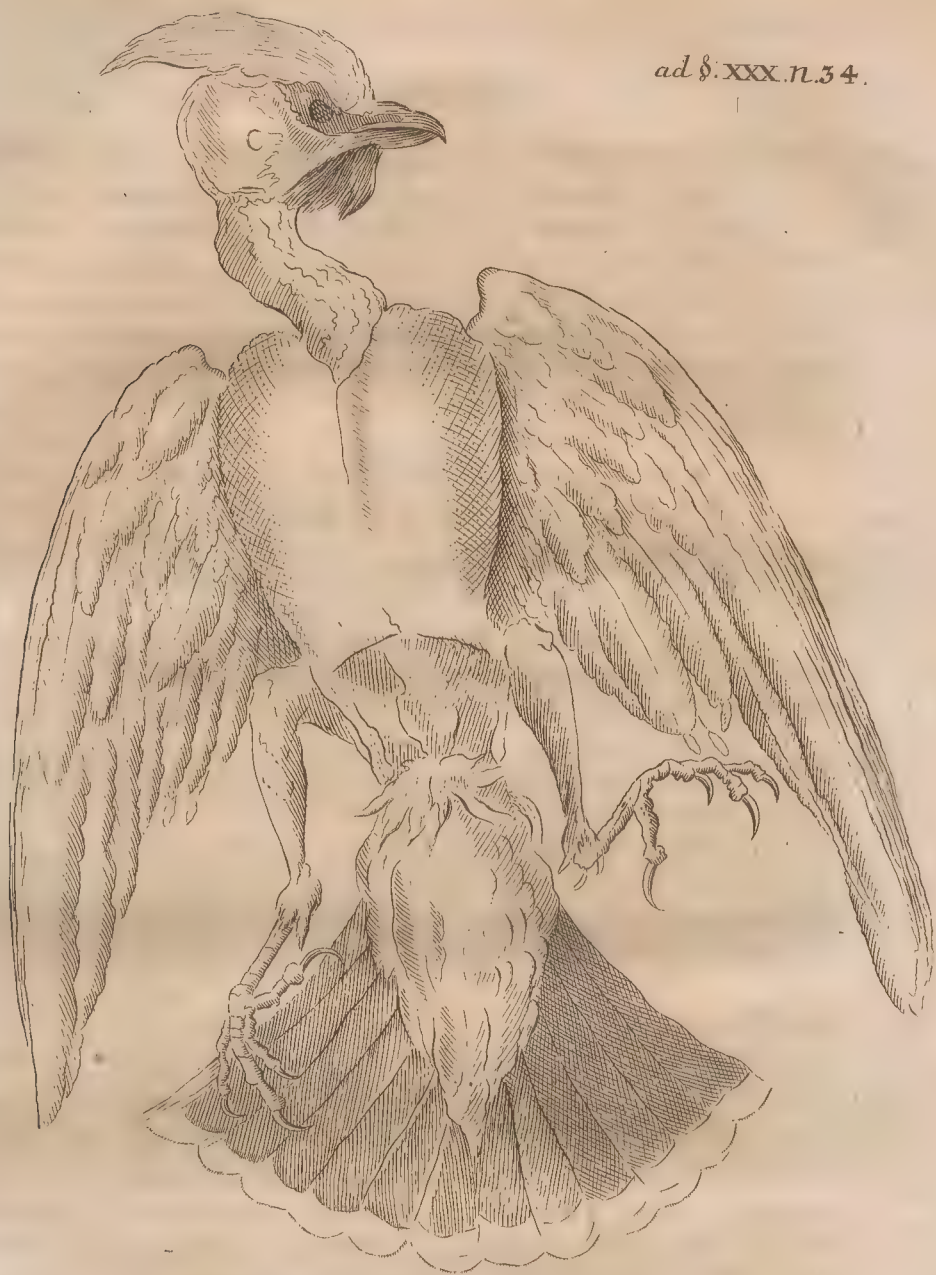
XXXV. TURDUS GARRULUS CAROLINIENSIS. The Chatterer; le
 Jaseur de la Caroline, *Catesby* p. 46. **Grauer Seidenschwang;** tan-
 tum non valet coloribus, quantum europæus.

XXXVI.

ad ♂.XXX.n34.



ad §.XXX.n.34.



XXXVI. TURDUM MUSICVM PALVSTREM, DVMETORVM, ARVN- Fam.
DINVM. Bruch: Weiden-Rohr-Drossel. vid. Parte III §. XXIV. IV.
Gen: V

XXXVII. TURDVS ROSEVS, CAPITV EX NIGRO CAERVLEO, ET
CIRRO RETRO COMPTO; ALIS ET CAUDA NIGRIS; ROSTRO VLTRA
DIMIDIUM LVTESCENTE; Hispanis Tordos. The Roze or carnation-co-
lour'd Ouzel of Aldrov. XVI. c. 15 & Willughb. Edward p. 20. Huc per-
tinet Avis incognita Bruckmanni Epist. Itin. CLXI; Haarzopffige
Drossel.

§. XXXI.

ALAVDA; *Perche*. Rostrum tenuius Turdorum rostris; aciebus
obtusis; præcipua nota generica est digitus posticus ungui prælongo in
acutum producto, ab aucupibus Calcar, *die Spore*, dicto. Græcis
κορυδαλον, a *κορυς*, galea, quæ tamen nota non omnibus communis; Latinis
Alauda a laude Dei, quod in aëre cælum versus se attollens cantilena Crea-
torem laude persequitur; Passerem magnitudine parum superans.

I. ALAVDA SIMPLICITER. Alauda cœlipeta; non cristata; quod
plumulas raro in cristam attollit, vertice plano, *Schwenk*. Alauda vulga-
ris; the common Lark, *VWill. Himmel-Sang-Feld-Perche*. Alauda
pratorum, *Frisch*; Alauda sine crista, *Gesn. Aldrov*. Calcanei avis plu-
rium annorum longissimi; rostrum nonnihil flavescit. Alauda rectrici-
bus extimis duabus extrorsum longitudinaliter albis, intermediis interiori
latere ferrugineis, *Linn.*

II. ALAVDA SYLVESTRIS, PRATORVM; Alauda novalium, *Frisch*.
Alauda arborea; *Heide-Wiese-Bruch-Mittel-Wald-Stein-Perche*,
Schwenk. Alauda sylvestris, *Albin I. 42*. Alauda rectricibus fuscis, prima
oblique dimidiato-alba, secunda macula cuneiformi, alba. *Linn.*

Hæc nomina unicam avem indignant; Alauda vero pratorum *Fri-
schii* cœlipeta est, annum ætatis primum cum dimidio nondum superata,
calcaneo tunc adhuc brevi; Tattovilla, Lodola di prato, *Oline p. 27*.
Idem dicendum de *Frischii* Alauda fistulante, *Pfeiff. Piep-Perche* & de
Alauda minore, the Pippit or small Lark, *Albin I. 43. 44*. Sic Alaudæ
Lipfientes cœlipetæ & nostrates diversæ species non sunt, etsi illæ magni-
tudine, corpulentia, & una alterave penna diversa nostrates parum di-
stinguant.

III. ALAVDA CAPITATA CRISTATA, VIARVM, *Schwenk. VWill.*
Lodola

Gen:
VI.

Pam. Lodola *Olinæ* p. 13. *Albin* III. 52. *Kobel-Rohr-Wege-Heubel-Perche*;

IV. Galerita, Frisch. III. *Pam.* III. 13. *Albin* III. 52. *Kobel-Rohr-Wege-Heubel-Perche*;

Gen. Media hyeme in pagis viisque, inter Passeres & Emberizas frequens.

VI. ALAUDA ALBA. Weiße Perche, Frisch.

Putat quidem *Dn. autor* ex Norvagia in Germaniam ejusmodi aves migrare, ubi plura animalia albo induta colore; cum autem plagæ boreali nos magis vicini, nec tamen vel semiseculo tale phænomenon nobis obviam venit, verisimilius est, aviculas albas casu generari. In vicinia tota fere alba Lusciniæ cavæ inclusa, quam non dixerim ex Norvagia advenam. Sæpe Passeres, Hirundines Picæque albæ apparent. In nido muris domestici aliquando offendi tres pullos griseos vel cinereos, duos autem albos, quos per biennium in museo alui, resectis eorum dentibus caninis.

V. ALAUDA GUTTURE FLAVO, VIRGINIAE ET CAROLINÆ; Catesby p. 32; *Aviar. bareuth. Gelbbartige Perche.*

Corpore superne subfusco; rostro nigro; ex cujus radice linea nigra infra oculos in genas ducta; oculi plumis flavis stipati; gutture ad usque pectus flavo; pectus inverso semilunio insignitum; ventre ad dimidiam caudam albicante; calcaneis longis; pedibus griseis. Ejusmodi avis anno 1667. d. 21 April. prope Gedanum (*zur Saspe*) capta; sine dubio per tempestatem in Norvagian & illinc ad nos delata. Ecce, die secunda 7 Decembris anni 1747 eadem avis ab aucupe Zoppottenfi viva & hilaris ad me defertur, quam cavæ commisi. Unica fuit, & inter alias aves in area avicaria non longe a littore pagi Zoppot capta.

VI. ALAUDA MAGNA; the large Lark; grande Alouette; Catesby p. 33. *Dubbel-Perche.*

Toto ventre flavo; pectore zona lata nigra & curva notato; figuram solæ ferreæ equinæ referente; caudam attollens; cantat harmonice. Calcanei ducta corporis proportionem breviores, quam Vtæ. Pependit 3½; ex America septentrionali.

VII. ALAUDA, quæ CALANDRA Bellon. Secundum figuram apud *Olinam* p. 30, Alauda est; rostro paulo crassiore, vel ex errore aut negligentia pictoris.

Cæterum *V Villughbejus* & *Rajus* Locustellam *Johnstonii*, Spipolettam, Alaudis majorem & Glareolam Alaudis adnumerarunt. vid. quoque Alaudas Tungusicas auritas, *Catal. av. Petrop.* p. 376.

Ad §. XXXIII.



Cerulli sc.

§. XXXII. Fam.

GENVS VII.

IV.

Gen.

VII.

FICEDVLA. (*) *Fliegenstecher*. Musci-vermi-peta. Aviculæ parvæ, quarum quidem rostra cum rostris Alaudarum conveniunt, tenuia, acie hebeti; sed unguis digitorum quatuor breves & fere inter se æquales, sine calcar. Distribuantur in tres tribus: 1 Lusciniæ sive Currucæ 2 Trochilodytæ 3 Sylviæ.

(*) A ficu dicta, quia ficus magis edat, dicitur & Ficedalensis; *Guarinus*; cum tamen vermipeta avis sit.

§. XXXIII.

TRIBVS I.

Tr. I.

LVSCINIA. Curruca. *Nachtigall*; *Graszmücke*. Sub utroque nomine nota.

I. LVSCINIA *simpliciter*. Lusciniæ major & minor, *Schwenk*. *Φιλομυλη*; *Acredula*, *Cic.* Ἀηδων, quod in lucis canit. The Nightingale, *Vill. Albin* III. 53. *Grosse und kleine Nachtigall*.

Alæ subaquilini coloris, ad caudam parum lateritii; *Schwenk*. Tota fere cinerea est, parum rubedinis obtinens. *Frischius* duas appellat species; altera magis rubet, & audit avis rubicunda, *Roht-Bogel*, altera *Spross-Bogel*, *Sprosser*, noctu inprimis canora; hæc nostratibus *Nacht-Schläger*, aliquanto major est altera: *Tagschläger*, *Dörfling*, *Schvvenk*. *Rossignuolo*, *Olinæ*. Nidulantur sub herbis in tellure. Dn. *Linn.* genus constituit *Motacilla*, cui Lusciniæ est: *Motacilla ruffo-cinerea*, genus annulis cinereis; (*Wedelschwanz*) Retinuimus nomina antiqua.

II. LVSCINIA ALTERA; Curruca vera canora; Curruca cantu Lusciniæ *Frisch*. *Beccafico* ordinario, *Olinæ* p. II. An Ficedula 7ma *Aldrov.* an 4ta *Vill*? *Baum-Nachtigall*; *Graszmücke simpliciter*. *Fahlgelbe Graszmücke*; communiter enim Currucæ & multæ aliæ Ficedulæ inter se confundi solent. Fig. I.

Fig. I.

Ex cinereo flavicans; Lusciniæ sollicitè imitatur cantilena.

III. LVSCINIA FVSCA; Curruca fusca autorum, v. *Frisch*. *Beccafico* cannapino, *Olinæ* p. II. *Braungefleckte Graszmücke*.

Cantu stridula est; Dn. *Linneus* Currucam appellat veram: *Motacilla* supra fusca, subtus ex albida, macula pone oculos grisea; & Ficedu-

Fam. lam 7mam *Aldrovandi*: Motacilla virescente cinerea, artubus fuscis, subtus
IV. flavescent, abdomine albido.

Gen. IV. LVSCINIA SALICARIA; *Gesn.* Sedge-bird, *Albin* III. 60. *Wei-*
VII. denmäcke; *Weiden-Zeifig.* Kleine graugelbe Grasmäcke.

V. LVSCINIA NIGRICANS; *Muscipeta nigrescens.* The black Cap
Fly-Catcher; *Preneur de mouches noiratre,* *Catesby* p. 53. *Schwarze*
Grasmäcke.

In capite picea; dorsum alæ caudaque fuliginosa; pectore & ven-
tre flaventibus; undulatis.

VI. LVSCINIA, MYSCICAPA OCULIS RUBRIS. The red Ey'd Fly
Catcher; *Preneur de mouches aux yeux rouges,* *Catesby* p. 54.

Oculi intra circulum rubrum positi; rostrum dimidium plumbeum;
supra oculos linea alba; capite cinereo; dorso viridescente; collum pe-
ctus & venter albescunt; pedes rutilant.

VII. LVSCINIA, MYSCICAPA FUSCA; the little brown Fly Catcher;
petit Preneur de mouches brun; *Catesby* p. 54. *Fahle mit braunen*
Flügeln.

Corpore superne cinereo; alarum plumis pennisque baticis, fim-
bria alba; ventre ex luteo sordide albo; mandibula superior nigra, infe-
rior lutea.

VIII. LVSCINIA UROPYGIO LUTEO; *Gelb-Steis.* Parus uro-
pygio luteo, the yellow Rump; *Mefange du corupion jaune;* *Catesby*
p. 58.

Prout Parus arboribus adhæret; nec tamen Parus est, prout nec Cer-
thia reptatrix *Bellon.* Uropygium lutescit, cæterum est fusci coloris viridi
imbuti.

IX. LVSCINIA PECTORE FLAVO; Parus bahamensis; The Baham
Titmouse, *Mefonge de Bahama;* *Catesby* p. 59; *Gelb-Brüstel.*

Non est Parus; parvula avis, cujus rostrum quadantenus curvatum;
pectore colloque limonei coloris; capite dorsoque fuscis; supra oculos
linea alba; cauda producta, ex fusco & albo varia.

X. LVSCINIA seu PHILOMELA E FUSCO ET LUTEO VARIA,
Raji, *Sloane* H. 307. t. 259. A black and yellow Bird. *Schwarz und*
gelb-bunte Nachtigall.

Longitudine $4\frac{1}{2}$ unc.; rostrum nigrum $\frac{1}{2}$ "; capite ex nigro & fusco
vario; lineis angustis albis supra oculos; mento & maxima parte dorsi
æthiopici coloris; uropygio flavo, cauda alisque pullis, ad extremitates
albescentibus; ventre pedibusque lutescentibus.

XI. LVSCINIA, quæ MUSCICAPA EX FUSCO ET ALBO VARIA, Fam. IV. Gen. VII.
Sloane p. 309. t. 265. The small black and white Bird, *Raj.* p. 186. **Schwarz- und weißbunte Grasmücke.** De Luscinia *lituris nigris* varia, **Schwarz- streifige Nachtigall** apud Damulos, tractus malabarici & Coromandel vid. *Tr. I. III Contin. des Berichts der Dänischen Mission* p. 121.

Rostrum superne nigrum, inferne albidum; dorso nigricante ex albo lineato; ventre albo, nigro imbuto; pedibus nigris, unguibus luteis.

XII. LVSCINIA ALIS VARIEGATIS; *Ficedula variegata* albo-nigra; an *Ficedula tertia* *Aldrov.* an *motacilla nigricans*, superciliis albis, macula alarum alba, gula flavescente, *Linn?* The Cold Finch, mas & foemina, *Edvardi* p. 30. **Schwarze Grasmücke mit bunten Flügeln.**

Mas in capite nigro ad radicem rostri alba macula; a mandibula infera tota albus; alis & cauda ex nigro, fusco & albo variis; foeminam vide apud autorem.

XIII. LVSCINIA PVLLO-LVTEA. *Muscicapa* ex fusco & luteo varia. The small yellow and brown Bird. *Sloane* t. 265. *Raj.* p. 86. *Japacani*, *Marggr. Will.* **Gelb-braune Grasmücke.**

Capite dorsoque ex helvo nigricantibus; alis & cauda sub-aquilinis, extremitatibus albis; uropygio & lateribus superi colli luteis; pectore ex luteo & fusco maculato; ventre albo.

XIV. LVSCINIA, MUSCICAPA PALLIDE FUSCA, *Raj. Sloane* p. 310; longa 5^h murini coloris; **Lichtbraune Grasmücke.**

XV. LVSCINIA EX CAERVLEO ET RUBRO VARIA; the red belly'd blue Bird; *Edvard* p. 22. **Blaurohte Grasmücke.** Rectrices nigro infectæ; uropygium rosei coloris; pectore rubro; cætera cærulea.

XVI. LVSCINIA DIVERSICOLOR; *Muscicapa* e cæruleo, cinereo, fusco & luteo varia. *Raj. Sloane* p. 310. **Gelb-braun-und blaue Grasmücke.** Arlequin.

XVII. LVSCINIA BENGALENSIS; lateribus capitis, infera corporis parte & uropygio flavis, dorso & cauda viridibus; alis nigris; duabus lineis maculatis albis transversalibus, quatuor lineis longitudinalibus continuis, nigris, variegatis. The green indian Fly Catcher, *Edvardi* II. p. 79.

§. XXXIV.

Fam.

IV.

Gen.

VII.

Tr.

II.

T R I B V S II.

TROCHLODYTES. *Regulus*, *Zaun-König*. Minima avis euro-II. pæa, a trocho *Trochylus*; quod brevi trochoformi corpore est.

I. TROCHLODYTES *simpliciter*; *Passer Trochlodytes*, *Aldrov. Bell. Turneri*; *VWill. Regulus the common Wren*, *Albin I. 53. Winter-König; Schnee-König; Zaun-Schlupflein; Meise-König; Nessel-König. Schövenk. Frisch. Dorn-König. Schupf-König. Motacilla grisea, alis nigro cæruleoque undulatis, Linn.*

Dicitur in caudam *Aquilæ* irrepere & cum ipsa extolli ad solem. Castanei coloris, Passeris nigredine marmorata; ad rectrices extremas & in cauda ex albido maculata.

II. TROCHYLVS CAPITE LAEVI. *Regulus non cristatus, Aldr. VWill. Motacilla cinereo-virescens, subtus flavescens, superciliis luteis, Linn. Sommer-König. Tyranchen.*

Proprie *Regulus*; *Zaun-König*; parumper magnitudine sequentem superans, quæ minima est; minor *Passere Trochlodyta*. Præter alas & caudam in supero corpore ex fusco & cinereo viridescit; inferne viridis; a rostro flavicans linea oculos percurrit eosque superat.

III. TROCHYLVS, *Arist. & Plin. Regulus cristatus, Aldrov. Fior Ramio i. e. Flos Calendulæ, a colore cristæ, VWill. The crested Wren, Albin I. 53. Motacilla remigibus secundariis exteriore margine flavis, medio nigris, Linn. Gefröntes Königchen. Sommer-Zaun-König, Frisch. Ochsen-Aenglein; Gold-Hänlein; Streuslein. Schövenk. Regulus cristatus; le Roitelet hupé, Catesby app. p. 13.*

Catesby: „En hyver, quand il fait Soleil, ils ont coutûme de s'assembler avec d'autres Grimperaux, & particulièrement le *Certhia*, le *Sitta* &c. montant & descendant sur l'écorce de plus hauts chênes - desquels ils recueillent - des insectes logez dans leurs dortoirs d'hyver, & dans un état engourdi.„ Alæ nigricant ex albo & viridi variegatæ. De hac ave eadem, quæ de *Trochlodyta* auditur fabula, acsi ab *Aquila* in altum vehatur. *Trochylos* II & III olim in littore *Zoppotten*si mortuos inveni; forte per tempestatem in freto *pucensi* suffocatos.

§. XXXV.

TRIBVS III.

Fam.
IV.
Gen.
VII.
Tr.
III.

SYLVIA. **Brustwengel.** Hæ aviculæ, pro ratione corporis, pectus habent productius & fornicatum, quasi lanceo thorace vel strophio varii coloris indutum.

I. SYLVIA SYLVATICA. Rubecula, *Schvvenk. Frisch. Albin* I. 51. Petti rosso, *Olinæ* p. 16. Motacilla grisea, gula pectoreque fulvis, *Linn. Rohrschlein; Rothbrüstlein Baldrotelein; Rottkropflein.*

In hortis sylvisque habitat; & ædes, ubi aditus patet, frequentans muscas quærit.

II. SYLVIA RUTICILLA; Rubicellus; Rubecula domestica; Luscinia murorum, *Schvvenk.* Rubecula, forte de Rosignol, Redstart, *Albin* I. 50. Rubecula gula nigra, *Frisch.* Motacilla gula nigra, abdomine rufo, capite dorsoque cano, *Linn.* Codi rosse maggiore e minore, *Olinæ* p. 47. American Redstart, *Edvard* II. p. 80.

Sub gula nigra pectus, caudaque rutilans; alba macula in capite; nidulatur in foraminibus murorum, & sub tignis. In Prussia **Saulocker** i. e. congregatrix porcellorum, propter popysmata, quæ, tempore quo pullos plumantes habet, edit ad sonitum quo rustici utuntur pro convocandis porcellis ad Labrum. Huc trahenda ruticilla americana, the Redstart, le Rosignol de murailles de l'Amerique, *Catesby* p. 61. nostrati valde similis; & varietates. *Edvardi.*

III. SYLVIA GVLA CAERVLEA. **Blau Kehlein.**

I. PECTORE RVBRO, mit rohter Brust, **Blau-Vogel.** Rubicilla major, saxatilis; Rubecula saxatilis; Merula solitaria cærulea, *Schvvenk.* Petrococtus, *Bellon.* Cæruleus, *Plin.* Passer solitarius *Aldrov.*

Capite, gula, collo & cervice cyaneis. Dorsum nigricat; alæ superne fusæ, inferne & in ventre caudaque aurantii coloris.

2. THORACE EX ALBO VARIEGATA. Phœnicorus, *Frisch.* mit weißgeflecktem Brustlag. Capite, collo & alis pulla, a thorace versus ventrem fimbria ferrata.

3. RVBECVLA AMERICANA CAERVLEA. The blue bird, *Catesby* p. 47; ventre rubro; mit rohtem Unterleib, sonst blau.

4. GVLA PLUMBEA. The hodge Sparrow *Albin* III. 59. **Bleykehlein mit gelbgefleckten Augen.** Macula sub oculis transversali lutea; in thorace verius ventrem color plumbeus evanescit lente; collum, dorsum caudaque fusæ; rostrum nigrum; pedibus luteis.

Fam. IV. SYLVIA GVLA GRISEA, THORACE LONGA, CAUDA TOTA
 IV. RVBRA. Grauehlein mit rothem Schwanz und langem Brustlag.
 Gen. Frisch.

VII. SYLVIA GVLA GRISEA FIMBRIATA; Grauehlein schwarz
 Tr. verbrennt, mit halb roth-halb schwarzem Schwanz. Frisch.
 III.

VI. SYLVIA, PECTORE NIGRO. Motacilla pectore nigro, Linn. Bal-
 terina ò sia Crutettola, Olinæ p. 43. Motacilla alba, κελυγος; Cnipolo-
 gus, Arist. Albicilla cauda tremula; Kloster-Fräulein; Weiß- und
 schwarze Bachstelze; Ovecksterze, Schvvenkf. Water Wag Tail, Al-
 bin I. 49.

VII. SYLVIA FLAVA; Motacilla minor, flava; Florus Nonn. Bo-
 rula Arist. Ruhstelze, quod ad pecora in campis propius accedat,
 Schvvenk. Motacilla pectore abdomineque flavo, rectricibus duabus ex-
 terioribus dimidiato oblique albis, Linn. The Cock and Hen yellow Wa-
 ter Wag-Taile, Albin II. 58.

VIII. SYLVIA LVTEA CAPITE NIGRO. Culicilega flava; Muscipe-
 ta II. Gelber Sticherling; Schvvenk. Gelbes schwarz Kehlein mit
 schwarzem Kopff (halb weißem Halse, gelbem Unterleib, und bun-
 ten Flügeln) Gelbbrustige und weiskehlige Stein-Fletsche; Gelb-
 brustiger Fliegen-Vogel mit oberhalb weißem Schwanz. Frisch.
 Rubetra, Stone Chatter, Albin II. 57. Motacilla nigricans, superciliis al-
 bis, macula alarum alba, gula flavescente, Linn.

IX. SYLVIA BVCCIS NIGRIS. Oenanthe seu Vitiflora, Will. Wheat
 Ear, coul-blanc, mas, Albin I. 55, foemina Albin III. 54. Schwarzrücki-
 ge Graswinde. Frisch; Weiß-Kehlein mit schwarzen Backen. Mo-
 tacilla dorso cano, fronte alba oculorum regionibus nigris, Linn. Qua
 picturam hirundinem variam vel etiam littoralem mentitur; & ad Sylvi-
 am gula alba pertinet, vid. infra No. XXVII.

X. SYLVIA THORACE ARGENTATA; Fleckehlein mit silberstü-
 ckenen Brust-Lag. Rothschwänglein mit roth gesprengter Brust;
 Frisch. Ejusd. Rothschwänglein, mit einer schwarzen Mittel-Feder;
 varietas.

XI. SYLVIA PETRARVM. Petronella; πετροφίλος; Saxicola; an Stapa-
 rola Aldr? Schvvenkf. Curruca major altera Frisch t. 22. Steinfletsche,
 Stein-Patscher, vid. No. XIX. Gula alba, buccis pullis, thorace ruben-
 te, fulco capite dorsoque maculatis; alis variegatis; cauda brevi. Habi-
 tat inter saxa in desertis locis.

XII. SYLVIA PESTILENTIALIS; *Grifola Aldrov.* an *Oenanthe* III Fam.
Willughb? *Muscipeta* IV. *Ruyfch* p. 87. & *Jonston* p. 122. Todten-Pe- IV.
 stils-Bogel; Nessel-Zincke, *Schovenk.* Braunsfahle Grasmücke Gen.
 mit weißlich gesäumten Federn, *Frisch.* Creditur, quod frequentius VII.
 in hortis vagetur, imminente peste. Tr.
 III.

XIII. SYLVIA RECTRICIBVS ALARVM MACVLA ALBA. *Prunella*
Fobnston. tab. 36. Braunschen; brauner Fliegen-Schnepper mit ei-
 nem weißem Flügel-Flecken; *Currucā fusca*, alba macula in alis,
Frisch. An, *Motacilla testacea*, subtus cinerea, pileo obscuro? an, *Mo-*
tacilla supra cinerea, infra alba, rectrice prima longitudinaliter dimidiata,
 alba, *Linnaei?* an vero harum alterutra sit *Sylvia* XIV?

XIV. SYLVIA ATRICAPILLA; *Μελανοκεφαλός, Arist.* *Atricapilla*, *Fi-*
cedula Bellon. *Schovenk.* Ex *Currucarum* genere; supina pars tota cinerea,
 seu fusca, canora. Mönch; Schwarzkopff; Gras-Spaß. *Capinera*
Oline p. 9; vid. *The Bengal Redstart Albin* III. 56. Mönch mit der
 schwarzen Platte; *Curruca atricapilla*, *Frisch.*

XV. SYLVIA VERTICE SVBRVRO; Mönch mit röthlicher
 Platte *Frisch.* *Cardinalchen.*

Albinus II. 59 duos *Regulos* non cristatos exhibet, qui *Ficedulae* sunt,
 non *Reguli*, horum corpora brevissima trochiformia sunt.

XVI. SYLVIA GVLA PHOENICEA; Scharlatkehlein; *Rubecula*
viridis elegantissima; the green Sparrow, green Humming Bird, *Raj.*
Sloane t. 263.

Longa 4 Unc., capite satis magno, ducta corporis proportionem;
 rostro recto, mandibula inferiore rubra, superiore fusco colore mixta;
 vertex dorsum aëque virides; gula macula phoenicea per diametrum
 circiter dimidia uncia; venter ex luteo albet; thorax viridescit; pedes
 e rubro nigricant; plumis holosericis, mollibus.

XVII. SYLVIA VERSICOLOR, Buntwengel. *Avicula americana*
variis coloribus picta, Seba II. p. 5. t. 3. n. 3.

Capite ruberrimo; sub oculis plumæ albæ & cæruleæ; gutture, pe-
 ctore, & ventre super citrino colore croco infectis; ad cervicem cæru-
 lea; dorsum cyaneo terreoque undulatum pictum, albumque & luteum;
 pedibus brevibus, unguibus satis longis.

XVIII. SYLVIA, AVICVLA AMERICANA ALTERA *Seba* II. t. 3. n. 4.
 Weiß-Schnabel. Capite coracini coloris, rostro albo, thorace & ventre
 cyaneo splendente; dorso vivide psittaceo, alæ herbaceæ.

Fam. **XIX. SYLVIA VERSICOLOR**, *Seba* II. p. 8. t. 7. n. 2. **Kurze**
 IV. **Schwanz. Amboinischer Steinpäpser.**

Gen. Canora; toto corpore ex rubro, viridi, luteo, purpureo aliisque
 VII. coloribus mixtis pulcherrima avis.

Tr. **XX. SYLVIA RUBRA, ROSTRO LONGIORI**; **rothter Wenzel mit**
 III. **schwarzer Haube**; Avicula de Tatac ex nova Hispania, Passeris magnitudine, rostro longiore. *Seba* II. p. 74. t. 70. n. 8. Capite parvo, vertice nigro; cætera rubra.

XXI. SYLVIA THORACE RUBRO, SUPERO CORPORE ET CAUDA CAERVULEIS. Wenzel mit rothem Camisol. The blue Red-Breast, *Edw.* I. p. 24. A rostro trans medium caput per totum dorsum ad exitum usque caudæ cyanea; primariæ rectrices pullæ, ad medietatem.

XXII. SYLVIA VIRIDIS, CAPITIS NIGRO; the green black-Cap Fly Catcher, *Edward* p. 25. (for shape of Body is like a Robin Red-Breast) duabus rectricibus ad exitum nigris.

XXIII. SYLVIA VIRIDIS, CAPITIS CYANEO; **grüner Wenzel mit blauen Kopff.** The blue-headed green Fly-Catcher *Edw.* p. 25. Tectrices cyaneæ sunt, prior rectrix penna fusca.

XXIV. SYLVIA f. RUTICILLA GUTTURE ALBO, ZONA CAERVULEA FIMBRIATO. The blue Throat Red-Start, *Edw.* I. p. 28.

XXV. SYLVIA f. RUTICILLA CORPORE GRISEO, GUTTURE NIGRO. Schwarzkehliger grauer Roth-Schwanz; The grey Red-Start, *Edw.* I. p. 29.

XXVI. SYLVIA f. NIGRICILLA, GUTTURE NIGRO, NIGRISQUE ALIS, CORPORE AERUGINOSO. Schwarzkehliger Schwarzer Schwanz. The red-or russet-colour'd Wheat Ear, *Edw.* p. 31. Fœmina non nisi ovali macula nigra amplexu notata; in qua oculi.

XXVII. SYLVIA INFERNE EX ALBO CINEREA, SUPERNE EX TERREO COLORE CINERASCENS, GENIS ALBIS; ALIS FUSCO ET ALBO VARIIS, ROSTRO PEDIBUSQUE NIGRICANTIBUS; The lesser Mock-Bird, *Edw.* II. p. 78.

Not. The Mock Bird *Catesbeji* Turdus est; *Edwardsi* non est Turdus, sed tota facie Sylviæ, quæ nobis *Bachstelze*, similis.

§. XXXVI.

GENVS VIII.

Gen.
 VIII.

HIRUNDO. Schwalbe; ab hærendo. Rostrum habet, pro quantitate

ad sph. XXXVII.
n.1.



tate capitis breve, tenue, quasi membranaceum, ad radicem latum, compressum, mox in apicem decrescens; hinc rictum pro volumine corporis amplum, cis oculos fissum, ut insecta vel in aëre ^{Far.} vel in terra vel super terra ^{IV.} aut aqua vel ex parietibus ædificiorum faciliusprehendere possit; merito ^{Gen.} mox post Ficedulas locanda; pedibus brevissimis, unguibus tamen ad hærendum acutis, longisque alis. Hi sunt Hirundinum characteres. Cauda distinguitur in Tribus duas. Alteri genti cauda æquabilis est, i. e. non divisa; alterius gentis mediæ pennæ in cauda brevissimæ sunt, ut cauda divisa appareat; unde quædam instrumenta opificum *caudæ Hirundinum*, *Schwalben-Schwänze*, vocantur. ^{VIII.}

§. XXXVII.

T R I B V S I.

Tr.I.

HIRVNDO CAUDA AEQVABILI. *Schwalbe mit gleichlangen Schwanz-Federn.* Caprimulgus; *Here*, communiter. Avis nocturna anomala Cuculi colore, rictu Hirundinis apodis. *Catal. av. Petrop. p. 363.* Pluries & mane & vespere vagabundas necavi.

I. HIRVNDO CAPRIMVLGA. Caprimulgus *simpliciter*. Strix. *Grosbartige Schwalbe*; *Here. Milch-Ziegenfanger*; *Rinder-Melker*; *Tag-Schlaffer*; *Nacht-Schabe*; *Nacht-Vogel*; *Pfaffe*; *Schvvenk.* p. 232. 353. Goat Sucking-Owl; or Night Jarr, *Charlet. p. 8.* Hirundo cauda integra, ore setis ciliato, *Linn. Leleck Russis.*

Magnitudine Cuculi; Nomina Strigis, Caprimulgi, Noctambuli, ex fabulis originem trahunt; vescitur insectis majoribus & minoribus; in stomacho hujus avis inveni Muscas varias, Scarabæos minores, & sex majores Stercorarios nigros. A Dom. *Linnaeo* Fauna Suec. optime descripta. Caprimulgus *Carolinensis Catesbeji* nostratem bene repræsentat; autor addit: Avant la pluye l'air en est rempli, c'est alors qu'ils gueent, & qu'ils pourlûivent les Mouches & les Escarbots &c. Differentia inter ambas hæc est, quod illa, *Carolinensis*, ad collum alasque luteo colore maculata, quod super rectricibus alarum brevioribus ampla macula alba, caudaque paulo longior *europæa*. *Edvardus II. p. 63* aliam repræsentat: *The Whip Poor-Will*, or lesser Gout-Sucker; quod nomen suum pronunciat a sera vespera ad primum mane, ita vocata. Conf. Caprimulgus minor americanus: *The Whip-poor-Will Catesbeji* app. p. 16.

II. HIRVNDO JAMAICENSIS, NARIBVS CONSPICILIA MENTIENTI-
AVS. *Brillen-Nase*; Caprimulgus seu Noctua sylvatica jamaic. minor;

L

The

Fam. The Small-Wood-Owl, *Raj. Noctua minor ex pallido & fusco varia*;
 IV. *Sloane II. 298. t. 255.*

Gen.

VIII. Nihil cum Noctua huic avi commune est. Ejus character singularis,
 Tr. I. quod ipsius nares duos tubulos $\frac{1}{2}$ " angl. longos constituent, sive conspici-
 lia sive telescopia parva mentientes; a rostro ad exitum caudæ 7"; etsi
 longior in figura appareat.

III. HIRVND CAPRIMVLGI SPECIES, *Guiraquerea, Marggr*; a
 Wood-Owl or Goutlucker; a sono: Churn-Owl, *Raji*.

In sylvis Jamaicensibus, & in Anglia reperibilis; caput ejus magis
 depressum, quam capita Hirundinum vulgarium, & Caprimulgi nostratis,
 qua reliqua cum nostra convenit.

IV. HIRVND AMBRAM GRISEAM REDOLENS. *Amber-Schwal-
 be*. Hirundo marina Batavorum. *Sebæ I. p. 102. t. 66. n. 4.*

Obortis tempestatibus *autor* plus una vice ejusmodi aves & suffo-
 catas vivasque obtinuit, quæ in hypocaustum illatæ, ad nauseam usque
 ambram griseam redolebant; cauda, secundum figuram, integra; cætera
 ad historiam deficiunt.

§. XXXVIII.

TRIBVS II.

Tr.
 II.

HIRVND CAVDA DIVISA. *Schwalbe mit getheilten
 Schwanz-Federn, Zir-Schwalbe*. Secundum avicularum rostris te-
 nuibus præditarum genus. *Cat. av, Petropol. p. 377. ibidemque vid.
 Dauricas.*

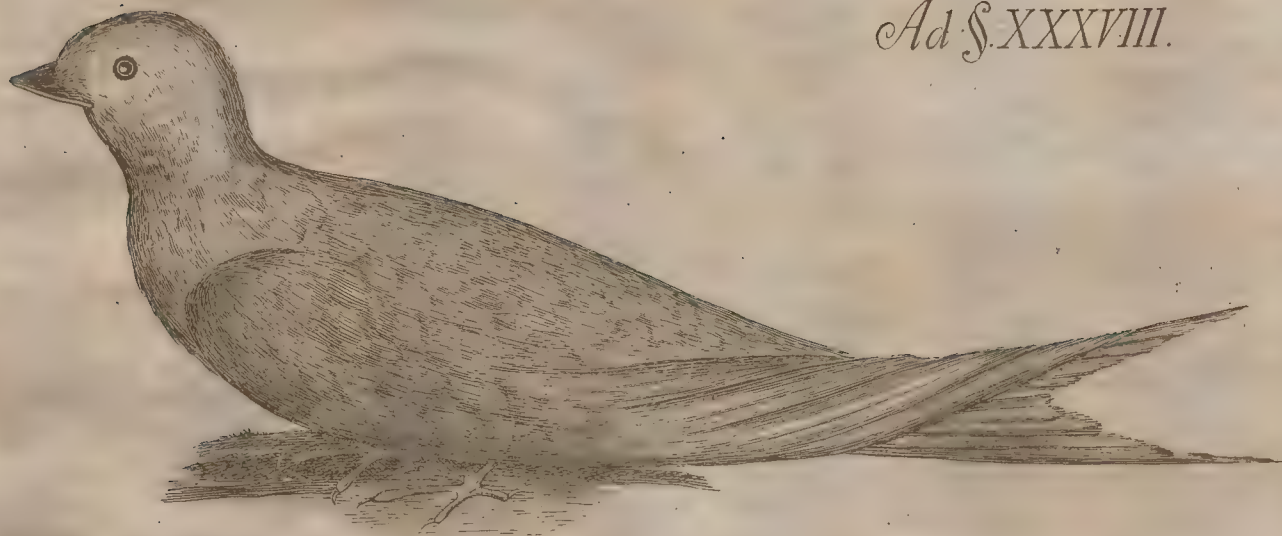
I. HIRVND DOMESTICA. Hirundo urbica: Hirundo II. *Schwenk.
 Albin II. 56. Haus-Giebel-Feim-Fenster-Schwalbe. Hauf-Schwal-
 be aussen an den Gebäuden, Frisch*. Rectricibus, excepto pari intimo,
 alba macula notatis, *Linn.*

Inferiore corpore ad rostrum usque nivea; albis pedibus lanatis.
 Nidum ex cæno construens, nullis admixtis paleis.

II. HIRVND RVSTICA; *Frisch*. Hirundo I. *Schwenk*. *Argatylis,
 Martinet, Bellon. Spazzo camino. Rauch-Pauren-Rüchen-Schwalbe.*
 Hirundo dorso nigro cærulescente, rectricibus immaculatis, *Linn.*

Gula rubra, rubrisque maculis ad nares; gutture nigro; ventre al-
 bo; stramine nidum consolidans. Alba anno 1747 ad manus nobis. vide
 Fig. 2 *Albam Act. Lit. Suéc. 1731. p. 98. Fig. 2.*

Ad §. XXXVIII.





III. HIRVNDO RIPARIA, *Schwenk. Aldrov. torque alba, Grd. Fam. Schwalbe, Frisch. The Sand-Martin or Shore-Bird, Will. Albin II. 56. IV. Ufer-Sand-Rhein-Wasser-Schwalbe. Hirundo minor terrei coloris. VIII. Gen. Hirundo cinerea, gula abdomineque albis, Linn. Tr. II.*

Cavitates profundas transversim in littoribus abruptis fodit; inque iis hybernat.

IV. HIRVNDO MVRARIA, saxatilis, sive speluncaris, *Schwenk. Apes, Apus, Frisch. The Swift, Albin II. 55. Hirundo nigra tota, gula albicante Linn. Mauer-Stein-Schwalbe. Spirschwalbe.*

Dicuntur apodes a brevissimis pedibus vel quod *κακὸς ποδὴς* sunt ut explicat *Aristot.*; alis longissimis; nunquam confidet in terra, unde se in altum elevare nequit. Hujus varietates:

1. HIRVNDO AMERICANA TAPERA dicta, *Raji p. 72. Vene. de Oviedo. Marggr. Herondelle de du Tertre II. p. 259. The Swallow: Sloane p. 312. Will. Rajus leviter se distinguere dicit Taperam à nostra Hirundine muraria. Du Tertre appellat avem migratoriam in insulis Caribinis. Oviedo eandem esse putat cum Hirundine hispanica; plura Parte III.*

2. HIRVNDO MAXIMA Freti HERCVLEI; *Grosse Gibraltar-Schwalbe. The greatest Martin or Swift; Edw. I. p. 27. Superne milvini coloris fusco mixti; gutture albo; collo a thorace maculis fuscis separato; thorace albo super terreo; pedes rostrumque nigricant; alæ 2¹¹ longiores cauda, quam superant decussatim. This Bird so nearly resembles the Lesser-Martin call'd the Sand or Banck Martin, that the Description of the one might almost serve for the other, save that this is as large as a blackbird or very near it, and that very little bigger than a Wren - Revera est Hirundo muraria, non riparia, licet colore cum hac conveniat, terram tamen frequentare nequit. Edwardus a consiliis est, ut probe observetur, quo tempore hæc avis in Africam migraverit, & quando redierit; quasi vero res jam sit expedita, migratoriam esse avem; cum quidem optimus autor in præfatione splendidissimi operis omnes aves migratorias esse contendat; plura Parte III ubi de hybernaculis avium.*

V. HIRVNDO CANTV ALAVDAM REFERENS. *Feuillée III. p. 267. Sang-Schwalbe. Dicitur magnitudinem habere Hirundinis rusticæ, Martinice non nisi mensibus Majo, Junio & Julio apparens; unde sequitur, non esse avem ex Europa migratoriam, quod non uno eodemque tempore simul in Americam & in Galliam proficiscatur.*

Fam. VI. HIRUNDO CAUDA VEL SEXIES DIVISA. Spazzo Camino
 IV. americana, fusca gula albicante. Hirundo cauda aculeata, americana.
 Gen. The american Swallow; L'hirondelle d'Amerique, *Catesby* append.
 VIII. p. 8.
 Tr. II. Extremitatibus pennarum caudæ acutis, ad latera deplumatis. An,

Andorinha brasiliiana, *Marggr.*? quærit *Catesbejus*; plura P. III; ubi de Hirundinibus.

VII. HIRUNDO SINENSIS, NIDO EBULI; *Bontii*, *Raji* p. 72. *Wormii* p. 311. *De Vries* p. 279. Sinesische Felsen-Schwalbe.

Hæ aviculæ dicoloræ, Hirundinum specie, ex materia Ichthyocol-
 læ simili, ad petras in mari juxta Coromandel nidulos construunt, ma-
 gnitudine ovi gallinacei. Deferuntur tales nidi in Europam, coquis pro
 jusculis usitati. *De Vries* hæc refert: Men find int Konighryck Tanquin,
 des gelycks op de küst van Coromandel seckere soort van swarte Voge-
 len, so groot als eene gemeene Swaluw. Deese geneeren sich van't
 Schuyin der Zee, t' welk see met een taeye vochtigheyd uyt hagren
 Snavel soodanigk weeten te tempereeren, dat'er gelyck als een lymigh
 hars van werd. Uyt deese Stof bouwen see seer aerdtigh haere Nesten,
 soo groot ontrent, als een half Ey, en weeten't seer bequaamlyck aen de
 Zee-Klippen te hangen - Alii aliquid venereum nidis tribuunt, alii non.
 Diluuntur & coquuntur in jusculis, & materies, cum sit glutinosa, furcu-
 lis decerpitur, cumque voluptate quadam, ut ajunt, devoratur. Certo
 affirmare non possumus, an characteres alterutrius Tribus Hirundinum
 sibi vindicent hæ aviculæ, nec ne.

§. XXXIX.

G E N V S IX.

Gen.
 IX.

PARVS. Parula. Paria, *recent.* Meise. Maisse. Meislein; Mayß.
 Meesthen; Aviculæ rostris brevibus, secantibus, quadantenus angulosis;
 mandibulis æqualibus, acutis.

I. PARVS MAJOR. Fringillago Gaze, *Schwenk.* Will. Spornuzzola
Oline p. 28. The Ox-Eye Titmouse, *Albin* l. 46. Parus capite nigro,
 temporibus albis, nucha lutea, *Linn.* Kohl-Meise; Spiegel-Brand-
 große Meise, *Frisch.* Adde: Parum fringillarium; the Finch-Creeper;
 Mesange Pinson *Catesby* p. 64.

Pedibus nigricantibus; capite corvini coloris; genis albis, cervice
 lutea;

lutea; dorso viridescente; pectore ventrequae luteis, nigra linea longitudinali divisis; partim caeruleis, partim ex nigro & albo variis. Fam. IV. Gen. IX.

II. PARVS SYLVATICVS; Parus minor, atris tractibus. Parus ater; Parus carbonarius minor, *Schwenkf. Gesn. Will. Tannen-Meise. Wald-kleine Kohl-Meise, Frisch. Hunds-Maise.*

In ventre caret atro colore. Parus capite nigro, vertice albo, dorso cinereo, ventre albo; *Linn.*

III. PARVS CAERVLEVS, *Frisch.* Mesange nonette; the blew-Head Titmouse *Albin I. 47. Catesby p. 64. Käsemeischen;* Parus caeruleus montanus, *Blaumeislein; Neel. Pimpelmeise, Schwenk.* Parus remigibus caeruleiscentibus, prima margine exteriore alba, vertice caeruleo. *Linn.*

Minima inter Paros. Omnes vescuntur seminibus variisque cibis, ut mures domestici; hi dentibus rodunt, illi escam pastinando dividunt rostro, vel aciebus rostri, rodunt & candelas in hypocausto. Qui sceleta avicularum desiderat, Paris utatur; avicula prius carne, qua maximam partem & cerebro orbata.

IV. PARVS FUSCUS, CINEREVS, PALVSTRIS, ATRICAPILLVS. *Schwenk. Frisch. Münch-Mönch-Meise; Meisen-König. Schwarz-köpffiger Dornreich. Grau-Asch-Mur-Kott-Rind-Mäuslein.* Parus capite nigro, temporibus albis, dorso cinereo. *Linn.*

V. PARVS CUCULLO NIGRO. The Hooded Titmouse; Mesange au Capuchon noir, *Catesby p. 60. The black Cap. Albin III. 56. Schwarz-gekapt Meise.*

Ex cucullo facies angularis apparet; inferne corpus luteum; superne una cum alis fordide viridescit; pedes caerulei.

VI. PARVS CRISTATUS, *Schwenk. Hauben-Meise; Frisch. Rohel-Schopff-Straus-Haubel-Heiden-Meise.*

Crista e nigro & albo varia; dorsum fuscum; venter albet; gutture nigro; cum circumflexa linea ad oculos. *Conf.* Parus cristatus, the crested Titmouse, *Albin II. 57.* A rostro super caput dorsumque adusque caudam purpureus; remiges terrei coloris; collum dimidium venterque albi, rubicundo colore infecti.

VII. PARVS CAVDATUS, *Schwenk. Will.* Parus vertice albo, cauda corpore longiore, *Linn. fig. Tab. I. no. 243.* Parus nidum suspendens; rostellum breviusculum, fuscum, acutum, & rotundum. *Langgeschwängte Meise; Zahl-Meise. Pfannen-Stieglis. Frisch.*

Fam.
IV.
Gen.
IX.

Capite, pectore & ventre albis; dorso caudaque ex fusco nigris; sub cauda pennæ albæ, alis ex nigro alboque variis.

VIII. PARVS BARBA NIGRA VTRINQUE AB OCVLIS DEPENDENTE. Passer barbatus indicus, moineau d'Inde; le Moustache, *Frisch.* The Beard-manica, or bearded Titmouse, *Albin* I. no. 48. **Spigbartiger Langschwanz.**

Capite cinereo; rostro luteo; dorso caudaque ex fusco rubentibus; tectrices alarum albo & atro colore fimbriatæ; sub oculis dependent plumæ acuminatæ, ad instar barbæ in conum inversum accommodatæ.

IX. PARVS CAUDATUS CAPITIS VARIO; The long tail'd Titmouse, *Albin* II. 57. **Buntköpfige Schwanz-Meise.**

Avicula, cucullo quasi nocturno, fimbria argentea decorato. Dorsum rubescit, maculis duabus nigris; tres remiges extremæ nigricant, angustis albis lineis transversalibus variæ; pectore albo-cinereo, macula unica ovali nigra. Cauda superne nigra, inferne alba.

X. PARVS LITHVANICVS, NIDVM SVSPENDENS. Remiz! *polon.* *Rzaczynski* I. 294. **Volhynische Beutel-Meise.**

Ex cinereo leviter fuscus; nidos variæ figuræ ex pappis florum constructos suspendit; habitant Volhyniæ, Sendomiriæ variisque in locis Lithuanæ; Rostrum est conicum carulescens. In armario *Societ. Gedan.*

XI. PARVS LVTEVS CAROL NIENSIS; The yellow Titmouse; Mefange jaune. **Gelbe Meise.** Capite, pectore & ventre citrinis; dorso viridescente, cauda ex fusco & luteo varia.

XII. PARVS CRISTATUS, PECTORE RVBRO. The crested Titmouse; mefange huppée, *Catesby* p. 57. (vid. No. VI.) **rohtbrüstige Kobel-Meise.**

Rostro nigro ad radicem crinis ciliato; corpus superum cinereum, inferne album, rutilans, sub alis intense rubens; pedibus plumbeis; cristam attollit in formam trochi.

XIII. PARVS AVRO-CAPILLVS; corpore nigro; dorso purpura infecto, cauda brevi; the golden headed black Titmouse, *Edvard* I. p. 21. **Rohtköpfiger Dornreich.**

Non satis comprehendo, unde autor hanc aviculam in Ispidam (Kingfisher) vertere satagat; Sustinet habere digitos Ispidæ digitis simillimos (the Toes as in King-Fishers, with small Claws) cum tamen nullibi digitos Ispidæ vel descripserit, vel recte pinxerit; In hac avicula pedes digitosque non aliter quam Parorum pedes constructos cernere licet. Capite integro ultra cervicem aureo; cætera nigra; in dorso purpurascit; plumæ

plumæ in cruribus rubent; rostro albo, brevi, parumper in mandibula superiori falcato; pedibus fuscis; vid. duos Paros parvulos, *Albin* III. 57. Fam. IV. Gen. IX.

XIV. PARVS AMERICANVS, GVTTVRE LVTEO; the yellow throated Creeper; à la gorge jaune; *Catesby* p. 62. **Gelbkehlige Meise.**

Rostro nigro, ad radicem flavo, unde linea secalis nigerrima in pectus ducitur; corpore cinereo & punctato; alæ tribus lineis transversalibus albis.

XV. PARVS FACIE PICI; Sitta capite nigro, & altera capite fusco. The Nuthatch, and the small Nuthatch; *Catesby* p. 22. *Picus subcæruleus*, Sitta *Aldrov.* Sitta seu *Picus cinereus*, *Albin* II. 28. **Spechtartige Meise; blau Specht; Schvoenk. Frisch.** omnes sunt varietates.

Quod hæ aviculæ in arbores scandunt, adnumerantur *Picis*; cum & *Certhia* male ad *Picos* trahatur. Omnes *Pici* digitos habent duos antrorsum; totidem retrorsum. Sitta & *Certhia* tribus digitis anticis & uno postico instructi nequitiam *Pici* sunt, quod arboribus ramisque inhaerent. Sitta, **Blau-Specht**, maximus *Parus* est; cum nec linguam *Picis* communem habet. Dn. *Zorn* hanc optime descripsit II. p. 274: Die Füße sind nicht lang = haben vorn 3, nach hinten aber nur eine Zee, und also keine Specht Füße, doch sind sie mit krummen und spitzen Klauen wohl versehen. Seine Zunge ist auch keine Specht Zunge = sondern gestaltet, wie der Meisen, und anderer kleinen Vögel Zungen; und vorher p. ead. Der Schwanz selbst ist gar kurz, und nicht zugespizet, wie der grösseren Spechte.

§. XL.

GENVS X.

G. X.

PASSER. **Sperling.** Passeres sunt aviculæ Familiæ IV, rostris trochiformibus, aciebus exquisite secantibus & fortiter acutis. Cito ex ampla radice decreseunt in acutum; vertex elatus præ reliquis aviculis. vid. aves minores crassis, & validis rostris; *Catal. av. petropol.* p. 388 sqq. Genus gentem suam distinguit Tribubus Quinque.

§. XLI.

TRIBVS I.

Tr. I.

PASSER VVLGARIS. **Gemeiner-Haß-Sprecher-Korn-Sperling.**

I. PAS-

Fam. I. PASSER DOMESTICVS, Aldr. Schwenk. Will. Frisch. The House
IV. Sparrow Albin I. 62. Passera nostrale, Olinæ p. 42. Speicher-Dieb;
Gen. Korn-Werffer; Spaz. Fringilla remigibus rectricibusque fuscis, gula
X. nigra; temporibus ferrugineis. Linn.
Tr. I.

Schwenkfeldius Passerem a patiando derivat, quod caducum morbum patitur; avis fur notissimus; nonnunquam vel speciem innocentiae præ se ferens, albos gignit pullos; altitudo rostri $3\frac{1}{2}'''$ longitudo $4\frac{1}{4}'''$.

II. PASSER ARBOREVS, montanus ferus; Passer sylvestris, Schwenk. Frisch. Passera mattugia, Olinæ p. 46. Baum-Sperling; Gerstenfeld-Dieb, Wald-Weiden-Sperling.

Albini III. 24. Hamburg Tree-Creeper, est varietas Passeris arborei nostratis, magis variegati; proximius ad illum accedit ejusdem Red-Head Sparrow III. 65. Apud Olinam reperitur: Passera montanina o montanara, p. 48, magnitudine Passeris domestici, quem distinguit a Passere vulgari & arboreo, di Passera domestica, e campagnuola o si silvatica. Arboreus non audet se immiscere domesticorum gregi; minor est; nidulatur in arboribus cavis; altitudo ejus rostri $2\frac{3}{4}'''$, longitudo $3\frac{3}{4}'''$.

III. PASSER CANARIVS; avis Canaria; Luteola canaria; avicula Sacharina, Schwenk. Will. Il Canario o Passera di Canaria, Olinæ. Serin de Canarie, Frisch. Canary Bird. Albin I. 65.

In Europam ex insulis Canariensibus iutroducta aviculæ; in caveis nidulantur. Coloribus variant; quædam coronatæ, plumis in capite ita dispositis; qualem ipse habeo. Et Cardueles cum Canaria coeunt, pullosque edunt; hi nunquam genus adulteratum multiplicant, prout nec Muli, neque Burdones, nec Hinni vel Ginni pariunt. Observatum, ait *Gesnerus*, e duobus diversis generibus tertii generis fieri - coeunt animalia etiam, quorum genus diversum quidem, sed natura non multum distat, si modo par magnitudo sit & tempora æquent gravitatis &c. tit. de Mulo p. 703. Sic *Carduelis* & *Canarius* summo quidem genere inter se conveniunt, non eadem gente aut tribu; unde est, quod tertium procreent; nec simpliciter cum *Frischio* asseveramus: animalia inter se diversa, quod coeunt foetumque deponunt, ejusdem esse generis.

IV. PASSER BENGALENSIS; The Bengale Sparrow, Albin II. 52. Gelbkopff; Bengallischer Sperling.

Capite flavo; rostro fusco; pectore ex nigro & albo annulo squamato picto; ventre albo; alis ex albo & nigro variis; dorso nigro.

V. PASSER SINENSIS ROSTRO CAERVLEO, Albin II. 53. Blau-Schnabel.

Capite,

Capite, collo, pectore ventreque nigris; rostro & ciliis circum oculos cæruleo; magnitudine adæquans Passerem arboreum.

VI. PASSER SINENSIS FERRUGINEVS. The Chinese Sparrow, *Albin.* Fam. IV. Gen. X. Tr. I.

ib. **Brauner Sperling.**

Ventre cinereo leviter maculato; a pectore juxta alas tribus lineis atro-niveis descendentes. Parvula avis.

VII. PASSER NIGER, OCULIS RUBRIS, IRIDE NIGRA; the Towhee Bird; Moineau noir aux yeux rouges; *Catesby* p. 14. **Schwarzer Sperling.**

Ventre integro lateritii coloris, cætera nigra; ad remiges sextuplo lineata ex albo; ad exitum caudæ duabus lineis; Fœmina tota terrea. An, Passer niger, punctis croceis ornatus, *Raji* p. 187. The black Sparrow, *Sloane* p. 311. Sub mento & cauda aurantii coloris.

VIII. PASSER NIVALIS, CERVICIS ALBA; the Snowbird. Moineau de neige; *Catesby* p. 36. **Weis-Nacken.**

IX. PASSERCVLVVS BICOLOR, BAHAMENSIS. The Bahama Sparrow. Moineau de Bahama, *Catesby* p. 37. **Grün Sperling.** Rostro, capite, collo & pectore nigris; cætera ex viridi nigra.

X. PASSERCVLVVS SIMPLICITER; the little Sparrow, petit Moineau. *Catesby* p. 35. **Brauner Zwerg.**

XI. PASSER PRATORVM; *Alauda pratorum minor*, rostro brevior, *Sloane* p. 306. t. 259. **Erd-Wiesen-Sperling.**

Rostrium habet breve, crassum, acuminatum, *Raj.* p. 188. Ergo non est *Alauda*.

XII. PASSER CAERVLEO-FUSCUS, *Raji* p. 157. *Sloane* p. 311. t. 257. The Banano Bird. **Blaubunter Sperling.**

Circiter 5" longus; rostro 4"; dorso cæruleo; pectore cyaneo; plumæ ventris in extremitate flaventes; alæ caudæque ex nigro-cæruleo in viridem abeunt colorem.

XIII. PASSER SERINO AFFINIS, e cinereo, luteo & fusco varius, *Raj.* A small black and orange coloured Bird, *Sloane* p. 312. **Canarie Bastard.**

Longus 4"; rostrum 3"; capite colloque nigris; dorso flavescens; alis caudæque ex nigro fuscis; pectore & tectricibus alarum flaventibus; ventre albo; pedibus nigris; formicas sectatur; cujus varietas *Serino* affinis e cinereo, luteo & fusco varia, *Raji.* *Sloane* 311; conf. the Indian Green-Finch, *Edwardi* II. 84.

- Fam. XIV. PASSER CRISTATUS, rostro rubro. Avis Picititli *brasil.* mini-
IV. ma, cristata, *Seba* I. p. 95. t. 59. n. 4. **Behaupter Rohrt-Schnabel.**
Gen. Crista lutea; rostro pedibusque rubris; cætera purpurea.
X.
Tr. I. XV. PASSER AFRICANVS EXIMIVS; Insulæ Sti Eustachii, *Seba* II.
p. 67. t. 65. n. 6. **Großer Africaner.**

Capite luteo, rostro rubro; sub oculis macula cærulea; collo dor-
sique luteis; pectore aurantio; alis, cauda cruribusque rubro colore
infectis.

- XVI. PASSER IN OCCIPITE CRISTATUS, CRISTA PLUMACEA
DEPENDENTE. Coquantototl, Avicula cristata forma Passeris; *Seba* II. p.
74. t. 70. n. 7. **Straus-Sperling.**

Rostro passerino, brevi, luteo; supra oculos habet maculam albam,
pectore, ventre & tectricibus alarum flavicantibus; super remigibus ma-
culæ rubræ parvæ.

- XVII. PASSER TOTO CORPORE NIGER; Vitta alba; Avicula de
Cacatototl; *Seba* II. p. 102. t. 96. n. 5. **Weiskopff.**

- XVIII. PASSERE VARIO MACULATO; the Gowry Bird, *Edwardi*
I. p. 40. **Rostiger Sperling mit getiegertem Unterleib.** Inferiore
ventre super nigro cæruleis albisque maculis rotundis vario. Forte fœ-
mina est *Albini* II. 53. Passer Sinenfis, secundus, vid. supra No. VI.

- XIX. PASSER FVSCVS, CAPITE NIGRO; mas & fœmina. The
Chinese Sparrow. *Edwardi* p. 43. vide supra No. V. **Brauner Sper-
ling mit schwarzem Kopff.**

- XX. PASSER MONTANVS, MINIMVS. The mountain Sparrow; *Al-
bin* III. 66. **Berg-Sperling.** Rostro cinereo; capite, gutture & dorso
fuscis; in cervice & sub oculis alba linea; alæ rutilant; tectrices alarum
nigro fimbriatæ squamatis; cauda plumbea, albis maculis varia.

- XXI. PASSER CAPENSIS. Cape Sparrow, *Albin* III. 67. **Cap-
Sperling.**

Rostro luteo; capite, collo & pectore nigris; linea angusta ab ini-
tio dorsi decurrit per inferiorem corporis partem ad genua usque amplifi-
cata; alæ dorsumque rutilant.

- XXII. PASSER CAUDA LONGISSIMA ET MUTABILI, *Edwardi* II.
p. 86. The red-breasted long-Tailed Finch; vide autorem. Mirum,
quod quotannis non solum colores; sed & caudam longam cum brevi
permutet; forsân caudæ pennæ plumatis, vel post defluvium pennarum
caudæ; novisque pubentibus, cauda longa cum brevi permutata dicitur.

§. XLII.

Fam.
IV.
Gen.
X.

TRIBVS II.

EMBERIZA. *Ammer. Am-Em-merling.* Rostro trochiformi, Tr. mandibula superiore ad acies inæquali & compressa; superior in aciei medio elevata; plerumque notabili ad palatum tubere avis. Bene saginata ob pinguedinem vel momento mortem subeunt. Aves tuberculo seu eminentia dura in superiore rostri mandibula donata; *Catal. av. Petropol. p. 397.*

I. EMBERIZA ALBA, *Gesn.* Alaudæ congener, *Aldr.* Miliaria cana, *Frisch.* Strillozzo, *Olinæ p. 44.* Alb. II. 50. *Grauer, grosser Ammer. Knust. Knipper.*

Tubere magno ad palatum; posticus unguis fortior anticis; coloribus Alaudæ. Hortulanus. Hortulanus maximus; rostro nigro 5^{lin} longo, vid. the Hortulan *Albini* III. 50, quæ varietas.

II. EMBERIZA, MILIARIA PINGVESCENS. *Frisch.* Ortolano, avis miliaria Cenchrumus, *Olinæ p. 22.* The Bunting, *Albin* II. 50. *Fett-Ammer. Ortolan.*

Olinæ: nel becco, gambe, & zampe rosseggia alquanto, tirando a color di carne dilavato, il capo, collo e petto tendano al giallo e nero. In Lombardia frequentissima, & in epulis magnatum laudatissima avis.

III. EMBERIZA s. CIROLVVS, *Aldrov.* Luteolæ primum genus ejusd. Zivola *Olinæ p. 56.* *Will. p. 196.* Zirlammer, à voce Zi Zi, quam & alia hujus generis pronunciant. *Fettammer Frischii.*

IV. EMBERIZA VARIA; Passer hybernus; Avis peregrina *Gesn. Schvvenkf.* The lesser Pied mountain Finch, *Albin* III. 7. Miliaria nivis, *Frisch;* Schnee-Ammer, Winterling; Neu-Vogel; Gescheckter Emmerling; Schnee-Vogel; *Frisch.* egregias figuras hujus avis exhibit t. 6. Rostrum altum 3^{lin}, longum 4^{lin};

De Vries in notis ad *Martensii* itin. p. 230 de hac ave, quam Lovicia vidit, hæc habet: Auf Spitzbergen giebt's dergleichen eine andere Gattung, vielleicht dieselbe, so gros, wie eine Maus; der Schnabel des Vogels ist kurz und spitz; Kopff und Hals gleich dick; die Beine kurz und graulich; der Unterleib vom Kopff an schneeweiss; der Rücken samt den Flügeln grau; plura Parte III. Dn. *Linneo* act. lit. Suec. 1736. p. 107 audit: Passer lapponicus five nivalis; & *Fauna Suec. n. 194.* (Fig. Tab. I) Alauda remigibus albis; primoribus extrorsum nigris, lateralibus tribus albis.

Fam. albis, Miliaria ex albo & cano varia; *weißfleckige Ammer Frisch*. eadem
IV. avis, mutans colores.

Gen.
X.

Tr.
II.

V. EMBERIZA FLAVA, *Gesn.* Chloreus seu Lutea, *Arist.* Hortulanus, *Bellon.* Lutea alterum genus, *Aldrov.* The yellow Hammer, *VVill.* Anthus seu Florus, Lagopus crocea, *Gold-Ammer; Gaal-Ammer; Gelbling; Geel-Gerst, Embria, Schwenkf. Memmerling, Grünfing. Frisch;* altitudo rostri $2\frac{1}{2}'''$, longitudo $4'''$.

VI. EMBERIZA CAROLINIENSIS; the Rice-Bird; Ortola de la Caroline, ou Oiseau de Riz, *Catesby* p. 14. *Reisammer; Carolinscher Zettammer.*

Ejus pedes altiores sunt præ reliquis suæ gentis; cervice aurea; tectrices, uropygium & dimidia cauda albicant; cætera terrei coloris.

VII. EMBERIZA AMBOINENSIS, Calatti dicta; avis formosa, *Sebæ* I. p. 63. t. 38. n. 6. *Amboinscher Zettammer.*

Alaudam magnitudine nonnihil superat; canora est; vertice nigro & ex cæruleo vario; tectrices cæruleæ; rectrices ex viridi in columbinum colorem vergentes, ad latera vero in purpureum; ventre niveo; uropygio ex cæruleo viridi; cauda nigra in exitu cinerea.

VIII. EMBERIZA MEXICANA, MAGNITUDE PASSERIS, *Sebæ* I. p. 94. t. 59. n. 3. *Mexicanscher Purpur-Ammer.*

Præter alas latericias ex nigro varias, reliquum corpus purpureum; juxta oculos & in gutture circa rostrum nigras crinulas habens; sub alis & supra caudam flavescens. Docilis avis vocem humanam imitans.

IX. EMBERIZA FLAVA MEXICANA. The yellow Headed Linnet. Lutea mexicana, *Edvard* p. 44. *Mexicanscher Gold-Ammer.*

Rostrum carnei coloris, capite gulaque luteis; supra corporis parte fusca.

X. EMBERIZA CAPITIS NIGRO, LUTEIS MACULIS VARIO. The greater Bramling, *Albin* III. n. 63. *Schwarzköpffiger Gelb-Gold-Ammer.*

Cucullus niger in cervicem extenditur; rostro, pectore, dorsoque luteis; dorso nussatellino colore vario; prout & alæ caudaque. Minor, Bramling, simpliciter, *Albin* III. 64; pectus habet luteum, a rostro super caput, medium collum ad uropygium usque nigris plumis luteo colore fimbriatis squamatis.

§. XLIII.

TRIBVS III.

Fam.
IV.
Gen.
X.
Tr.
III.

LINARIA. *Hänffling.* Rostro coniformi brevissimo; cujus acies valde secantes, & subtilissime acutæ; pedibus brevissimis.

I. **LINARIA**, *simpliciter*; rubra major; mitior, *Schvoenk. Frisch.* The greated Red headed Linner, *VWill. Albin* III. 72; an, *Fringilla* remigibus rectricibusque fuscis, margine obsolete pallido, litura alarum albida, *Linnaei*? an *Fringilla* remigibus nigris, primoribus margine utroque albis, rectricibus nigris utroque margine albis, *Linn?* **Blutthänffling**; **Bluthrothe Brustling**; **Flacks-Finck**; **Kraut-Hensffling**; notissima avis. *Albini* Red-Linner Cock III. 72 aliter picta, aliter descripta.

II. **LINARIA FERA**, saxatilis, *Schvoenkf.* *Linaria montana*; the mounin-Linner *Will.* an, Fanello dell' Aquila, *Oline* p. 8? **Steinhensffling**; **der Hensffling**; *Frisch.* **Grauer Hensffling.**

Nulla rubori obnoxia; facie tota cæterum præcedenti similis; ambæ egregie cantant; ambæ dociles ad fistulam; etiam si *Dn. Zorn* in epist. ad *D. Bruckmannum* de avibus Germaniæ p. 13 evincere velit, non nisi unicam *Linariæ* speciem dari. *Linaria* I. syncipite est & pectore rubris, potius coccineis; *Linaria* II. hoc colore caret; primam vero, me iudice, cantilena antecellit.

III. **LINARIA RUBRA MINOR**; The lesser Red-headed Linner, *Will.* an *Fringilla* remigibus rectricibusque fuscis, margine obsolete pallido &c. *Linn?* **das Schwarzbärtchen**; **rohrplattiger Hensffling.** **Zischerlein**; *Frisch.* **Tschette**, *Prussis.*

Ad gulam barbula nigra; super pectore & ventre rubicunda; in capite dilutiore colore rubro, quam Ima, macula ampliore; magnitudine multum inferior præcedentibus; rostrum flavicat; non canora avis; vide the Red-Poles, *Albin* III. 75. *Nota*: primo vere 1746 talis *Linaria* minor & *Carduelis* igne electrico plus una vice illasa, in cavea alebantur eadem; mense Octobri ejusd. anni ambæ una nocte simul mortem obierunt, sed magis notabile, quod *Linaria* colorem rubrum barbamque nigram, *Carduelis* autem rubrum & citrinum colorem omnino perdiderint.

IV. **LINARIA PECTORE SVBLVTEO**; **Gelber-Quitten Hensffling**; rostro flavicante.

V. **LINARIA** s. **LVTEOLA NIGRA**, *Schvoenk.* **Schwarzer Hensffling**, non nisi in vertice flavicans.

Fam. VI. LINARIA VIRIDIS, *Frisch.* Luteola germanica citrina; Zifela.
 IV. *Zeißgen, Schwenk.* Vercellino, *Olinæ* p. 15; an ejusdem Lucarino?
 Gen. p. 17. Citrinella, *VWill.* The Aberduvine or Sisslin, *Albin* III. 76. *Grü-*
 X. *ner schwarzplattiger Henffling; Zeißlein; Acanthis; Spinus; liguri-*
 Tr. nus *Gazæ.* Zinfle, Ziesel, Zischen notissima avis; myriades in Prussia
 III. capiuntur in areis.

VII. LINARIAE MEXICANAE; duæ aviculæ de Chichiltototl, *Sebæ* I. p. 96. t. 60. n. 7. 8. Gelber und rohter Dickkopff; kurggeschwängte Henfflinge.

Rostra sunt Linariæ viridis; altera capite aureo, altera vertice rubro; an mas & femina?

VIII. LINARIA CAUDA LONGA. Fringilla brasiliensis, *Sebæ* I. p. 103. t. 66. n. 5. Langgeschwängter Henffling.

Ex cinereo fusca; ad radicem rostri plumis rubris; alis carneis flavo mixtis; ex uropygio duabus pennis corpore triplum longioribus.

§. XLIV.

TRIBVS IV.

Tr.
IV.

COCCOTHRAVSTES. Dick Schnäbler. Hæc gens crassissimis rostris trochiformibus utitur.

I. COCCOTHRAVSTES, *simpliciter.* Ligurius major; Cinclus, Eucleator, *Schwenk.* *Frisch.* Coccothraustes vulgaris, *Gesn. Aldrov.* Froföne. *Olinæ* p. 37. Loxia linea alarum duplici alba, *Linn.* The Grosbeck or Hawfinch, *VWill. Albin.* I. 56. Brauner Steinbeisser. Dick Schnabel; Kirschleske; Kirschschneller; Klepper; Kernbeisser; Kirschfinck.

Rostrum altitudine ad radicem $8\frac{1}{2}'''$ par. longit. $9\frac{3}{4}'''$; rostrum prægrande, durum, a lata basi in acutum mucronem desinens coni-aut infundibuliforme, cavitate intus ampla; cauda $2''$ longa; pedibus $9'''$ altis.

II. COCCOTHRAVSTES CITREA TOTA; CAPITE NIGRO; the Gamboa Grosbeck, *Albin* III. 62. Gelber Schwarzkopff.

Rostrum pedibusque caruleis; capite colloque corvini coloris; in pectore semilunata, cujus semilunii altera pars in dorso terminatur; cæterum citrini coloris.

III. COCCOTHRAVSTES INDICA CRISTATA, *Aldrov.* Eucleator indicus; Luscinia virginiana; Coccothraustes cristatus, *Frisch.* The Red great-Back of Virginia, *Albin* I. 57. Coccothraustes ruber; The Red-Bird;

Bird; le Cardinal; *Catesby* p. 38. **Rohrte Steinbeisser; Indianscher** Fam.
Hauben-Finck. The Virginian Nighthale, *VWill.* IV.

Seba I. p. 96. t. 60. n. 4. hanc avem appellat *Pittacum cristatum* Gen.
rubrum, minorem ex insula Boetinenfi. Feminam vide apud *Albin* III. 61; Tr.
hæc etiam canora dicitur; quod mirarer. IV.

IV. COCCOTHRAVSTES VIRIDIS; Chloris; Linaria, Fringilla viridis, *Aldrov.* *VWill.* *Albin* I. 58. Verdane *Oline* p. 26. Fringilla remigibus primoribus antice luteis, tectricibus tribus lateralibus in basi luteis, *Linn.* **Grüner-gelber-Dickschnäbler; Grünling; Grün-Finck.** *Frisch.* **Hirsch-Finck, Grün-Vogel, Schvvenk. Rapffinck. Hirschvogel. Rutvogel.** Rostrum altum 5^{lin}, longum 6^{lin}; viride-luteum.

V. COCCOTHRAVSTES SANGVINEA; Rubicilla. Fringilla sanguinea, *Schvvenk. Frisch.* *Pyrrhola Aldrov.* *Ciufolotto, Oline* p. 40. A Bulfinch, Alp or Nope, *VWill.* Albicilla, *Albin* I. 59, fœmina I. 60. **Thum-Daun-Pfaffe; Bluttfinck; Gynpel; Lohfinck; Rottvogel; Thum-Herr.**

Rostrum altitudo 6. 3^{lin}, longit. 5^{lin}.

VI. COCCOTHRAVSTES NIGRA. Rubicilla minor nigra; the little black Bulfinch; petit rouge gutue-noir; mariposa nigra, hispanis; *Catesby* p. 68. **Schorsteinsger.**

Magnitudine Passeris Canariensis; parum ad alas albicat.

VII. COCCOTHRAVSTES CAERVLEA; The blew Gros Back; gros bec bleu, *Catesby* p. 39. **Blau Dickschnäbler.**

Ad radicem rostri angusta linea nigra; capite & trunco cæruleo, alis & cauda fuscis in viridem colorem vergentibus; in tectricibus rubicunda linea transversali; pedibus nigris.

VIII. COCCOTHRAVSTES, ALIS NIGRIS. Avis mexicana rubra, Passeris species, *Seba* I. p. 101. t. 65. n. 1. **Schwarz Flügler.**

Potius Coccothrausta species. Capite, pectore dorsoque sanguineis; remigibus & cauda nigris, rubro imbutis.

IX. COCCOTHRAVSTES PURPUREA. The purple Grosbeack; Gros bec violet, *Catesby* p. 40. **Purpur-Alepper.**

Supra oculos, sub gula & cauda maculis rubris; cætera purpurea.

X. COCCOTHRAVSTES, PHOENICORI SPECIES; Avis americana, Rubicilla, *Seba* p. 160. t. 102. n. 3. **Americanscher Thum-Herr.**

Rostrum albo, capite nigro; ad pectus in collo maculis nigris; pectore & ventre cyaneis; alis, cauda dorsoque purpureis.

Fam. XI. COCCOTHRAVSTES, ATRICILLA; the black Bullfinch. *Albin.*
 IV. III. 69. *Thum.* Dechant. Tota nigra; acumine remigum albo; in pe-
 Gen. ctore translucentibus micis aureis.

X. XII. COCCOTHRAVSTES CAERVLESCENS, Oryzavora; Padda or
 Tr. Rice Bird, mas & femina, *Edward* p. 41. 42. *Reis.* Meher.
 IV. Mas dorsum habet caeruleus, squamatum variegatum, rectrices

caudamque nigras; truncum inferne carneum, caput nigrum, genas al-
 bas; rostrum rubrum, validum; Ex insula Java,

XIII. COCCOTHRAVSTES CURVIROSTRA; *Loë* Fabri, *Gesn.*
Aldr. Will. Schwenk. Avis crucifera, cruciata, *Grünig*, Loxia,
Frisch; *Albin* The Cross Bill; the Cross Beak or Shell-Apple,
Charlet p. 77. ibi optima figura; *Kreuz*; *Schnabel*; *Kreuzvogel*;
Grünig.

Quasi rostri trochus in acumine cruciatim divisus; ad radicem $5\frac{1}{3}$ '''
 altus; & ad usque curvatas extremitates $6\frac{1}{3}$ ''' longus. Plerumque coloris
 aurantii, flavi & citrini; sed mutat colores vel ter in anno.

§. XLV.

T R I B U S V.

Tr.
 V.

FRINGILLA. *Finch*. Rostro magis conico, quam trochiformi,
 five rostro trocho-conico; a radice citius decrescit in summum acumen
 seu conum acutum; avis vehementer cum reliquis sui generis secatur;
 mandibulis in linea recta æqualibus & acutis.

I. FRINGILLA *simpliciter*. Vinelia avis, *Alberti*. Fringilla artubus
 nigris, remigibus utrinque albis, tribus primis immaculatis, rectricibus
 duabus oblique albis. *Linn.* No. 199. Tab. II. Fringello, *Olinæ* p. 31. The
 Chaffinch, *Will.* Pincon *Albin* I. 63. *Buch.* *Finch*.

Schwenkfeldius albæ Fringillæ meminit.

II. FRINGILLA HYBERNA; montana; Montifringilla, *Schwenk.*
 Fringilla alarum basi subtus flavissima, *Linn.* n. 198 t. II. The Brambling
 or Bramling, *Will.* Fringuello montano, *Olinæ* p. 32. *Winter.* *Berg.*
Schnee. *Wald.* *Tannen.* *Finch*. Quacker. *Gogler.* *Frisch*.

Rostro luteo; acies ejus & acumen nigricant; in capite & dorso
 Sturni coloribus varia; alæ subfusæ, ex albo & luteo variegatæ; pectore
 rufo super obsolete luteo colore.

III. FRINGILLA SUBCANA, MACULA LUTEA IN PECTORE, *Frisch.*
Grau.

Græu-Finck. Capite cucullo nigro testato; inferiore mandibula lutescente, superiore carulescente. Fam. IV.

IV. FRINGILLA JOVIS; CARDVELIS, Zena, *Schwenk. Frisch.* Luteola, *Albin* I. 64. Cardello, *Olinæ* p. 10. The Goldfinch, *Will. Di-* Gen. X. Tr. V.
stel-Finck. Stieglis, Rohrvogel. Chardonneret, The Canary Goldfinch, *Albin* III. 70, varietas est Carduelis nostratis. vide *ibid.* The swallow Goldfinch; anterior ejus pars corporis nigra. *Albin.* narrat, hanc avem ab *Hirundine mare* & a *Cardueli femina* progenitam; sed fabulam refert.

V. FRINGILLA, CARDVELIS AMERICANA; **Gelber Distel-Finck;** The american Goldfinch, Chardonneret de l'Amerique, *Catesby* p. 43.

In fronte & circumcirca oculos nigra, alis terrei coloris. Extremities plumarum stramineo colore fimbriatæ; cauda ex nigro flavescit; cætera flava.

VI. FRINGILLA BAHAMENSIS; The Bahama Finch; Pincon de Bahama, *Catesby* p. 42.

Linea alba, in capite nigro, sub oculis; gutture nigro alba macula notato; pectore aurantio; ventre albo; dorso nigro; alis caudaque fuscis.

VII. FRINGILLA TRICOLOR; The pointed Finch; Pinco de trois couleurs; **Blauföpffiger Distel-Finck.**

Rostro griseo, capite & collo cyaneis; pectore & ventre igneis; dorso & alis superne ex flavo viridibus; remiges & cauda ex rubro purpurescunt.

VIII. FRINGILLA CAERVLEA, Linaria carulea; The blue Linner; Linette bleuë, *Catesby* p. 45. Azul lexos, *mexicanis.* **Blauer Distel-Finck.**

Fringilla non Linaria est. Præter rectrices fuscas, tota avis ultramarini coloris.

IX. FRINGILLA RUBRA. Muscicapa rubra; The Summer Red-Bird; Preneur de mouches rouge; *Catesby* p. 56. **Rohster Finck.**

Magnitudine Passeris, tota rubra; oculis magnis nigris; rostro forti, secante, luteo, conico, quale est Fringillæ non Muscicapæ, sive Sylviæ; non obstante, quod & Muscis vesci dicatur. Communiter genera deperdimus, quoties eâ ab esca derivamus; nec tamen licet Canem mutare in Felem vel vice versa, quod ambo & carne vescuntur & aliquando aristis assiatorum vel coctorum piscium.

Fam. X. FRINGILLA, CAPIT E ALBO. Pied Chaffinch, *Albin* II. 54.

IV. Weiskopff.

Gen. Dimidium rostrum caruleum & carneum; integro capite & collo niveis; dorso ventreque violaceis; in dorso tribus, in pectore sex, plumis cyaneis; alis & cauda ex albo flavis.

Tr. XI. FRINGILLA CRISTATA; Xomotl dicta; *Seba* II. p. 56. t. 65. n. 5.

V. Straus Finch.

Capite & plumagine rubris; rostro luteo inferne macula nigra, quali & juxta oculos; pectore dorsoque miniaceis; tectrices luteæ; plumæ inferiores rubicundæ; ad latera ventris quatuor plumis purpureis condecorata. Cauda tricolor, rubri purpurei & in exitu lutei coloris.

XII. FRINGILLA PECTORE CAERVLEO; the red headed green-Finch, *Edward* I p. 23. Blaubrünstiger Finch.

Capite rubro; pectore caruleo; torque lutea; cætera virido-lutea.

XIII. FRINGILLA PURPUREA. Carduelis sinensis capite purpureo. The China-Bull-Finch, *Albin* III. 68. Cardinalchen.

Ventre toto, a rostro ad genua usque & caudam, rubra; dorso & alis viridibus; capite & cauda supera purpureis.

XIV. FRINGILLA NIGRA. Fringilla mexicana nigra. The Dial Bird or Bengal Magpie, *Albin* III. 18. Schwarzer Bengalscher Finch.

Capite, dorso & rectricibus coracini coloris; rostro parum caruleo, pectore pedibusque ex nigro fuscis; tectricibus ventre & cauda albis.

XV. FRINGILLA RUBRA, MINIMA. The Amaduoads Cock and Hen, *Albin* III. 77. Rohre, kleinste Stieglitz, Distel-Finch.

Parvula avis; maris rostrum totumque corpus rubra; $\frac{1}{2}$ " ab exitu caudæ nigra; pedibus luteis; Foemina thorax luteus; capite, dorso & alis fuscis; rostro & cauda, prout maris; pedibus luteis.

XVI. FRINGILLA FUSCA, AMERICANA. The greater Bulfinch *Edward* II. p. 85. The little brown Bulfinch *ibid.* p. 83

Gula, infero collo ad femora usque, una cum humeris alarum, ruberrimis; cætera fusca; rostro albicante; pedibus fuscis.

XVII. FRINGILLA EX FUSCO ET NIGRO VARIA, AMERICANA; CAUDA SUPERBIENS. The Schomburger, *Edward* II. p. 85. Dubitat autor, utrum sit Turdus, an vero Hortulanus? Neuter est, sed *Fringilla*.

§. XLVI.

GENVS XI.

Fam.
IV.
Gen.
XI.

SCOLOPAX. Schnepfe. Rostro recto, cylindrico, producto; basi ossea ex cranio procedente, ex qua oriuntur mandibulæ corneæ substantiæ, acie obtusâ, flexiles, Valsellam efformantes. Pedum digitos habet prælongos tenues, ad radendum paludes. Aves nasutæ communiter vocantur, *Lang-Nasen*; unde quoque est, quod a rostris Scolopaces vocentur; *σκόλοπαξ*. *Lang-Schnabel*, quod rostra palo (*σκολοπος*) similia visa sunt; quo sensu & ab Hebræis Scolopax *Kore* vocatur. Vermivora & limosugæ sunt; occultæ jacent omnes, & canibus sunt investigandæ; Linguam habent tenuissimam vermiformem.

I. **SCOLOPAX**, *simplic.* *Arist. Aldrov.* Perdix rustica major, *Schwenk.* Gallina rustica, Gallinago *Gazæ.* The Wood Cock, *Dale, Will. Albin.* I. 70. An Gallinago major cinerea mas & femina, *Marfilli* V. t. 13. 14? an Ilda? Scolopax, Gallinago maximâ *Raji.* Numenius rostri apice lævi, capite linea utrinque nigra; rectricibus nigris, apice albis, *Linn. Wald: Schnepfe; Pusch-Holz-Berg-Schnepfe; Schnep-Hun.*

Maxima, Perdix minor, vespere & mane juxta oras sylvarum volitat, *sie ziehet längst den Wäldern, Püschén* &c. confidens in sylvis. Rostrum $3\frac{1}{2}''$ superat; ad radicem carnei sive cornei coloris, pedetentim abiens in nigrum. Capite ex rufo cinereo; pectore ventreque griseis, nigricantibus lineis transversalibus pictis; sub rostro parum flavedinis; sub mento ex flavo albicat; oculi elati dimittunt lineam nigram versus rostrum. Vertex alæque griseo nigricantes. *Dale* p. 399: It is a Bird of passage, coming into England in Autumn, and departing again in the Spring;

If the Partridge had the Wood Cocks Thigh,

T would be the best Bird that ever di fly.

In deliciis habetur avis.

II. **SCOLOPAX MEDIA**; Gallinago, Rusticola media; Gallinago paludana major; Gallinago minor, *Aldrov.* Scolopax minor, The Snipe or Snite, *Will. Dale, Albin* I. 71. *Duppel-Schnepfe.* An Gallinago vulgaris, minor, *Marfilli* t. 15? an Iltia?

Præcedente minor; maxima Scolopacum palustrium. Rostro $1\frac{5}{8}''$ gal. longo; ad radicem rufo, ad exitum fusco; caput antice & pone oculos super albo punctis nigris, tribusque lineis longis; pectore & ventre cinereis;

Fam. reis; trunco ex nigredine & flavedine squamatim variegato; cauda superne rutilat lineis transversalibus nigris. In Angliam cum præcedente migratoria avis, Dale p. 400. This Bird of passage being here in Winter only. Numenius capite lineis quatuor fuscis, longitudinalibus, rostri apice tuberculoso, femoribus seminudis, Linn.

III. SCOLOPAX, quæ CAPELLA COELESTIS, *autorum*, a voce Capram imitante: Mec, mec, mec; Dominorum ea nobilium Gallinago. Schnepffe simpliciter. Beccasse venatoribus; Himmels-Ziege; Himmels-Geis; Heer-Schnepffe.

Notissima & delicatissima. Celerrime volat, & tam alte, ut audiri quidem, non oculis attingi possit; descendens ruit ex aëre, ad instar explosæ sagittæ, in loca paludosa.

IV. SCOLOPAX MINIMA; Kleinste Schnepffe; Haar-Schnepffe; An, the Jack Snipe or Judeock, Albin III. 86.

Quod plumæ longe angustiores sunt plumis Illiæ, quasi pro crinibus habendæ, vocitatur communiter Haar-Pudel-Schnepffe.

V. SCOLOPAX; RVSTICOLA Aldrov. Scolopace major, Marfilli t. 16. Barge seu Ægocephalus, Bellon. Fedon Gesn. The Yarwhelp or Yarwip Dale p. 400. Mihi non satis nota.

VI. SCOLOPAX ALBA; The white Wood Cock, Albin III. 85. Weiße Wald-Schnepffe.

In Anglia scolopo necata; male picta. Guarauna Marggr. five Rusticula aquatica brasiliensis, præter Fedoam Gesn. apud VVill. & Fedoa secunda f. Vetola Venet; nec non Fedoa 3tia Will. an Scolopaces an vero Gallinulæ aquaticæ vel etiam arquatæ sint, determinare non possumus.

§. XLVII.

GENVS XII.

Gen.
XII.

GLAREOLA (a glarea, grober Sand) Sand-Strand-Pausfer. Quod ad littora fluviorum, stagnorum, & uliginosorum locorum conspiciuntur. Vulgo cum Scolopacibus f. Gallinaginibus confunduntur, & a culinaribus Schnepffen vocantur; a quibus non solum bonitate carnis, cum multæ saporem piscium ferinum reddunt, sed & rostro tenui quidem & corneo, ast multum brevioris & conici, vel pyramidalis, angustioris, in exitu obtusioris, superiori mandibula angulosa, distinguuntur; pedes præterea habent elevatos cruraque longa; digitos fortiores anticos, quam Gallinagines; posticus brevis est, altius a planta positus, ut mucrone unguis

guis saltem humum attingat, ave erecta; corpus lævigatum, collum satis longum teresque, caput respectu trunci parvum. In conspectu nostro egregii cursores; vel per paria vel turmatim volantes, & sive ad littora sive in campis minus herbaceis confidentes; nunquam otiosi, non se occultantes ut Gallinagines; unde & Gallinulæ appellantur: **Wasser-Hünlein, Sandregere, Riegerlein, Sand-Mott-Hünlein.** Pedissequæ Gallinaginum sunt; omnes prout illæ caudam habent curtam. Multæ harum sunt species; nominabo nonnullas, quas olim in manibus habui & depingi curavi.

I. GLAREOLA I. *Schwenk.* Redshanka Turn. Erythropus major, *Gesn. Marfilli* t. 23. Totanus, ut nobis videtur, *Aldrov.* An Callydris *Bellon?* The Red Shank or Bol Snipe, *Will. Dale.* The Totana or Chevalier aux pieds rouges, *Albin* II. 68. **Roht-Beinlein; Roht-Füßel; Wasser-Hünlein mit rohten Beinlein.** Ex cinereo variegata. Alia huic similis pedibus ex luteo rubentibus; *Gambetta, Aldrov. Will.* quam pro Totana *Albini* habemus; vid. Pluvialem majorem *Aldr.* Glottidem *Baltneri*; Totano *Marfilli* t. 22. & the Pool Snipe *Albin* III. 87.

II. GLAREOLA III. *Schwenk.* Gallinula aquatica IV vel Ochropus magnus *Gesn.* **Geel-Gelb-Beinlein; Schmirring; Geel-Füßel.**

III. GLAREOLA VII. *Schwenk.* Gallinago cinerea. **Asch-Hünlein.** **Asch-Hünlein;** ex minimis Gallinularum.

IV. GLAREOLA IV. *Schwenk.* Tringa *Aldrov.* p. 481. Cinclus *Bell.* *VWill.* Gallinula aquatica VIII & Ochropus medius *Gesn.* **Grünbeinlein, Grün-Füßel. Mattkneistis.**

V. GLAREOLA CASTANEA. A vertice ad exitum caudæ 7"; alæ paucæ flavo marmoratæ; sub alis expansis linea maculata transversalis alba; venter caudæ inferne ex cinere albicant; pedibus e cinereo cæruleis; rostro 1" longo nigro, d. 16. Aug. 1746. sclopo necata.

VI. GLAREOLA V. *Schwenk.* Gallinula palustris XII. *Gesn.* Ochropus minor, *ejusd.* Ardea arenalis. **Sandregerelein. Riegerlein,** quasi *Morricula.*

VII. GLAREOLA VIII. *Schwenk.* Gallinula palustris, λευκόπορος sive πύραργος, *Gesn.* **Bunt Mott-Hünlein; gescheckt Mott-Hünlein.**

VIII. GLAREOLA IX. *Schwenk.* Cenchramus; Gallinula novalis minor, *Matkneitzell Bellon.* Gallinula Erythra *Gesn. VWill.* **Mattkneistis. Klein Brach-Vogel.**

IX. GLAREOLA, GALLINULA MELAMPUS, *Gesn. Aldr. VWill.* **Rohtknuffel, Baltner.**

Fam. X. GLAREOLA PUGNAX; Avis pugnax, Aldr. *Vill. Gesn. Mar-*
 IV. *silli* t. 24. The Ruff, mas & femina. *Hauf-Teuffel, Pomeran, Brauß-*
 Gen. *Hahn Scanis & Suec. Kampf-Hänlein nobis.*
 XII.

Mares mirum in modum inter se differunt & coloribus & collari, hoc variat uti histrionum collaria. Alter alterum elegantia, proceritate corporis, variisque modis superat, ita ut, omni sicut opera sumta, inter centum & plures harum avium mares, in vice Gubernatoris Scaniae Generos. Domini de Skytte aula Rabelof haud procul a Civitate Christiana, neutrum cum altero conferre integrum mihi fuerit, anno 1713. Jucundum videtur, qua ratione omnes aream parvam gramineam in vivario dimicantes occupare & retinere contendunt. Noctu quiete confident, interdum turmatim volitant, illico dimicantes ubi se in terram demittunt; inter foeminas nulla differentia est.

XI. GLAREOLA. AEGOCEPHALVS. The Godwit, or Yarwelp, *Albin* II. 70. *Gelb-Nase; Rohrt-Hals.* Corporis color Gallinae est Urogalli minoris, rostro luteo, pedibusque nigris; tres anteriores remiges ex nigro & albo varii.

XII. GLAREOLA, BARKER, *Albini* II. 71. Rostrum nigrum. Collo & ventre griseae sunt; Dorso alisque fuscis albo squamatis; remigum pennae tres nigrae; pedes ultra genua ex cinereo flavent.

An ad Glareolas referenda? Pluvialis flavo virescens mas & foemina, *Marfili* t. 27. 28. Pluvialis fusca cinerea, *EjUSD.* t. 29, 30? Pluvialis minor t. 31? Descriptiones valde sunt jejunae; & figurae auctoris saepius fallunt, quod a descriptionibus abludunt.

§. XLVIII.

Gen.
XIII.

G E N V S XIII.

RALLVS. *Rall.* Rostro ad latera quasi compresso, forti, vel unciam longo; postico digito cum medio antico in linea recta ad plantam posito, producto, omnibus longis; unguibus brevibus; cruribus longis.

I. RALLVS TERRESTRIS; Ortygometra Aldr. *Schwenkf.* Crex, *Arist.* a voce; vulgo Rex Coturnicum. The Daker Hen or Rail *Will.* Land Rail *Albin* I. 32. *Gras-Wiesen-Läufer; Alte Knecht;* vulgo: *Wachtel-König; Schecke, Schryck.* *ορτυγομήτρα*, ab *ορτυξ* & *μήτρα* i. e. Coturnicum mater seu matrix, *Arist.* Rallus vel Grallus, forte a gradu grallatorio; an a Royale? quia est epulum regale, *Willughb.*

Com-

Communiter, sed perperam, cum Coturnicibus confunditur, earum-
que rex dicitur, nihil cum Coturnice commune quid habens. Sic *Al-* Fam.
drovandus: „Rostrum quam aquaticæ minus, longe tamen quam Coturni- IV.
„ces majus obtinet, & caudam perquam exiguam, ac pene nullam; cru- Gen.
„ra pedesque pro corporis portione longos, colore inter croceum & viri- XII.
„de medio &c.,” *Bellonius* est Ortygometra in genistis degens; tota corpo-
ris specie aves aquaticas, Gallinulas præcipue, refert. Crura oblonga,
corpus gracile, venter albicans, cauda brevis, rostrum longiusculum
avium aquaticarum notæ sunt, quæ omnes Ortygometræ competunt; ac
proinde rectius meo judicio, aquaticis annumeratur; hæc *Bellon.* Ejus est
varietas prima, quam nostrates vocant *schwarze Caspar*; *Gras-Meher*;
secunda Ortygometra major, corpore compresso, mandibula inferiori ab
angulo rubra, superiore fusca, plumis in dorso, & alarum tectricibus
superis ex rubro fuscis, maculis terreis variegatis; in ventre plumbea, sub
alis & juxta crura ex fusco, terreo & albo varia, pedibus fuscis, digitis
longis.

II. RALLVS AQUATICVS, *Aldr.* Gallinula Chloropus altera, ejusd.
forte etiam Serica ejusd. The Water Rail *Will.* Ortygometra aquatica,
Bellon. aquam radens. *Schwarzer Wasser-Treter*, *Wasserlaufer*.
Gallinula Chloropus, the More-Hen, *Albin* II. 72.

Coturnice major; corpore tenui, compresso quasi, prout Rallus ter-
restris; a summo rostro ad extremos unguis 16 pollices longus, ad exitum
caudæ 12". Caput parvum; rostrum, quale avibus pugnacibus; *Al-*
bini II. 72. avis rostrum habet rubrum, versus exitum flavicans. Mihi
Chloropus major & altera *Aldrovandi*, nec non Grinetta *Willughbeji* &
Rallus aquaticus, the Water-Rail, *Albini* I. 77. non nisi varietates sunt,
quarum descriptiones vide apud autores. Inprimis ad stagna, in quibus
nymphæ crescunt, habitant; super quarum folia prout glires currunt, imo
ob celerem cursum claram aquam per intervalla transeunt.

III. RALLVS CINEREVS, FACIE LARI; the Cloven footed Hull, *Al-*
bin II. 82. *Graue Ralle*; *Aster-Mewe*.

Rostrum nigro & obsolete luteo; inferiore mandibula cærulescente;
oculis nigris; pedibus thalassinis, collo inferno, pectore & ventre albis,
viridi transparente; superum collum parvis maculis varium; alarum tectri-
ces in ambitu albæ, quasi squamatæ.

IV. RALLVS TERRESTRIS AMERICANVS. The Sorée; Le Reule de
l’Amerique. *Catesby* p. 70. *Braune Ralle*; adeo pinguescunt hæ aves,
ut

Fam. ut Indorum e manibus effugere non valeant; æquiparantur bonitate car-
IV. nis *Hortulanis*.

Gen. V. RALLVS AQUATICVS BENGALENSIS. The Bengall Water Raill,
XIII. *Albin* III. 90. *Bengalsche Raill*.

Oculis albis; capite colloque nigris; alis viridibus; rectrices duæ anteriores purpureæ luteis maculis cubicis, sive quadratis. Rostro pedibusque luteis.

VI. RALLVS AQUATICVS, ROSTRO, FRONTE, PEDIBVSQVE RUBRIS; RELIQUO CORPORE CYANEO, SVB CAUDA PLUMIS ALBIS. The purple Water-Hen, *Edward* II. p. 87.

VII. RALLVS DIGITIS TRIVNCIALIBVS, CALCANIO BIVNCIALI, ACULEIFORMI, ANOMALO. Follata excelsa. The Spur-Winged Water-Hen, *Edward* I. p. 48. *Carthagenenser*.

Supero capite, ad Gallinaginum instar vario; supra oculos curva linea alba, nigra oculos secante & per cervicem ad dorsum usque producta; collum totusque truncus inferus ad caudam usque inferam albescunt; dorso coccineo; cauda superne rubra; alæ e flavo fuscae, terreo, coccineo & cyaneo coloribus variæ; in extremitate humerorum brevi, triangulari, osseo & flavo aculeo donatus; rostro mediocri hebetique, flavo; cera rubra & figura cordis flammea; ad latera ventris maculae coccineæ. Pedes plumbei; digiti acutis unguibus præditi; medio tres pollices longo; antici loco ex planta procedit aculeus rectus, acutissimus duarum unciarum.

Cum hoc genere XIII conferantur *Willughbeji* & *Marsilli* Lari fissi-pedes sive digitis solutis.

§. XLIX.

GENVS XIV.

Gen.
XIV

MELLISVGA, *Honigsauger* - Guainumbi, *Tominegi*, the Humming-Bird, *Colibri*, *Colibritchen*. *Anas* *Ananas* *Bögel*, quas *Damuli*, gens malabarica, divino cultu prosequuntur; *sie behten sie an*; *Bericht der Dänischen Mission*. *Contin.* III. p. 121. Nomina indistincte diversis omnino aviculis imponuntur. Si nobis constamus, „*Mellisugas*“, dicimus aviculas in toto terrarum orbe minutissimas non solum, sed „*notanter*“, quæ pro volumine corpusculorum satis longa quidem, ast „*recta* non incurva rostriola, mandibulis æqualibus ferunt, quibus papi-
„*lionum* more rorantia mella florum in aëre pendentes sorbere dicuntur,
„*raro*

„raro ipsis floribus, prout apes, insidentes., Aviculas mellivoras rostro recto, Ovrussia dictas; *Cat. av. Petrop.* p. 385. Linguas ea propter habent tubulosas. Post tempus florilegii dicuntur lentore corrip, profundam contrahentes lethargiam in locis opacis, hinc in Antillis insulis Renati vocantur. Verum enim vero, *Surinamæ* & in insula *Jamaicensi* per integrum annum non desinunt *Florilegia*, ibique locorum harum avicularum excellens multitudo est. Plura Parte III. Utrum canora sint, autores inter se non conveniunt. *Thevetus* affirmat, *Marggravius* autem & *Catesbejus* nos certiores esse volunt, aviculas illas non esse vocales, nisi (prout Passeres) unico vocabulo: *Screp, Screp, Screp.* *VVil-lughbejus* novem nobis species propinat: primam & secundam a radice rostri ad exitum caudæ 2¹¹ longam; tertiam minimam inter reliquas; nihilominus tamen quartam tertiam minorem, & quæ reliqua. Sic omnes ejusmodi aviculas, promiscue hætenus Guainumbi vocatas, incurvata tamen, non recta rostra habentes *Generis XV. Tribui I* quæ Falcinellorum est, reservamus, cum & majores & revera Certhiæ sunt, **Baum-fletten.**

I. MELLISVGA. COLVBRIS; mellivora avis Caroliniensis. The Humming-Bird, le Colibri. *Catesby* p. 65.

Rostro $\frac{3}{4}$ longo, recto; Its tongue, dicit autor, being a Tube, thro' which it Sucks the Honey. Rostrum, oculi pedesque humillimi, nigra; Capitulum & trunculus vivide viridia; guttur burri coloris aureis squamulis; ventre pallide albo; cauda æruginosa, penna media alba; colludentes inter se colores verbis exprimi nequeunt.

II. MELLISVGA; THAUMANTIAS AMERICANA, OMNIVM MINIMA; *Sebæ* I. p. 6. t. 39. **Eurassauer.**

Minima dicitur, sed effigie major est Mellifuga Ima; ergo per textum effigies corrigenda, ibi: „Capitulum & pennas si demseris, reliquum vix minimum digiti articulum excedit., An, Mellivora avis minima, *Sloane* p. 307. t. 264. Guainumbi 7 Species *Marggr. Will.* p. 232? The lest Humming-Bird, *Raj.* p. 187. Secundum descriptionem Dn. *Sloani* ejus avicula minor est *Sebæ* ave. Optimam figuram minimæ largitur *Edwardus* in tabula itineraria, una cum ovulo; aviculæ exsiccatæ pondus 5 granorum addidit autor; cumque *Sloani* avicula æquavit 20 gran., *Edwardi* avis omnium minima est.

Quomodo Indi ex plumulis Mellifugarum egregia opera component vid. *Acostam* & de *Laet* Lib. V. c. 24. p. 268; Satis accuratæ descriptiones ejusmodi avicularum apud *Rochefortium* & du *Tertre*.

Fam. III. MELLISVGA, RONCKJE dicta; avicula americana Colubritis.

IV. *Seba* I. p. 59. n. 5.

Gen. XIV. Rostrum longum acuminatum (in figura nonnihil incurvum) nigrum & lingua prolixa bifida; eum tamen *Catesby* expresse asseveret: linguam Mellivorarum tubulosam esse. Forte avicula *Sebae* arefacta casu linguam bifidam nacta est. Rursus *minima* dicitur avis. *Frischius* t. 24. foeminam viridis coloris, alis terreis, nec non caput coccineum maris exhibet, hancque Regulum indicum & *Passerem* muscatum appellat. Vid. apud *Sebam* t. 68. duas alias aviculas, & *Merianam* t. 18. cum nidis & ovulis.

IV. MELLISVGA CRISTATA. The crested Humming-Bird; *Edw.* I. p. 37. *Blau-Haubiger Honigsanger.*

V. MELLISVGA PECTORIFRONS. The red-throated-Humming-Bird. *Edward* p. 38. *Rothbrustiger.*

VI. MELLISVGA ALIS FUSCIS. The green and blue Humming-Bird, *Edward* I. p. 32.

§. L.

Gen. XV.

GENVS XV.

FALCATOR. *Sichler. Sichel-Schnäbler.* Rostrum falciformi. Vltiori explicatione non indiget; duas Tribus constituens. Primæ gentis est *Falcinellus*, qui *Certhias*, secundæ *Arquatus*, qui *Numenius*, *Melopes* & *Upupa* ducit.

§. LI.

Tr. I.

TRIBVS I.

FALCINELLVS. *Baumflette; Baum-Grylle;* rostro tenui, producto, falciformi. Omnes aviculæ, quæ cum *Mellisugis* confundi solent.

I. FALCINELLVS ARBOREVS NOSTRAS; *Certhia*, the Creeper *Vill.* *Certhius*, *Turn.* *νερθιος*, *Rarycheus*, *Alberti.* *Scandulaca Gesn.* *Certhius major*, der *Grau-Specht*, *Grimpeau grisatre*, & *Certhius minor*, der *kleinere Grau-Specht*, oder *kleinste Baum-Häcker*, *Frisch.* t. 39. The small Tree Creeper, *Albin* III. 25. *Sieren-Gryll; Baumflette, Baum-Heckel; Baum-Hecker; Baum-Fletterlein.*

Ambo e griseo & albo varii; figuræ *Frischii* placent, non appellationes. Dicuntur ova ponere viginti, quot & parum *Remicz* excludere com-
pertum

pertum habemus, avicula immemor sui; majorem aliquando coram me truncum arboris adscendentem, manu prehendi. Quæ sequuntur in In-

Fam.
IV.
Gen.
XV.
Tr.I.

diis habitant.
II. FALCINELLVS COLORE PASSERIS HISPANICI; avis Nochtototl, *Seba* I. p. 69. t. 42. n. 5. **Purpur-Köpfchen.**

Tota facie cum nostrate convenit. Canora dicitur, voces Luscinia pronuncians; cum Colubri non sint canori; colores apud autorem.

III. FALCINELLVS *mexicanus*:

I. AVICULA HOITZILLIN, *Seba* ibid. no. 6. Canora.

2. AVICULA CYANEO COLORE VENUSTISSIMA *Seba* I. p. 102. t. 65. n. 3. **Blaue Baumflette**, cauda brevi & acuminata.

3. AVIS AVRICOMA, nec vel apellea manu imitabilis, *Seba* I. p. 156. t. 99. n. 4. **Unbeschreibliche Baumflette.**

4. AVIS, ANI, MEXICANA, CAUDA LONGISSIMA; *Seba* I. p. 72. Tab. 45. n. 3. Cauda triplo cum dimidio longior, quam truncus a thorace ad caudam usque.

IV. FALCINELLVS NOVAE HISPANIAE, CAUDA BIPENNI LONGA; Yayauhquitototl dicta; *Seba* I. p. 84. t. 51. n. 7. **Blauliche Baumflette mit zwei langen Schwanz-Federn**; juxta oculos, collum caudamque cyaneus; rostro luteo.

V. FALCINELLVS CRISTATUS. Mellivora avis cristata cum duabus pennis longis in cauda, ex nova Hispania; *Seba* I. p. 97. t. 61. n. 4. **Gehaupte Baumflette.**

Tota rubra avis, alis caeruleis; crista longa, secundum Dn. Sloane t. 264 collari rubro; the largest Humming Bird *ib.* f. 3. Mellivora avis maxima, foemina. An, Mellivora avis maxima, mas; the long tail'd Humming-Bird, Guainumbi 3 Species, *Marggr. Raj.* pennis duabus prælongis Manucodiatas seu aves paradisi imitatur.

VI. FALCINELLVS PAPILIO, avis Hoitzillin vocata i. e. Papilio, colore caeruleo & nigro venustissimus *Seba* I. p. 97. t. 61. n. 5. *Hernandez* p. 26. **Schmetterling.**

VII. FALCINELLVS REX FLORVM, Kakopit Tſicœi, avis indica orientalis. *Seba* I. p. 100. t. 63. n. 3. & II. p. 62. Tab. 62. n. 3. **Blumen-König.**

VIII. FALCINELLVS OMNICOLOR, ZEYLANICVS. *Seba* I. t. 69. p. 110. n. 5. Viore suffusa elegantissimum omnifarcti coloris tonum evibrans, auri mixtura dives. **Ceylansche Baumflette.**

Fam. IX. FALCINELLVS PHOENICEVS; avis virginiana, phœnicea, de
IV. Atototl dicta. *Seba* I. p. 116. t. 73. n. 7.

Gen. X. FALCINELLVS, RVBETRA; avis americana cristata. *Seba* I. p. 160.

XV. Tr.L. t. 105. n. 3. *Gelb-Schups*. Sub rostro luteo terreus, circum circa col-
lum & in corpore ex ferrugineo luteus; tectrices lutescunt; rectrices
caudaque turcofinæ.

XI. FALCINELLVS DE GVIGVIT, ex insula Cuba; *Seba* p. 96. t. 60.
Rurg-Schwanz; Pang-Hals. Collo, alis & cauda coracinis; capite,
pectore, dorso ventrequè ultramarinis; fronte & cæruleo argentata; pedi-
bus luteis; magnitudine Lusciniam non superat; collo fortiore.

XII. FALCINELLVS CYANEVS; Colubri orientalis. *Seba* II. p. 20.
t. 19. n. 2. *Weiss-hlchen*. Gula alba, cætera cærulea; magnitudine Cer-
thiæ nostratis.

XIII. FALCINELLVS, GVLA ALISQVE NIGRIS. *Schwarz-Kehl-
chen*. Cauda quoque nigra; reliqua cærulea; The blue Creeper, *Edvard*
I. p. 21. *Blaue Klette*.

XIV. FALCINELLVS FVSCVS; VENTRE ALBICANTE; valde similis
nostrati. The little brown and white Creeper; Honey Thief, *Edvard* I.
p. 26. Indiæ orientalis. *Braune Baumklette mit weissem Unterleib*.

XV. FALCINELLVS, GVTVRE VIRIDI; the long-tail'd red-hum-
ming Bird. *Edvard* I. p. 32. *Grünkehlige Klette*.

Nigredo capitis fascia ad pectus dependente distinguit guttur viride;
thorace sanguineo, ventre burrho; dorso sandaracino; tectrices grami-
næ; uropygio subviridi; rectrices & ambæ caudæ pennæ longiores
purpureæ.

XVI. FALCINELLVS VERTICE CAVDAQVE CYANEIS. The long
tail'd green Humming Bird; *Edvv.* I. p. 33. *Blaufappige grüne Klette*.
Remigibus fuscis; cauda forcipata; pennæ longissimæ 5 pollic.

XVII. FALCINELLVS CAUDA 7 VNCIARVM; the long tail'd black
Cap Humming Bird. *Edvv.* I. p. 34. *Schwarzplattige grüne Klette*;
trunco vix 2 unciarum.

XVIII. FALCINELLVS VENTRE NIGRICANTE, CAUDA BREVI
AEQVABILI. The black belly'd green Humming bird, *Edvv.* I. p. 36. mas
& foemina; alis fuscis, corpore passim livido & hyacinthino; *conf.* the
long tail'd Humming Bird, and the Mango Bird. *Albin* III. n. 49.

XIX. FALCINELLVS BENGALENSIS, dorso, cauda alisque nigris,
tribus rubris maculis latis a cervice ad caudam usque; gutture, thorace &
ventre

ORDO AVIVM.

109

ventre albis; rostro pedibusque fuscis; the little black, white and red Indian Creeper, *Edvard. II. p. 81.*

Fam.
IV.
Gen.
XV.
Tr.
II.

§. LII.

TRIBVS II.

ARQVATA. **Braacher.** Ex hac tribu descendunt FALCATORES TERRESTRES.

A. NVMENIVS *simpliciter*, **Braacher; Sichler.**

I. NVMENIVS, ARQVATA *Gesn. Aldr.* Numenius seu Arcuata, colore atro cinereo, *Marfilli t. 17.* The Curlew, *VWill. Teutscher Braacher; Brach-Vogel; Regen-Vogel; Wind-Wetter-Vogel.* Corlieu. *Albin I. 79.* Numenius rostro arcuato, alis nigris, maculis niveis, pedibus carulescentibus; *Linn.*

Ab extremo rostro ad medium digitum absolvit 7 palmas. Tempestatum praefagus.

II. NVMENIVS MINOR. Phæopus altera, seu Arquata minor, *Gesn. Aldrov. Lib. XX. cap. 21.* Arquata minor nostras; a Whimbrel *Angl. Taraniole Ital.* Arcuata minor, puniceo colore, pectore virescente, *Marfilli t. 18.* Numenius rostro arcuato, dorso maculis fuscis rhomboidalibus, *Linn.*

A Curlew, be she vvhite, be she black

She carries twelve pence on her back. Dale p. 399.

III. NVMENIVS ALBVS; The white Curlew. Corlieu blanc, *Catesby p. 82. Weisser Braacher.*

Rostro rubro, sex pollices longo; extremæ remiges quatuor viridescunt; pedes carnei; caro crocea.

IV. NVMENIVS FVSCVS. The brown Curlew; Corlieu brun, *Catesby p. 83. an Falconellus, Gesn. Aldr.?* colore furvo, *Marfilli t. 19. Brauner Braacher.*

V. NVMENIVS RVBER. The red Curlew; Corlieu rouge, *Catesby p. 84. Guara Marggr. Numenius indicus Clusii, VWill. Rohter Braacher; Totus ruber; præter extremitates remigum nigras.*

VI. NVMENIVS NIGER; Curiaca, *Marggr. Masarino, Lufit. VWill. Clus.* Rostro 6 digitos longo, incurvo plane ut ensis hungaricus, coloris ex igneo fusci.

Fam. VII. NVMENIVS f. FALCONELLVS PVNICEO VIRIDIS; ARDEAE
IV. SPECIE, *Marsilli* t. 20. **Grüner Braacher.**

Gen. VIII. NVMENIVS SVBAQVILVS. Falconellus *Gesn. Aldr. Marsilli*
XV. t. 19. colore furvo. **Braunrohter Braacher.**

II. IX. NVMENIVS HOLOSERICVS; Gallinago sylvestris aquatica *Besleri*: „Rara hæc avis in locis paludosis victum quæritans, colore atro & ruffo per totum corpus instar holoserici splendescente; rostrum oblongum, quodammodo incurvatum, crura alta & fusca, digitos longos habet.

B. MEROPS. *Imben-Wolff. Bienen-Fraß-Heu-Vogel; Heu-Meher.* Arquata in desertis.

X. MEROPS *simpliciter. Mepes*; *Apiaster, Gesneri.* The Bee Eater *VWill. Albin* II. 44. *Bellon.* p. 225. *Charletonus* optimam figuram communicavit; vide *Aviar. Bareith.* vivis coloribus; luteo, furvo, ferrugineo, ultramarino albo & subrubro; cauda producta. *Albin.* hanc avem foeminam esse putat *Apiastri bengalensis* III. 30; sed fallitur; quod foemina II. 44. non in Pomerania vel in Prussia, mas vero III. 30. non in Bengala habitare velint.

XI. MEROPS CINEREVS. Avicula de Quauhcului dicta; cauda longa; *Seba* I. p. 50. t. 31. n. 10. **Grauer Bienen-Fraß.** Ruberrimis flavisque maculis; ex uropygio duæ rubræ longæque pennæ procedunt; pectus venterque sulphurea rubro sunt infecta; capite cinereo, rostro viridi.

XII. MEROPS ALTER; *Seeschwalm, Gesn.* Meropi congener, *Aldr. VWill.*

XIII. MEROPS BRASILIENSIS. Pica brasiliensis, *Seba* I. p. 102. t. 66. n. 1. Rostrum longum, subincurvum, acuminatum, pedesque cum digitis flavi sunt. **Rubinglang.**

C. VPVPA. Arquata stercoraria. **Wiedhoff. Rohthahn.**

XIV. VPVPA *simpliciter. Euph.*; Gallus lutosus; Gallinaceus stercorarius, *Schwenk. Aldr. Gesn.* The Hoop, or Hoope, *VWill.* The Cock Hoope *Albin* II. 42. The Hoop or Hoope Hen, *Dupe Id.* 43. Ubique nota avis, crista vestique variegatis.

XV. VPVPA MANUCODIATA. Avis paradisiaca Manucodiata, cristata, orientalis, rarissima, *Seba* I. 48. t. 30. n. 5. Plerumque aves cauda longa apud autores, in primis apud *Sebam*, prout supra diximus, Manucodiata & Paradisiacæ vocantur. **Schwarz-Ramm.**

Ex uropygio procedunt super caudam duæ curvæ pennæ; cauda mediocri, quadruplo longiores trunco avis, unde Paradisiaca audit. In capite

pite crista ampla cum collo coracini coloris; dorso furvo; ventre cinereo; rostro pedibusque plumbeis. Fam. IV. Gen. XV.

XVI. VPVPA MONTANA. Eremita montanus helveticus. The wood Crow from Switzerland, *Albin* III. 16. *Wald-Rapp. Stein-Rapp.* Solitaria avis, Cicadis, Pisciculis, Ranulis, & Insectis variis, prout reliquæ, vescitur. Profunde viridis est; capite luteo, passim maculis sanguineis. Crista, prout juba equina, plumis lucentibus; rostro rubro; pedibus fuscis. Tr. II.

§. LIII.

GENVS XVI.

Gen. XVI

GALLINACEVS. Gallus. *Der Hahn; das Huhn.* Rostrium pro corporis ratione breve, validum, in utraque mandibula nonnihil incurvum; aciebus quidem obtusis, pasticando & vellicando tamen duella gerunt, calcaribus, sui generis, se lacerantes. Alæ breves, convexo concavæ, breves saltem volatus facientes; vel calcaribus cuspidatis vel illorum loco brevibus humilibusque tuberculis sive offeis sive ex cute duris donati. Domestici polygami; omnes grani- & phytivori. Domesticorum ordines tres, varietates plures; Sylvestrium sive ferorum quinque.

A. I. ALECTOR; *Αλεκτορ*, quia nos a lecto resuscitat; Gallina *Αλεκτόρις*. *Nachtwächter; Haushahn mit seinen Hennen.* Gallinaceus simpliciter; Gallus gallinaceus, domesticus; Gallus villaticus, & Gallina, the Dunghil-Cock and Hen,

Cucurrere solet Gallus; Gallina gracillat.

Ex sua familia utriusque sexus facto hominum castrari, Capones, Galli semimares, Gallinæ semisœminæ, *Raphahn, Capoun*, vocantur. Occurrunt apud *Aldrov.* cap. X. XI. XII. XIV & apud *Jonstonum* Gallinacei fabulosi, quos mittimus.

II. ALECTOR GVINEENSIS; Gallina Guinea, africana. The Guiney Hen, *Albin* II. 35. Gallus mauritanus, *Gesn. Will.* Meleagris veterum & *Raji* Poules pintades, *Rocheff.* Pintada *Raj. mem. pour l'hist. des anim.* p. 77. *Perlhuhn.* Meleagris *Jo. Caji* rarior. p. 93.

III. ALECTOR CVRASSAVS. Mituporanga, *Marggr.* Tepetototl seu avis montana, *Nieremb.* A Quirizao or Curasso, *Sloane* II. p. 302. t. 260. Gallus indicus, *ejusd.* Gallus indicus alius *Aldr.* ejus cristam describens: „In summitate capitis cristatas & cochleatim totas habet pennas, usque ad initium colli; has erigere in cristam crispam potest. Reliquum totius avis

Fam. avis nigrum - circa anum albas obtinet pennas - Adulatio & societas canum non vincit officia Tepetatotl - quæ valde domestica est. Extat apud
 IV. Gen. *Marggr.* Alektor *Mitu* vel *Mutu*, quem Hispani inter Phasianos numerant, habens in capite pennas nigras complicatas in planissimam quasi mitellam, ut vix possit agnosci, quas irascens in cristam erigit. Hujus est varietas *Pauxi Nierembergii*, Callum in fronte gerens, figura ficus, colore fere cæruleo; Gallina indica *Aldrov.* L. IV. c. 12. Hæ tres aves non nisi varietates sunt; sic & *Willughb.* Hæ aves non alia fere in re differunt, quam tuberculo, a *Mitu Marggr.* ita etiam sentiunt *Sloane* all. loco & *Raj.* p. 52 & 63.

IV. ALECTOR BRASILIANVS *Quan f. Guan Indis, Edw.* p. 13. Cristam quidem nigram habens plumosam, verum in gutture loco palearum Alektoris nostratis cutem strumofam quadantenus rubram, in margine pilis nigris obsitam; cæterum ex subfusco - nigro - aurantio cærulescente, albo griseoque colore variegatus, pedibus ex aurantio rubris; rostro angusto nigro. *Albini* Gallinam III. 40 pro varietate *Curassai* Alektoris habemus.

B. PAVO. Gallinaceus, Junonis. Pāvus. τὰὺρ, τὼρ; a caudæ extensione; hodie παύων. Avis medica, persica; Junonia avis; the Pea Cock, *Pfau.* Pāv.

Pupillat Pavo; trinsat Hirundo vaga.

Olim non nisi regibus, nunc & rusticis nummatis familiaris. Varius est, albusque.

Angelus est pennis, pede Latro, voce gehennus.

Conf. Gallo pavonem *Jonstoni japonensem.*

C. MELEAGRIS; Pavo Gallus; Gallo - Pavo. Avis Numenia, Numidica; Gallus indicus; Gallina africana. The Turkey. *Calecuter; Calecutisch Hahn, Huhn; Indianisch-Welsch Hun; Kaskun; Kur-re, a voce.* Optimæ descriptiones apud *Gillium & Aldrov.*, *VVill. Franc. Velez* p. 70: „Sophocles entre los antiguos dixo, que el Succino era lagrimas congeladas de unas aues llamadas μελεαγριδης de los Griegos, las quales son un genero de Gallinas de las Indias, o moriscas.

I. MELEAGRIS VULGARIS; varii coloris, *autorum.* *Albin* III. 35. Gallo Pavo sylvestris novæ Angliæ; a new England Wild Turkey. *Raj.*

Falso narratur, quod Meleagrides ex Turcia primum ad nos venerint; quin potius in Turciam fuerint delatæ ex Indiis. *Dale:* The wild Turkees are now kept by a great many by our English Gentlemen, and seem

seem to do very well, where there (in Nova Anglia) are Small Woods Fau.
IV.
Gen.
XVI. and Copfes in Parks or other enclosed Places for them. *De Laet* Ind. Occ. de novo Belgio p. 74: Hyeme quoque hic capiuntur Gallo-Pavi prapingues & optimis caruib, & pag. 83: In Virginia sylvestres Gallo-Pavi cicuribus nostris pares; pag. 91: Gallo-Pavi ibidem notissimi sunt. *Hieron. Benzon. nova novi orbis histor.* lib. II. c. 16. Dieses Land Nicaragua bringt 2 Stücke, die man sonst in keinem Land India, ausgenommen zu Guattimala der Fondurensischen Provinz und am Ende Mexici, und dem ganzen Strich des neuen Hispanien siehet oder findet; eins ist eine Gattung der Pfauen, welche, nachdem man sie in Europam bracht, Indianische Hühner heisset. *Thomas Candish Itinerarius*: quod in insula Sta Helenæ versus Guineam offenderit: veel Turcksche of Calkoensche Hoenderen, swarte en witte met roode Hoofden, van groote gelyck de onse; & *Chardin* Tom. III. c. 9. p. 38: Il y a des gens, qui croyent, que cet oiseau vient des Indes orientales, à cause de son nom de *Coq d'Inde*; mais au contraire, *il n'y en a point du tout*. Il faut, qu'il soit venu des *Indes occidentales*; à moins qu'on l'ait appelé *Coq d'Inde*, à cause qu'étant plus grand, que les Coqs ordinaires, il ressemble en cecy aux Coqs des Indes, qui sont plus grands que les Coqs ordinaires de tous les autres pays. Sic quoque *du Tertre* II. p. 266. Les Poules d'Inde sont dans toutes les Isles (Antilles) comme dans leur lieu naturel.

II. MELEAGRIS, GALLO-PAVO CRISTATUS; The crested Turkey Cock; *Albin* II. 30. Kurre mit Straus-Federn. *Museo Cospiano* I. c. 10. p. 43. Gallo d'India; - ragguardevoli sopra i nostrali per una gran Cresta di penne grigie scure, che gli orna il capo - *ibi* & *figura*: di certa razza di Galli d'India che oltre la commune cresta di carne tutti ne hanno un' altera di penne gialle - Pro varietate potius, quam pro singulari specie hæc avis habenda. Hujus mentio facta in *wochentlichen Danksger Erfahrungen* anno 1746, ^{van} quales & *Amstelodami* & *Londini* vidi. Magnitudine nostrates adæquat, aut parum superat. Sylvestris est novæ Angliæ, *Dale* supra & *Albin* II. 30 & citissime domestica fit avis. Carnosæ partes capitis gutturiisque ex purpura rubicundæ & cærulescentes, prout in nostratibus. Mares etiam a foeminis se distinguunt calcarium primordiis, & cirro setacco ad ingluviem. Dorsum & alarum tectrices ex fusco profunde flavescunt; pectus venterque albicant; cauda albida ex flavo circumdata, extremitatibus pennarum nigris; pedibus carneis; unguibus fuscis. A nostratibus crista ex plumis holosericeis lucentibus

Fam., volubilibusque composita distinguitur. Colores cicuratarum variant, ex
 IV. commixtione cum Meleagride vulgari.
 Gen.
 XVI.

§. LVI.

D. PHASIANVS. Gallinaceus sylvestris minor, pedibus nudis; a *Phaside* Colchidis fluvio dictus. The Phasant; *Bellon. Aldrov. Gesn. Jonst. Dale; Raj. Fafahn.*

I. PHASIANVS *simpliciter*, variegatus & albus; brevibus calcaribus; notissima avis; modo & in Prussia colitur. In Bohemia magna eorum copia.

II. PHASIANVS FVSCVS BRASILIENSIS. *Jacupema Murggr. Will. Raj. Coxolitli Hernand;* illius varietas potius, quod non nisi colore fusco albo tincto differt; & in Insula St. Helenæ Phasiani coloribus *Perdices* nostras imitantur, sunt tamen majores; *Thom. Candish* p. 48.

III. PHASIANVS SANGVINEVS. The red Pheasant Cock from China, *Albin* III. 36. The pleasant Pheasant from China, *Edward* II. p. 68, cristatus; ex aurantio, citreo, coccineo, smaragdino, cyaneo, fusco, flavo & intermediis coloribus insigniter pictus; ab *Albino* erronee pictus & descriptus; feminam vide apud *Edwardum* fig. 2. p. 69.

IV. PHASIANVS SINENSIS, ALBUS, CAPITIS NIGRIS PENNIS DEPENDENTIBVS. The white China Pheasant, *Albin* III. 37; ejus figura rursus parum valet, optime pictus & descriptus ab *Edwardo* II. 66. The black and white Chinese Cock Phasant with its Hen. Oculi in aureo circulo positi; collo inferiore, per ventrem & sub cauda ex cæruleo niger; in collo & supra corporis parte caudaque tota albis squamis pictus; rostro e fusco flavescente; pedibus rubris; calcaribus acutis.

V. PHASIANVS PAVONEVS; oculatis maculis cæruleis in tectricibus alarum, viridibus in cauda; binis calcaribus ad tibias. The Pea Cock Pheasant from China; *Edward* II. p. 67. Superiore mandibula rubra.

VI. PHASIANVS FVSCVS; pennis oculatis cyaneis & obscure cæruleis in alis caudaque; varietas Vti; nisi sit foemina ejus; *Edward* II. p. 69.

E. PERDIX, Gallinaceus campestris major. *Xephuhn. Feldhuhn.*

I. PERDIX CINEREA, VULGARIS, NOSTRAS, *Aldr. Gesn. Raj. & aliarum.* The common Partridge, *Albin* I. 27. *Gemeines Feldhuhn.*

II. PERDIX DAMASCENA, *Aldrov.* minor est Ima. *Damascener.*

III.





III. PERDIX NOVAE ANGLIAE. The New England Partridge; *Fam. New-Engelländer*; *Albin* I. 28. An Perdix Brasiliiana, Jambu *Pisonis*? *Raji*. IV. Gen. XVI.

IV. PERDIX RVFA *Aldrov*. Perdix græca. Perdrix rouge, *Gallis*. Coturnice *Italica*. Græcæ magnitudine superant gallicas; Hispanicæ & portugaleses melius pictæ. Gedani in vivariis. The red legg'd Partridge, *Albin* I. 29. Perdix barbara, Red legg'd Partridge from Barbary, *Edward* II. p. 70.

V. PERDIX, ALCHATA seu FILACOTOA *Aldrov*; quæ monspessulanis nomine Angeli venit, a plumarum pulchritudine; a small wild Pidgeon in the colour of his Feathers resembling a Partridge, frequent about Montpellier in France. *Alchata* nomen est arabicum, ubi hæc avis frequens; *Charlet*. p. 85; ibi *figura*.

Nec rostro, nec pedibus, neque cauda *Columba* vocanda. Omnibus numeris Perdix est.

VI. PERDIX VIRGINIANA. The American Partridge; La Perdrix americaine, *Catesby* app. p. 12. In capite tribus fasciis nigris ad latera, duabus fordide albis; a rostro per verticem in cervicem rubra linea lata notata. *Americaner*.

F. COTURNIX. Gallinaceus campestris duplo minor Perdice; *Wachtel*.

I. COTURNIX VULGARIS, nostras. Quiscula; Quisquila; Qualea; Quaquila; *Wackel*; *Schwenk*. *Will. Raj*. Quaglia, *Olinæ* p. 58. Quail, *Albin* I. 30.

II. COTURNIX CAPENSIS; The Quail from the Cape of good Hope, *Albin* I. 31. *Caap-Wachtel*.

A rostro ad latera capitis ultra oculos linea lata, flava; sub oculis & in summitate capitis cærulea; dorso super viridi ex fusco squamata; uropygio cæruleo; supera cauda alæque in nigredinem exeunt; cauda infera ex rubro maculata; an Coturnix indica *Bontii*? quam tamen coloribus cum vulgari convenire dicit autor.

Notand. Quod Ortygometra sit Rallus terrestris (supra §. XLVIII.)

§. LVII.

G. LAGOPVS; Gallinaceus pedibus villosis vel lanatis, superciliis rubris; *Wald-Holz-Schnee-Hun. Rauch-Hasen-Fuß*.

I. LAGOPVS MAXIMVS; Urogallus major. *Auer-Hahn*; *Auer-Ochse*; *Oh-Hahn*; *Berg-Fasan*, *Schwenk*. Cauda divisa. Tetraon Plin.

Fam. *Plin. Gesn.* Gallus alpinus; Gallus urus; Uragen; Tetrao major, *Al-*
 IV. *drov.* Gallo di montagna, *Venet.* Cock of the mountain or of the Wood,
 Gen. *Will.* The mountain Cock from Moscovia, *Albin* II. 29 mas; n. 30 fœ-
 XVI. mina. Tetrao rectricibus exterioribus subbrevioribus; alarum basi alba
 macula *Linn.* Apud nos & ubique in plagis Septentrionis copiosa. In
Catal. av. Petropol. p. 372 occurrunt Tetrao e Guinea, cristatus, capite,
 collo & pectore toto alarumque anterioribus remigibus viridibus, relique
 corpore nigro splendente - & Tetrao alius, vertice rufo, alarum remigi-
 bus viridibus, sequentibus rubro colore insignitus, reliquo corpore ni-
 gro, cærulescente, splendente.

II. LAGOPVS, VROGALLVS MINOR. *Birckhahn-Hun. Spiel-*
bahn. Raubhahn. Tetraon minor; Attagen alpinus; Phasianus mon-
 tanus; Grygallus, Gallus Betularum, *Schwenk.* The Heath-Hen or
 Black-game or Gronse called by Turner; the more Hen, *Will. Albin* I.
 n. 22. mas; II. 34 fœmina. Tetrao remigibus secundariis a medio basin
 versus albis, cauda bifurca, *Linn.*

III. LAGOPVS CORYLORVM; Gallus, Gallina corylorum, *Gesn.*
Aldr. Perdix alpina; The Hazelhen, *Charlet.* Attagen; *Hasel-Hassel-*
Hun; Rotthun, Schwenk. Agrayap Aristoph. Tetrao rectricibus cine-
 reis, punctis nigris, fascia lata nigra, exceptis intermediis duabus; *Linn.*

IV. LAGOPVS simpliciter; Rabalino, *Rhetis.* Perdix alba, *Saba-*
dia. Lagopus altera sive varia, *Gesn. Weisses Haffelhun,* in Prussia ad
Tilsam, urbem, in Curlandia - Attagen nivalis, pedum plantis quoque,
 prout leporum plantis, villosis, vel nivea, vel fuscis plumis varia. Te-
 traon rectricibus albis; intermediis nigris, apice albis, *Linn;* differunt
 diversimode nostrates a Lapponensibus, de quibus Parte III. The white
 Partridge freti Hudsonis vid. apud *Edwardum* II. p. 72 rubra membrana
 carnea super oculis altiori præ reliquis hujus generis. Lagopi (Tetraonis
 rectricibus albis *Linn.*) cor *Robergius* obiervavit paulo exilius corde
 Lagopi sylvestris, sive Attaginis; lienem vero longe exiliorem; In ven-
 triculo erant summitates, nescio quæ tomentosæ, roseo colore, quasi
 juli mihi ignoti, ex his succus purpureus exprimebatur; aderant & lapilli
 attriti, albi, lactei, pellucidi fere, erant & nigri coloris; intestinum cæcum
 duplex, In intestino tenui mira apparet e transverso in tunicis vel vasculo-
 rum vel velamenti bombycini configuratio; in pisce quid simile recordor
 me vidisse, nescio jam quo. Rugæ per microscopium aspectæ non vasa
 sed plicæ membranaceæ, retinentes retardantes ea quæ in chymum soluta
 ex adiunctis sunt. *MSCr.*

ANA-

ANATOME ROBERGII.

Fam.
IV.
Gen.
XVI.

Fig. I. a. Intestinum rectum. b. intestinum tenue. c.c. duplicis intestini cæci origines abruptæ.

Fig. II. d.d. Vltior progressus & mira longitudo, convolutio, striæ, seu lineæ octo farciales ejusdem in Lagopo cæci reliqua universum intestina æquans vel superans; e e. extremitates in cuspidem abeuntes.

F. III. Portio intestini tenuis inflati e Lagopo a. b. pars intestini qua adharet vasis membranisque mesenterii c c. In hoc intestino mira apparet e transverso in tunicis vel vasculorum vel velamenti bombycini configuratio. Rugæ sunt

F. IV per microscopium aspectæ, non vasa sed plicæ membranaceæ, retinentes retardantes ea quæ in chymum soluta ex assumptis sunt.

F. V. Magnitudo cordis a. Magnitudo lienis b.

In ventriculo erant summitates nescio quæ tomentosæ; roseo colore quasi juli mihi ignoti F. VI 1. 2. 3 ex his succus purpureus exprimebatur. Aderant & lapilli attriti a. albi, lactei, pellucidi fere; erant & nigri b; & versicolores c.

(In Tetrone, sive Urogallo majori 3 Febr. 1748 copiam ejusmodi lapillorum inter festucas virgultarum betulæ decorticatarum pondere - - superantium.)

V. LAGOPVS ALTERA, *Plin.* The Gor-Cock or Moor Cock, or Radgame, *Will.* The Cock-Radgame, *Albin.* I. 23. 24. *Rohdes Holz-Hasel-Hun;* mas rubet, cristam in capite gerens.

VI. LAGOPVS E FUSCO ET ALBO IN INFERIORE CORPORIS PARTE; E FUSCO ET NIGRO IN SUPERIORE; AD OCULOS DVABVS LINEIS ALBIS VARIA, freti *Hudsonis; Edward II.* 71.

VII. LAGOPVS s. VROGALLVS MINOR, AMERICANVS; fuscus, in cervice plumis alas imitantibus; *Catesby* in append. p. 1. caret circulo rubro ad oculos; pedibus luteis; ab omnibus distinguitur in cervice bis quinque plumis compositis, quarum longissima trium unciarum, ut alata videatur; ces petites ailes sont attachées au cou d'une maniere, qui donne à l'oiseau le pouvoir, de les referrer, ou de les étendre comme les autres - Fœmina ejusmodi plumis caret. Incerti loci ex America.

Fam.
IV.
Gen.
XVII.

COLVMBVS, **Tauber**; COLVMBIA, **Taube**, **Taubin**; *Περίστερα οἰκιδύα*, *Columba domestica*; **zähme, heimische, Schlag-Taube**; *νομάδιος*, *Columba fera*, **Wilde, Loch, Holz, Stein-Taube**. Pedes habent rubros, breves, alasque longas; vocem gemibundam. Etiam si rostra inter se differant, tenuiora, crassiora, breviora, longiora, comparata tamen sunt in utraque mandibula prout rostra Gallinacei, quibus citissime grana quæcunque legunt. Et glandibus feræ vescuntur. Alte volantes diutissime in aëre vagantur. Monogamæ sunt; Domesticæ, **Schlag-Tauben**, coloribus, prout Gallinacei nostrates, variæ. *Gesn. & Aldrov.* multas species congregarunt; Notissimas colligere animus nobis. Feræ sunt vel Palumbi, vel Turtures, majores scil. vel minores.

I. COLVMBIA RVSTICORVM, vulgaris, arborum; **Pauer-Feld-Pasteten-Taube**. The common Pidgeon or Dove, Dove Housepigeon, *Dale, Tayler, Albin III. 42.* *Περίστερα simplic.* The common wild Dove or Pigeon, *Sloane p. 302.* They are frequent (to Jamaica) every where, and multiply in Dove Houses, as in England. *Oviedo* similes esse ait hispanicis Lib. XIV. c. 3.

II. COLVMBIA GVTTVROSA. Kroppers Dowe. **Kropffer. Croyper. Krepper.** Ingluviem valde dilatare potest, ut erecta quandoque se pedibus sustinere nequeat; Hanc & reliquas domesticas ex *Columba VII* vel ex *Vinagine* ortas esse, ut opinatur Dn. *Linneus*, valde dubito.

III. COLVMBIA LATICAVDA, TREMVLA, PAVONIA; Bread tail'd Shaker; **Pfau-Taube**; quod cauda plus minus *fornicata* ad Pavonum instar superbit, collo tremulo.

IV. COLVMBIA TABELLARIA; Cera magna in rostro, **Pavedette**; Curriers; the Horsman Pidgeon. *Albin II. 45.* Fortiter volat. Ipse ejusmodi Columbæ literas concredidi ex prædio in civitatem deportandas; sed necesse est, ut columbarii civitatis inquilina sit.

V. COLVMBIA CVCVLLATA; Belgis: Capper; Anglis: Jacobine. *Columba cyprica*; quarum variæ subspecies, alteræ pedibus nudis, alteræ pedibus plumosis. Huc pertinent *Tympanistæ*, **Trummeltauben**, vid. *Albin III. 43.*

VI. COLVMBIA TVRCICA. Turbita, a rostro brevi turbinato; **Kreisel-Schnäbler**; & quæ plures sunt domesticæ, ut Percussiores, **Alag**.

Flaschens, Gyratrices, Taumler, five Vertagæ; Columbæ nothi, Ba- Fam.
stards &c. IV.
 Gen.

VII. COLUMBA TORQVATA. Palumbus major torquatus, ferax avis, XVII.
Aldr. Ringel-Taube, Ploch-Taube, Schwenk. The Ring Dove or
Queest, Dale. Columba collo utrinque albo, pone macula fusca, Linn.

Rostro parumper flavet, purpurea cutē superinducto, ubi nares;
 colore corporis ex nigro in cæruleum multifarie pro diversitate luminis
 vario; major sequenti.

VIII. COLUMBA LIGNORVM, proprie; Palumbus simpliciter; *Holz-*
Taube. Columba cærulescens, collo nitido, macula duplici alarum ni-
gricante. Linn.

IX. COLUMBA RVPICOLA; the Rock-Pigeon, *Will. forte Co-*
lumba saxatilis, Aldrov. Felsen-Taube.

X. COLUMBA LIVIA, *Gesn. The Stock Dove or Wood pigeon,*
Dale; Will. Albin II. 46 & III. 44.

XI. COLUMBA EX INSVLA S. THOMAE SYLVESTRIS, *Will.*
Marggr. Pennis tegitur per totum corpus viridibus, ut Psittacus; remi-
ges fuscescunt, ut & extremitas caudæ; Crura & pedes eleganter cro-
cea (forte aurea vel aurantia) ungues fusci.

XII. COLUMBA TVRTVR, *simplic. A Turtle Dove. Τρυγών, Will.*
Albin II. 47. Palomas tortoras quelas Espanola, Oviedo XIV. c. 2. An
turtur auritus, Eardowe, Sloane p. 304. t. 262. An turtur vulgaris no-
stras, Raji? Turtur auritus dicitur, quia in alterutro colli latere macu-
lam habet nigricantem, auris figuræ quodammodo æmulam. Turtul-
Taube.

XIII. COLUMBA TVRTVR INDICA, *Aldrov. L. 15. c. 9. The Turtle*
Dowe from India Albin III. 45. Rach-Taube.

XIV. COLUMBA PORTVGALLENSIS; ex Turturum tribu, *Albin*
II. 48.

XV. COLUMBA CAPITE NIGRO; Turtur Jamaicensis. A turtle
 Dowe from Jamaica, *Albin II. 49.*

XVI. COLUMBUS, PALUMBVS CAROLINIENSIS. The Pigeon of pas-
 sage. Pigeon de passage, *Catesby p. 23. Langgeschwânste Holz-Tau-*
be; Cujus elegans varietas apud Edwardum I. p. 15. ex America, sub tit.
The long Tail'd Dowe; vid. Descript. apud Catesbejum; plura Parte III.

XVII. COLUMBA TVRTVR, CAROLINIENSIS. The Turtle of Ca-
 rolina. Turtrelle de la Caroline, *Catesby p. 24. Langgeschwânste*
Turtel.

XVIII.

XVIII. COLVMBA CAPITATE ALBO; *Sloane* II. t. 261. The white
 Fam. Crown'd pigeon; Pigeon à la couronne blanche, *Catesby* p. 25. Colum-
 IV. ba minor capite albo; the Bald Pate, *Sloane* p. 303. Columba minor
 Gen. leucocoryphos, *Raj.* Goritas de Oviedo L. 4. c. 2. *Weistopff.*
 XVII.

XIX. COLVMBA CAUDA TORQVATA, seu fascia notata; *Sloane*
 p. 302. Columba cauda fascia fusca notata, velut annulo cincta, *Raji.*
Ringel-Schwanz.

XX. COLVMBA TVRTVRE NOSTRATE MINOR; PRINCIPIBVS CO-
 LORIBVS SVPERBIENS, INDIAE ORIENTALIS; The green wing'd Dove,
Edward I. p. 14. Ithinck, it the most beautiful of all the Dove kinds.
Scharlat-Taube.

XXI. COLVMBA TVRTVR IND. ORIENT., alis dorsoque ex cinereo
 feriatim quasi squamatis. The transversal striped, or Bared Dove; *Grau-*
geschuppte Turtel.

XXII. COLVMBA SINENSIS, elegans; *Albin* III. 46.

XXIII. COLVMBA NINCOMBAR, INDICA, Cock and Hen; *Albin*
 III. 47. 48.

XXIV. COLVMBVS MINIMVS; Turtur minimus guttatus; The
 ground Dove; petite Turturette, *Catesby* p. 26. *Sloane* p. 305. t. 264.
 Turtur minimus, alis maculosis, *Raji.* An, Orletan de la Martinique
Labati & du Tertre? an, Picui pinima, *Marggr?* an, Turtur minimus
 barbadenfis, *Will. Raji?* pependit 18 3.

XXV. COLVMBA GVINEENSIS; rostro nigro; oculis intra macu-
 lam ruberrimam membranaceam; capite & collo cinereis ex rubro fu-
 scis, alis vero fuscis, albis maculis triangularibus variis; *Edward* II. p. 75.

XXVI. COLVMBA INDICA FVSCA, uti præcedens membrana quidem,
 sed cyanea, oculos ambiente; *Edward* II. p. 76.

§. LIX.

Excelsas aves *Cicero* vocat *proceras* & alte volantes; quæ vel æque
 alta habent colla ac pedes alti sunt, vel pedibus colla superant satis pro-
 ducta; sic proceritate corporis excelsæ, ut erectæ stantes fruticum trun-
 cos seu palos e longinquo repræsentent. Ex illarum censu obviam nobis
 veniunt GRVS & HAMOTA cum ANOMALOROSTRO; illa frugivora,
 hæ in aquis insatiabiles.

§. LX.

§. LX.

GENVS XVIII.

Fam.
IV.
Gen.
XVIII

GRVS. **Kranich. Kran;** *κράνος*, quod in semina terræ commissa inquit, potius quod seminivora est. Grus juvenis Vipio dicitur. Avis superba, philauta; Graditur gravitate ostentabilis; nec tamen severa est, sed voluptate correpta satis jucunda, Statio dromus, Saltator, calculos assulasque in aërem vibrans, rursusque ore excipere fingens. De cujus vigilantia multa narrantur; cum tamen omnes aves gregariæ insultibus superin vigilant. Nidulatur in locis paludosis, quo accessus difficilis est. In memoriam beati Dn. *Laur. Robergi* ex MSCt. a Doctissimo Dn: *Wallerio* Upsalienti mecum communicato, GRVS ab ARDEA differt 1) magnitudine, qua hanc superat; 2) ungue medii digiti (*imo digito ipso*) minime serrato; 3) rostro brevior; 4) ventriculo musculofo; 5) asperæ denique arteriæ revolutione mira.

I. GRVS NOSTRAS. Avis Palamedis; The Crane, *Will. Albin* II. 65; *Marfilli* t. I. *Schwenk.* Arteria aspera singularis est; *Will.* t. XXVIII. Cauda ex pennis fluctuantibus composita. **Græuer Kranich.**

II. GRVS INDICA, *VWill.* Cauda brevi; **Kursgeschwängter Kranich.** Præter caudam curtam, quam alæ tegunt, & rostrum paulo longius, convenit cum Ima.

III. GRVS BALEARIA, *Aldr. VWill. Sloane* p. 314. *Raj.* p. 95. Pavo marinus *Clus.* V. II. Struthio ex China, *Vischer.* Grus Balearia *Charlet;* apud quem figura, sub tit. *Gruis Japonensis*, erronee inscripta. Rostro brevior; coronam gerit setaceam; vid. *VWill.* & aliam descript. apud *Aldrov.*

IV. GRVS JAPONENSIS, *Charlet.* Grus americana alba; The hooping Crane; Grue blanche de l'Amerique, *Catesby* p. 75. **Weisser Krah.** Tota fere candicat, rostro, collo inferiore, pedibus & alis internis exceptis; vertex capitis insigniter rubet, & nigris maculis respersitur.

V. GRVS INDICA, MAJOR; The greater Indian Crane, *Edvard I.* p. 45. **Græue Indianer.** Collum abludit in album; capite & primo articulo colli rubris; vertice albo; pone oculos macula rotunda alba; Rostrum virescit; pedes rosei sunt coloris.

VI. GRVS NUMIDIÆ. The Numidian Crane; *Albin* III. 83. Demoiselle; **Fraulein aus Numidien;** Rostro luteo, ad exitum rubro; juxta oculos recurva penna longa ad instar cornu Arietis versus cervicem

Q

retro-

Fam. retrograda in thoracem; præter alias fibrosas plumas, circiter 9^u longas, IV. in pectus dependentes.

Gen. XVIII Caterum confer. Jabiru *Marggr.* belgis: Negro - Jabiruguacu *Ejusd.* & Cariama; aves gruiformes.

§. LXI.

Gen.
XIX.

GENVS XIX.

HAMIOTA. *Angler.* Ex aquis victum quærens; piscibus inprimis fatalis; quorum amplam stragem, feriendo & perforando, faciunt ejusmodi aves, quos præ mole sua vincere nequeunt ad devorandum. Ejus Tribus III. Ardea, Ciconia & Anomaloroster i. e. rostro singulari.

§. LXII.

TRIBVS I.

Tr. I.

ARDEA, *Reyger.* Herodias. Ardua, quod alte volet, vel quod gracilis quidem sed procera sit avis. *αρδιόλη*, Ardeola; *Tantalus*; *Reiher.* *Reger*; *Reigel*; *Herrgans.* Digitos; habet prælongos; unguis postici digiti cæteris est major. Extimus digitus anticorum membranula ad primum articulum, quod in aquis versatur, conjunctus; medius in lateribus quasi ferratus, quod & arbores frequentat, & in altissimis nidulatur; posticus digitus non, prout in aliis avibus tetradaçtylis, ad plantam e diametro antici medii, sed ad latus plantæ cum extimi digiti articulatione prima conjunctus. Ardeæ nostrates rostra habent recta subulæformia acutissima; exoticarum quarundam rostra parumper declinant; nonnullæ plumulas longas habent in capite & dependentes, magnatibus, inprimis asiaticis, caras. Ex *MSCt. Robergiano*: ARDEA id habet ab omnibus avibus singulare, quod nimirum intestinum cæcum unicum & simplex obtineant singulæ, cum aliæ aves geminum nactæ sint.

I. ARDEA PELLA, pulla, cinerea, *Schvvenkf.* *πελλος*, *Arist.* Ardea cinerea major; The common Heron, *VWill.* The crested Heron, *Albin* I. 67. The common Heron, *Albin* III. 78. *Marfilli* t. 2. *Grauer*, *blauer*, *aschfarbener Reyger.* Ardea crista dependente, *Linn.* *Reihel.* *Heergans.*

Anno 1660 d. 2 Julii juxta Gedanum: Ardea cærulea variegata, qualis *Albini* I. 67, selopo necata.

II. ARDEA ALBA MAJOR, *VWill.* Ardea candida, *λευκέρωδιος*, *Arist.* Albardeola, *weisser Reigel*, *Reyger*, *Schvvenk.* Garzetta in vallibus *Maiar-*

Malarbergi, *Aldrov.*, minor est tertia ejusd. *Marfilli* t. 4 & 5. Ardea Fam.
IV.
Gen.
XIX.
alba tota, capite lævi, *Linn.* vid. Num. X.

Minor est prima; nivea; rostro lutescente; pedibus unguibusque nigricantibus; Anno 1662, 4 Aug. circa Gedanum necata; *VWill.* nul-
las ipsi dat plumas in capite; quales tamen minorem Ardeam albam
p. 295 habere scribit; ultima pependit libram unam; hæc quoque 1658
mense Sept. apud nos capta. *Marfilli* Ardea alba minor t. 5. tribus depen-
dentibus plumis condecorata; econtra Ardea alba maxima, the largest
white Gaulding, *Sloane* II. p. 314. t. 266; *Raj.* Syn. p. 189. *Guiratinga*,
Marggr. plumis capillaribus caret.

III. ARDEA NIGRA; μελανοκύανος; Ardea pulla. *Schwarzer Rey-
ger*; magnitudine primæ par; alis superne cærulescentibus, *Schvvenk.* ex
pago Gusmansdorff prope Hirschbergam. The black Gaulding or blue
Gaulding; Ardea cæruleo-nigra, *Sloane* p. 315. t. 263. *Raj.* Crabier de
Labat. Hanc non vidi.

IV. ARDEA STELLARIS; ἀστέριος; ἐρωδιος, *Arist.* Oknos; Ardea pa-
lustris vel arundinum, piger; Botaurus; Alinus; *Schvvenk.* the Bittern,
Albin I. 68. *Marfilli* t. 6. & tertium genus t. 7. *Mosreigel*; *Rohr-
reigel*; *Moos-Och*, *Ruhe*; *Rohrtrum*; *Rohrdrummel*. *Erdbuss*.
Meerrind. Ardea vertice nigro, pectore pallido, maculis longitudina-
libus nigricantibus, *Linn.*

Nomen habet a voce bovina, quam edit rostro aquæ immisso. Col-
lum contrahit & evibrat; fide non digna avis pedibus nostris.

V. ARDEA VARIA, *Schvvenk.* Νυκτινόραξ *Gesn.* Corvus nocturnus,
Agric. Ardea cinerea minor *Nicticorax* *VWill.* *Marfilli* t. 3. *Nacht-
Reyger*; *Nacht-Rabe*; *Bunter Reyger*; *Schildreyger*; *Focker*;
Nachtram.

Ex censu minorum, Gallinacei magnitudinem non superans; gula,
collo & pectore albis; ventre flavescente; alæ superæ caudaque ex cæru-
leo cineræ; dorso & cervice viridi nigrescentibus; Rostro sanguineo,
prout pedes; tribus plumis longis in capite; *Fock-Federn*; nihilum
præter has valet avis, unde proverbium: Du bist ein loser Focke, von
dem nichts mehr, als drey gutte Federlein kommen.

VI. ARDEA STELLARIS MINIMA; The small Bittern; petit Butor,
Catesby p. 80. Ardea stellaris minor, *Raj.* *Sloane* p. 315. t. 263. *Grüne
Nachtrabe.*

Rostro nigro; collo & pectore lateritiis; capite & dorso viridibus,
plumis longis; alis subviridibus; pedibus fuscis.

Fm VII. ARDEA CYANEA. Ardea cærulea; The blew Heron; Heron-
IV. bleu; *Catesby* p. 76. *Albin* III. 79. **Hochblauer Carolinischer Kreyger.**
Gen. Pependit 15 3; pedibus saltim virefcentibus.

XIX. Tr.I. VIII. ARDEA FUSCA. Ardea stellaris americana; the brown Bittern,
Butor Brun, *Catesby* p. 78. An Ardea fusca, nova species, *Marsilli* p.
24. t. 10? **Brauner Kreyger.**

Minor Nycticorace nostrate; rostro quatuor uncias longo, superne nigro, inferne viridi; oculis magnis, iride aurea; Corpus inferne fuscum, intermicantibus plumulis albis; dorso magis fusco; collo in albedinem abeunte; super alis triangulares habet maculas albas; caudam brevem plumbeam; pedes ex luteo viridescunt.

IX. ARDEA STELLARIS CRISTATA AMERICANA; the crested Bittern. Butor huppé, *Catesby* p. 79. **Blauer Kreyger mit gelber Mütze.**

Pondere 1½ lb; rostro nigro, valente; oculis magnis, iride rubra; circum oculos cute viridi; mitella straminea; pone quam 4 pennæ longæ albæ, quarum longissima 4 unciarum; genæ longa alba macula tinctæ; cæterum cærulea; pedibus luteis; In insulis Bahamensisibus hæ aves cancrivoræ vocantur.

X. ARDEA ALBA MINOR CAROLINIENSIS; the little witte Heron. Petit Heron blanc. *Catesby* p. 77. **Weisser kleiner Caroliner mit rohem Schnabel.**

Magnitudine forte VIIam adæquat; rostrum habet rubrum; aliquantisper incurvum; iride lutea, pedibus viridibus; cætera alba.

XI. ARDEA PORPHYRIO; Amboinensis; seu Ardea rubra Corallina; Ibidis species; *Seba* I. p. 98. t. 62. **Rother Kreyger**

Quæ IBIS fit? **Der Egypter.** vid. *Will.* p. 212. & *Bellon.* p. 199. De eadem *Herodotus* apud eundem; Rostro nonnihil arcuato; digitum, collum & integer truncus Ardeæ sunt; vid. *Edwardi* tab. Itinerariam, ubi rostrum in naturali forma & magnitudine exhibetur; plura Parte III, ubi de hyematione Ciconiarum, de IBIDE & nigra & varia.

XII. ARDEA CINEREA FLAVESCENS, nova species, *Marsilli* p. 20. t. 8. **Graugelblicher Kreyger.**

Dicitur Ardeæ cinereæ similis, colore ab ipsa diversa; crista caret; longius rostrum caputque habens; collo cinereo, lineolis nigris & fuscis usque in pectus varia; ventre cinereo; cauda superne & in dorso rubris; remiges nigricant; testrices profunde flavæ.

XIII. ARDEA VIRIDE - FLAVESCENS, nova species *Marsilli* p. 22. t. 9. **Grün-gelber.**

Rostro

Rostro 3 uncias longo; superne nigricante, inferne flavo; iride alba; colli particula ad mentum usque alba; reliquo collo, vertice, petore & ventre lineis fuscis, variegatis; dorso nigro; alis in flavedinem vergentibus, interspersis nigris maculis; cauda brevi, plumis criniformibus albis; femora cinerea; pedes nigricant, unguibus in exitu flavis. Fam. IV. Gen. XIX. Tr. I.

XIV. ARDEA CRISTATA MAXIMA AMERICANA. The largest crested Heron. Le grand Heron hupé, *Catesby* app. p. 10; Virginiana. *Höchster Americanscher Vögel.*

Erecta quatuor pedes anglic. cum dimidio alta; rostro octo unc. ab angulo rictus; ad oculos coloris ex luteo fusci; in collo dilutioris; plumagine fusca; vel quinque pollices longa; cætera fusca; alarum pennæ majores nigræ.

Reliquas a *VWillughb.* ex *Aldrov.* & *Marggr.* collectas Ardeas suis relinquimus autoribus. Cæterum videatur *Feuilleus* Journ. III de Ardea varia majori Chilienſi p. 57; Ardea varia p. 268 & Ardea cinerea rostro crassiore (forte Ardea XII) p. 411.

§. LXIII.

TRIBVS II.

Tr. II.

CICONIA; Storch; quasi Cicania. Glottorat immenso de turre Ciconia nido. *Kinoveop* Var. Storch, *Oryvaer* Bat. ab amore parentum erga liberos. In Italia & Anglia rarissima avis. Ex *MSCto Roberti*: Ciconia collum brevius habet & crassius, quam in Ardeis; ungues sunt lati humanis similes; rostro crepitat crebro, mandibularum ad se mutuo appulsu, unde *Crotalistris* dicitur.

I. CICONIA ALBA; The white Storch, *VWill.* *Albin* II. 64. *Marsilli* t. 2. Satis nota avis; Bunte, weisse, gemeine Storch.

II. CICONIA NIGRA, *VWill.* Ciconia fusca, *Schwenk.* Schwarze Storch.

In Polonia, Lithuania & Prussia, ibique in secessibus locisque uliginosis habitat, nidulaturque in abditis sylvis. Minor est alba; Rostro pedibusque sanguineis, quos *VWill.* prout rostrum virides esse, erronee scribit. Aliquoties in horto nostro per annos nutrita. *Albini* figura avem non repræsentat vivis coloribus.

III. CICONIA AMERICANA; Maguari *Marggr.* *VWill.* Sine figura; videtur tamen præter rostrum, qua medietatem flavum & cinereum, notrati reliquis coloribus, secundum descriptionem, satis similem esse, & glottorare dicitur, prout Ciconia alba.

§. LXIV.

TRIBVS III.

Fam.
IV.
Gen.
XIX.
Tr.
III.

ANOMALOROSTER. Rostro vel cochleari, vel sinuoso; vel conico, in exitu incurvato.

A. PLATEA s. PELECANVS; πελεκάνος *Arist. Aldr.* Leucorodius; Albardeola. *Belgis*: Lepelaer. Anser cochlearius; Cochlearia; Anser platyrinchus; *Dösselgans, Pelican; Schuyvenk. VWill.* Anomaloroster.

I. PLATEA, LEVCORODIVS, *VWill.* Alba Ardeola *Marsilli t. 12.* The Spoonbil; Albardcola, *Albin I. 66.* Beccaroveglia, *Ital.* Calpetre, *Russis.* Albinus avem male pinxit, quia *VWillughbejus* non recte descripsit: rostro lateo; cum tamen & rostrum & pedes nigra; quod de adultis ipse innuit *Will.* vivam habui avem, totam niveam; præter rostrum & pedes.

II. PLATEA BRASILIENSIS; Ajaja dicta; Colherado *Lusit. Marggr. Will.* Rosenfarbener Löffler; Alba, dorso & alis rosei coloris; rostro nigro; ex insula Surinamensi a *Dn. Frederico*: cum Brasiliensis rostrum eburneum dicatur. An Platea incarnata, *Sloane p. 316?*

III. PLATEA SANGVINEA TOTA; Thlanquechul; s. Platea mexicana, *Hernand. Nieremb.* The american Scarlet Pelican, or Spoonbill, *Raj.* Rostro cinereo, universi corporis colore coccineo.

B. PHOENICOPTERVS, *Plin. Aldrov. Seba I. 103. t. 67. Catesby p. 73. Albin II. 77. Will. p. 240. Grew Mus. Reg. p. 67. Douglass Ph. trans. n. 350. Flambant ou Flamant du Tertre. Frezier p. 74; Labati. Passer Flaminga, Smiths Obs. p. 54. Sloane p. 321. Flamenco de Lact I. c. II. p. 13. The Flamingo, angl. Φοινικοπτερος, Aristoph.* qui primus huic avi hoc imposuit nomen a rubentibus pennis; Φοινίκεος puniceus & πτερον ala; Opus Φοινίκεος *Phylostr. Lib. 8. p. 387.* Avis rubra *Gesneri.* Flamingo, *Aldrov.* Phœnicopter, *Charleton.* Tota rubra, præter 6 remiges nigras; erecta, ut Ardea solet, 5 pedes anglie superans. Rostri radix profundum sinum format ad oculos usque; mandibulae ambæ hyperbolicæ sunt figuræ; superior versus caput elata, antrosum compressa & cuspidata, in extremitate parumper adunca; inferior mandibula superiori sese accommodat. Habet igitur rostrum plane anomalum, sinuosum; Nares longas; rictus longitudine tota ab intimo angulo ad extre-

tremitatem rostri in linea recta absolvit 3". 7" par, ad oculos usque 9"; Fam. gibbus rostro major 1". 6"; Stolidavis. *Digit*i ad tertium medii arti- IV. culum usque membrana conjuncti, quæ membrana triangulum descri- Gen. bit, ut fundum uliginosum & paludes superare possit. Confer. *natur. hist.* XIX. and *descript.* of the Phœnicopterus *phil. Transf.* num. 350. p. 523 seqq. Tr. III. *Saml. aller Reisebeschreib.* P. II. p. 168.

C. TANTALVS; LOCVLATOR; Pelicanus americanus arboreus; the Wood Pelican; *Catesby* p. 81. *Nimmersatt*; *Hochbeiniger Mauchler*; *Baum-Pelican*; Avis gutturosa; pedibus excelsis; corpore ad magnitudinem Anseris accedente; rostro 9½" longo, conico, in exitu incurvato; ad basin in circumferentia 9"; cauda & pedibus nigris; digitorum primis articulis membrana conjunctis; in gutture marsupium gerit, unde nobis *Mauchler* (vid. *Miss. V. de pisc.* §. III.) prout Phœnicopterus, stolidavis. A *Persis* vocatur Tacab & Mife; de hac ave *Chardin.* III. c. 9. p. 40: quand il ouvre le bec, un agneau y passeroit; arbores frequentat & in iis nidulatur; uti *Ardeæ*.

§. LXV.

GENVS XX.

Gen.
XX.

JACVLATOR. *Harpunierer*; elongato rostro paxilliformi pro *telo*, quo pisces cetaceos feriunt homines, habendo (*Harpun.*) Hæ aves curtos habent pedes, pone digitum unum, ante tres; capite pro corporis volumine amplo; rostra fortia paxilliformia in fine acuta; quibus pisces feriunt.

I. JACVLATOR; ARDEAE MEXICANAE SPECIES SINGVLARIS; *Seba* I. p. 101. t. 65. n. 2. *Schwarzer Harpuni. r.*

Pectore alisque ex cinereo marmoratis; cætera nigra; crura crassa; digitos habet longos squamatos; ungues productos; *ex aëre pisces feriens.*

II. JACVLATOR CINEREVS; *Pica mexicana*; *Seba* I. p. 101. t. 64. n. 6. *Dunkelgrauer Harpunier.* Transparente obsolete rubro colore; magnitudine *Picæ*.

III. JACVLATOR MITELLA RVBRA; *Seba* I. p. 100. t. 64. n. 3. *Rohtgefappter Harpunier.* Capite & genis rubris; collo & ingluvie viridi-

- Fam. viridibus flavo mixtis; dorso herbaceo, prout & cauda; remiges casta-
 IV. neæ albis maculis tigrinæ.
 Gen. Nulla ratione I & III in Ardeas, nec IIdam in Picam vertere possum;
 XX. non obstante, quod omnes *pisces* feriant.

§. LXVI.

FAMILIA QUINTA.

Fam.
V.

PLOTTVS i.e. PALMATVS. TETRADACTYLVS;
 digito postico simplici.

Cruribus brevibus; digitis tribus anticis integris forti membrana
 conjunctis, unde *plotus* vel *palmatus*; vid. *Tab. Synopt.*

A rostrorum qualitate Gen. I. Platiroster; Gen. II. Coniroster.

§. LXVII.

GENVS I.

G. I.

PLATIROSTER, vel LATIROSTER; Hoc genus in
 duas gentes excrevit; quarum I. Anser II. Anas.

§. LXVIII.

GENS I.

Gens
I.

ANSER; die Gans. Hæc gens a secunda (*Anate*) se distinguit;
 corporis magnitudine, dorso elato; collo longo, rostro forti, pedibus
 inprimis, qui altiores & medio ventris proximiores, cum *Anatum* pedes
 uropygio proximi sunt, ut anterior pars corporis præpondium habere vi-
 deatur, quod pectore vacillantes & podice crissantes incedunt; *Anserum*
 pectus elatum; vocesque *Anserum* & *Anatum* inter se differentes vel e
 longinquo auribus nostris dignosci possunt. vid. Aves palmipedes lati-
 rostras majores seu anserinum genus, *Catal. av. Petropol.* p. 405.

I. ANSER CYGNVS. *Schwan-Gans. Kúnves*; The tame Swan;
 The Cygnes, *Will. Marfilli* p. 98. t. 47. *Albin* III. 91. & *aliorum*.

Anser maximus, & plus minus ab extremo rostri ad exitum caudæ
 latæ 55", ad ungues usque 57"; alis expansis 7'. 8". *VVill.* differentiam
 ponit inter Cygnum ferum & domesticum; A wild Swan called also an
 Elk, and in some places the Hooper, *Dale* p. 271. 272. Sed hæc distin-
 ctio parum valet. De cantilena Cygnorum vide *VVorm.* p. 299. It is in
 Winter

Winter often shot upon the Englands Coast, *Dale* p. 403. In recenti Fam.
 Habo Prussiz greges numerosæ confident. Plura de Cygnis Parte III. V.
 Anas rostro semicylindrico; cera flava (nigra) corpore albo, *Linn.* I. Gen.

II. ANSER DOMESTICVS, RVSTICVS. The Goose, *autorum.* Maxi- Gens
 mus post cygnum, inprimis Insulanorum nostratium. *Pauer: Haus-* I.
zähne Gans.

III. ANSER FERVS, *simplic.* *Wilde Gans.* The common wild
 Goose, *Will. Marsilli* p. 100. t. 48. *Albin* I. 90. Anas rostro semicy-
 lindrico, corpore supra cinereo, subtus albido; rectricibus margine al-
 bis, *Linn.*

Minor est domestica; rostro vel toto nigro, vel a radice ultra nares
 nigro, subsequente aurantio colore, in apice rursus nigro; corpore ex
 fusco & cinereo picto; ventre albescente, pedibus vel aurantiis vel fla-
 vicantibus, unguibus nigris; sub oculis linea alba; Dantur aliæ varia-
 tes; v. *Albin*; in Anglia ad littora hyemæ frequens.

IV. ANSER HISPANICVS, an potius Guineensis; The Swaan-
 Goose, *VWill. Albin* I. 91. Anser hispanicus seu Cygnoides, *Marsilli* p.
 104. t. 50. *Spanische Gans.*

Magnitudine superat domesticum; rostro nigro; in fronte corneum
 tuber; sub oculis alba zona; collum superne subrubrum, ut & pectus, in-
 ferior parte colli alba; truncus in dorso ex albo squameus; in ventre albo;
 pedibus rubris; alia descriptio apud *Marsill.*

V. ANSER RVSSICVS. The moscovian Gander and Goose. *Albin*
 II. 91. 92.

Paulo minor IVto, rostro rubro-luteo, cum tubere majore, similis
 coloris, ceræ loco, nigredine fimbriato; insuper linea alba; mitella capi-
 tis nigra; gutture loculatorio vel marsupiali; corpore albicante mixto
 cinereo; in dorso & alis e subflavido squameus; pedes rutilant. Fœ-
 mina aliter picta; Vidi varietatem in Ansere Syberiz, magis gutturoso;
 rostro pedibusque nigris, tubere nigro depresso; *Russische, Siberi-*
sche Gans.

VI. ANSER CANADENSIS. The Canader Goose, *VWill. Catesby*
 p. 92. *Raj. Canadenser.* *Albini* Canade Goose I. 92 ab hoc diversus;
 ad *Conirostros* referendus, mandibula superiore longiore.

VII. ANSER CHILENSIS, *Charlet.* an, the Gambo, *VWill.? Gam-*
benfer.

Ad primum articulum alarum valido aculeo donatus; corpore albo,
 dorso purpurascēte, lucido; pedibus & rostro rubris.

VIII. ANSER BRENTA; The Brent Goose, *VWill. Brent-Gans;*
Baum-Gans; vid. *Martens. L. 4. c. 3. Dale p. 403.* The Rat or Road
 Gen. Goose, *Id p. 404. Brenthus Raj. Brenta seu Bernicla minor, VWill.*
 l. Bernicla, the Bernacle or Clakis, *Sibb.*
 Gens
 I.

His nominibus appellatae sunt varietates. *Aldrov.* quatuor figuras dedit, quarum duae priores *Berniclam* representant; posteriores *Clacidem*. In Anglia septentrionali hyeme apparent; conf. litteras *Johnsoni phil. lettr. p. 121. & Caji rar. de Anseri Brendino p. 87.*

IX. VULPANSER; Fuchs-Gans. *Tadorna Bell. Bergander, VWill.* The Shell Drake or Burrough-Duck, *Dale p. 405. Albin I. 94. Marfilli p. 106. t. 51.*

Vulpanser, quia in foveis, prout Vulpes, nidulatur (*) belle picta avis; vid. *Albinum Aviar. Bareith. Lingus, Jugus, Succis;* Ex Gothlandia aves cum ovis ad manus meas venerunt. In Prussia quoque occurrit, *Bellon. de av. in 4to.* C'est Oiseau cy est appellé Tadorne, qui rarement se voit en notre France: plus qu'un Grisard est gros en corpulence, ses couleurs sont: blanc, rousse, pale & morne. Ova ponit 12.

*) Quoniam Vulpis non in fovea, sed tempore activo in arvis frumentariis catulos excludat, quos circa messem in sylvas ad loca paludosa secum ducit.

X. ANSER, PLVMIS MOLLISSIMIS, VWill. Eider-Gans, Eider Sibbaldi. Magis ad Anseris quam ad Anatis figuram accedit; *VVorm. p. 302. ex insulis Feroënsibus.* The great black and white Duck *Edw. II. p. 98. De Grænländensi Parte III.* Ejus plumæ *Eyder-Duhnen* vocantur; ex quibus nidum sibi parat inter scopulos.

XI. ANSER GRANDINIS, NIVIS, HYBERNVS, Schwenk. Anserinum genus aliud, Marfilli p. 102. t. 49. Schnee-Gans; Hagel-Gans.

Totus albus, præter alarum extremas quatuor vel quinque remiges pennas, quæ nigrae sunt; Hyeme saltem conspicitur; vide descriptionem *Marfilli.*

XII. ANSER, EMBERGOOSE dictus Sibb. Emborgans.

Dicitur nidum sub aqua struere, ovisque incubare. Huic historiae non habeo fidem; aves non sunt pisces; majorem habet verisimilitudinem, quod *Th. Preston phil. transf. No. 473. p. 61. narrat:* quod hic Anser, Zetlandiae notus ova sua sub alis excludat; „this is certain-, that - they have a Cavity or hollow Place unther one of their wings only, capable of containing a larged Egg.

XIII. ANSER, DVNTERGOOSE, *Sibb. Duntergans*; in insulis or-
cadicis, imprimis in insulis Ketha & in Zetlandia; *Preston* ibid.

Fam.
V.
Gen.
I.
Gens
II.

§. LXIX.

GENS II.

ANAS. *Endte*. Differentias inter Anseres & Anates, vid. §. præ-
ced. *Aristot.* de situ pedum Anatum rationem adfert: ut in natatione va-
lentius instantes aquas propellere possint pedum palmulis; vid. aves pal-
mipedes, latirostras minores seu anatinum genus; *Cat. av. Petropol.*
p. 406.

I. ANAS DOMESTICA, VULGARIS; the common tame Duck, *Will.*
Anas fusca, *Marfilli* p. 122. t. 59. *Anas cicur*, *Schwenk.* *Haufzähne*
Endte. End-Trach. mas; *Rätsche, Hatsche*, a voce rauca.

Differunt inter se coloribus; mares habent crispatas 2 vel 3 plumas
super cauda ad uropygium.

II. ANAS INDICA, *Gesn.* *Anas turcica*; an *Anas* procerior hispa-
nae insulae Columbi, *Schwenkf.* *Anas moschata*; an *Caltrina Aldrov?*
The Muscovy Duck, *Will.* *Anas Libica*, *Cairina*; *Aldrov. Will. Mar-*
filli mas & femina t. 56. 57. *Sloane* p. 324. *Raj.* 190. 191. *Bell. Turck-*
sche Endte; Frembde Ente; Indiansche Endrach. Conferantur *Anas*
indica & *Anas turcica* sive *indica altera Caji ravior.* p. 89. & p. 91.

Diu apud nos jure civico donata; major præcedenti; capite & gula
sanguineis, carnea cute; *Meleagridis* ad instar varia; vid. *Schwenkf.*

III. ANAS SYLVESTRIS VERA, *Alberti.* major *Peuc.* *Anas fera*
Ima seu torquata minor, *Schwenk.* *Gemeine wilde Endte, Zorn.*
Merk-Endte; Blau-Endte; Gros-Blas-Endte; Spiegel-Endte.
Boschas major; the common wild Duck, *Will.* The Wallad, *Albin*
II, 100 varietas est; vide *Dale* p. 404.

Satis nota; *Schwenkf.* migratoriam esse avem dicit, calida quærens
loca. Tota hyeme apud nos vagatur. Anno 1746 d. 18 Jan. earum mares
duos sclopo necatos Gedanum mecum sumpsi. *Anas fera* 2da seu torqua-
ta major, *Schwenkf.* *Stor-Endte, Sterk-Endte*, vel est varietas, vel
ipsa *fera Ima*, *Merk-Endte*, quod mense Martio jam per paria circun-
volat. Huc quoque referenda *Cerra*, the wild Duck, *Albini* I. 99.

IV. ANAS MEDIOCRIS; *Bornap, Arist.* *Anas fera* 5ta seu media,
Schwenkf. Mittel-Endte, Gesn.

Fam. V. ANAS FERA FUSCA, vel MEDIA *Gesn.* Anas fera 8va seu Erythrocephalus I *Schwenk.* Penelope, *Aldr.* an, Anas fistularis? The common Wigeon or Whewer, *VWill.* Braun-Endte. Huc pertinet Anas fera 9 seu Erythrocephalus 2, an Penelops *Aristot.*? Braunköpfge, Roh-te-Mittel-Endte; Wilde Grau-Endte. *Schvvenk.* Anas fera fusca *Gesn.* *Aldr.*; cui & Penelops veterum. Brand-Endte, Rottthals, Rottköpff. Cane à la tête rouge; *Bellon.* The Pochard or great red-headed Wigeon, *VWill.* porro *Albini* Anas II. 98, & Anas fera, capite subrufo major & minor, *VWill.* p. 272.

VI. ANAS FERA 10. seu strepera, *Schvvenk.* Schnarr-Endte, *Gesn.* Schnatter-Endte, Mittel-Endte; The Cadwall or Gray. An, Anas mediæ magnitudinis, *Gesn.*? Anas strepera, *VWill.*

VII. ANAS FISTULARIS, *Fabric.* Anas fera II. seu canora, *Schvvenk.* à sono acutiore, quam fistulæ modo emittit. Pfeiff-Endte. *Albin* II. 99. Anas fistularis arboribus insidens, *Raj.* p. 192. *Sloane* p. 324. t. 272. The whistling Duck. Turmatim confident.

VIII. ANAS FERA 13 *Schvvenkf.* seu minor; *Phonax*, *Eber.* Boscas minor; Anas sylvestris minor; Querquedula sylvestris minor, *Gesn.* Cujus varietates: Anas fera 14 seu minor 2 *Schvvenk.* Anas Circia *Fabric.* Querquedula fusca *Gesn.* & Anas sylvestris minor; Anas fera 15 seu minor 3 *Schvvenk.* Querquedula varia *Gesn.* prima *Aldrov.* Garganey Mediolan: *VWill.* Gemeine Kruck-Kriech, Krieg-Endte. Grau-Endlein; Bieckilchen; Scheefig Endtlein; Sprenglich Endlein; Kernel. Vid. Circiam *Gesn.* The Summer Taill, *Albin* II. 103 the Hen 104. Hæ omnes sunt Anates minimæ, vulgo Querquedula, quas in subspecies distribuere supervacaneum foret; sunt enim varietates; conf. etiam Vulpanatem, Anatem feram 16 *Schvvenk.* quæ ut Vulpanser in foveis sub terra nidulatur.

IX. ANAS MUSCARIA, *Gesn.* *Aldr.* *VWill.* Anas limosa; Anas fera 17 seu minor 5, *Schvvenk.* Mor-Endte; Rack-Fliegen-Mur-Endtel. Mugg-Ent.

Parva Anas & variegata, super aqua volitando, prout Hirundo, muscas capit; pedibus luteis; membrana nigra; rostro luteo & serrato.

X. ANAS LATIROSTRA, *Schvvenk.* Clangula *Gesn.* Anas platyryncha, Schellaria, Clangula, *Fabric.* Anas clypeata mas, German. The Cock Shoveler mas *Albin* I. 97. femina 98. Anas platyrynchos *Aldr.* altera Taschenmaul. Anas latirostra major, *Gesn.* Pöffel-Endte; Breit-schnabel; Schall-Endte. Schild-Endte, Lepel-Gans, *VVorm.* p. 305.

Rostro

Rostro, cochlearis forma, nigricante, amplo; mandibularum aciebus undique aculeis setarum instar dense stipatis. Capite & medio collo e rubicundo nigricante; alis isatidis colore tinctis; magnitudine Anatis III; fig. in *Aviar. Bareith*; ubi plures Anates egregie pictæ.

Fam.
V.
Gen.
I.
Gens
II.

XI. ANAS FULIGULA PRIMA, *Gesn. Aldrov.* Mergus cirratus minor; *Gesn.* Querquedula cristata sive Colimbis, *Bellon. Aldrov.* Capo negro *Vener.* The tufted Duck, *VWill.* Anas fuligula; La Canarde crepe noir, the black crested Duck, *Albin* I. 95. (perperam Mergus & Colymbis) **Schups-Schwarte Endte, mit weissem Unterleib; Moor-Endte nostrat.** vid. No. XXVI.

XII. ANAS NIGRA, *Aldr.* cujus descriptio Dn. *Johnson* debetur, apud quem ipsam avem vidit *VWillughb.* **Schwarte Endte, mit schwarzem, rothen und gelben Schnabel; plumis holosericis.**

XIII. ANAS CLANGULA, *Sargon*; the golden Eye, *Albin* I. 96. **Golden Auglein.**

Caput ultra gulam e caruleo & nigro in purpuram abit; ad rostrum macula alba; rostro colore nigricante circumscripto; dorso & alis nigris albo & cinereo squamatim variegatis; pedibus luteis.

XIV. ANAS QUERQUEDULA FRANCIA; *Cercelle*; The French Taill. *Albin* I. 100 mas, 102 femina.

Linea angusta a mandibula superiore supra oculos per cervicem ad pectus usque lutea percurrente; oculis in lata linea nigra; capite colloque ferrugineis.

XV. ANAS FERA 12, seu CAUDACUTA, *Schwenk. Aldrov.* Coda lancea, *Romæ.* Sea Phasant; The Cracker, *VWill.* *Albin* II. 94, mas, 95 foemina. *Dale* p. 404; ibi & plures Anates. **Spies-Endte; Spiz-Schwanz.** *Aviar. Bareith.*

Sæpius nobis obvia; Capite ruffo; pone meatus auditorios purpurea; foemina caret cauda acuta.

XVI. ANAS ISLANDICA; CAUDA PROTENSA; *Havelda dicta, VVorm. VWill.* **Islandsche Spies-Endte.** Anas fera Seevogel *Jonston.* t. 49. **Gadeldusch.** quotannis nobis occurrit; quatuor acutis pennis nigris in cauda, quarum longiores 9".

XVII. ANAS ADVNCO ROSTRO; the Hook-bill Duck, *VWill.* *Albin* II. 96 fem. 97 mas.

Anati domesticæ externa facie simillima; rostro præcipue differt, quod latum est, longius paulo, quam vulgaris & modice inflexum deorsum, seu aduncum; rostro virescente. **Krummer Breitschnabel.**

Fam. XVIII. ANAS BAHAMENSIS, rostro plumbeo, macula aurantii co-
 V. loris; The Ilatera Duck; Canard de Bahama, *Catesby* p. 93. **Bahamer.**
 Gen. Minor domestica; ad superiorem mandibulam in capite plumbeo
 I. triangularis figura aurantii coloris; Gula & tota colli inferior pars alba,
 Gens II. cervice, thorace & ventre e cinereo flaventibus; alæ fusæ; in medio
 remigum virides, flavo circumscriptæ, extremitatibus nigris.

XIX. ANAS MINOR, CAPITUM PURPUREO. The Buffels-Head
 Duck. Petit Canard à la tête purpurine, *Catesby* p. 95. **Purpur-Köpf-
 chen mit weissen Backen; Büffels-Kopf.**

Toto capite plumoso vid. N. XXVII.

XX. ANAS LATIROSTRA AMERICANA; The blue-wing Shoveler.
 Canard d'Amerique au grand bec; *Catesby* p. 96. **Aufgeworffner Breit-
 schnabel.**

Rostro ut scutum oblongum formato; antrorsum aliquanto recur-
 vo; aciebus dentatis; nigricante; pedibus rubris; tectricibus cæruleis;
 quas alba linea transversa sequitur; cætera fusca.

XXI. ANAS CRISTATA, AMERICANA; The Summer Duck, Ca-
 nard d'Été, *Catesby* p. 97. *Edward* II. p. 101. **Plüm-Endte**, mas;
 an foemina sit the Ducky and Spotted Duck *Edw.* II. p. 99? Ambæ sunt
 americanæ.

Autor putat hanc avem nondum descriptam, sed, ni fallor, erit fœ-
 mina cristata. Rostro rubro, in cujus medio & in extremitate nigra ma-
 cula; cera lutea; iride lutea in circulo purpureo. In capite duæ pennæ
 longæ, utrinque quasi crinitæ, cæruleæ virides & purpureæ, dependentes,
 & angusta linea alba distinctæ; plumæ capitis violacei coloris; gutture
 albo ad latera duos ramos formante; thorace absolute rubro, albo ma-
 culato; ad tectrices zona lata nigra, transversa; dorso alisque superiori-
 bus diversorum colorum; ex uropygio exeunt duæ angustæ, ex luteo
 fimbriatæ, pennæ; cauda cærulea & purpurea; pedibus fuscis; externe
 rubentibus.

XXII. ANAS MINOR EX ALBO ET FUSCO VARIA. The little
 brown Duck. Petit Canard brun; *Catesby* p. 98. **Graukopff mit weis-
 sen Backen.**

XXIII. ANAS QVACVLA; Querquedula americana fusca. The blue-
 wing Tail Sarcelle brune de l'Amerique. **Grau Kriech mit blauen
 Schultern.**

XXIV. ANAS, QVERQVEDVLA AMERICANA VARIEGATA. The
 white

white Taile Teal. Sarcelle d'Amerique, *Catesby* p. 100. **Blau Kopff** Fam.
V.
Gen.
I.
Gens
II.
weis gezeichnet.

Toto corpore velut squamata, tectrices alarum cæruleæ, remiges fuscæ; ad uropygium pennis longis, superat magnitudine Querquedula vulgarẽ.

XXV. ANAS FERA, GRISEO COLORE, MENTO CINNABARINO, VNDVLANTE PECTORE, *Marsilli* p. 108. t. 52. **Rohrbart.**

Mento colloque cinnabarinis, interspersis albis maculis, rostro sanguineo; pedes purpurei.

XXVI. ANAS CRISTATA FLAVESCENS; *Marsilli* p. 110. t. 55. **Gelb-Schups.** Aut est Querquedula cristata seu Colymbis, *Bellonii*, aut ob sui novitatem, *Marsilliana Anas* dicenda.

Pedem longa; rostrum ruberrimum $2\frac{1}{2}$ ''; oculi e nigro tendunt in colorem rubrum; frons elevatur plumis luteis mollibus magnifice; quæ pedetentim ad gulam rursus descendunt; collo & pectore e nigro cinereis; Dorso ex albo griseo; tectrices albo circumscriptæ; remiges e fusco cinereæ cærulescunt, quo colore & cauda gaudet, extremitate quadratulis; crura alba, pedes amœne purpurei. Videtur itaque alia species, quam XI est.

XXVII. ANAS PLATYRINCHOS, MAS. Clangula *Gesn.* Quatre occhi, *Ital. Marsilli* t. 55. **Bier Neuglein.**

Facie est Anatis: The Buffels Head-Duck *Catesbeji* (N. XIX.) Hæc albam maculam transversalem habet in genis, quam illa ad radicem rostri. Ambæ ab Anate XIII diversæ, quod ultima est capite lævi, & oculos habeat aureos parvamque maculam albam ad rostrum. *Marsilli* descriptionem a *Willughbejo* mutuavit.

XXVIII. ANAS VIRESCENS, seu capite virescente; *Marsilli* t. 58. **Blum-Endte mit grünem Kopff.**

Corpore multum vario, quasi ex opere tessellato, vel ex floribus variis pratorum; dorsum purpureum; brachia cærulea, tectrices virides, remiges nigro & plumbeo tinctæ; pedes rutilant; cauda cinerescit.

XXIX. ANAS STELLATA. The Wezel Coot, *Albin* I. n. 88. **Stern-Endte.**

Superum caput trans oculos fuscum; rostro ad radicem nigro; in dorso radiat stella alba magna; cætera cinerea ex griseo squamata, medium remigum nigrescit.

XXX. ANAS ALBELLA; *Albellus Albini* I. 89. The Smew. *Albellus* alter *Aldr.* Mergus major cirratus, *Gesn.* *VVill.* an, Mergus Rhe-
ni,

Fam. ni, *Gesn. VVill. Weißzopff.* cirro subtus nigro; oculi intra maculam
V. ovatam nigram.

Gen.

XXXI. ANAS, QVERQVEDVLA 2 *Aldrov. The Teal Sloane* p. 324.

I.

Rohthalslein, VVill. An, Anas Circia Gesn. VVill. Raj. p. 147 & 292?

Gens

II.

XXXII. ANAS FERA VENTRE CANDIDO; the white bellied-Duck
Raj. p. 192. *Sloane* p. 324.

Rostrum nigro, capite fusco; in collo, dorso & ventre parum fusca,
lineis albis varia.

XXXIII. ANAS PARVA EX NIGRO ET ALBO VARIEGATA; ro-
stro nigro, pedibus croceis; the little black and white Duck; *Edward*
II. p. 100.

XXXIV. ANAS SINENSIS; the Chinese Tail, *Edw.* II. p. 102. Cri-
sta cirrata viridi, interpositis purpureis plumis confarctis; genis albis;
mire variegata avis; singularibus pennis ad uropygium, altero latere plu-
mis eminentibus sex, cervicem versus incurvatis; vide ulteriorem descri-
ptionem apud autorem. *Coy. Wai Dindia, bulang, Phakon, Penguin.*

§. LXX.

G. II.

G E N V S II.

CONIROSTER. *Regel-Schnäbler.* Harum avium rostra e ra-
dice vel in acutum vel in obtusum conum producta, levi curvatura in
exitu. Excreverunt in Gentes I. Larorum, II Serratorum, III Anomalo-
pedum, IV Anomalorostrorum.

Gens

I.

G E N S I.

LARVS; *Mewe*; *λαρος*; a Laris pisciculis, quibus delectantur,
Schwenk. Macropteræ, alis longis; pedibus brevibus, Plotis s. Palmatis.
Plurimæ in inferiori mandibula quasi articulum vel eminentiam, linea recta
interrupta, habent, quædam mandibulas utrasque rectas; aliæ æquabilem,
rursus, aliæ forcipatam caudam; non sunt Lari, nisi Palmipedes tetrada-
ctyli, digito postico simplici; de Laris fissipedibus nonnullis apud autores
jam supra egimus.

I. LARVS MAXIMVS ex albo & nigro vel subcæruleo varius; an
Skua, Hoieri. The great black and white Gull. *VVill. Albin* III. 94.
Gröste bunte Mewe.

Pependit 4 ff 12 3. Rostrum luteo. Capite, collo, pectore & ventre
albis; dimidium dorsum, remigesque nigra, apicibus albis; crura pedes-
que

que e luteo albert. Avis *Albini* cæruleum in dorso contraxit colorem. *Fam.*
Larum marinum maximum ex albo, nigro & fusco varium, Groenlandi- *V.*
cum *Andersonii*, vide Parte III §. XI. num. XI sub nomine Malleinucke. *Gen.*

II. LARVS CINEREVS MAXIMVS. The Herring Gull, *Raj. VWill.* *Gen.*
Gröfste graue Mewe; Marinarius piscator, *Marsf. t. 40.* Mauce du Ter- *I.*
tre & Labati. Gavintas, de Oviedo. Guacaguaca, *Marggr.* The com-
mon Gull, *Sloane p. 322.*

Magnitudine Anatis; rostro luteo; ad eminentiam mandibulæ infe-
rioris linea rubra utrinque; pedibus luteis; dorso & alis griseis; extremi-
tates remigum partim nigræ, partim cineræ & albæ.

III. LARVS CINEREVS PISCATOR, Gavia, *Schvvenk.* Larus cine-
reus *Bellon. VWill.* Hirundo marina, Vultur piscarius; Gyrfalco marinus
aliquibus dictus; *Marsf. t. 41.* **Weisse Mewe, Seeschwalb; Fischahr-**
Mewe.

Pondere 7 3; Anterior corporis pars nivea; non nisi ad meatus
auditorios & in inferiori collo maculis nigris, dorso & tectricibus cine-
reis; cauda nivea, in exitu nigra.

IV. LARVS CINEREVS MINOR; The common Sea Mall, *VWill.*
Gemeine graue Mewe.

Rostro sordide albo, in fine flavo; capite & collo maculis nigris;
dorso ad caudam usque cinereo, tectricibus albicantibus, remigibus ni-
gro & albo variis; reliquum corpus niveum; pedibus virentibus.

V. LARVS ROSTRO NIGRO. The with Web footed Gull. *Albin*
H. 84.

Oculis nigris; iride alba; Caput, collum, pectus & venter ex albo
flavent; dorso & rectricibus griseis, squamatis; remigibus in exitu ni-
gro albis; vel varietas præcedentis, vel alteruter mas & femina.

VI. LARVS GRISEVS MAXIMVS; the great Gray-Gull. *Albin I. 83.*
Wagel Cornub. Martinazzo *Venet.* The Bourguemaster of Groenland; an
Larus albo cinereus torque cinerea *Aldrov. Will?* an Cataracta *Aldrov?*
Grau: braune grosse Mewe.

Pondere 22 3; colorem dorfi & alarum Angli vocant *Gray e. gr.*
colorem Numenii; Rostrum habet nigrum. *Nota:* quod Praconius, five
Bourguemeester *Martensii* esse nequeat; Hic tridactylus est.

VII. LARVS FVSCVS; the brown Gull, *Albin II. 85.* Cataractes no-
ster, Ganner, ut puto, Cornubiens. *Will.* **Braun: und geschuppte**
Mewe.

Ex ferrugineo fuscus; rostro, extremis remigibus caudaque nigris.

- Fam. VIII. LARVS ALBVS ERYTHROCEPHALVS; Larus major, capite ru-
 V. bro; **Braunkopff**; **rothköpffiger Seeschwaln**, *Schwenk*. The brown
 Gen. head Gull, *Albin* II. 86.
 II.
 Gens IX. LARVS HYBERNVS. The Cuddy Maddy, *Albin* II. 87. **Rin-**
 I. **gel-Mewe**.

Dimidium caput & venter alba; superum corpus ad exitum usque caudæ cinereum; rostro nigro, oculisque intra album circulum; ad meatum auditorium macula nigra reniformi; a cervice ultra dimidium colum torque nigro; alis variis fuscis, fimbriis albis.

X. LARVS ALBICANS; *Marfil*. p. 88. t. 42. Cauda forcipata. **Schwarzkopff**. Hirundo marina major; The greater See-Swallow, *Albin* II. 88 varietas est; Sterna Turn. Speuter *Baltin*. The See Swallow *Will*.

XI. LARVS MINOR CINEREVS; Gavia minor *Schwenkf*. *Marfil*. t. 43. **Rohrschwaln**. *Fischerlein*.

Rostro rubro; in extremitate nigro; pedibus rubris; vertice nigricante; dorso & alis cinereis; ventre & cauda forcipata albis.

XII. LARVS MINOR NIGER; Meva nigra, *Schwenk*. Larus niger *Gesn*. Hirundo marina minor; The lesser Sea Cock Swallow, *Albin* II. 89. *Will*. **Schwarze Mewe**; **kleine schwarze See-Schwalbe**; **Mey-Vogel**; **Brandvogel** *Baltin*. Sea-Crow. Hirundo ou Hirondeella minima peruviana, cauda bicorni, *Feuillée* III. p. 33 huc pertinet. Non major est Turture.

XIII. LARVS PISCATOR, *Aldr. Gesn. Baltin. Will. Fischerlein*; **kleinste Mewe**. The lesser Sea Swallow. *Albin* II. 98.

Gesnerus. Jonston & Baltnerus hanc avem aliter atque aliter descripserunt; vid. *VVillughbejun. Albinus* hanc feminam & præcedentem dicit esse marem. Anno 1746 d. 16 Aug. illarum duas necavi; inter ambas nullam offendi differentiam; utique minimus est Larus. Caput pedesque in collectione nostra conservavi; a vertice ad exitum caudæ æquabat 8"; cauda æquabilis est, non divita; Capitis ad cervicem usque & pone meatus auditorios nigricans vel terreus color; fronte obsoleto alba; collo & toto corpore infero niveis; dorso & alis e fusco cinereis. Cauda 1" longa, nigra; pedes valde humiles & admodum parvi e luteo obsoleto cinerefcunt.

XIV. LARVS MACVLATVS; *Marfil*. p. 94. t. 45. **Gefleckte Mewe**.

Rostro non nisi $\frac{1}{2}$ " longo. In vertice mitella ex angustis & nigricantibus plumis composita, reliquum capitis mentumque alba; guttur & pectus

pectus viridibus maculis; cæterum albæ & nigricantes alternant maculæ; Fam.
remiges nigro fuscæ, apicibus albis; oculi nigri, iride alba; pedibus ob- V.
solete luteis. Gen.
II.

XV. LARVS, HIRVNDO MARINA MINOR CAPITE ALBO. *Sloane* Gen.
I. p. 31. t. 6. f. 2. The Noddy. Hirondelle marine à la tête blanche, *Catesby* I.
p. 58. *Weiskopff*.

Fronte alba, color pedetentim decrescens evanescit in cervice; rostro nigro; reliquum corporis & pedes subnigra.

XVI. LARVS MINOR, CAPITE NIGRO, ROSTRO RUBRO. The
Laughing Gull. La Mouette rieuse, *Catesby* p. 89. *Rohr-Schnabel*
mit schwarzem Kopff.

Pondere 8 3; capite fusco; albo circulo oculos ambiente; Remi-
gum dimidia pars subnigro fusca; pedes nigri; cætera alba; cauda aqua-
bili 2^{ll}.

XVII. LARVS CHLAMYDE LEUCOPHAEA, ALIS BREVIORIBVS;
Goilant. *Feuillée* III. p. 12.

Rostro ad radicem luteo, porro nigro; cervix genæque cinereæ al-
bo mixtæ; Anterior colli pars cinerea cum ventre; remiges primores
ferrugineæ, profunde luteo colore fimbriatæ, una cum pennis caudæ; pe-
des flavicantes. Ejus est vel varietas, vel mas sive foemina: Larus torqua-
tus chlamyde nigra & pedibus cinereis, *Feuillée* III. p. 14.

Conferantur cum præcedentibus, Lari apud *Feuilleum*:

Larus albo niger, Hirundinis cauda p. 268.

Larus minor menalocephalos. p. 410. &c.

XVIII. LARVS PIGER, CVNICVLARIS. Puffinus, Puphinus sive Pu-
pinus Anglorum the Puffin of the Isle of Man, *VVill. Caji*. *Pupin*;
à voce.

Pedibus palmatis & rubescentibus; rostro sesquidigitum aut
duos digitos longo, angusto nigro & quoad figuram Vanelli ro-
stro nonnihil simili; postico digito parvo acuto; latitat in cavernis cu-
niculorum; mirum in modum saginat pullos. Sua habet *laritandi tem-*
pora ut Cuculus & Hirundo, *Cajus*. Alis & cauda satis longis; quam ci-
tissime volans, non lanugine quadam, ut vult *Aldrovandus*, vestita avis.

Fam.
V.
Gen.
II.
Gens
II.

§. LXXI.

GENS II.

PLOTVS SERRATOR. Säger. Strick: Säger. Säge-
Schnäbler. Mandibulis productis & serratis; a ferra simplici, vel in
medio asseris applicanda: **Strick-Säge.** In fine mandibulæ superioris,
quasi unguiculo incurvato donatus; unguibus acutis.

I. **SERRATOR**; *simplic.* Knyper; **Aneisser**, *Scheff.* c. 30. Secundum
autorem rarissima avis.

Capite, collo & dorso nigris; dimidiæ alæ in supera partē albæ, alte-
ra parte e nigro & albo varix; pectore ventrequē griseis; rostro rubro,
mandibulis serratis; pedibus humilibus rubris. Plus simplici vice ad ma-
nus nostras venit, una cum sequenti, a quo tamen diversus.

II. **SERRATOR CIRCATVS.** Merganser *Aldr.* *VWill.* *Marfil.* p. 18.
t. 37. *Harle Bellon.* The Cock Gooseander, *Albin* II. 101. *Mergus longi-*
roster; *VWill.* tab. 64. ubi saltem caput exhibetur. *Bergander*, *Dale*
p. 403. The Red Breasted Gooseander, *Edwardi* II. p. 95. *Mergus* crista
dependente capite nigro carulescente; collari albo, *Linn.* **Gezopster**
Aneisser.

Pondere 4 lb; ab extremo rostro ad exitum caudæ 28"; toto ca-
pite cum gutture nigro, cirrato; torquem habet album unciam latum;
pectus castanei coloris & squamatum; dorso nigro, ventre albo; alis ni-
gris ter ex albo lineatis transversaliter; pedes rostrumque rubent.

III. **SERRATOR CUCVLLATVS.** *Anas cristatus*, *Mergus*; The round
crested Duck. *Canard huppé*, *Catesby* p. 94. **Mohren-Mäg.**

Rostro in ambabus mandibulis acute serrato. Capite & collo nigris;
cucullo superne albo; facie dixeris æthiopum Regem avium. Pectore &
ventre albis; dorso nigro; parum albido in alis brevibus; dimidiæ re-
miges caudæque fusæ.

IV. **SERRATOR MINIMVS**; capite niveo, cervice genisque nigris,
parum viridi translucente. **Kleiner weisköpfiger Säger.**

Hunc necatum die 18 Mart. 1747 nactus. Ab extremitate rostri ad
exitum caudæ 17" gall. Toto corpore infero, a rostro nigro, argenteo;
dorso nigro; remigibus subnigris; breviores pennæ & tectrices alarum
belle ex albo & nigro variegatæ; sub alis caudæque cinerescens; pedibus
plumbeis; sub digito postico cuticula; unguibus acutis.

§. LXXII.

GENS III.

Fam.
V.
Gen.
II.
Gens
III.PLOTVS ANOMALOPES. MERGVS; *Halb-Endte.*

Mergi nobis audiunt Tetradaetylæ aves; tribus digitis anticis palmatis f. membrana conjunctis, postico simplici; ^{lobatis} pedibus extra hypomochlion corporis ano proximis, ut incedere nequeant, cum tamen Anates vacillando gradientur; Longirostri, five Conirostri. Tamdiu sub aqua non morantur; quam Colymbi, de quibus infra. Sic Mergi Semi-Anates sunt. *Taucher*, non urinatores, sub aquis natantes, *Schwimmer*; Capite, collo, rostro & positione pedum ab Anate plane diversi.

I. MERGVS MAXIMVS, Colymbus maximus, caudatus, *Albin* I. 82. Mergus maximus Farrensis f. Arcticus, *Clus.* The greater Diver or Loom *VWill.* An Colymbus maximus stellatus, the greatest speckle Diver or Loom, *VWill.* t. LXII, Coly? quasi stellulis albis in dorso & alis.

Loom five *Lumme* significat incedendo claudicare, ad incedendum inhabilis. *Schefferus* capite 30: quod talium avium tanta multitudo & diversarum specierum, ut earum paucis verbis mentio fieri nequeat; In specie ibidem de *Lumma VVormii* loquitur, & sub hoc nomine omnes *Mergos* (*Halb-Endten*) five Semianates intelligit, imo & omnes podicipedes comprehendere videtur, quando dicit: Es ist dieser Vogel nicht aus dem Geschlecht der Endten, so aus dem Schnabel erhellet, der nicht breit sondern spitzig ist. Dieser hat er besonders an sich, daß er nicht auf das Land kommet, sondern entweder im Wasser schwimmt, oder fliehet. Denn ob er zwar Füße hat, sind solche doch sehr kurz gegen den Leib, und hinterwärts gebogen, also daß er zwar schwimmen, aber auf dem Lande nicht stehen noch fortlauffen kan. Et nihilominus tamen plerosque podicipedes *autores* nobis repræsentant stantes & quidem erectos prout homines; quæ effigies intellectum minus exercitatorum obtenebrant. De *Lummi*s vide historiam naturalem apud Dn. *Anderson Nachrichten* 2c. p. 175 sqq.

II. MERGVS ARCTICVS *simplic.* Colymbus arcticus *Lumme* dictus, *VVorm.* *VWill.* Singularis Hirundinis aquaticæ exoticæ species, *Besleri* t. 16. *Lochn.* t. 8. The great Sea-Loon from New found-Hand, *Albin* III. 93. Colymbus pedibus palmatis indivisis, *Linn.*

In Norvagia, Islandia & Lapponia frequens. Sæpissime nos in Prussia salutatur. Lappones a cute detracta mitellas construunt, quibus æstate utuntur; alios usus pellis vid. apud D. *Linnaeum* Fauna Suec. no. 121.

- Fam. III. MERGVS ROSTRO NIGRO, CAPITE ET LATERIBVS COLLI
 V. PLVMBEIS, CERVICE ET LATERIBVS THORACIS NIGRIS LINEOLIS VA-
 Gen. RIEGATIS; GVLA CVM INFERIORI COLLO RVBRIS; INTERNIS DIGI-
 II. TIS LOBVS ANGVSTVS ADDITVS; Groenlandicus. The Red-Throated
 Gens III. Ducker or Loon. *Edvard II. p. 97.*

§. LXXIII.

GENS IV.

Gens
 IV.

PLOTVS ANOMALOROSTER, pedibus tetradactylis, palmatis, elatis, postico simplici.

I. PLOTVS RECVRVIROSTER; Recurvirostra; Avosetta, *Gesn. Aldrov. Will. Dale; Marfil. p. 72. t. 34. Albin I. 101. Spinzago d'acqua; Bevoftocta Jonston. Schabbel Schnabel.*

Pondere 9 3. 12. 3. Capite circulari; rostro reversæ falci vel acinaci, *furgem Säbel*, simili, nigro; ventre albo, prout & cauda, $3\frac{1}{2}$ " longa; cætera alba & nigra; pedibus e cæruleo nigrescentibus; digitis tribus antice conjunctis, postico brevi simplici; vocem edit Ortygometra: *Crek, Crek.*

II. PLOTVS ROSTRO CONICO INAEQUALI. *Verkehrter Schnäbler.* Larus major, rostro inæquali; the Cut-Water, le Coupeur d'eau. *Catesby p. 90.*

Ex medio capite per collum, dorsum, alas, in caudam usque niger. Pedibus & dimidio rostro rubris, ante in rostro niger. Rostrum plane singulare & anomalon; nam inverso ordine solito naturæ aliarum avium, quibus plerumque superior mandibula inferiori longior, in hac ave superior mandibula inferiori ad duas uncias gallic. brevior est; Acies rostri validi, sunt cultellatæ; mandibulis canaliculatis; unde *Catesbejus* sic: The Bill, which is the characteristick note of this Bird, is a wunderlyck Work of nature &c.

§. LXXIV.

FAMILIA SEXTA.

Fam.
 VI.

PLANCVS; TETRADACTYLVS; Omnibus digitis conjunctis palmipes.

I. PLANCVS GVLO; *ονοκροταλος*, Onocrotalus. Truo. *Schwenk. Pelecanus Bellon. Aldr. Will. ab ὄνος, Asinus & κροταλον, crepitaculum, quod*

quod collum in aquam immittens & spirans rostri crepitu asini rudium imitatur. Avis gutturosa strumosa. Alhautel i. e. ingluvies, *Arab.* Truo *Fam. VI.* *Romæ*; *Bochart* II. L. II. c. 20. Onocrotalus f. Pelicanus *Marsil.* t. 35. Onocrotalus f. Pelicanus fuscus, *Raj.* Alcatrates grandes de la Isla Española, de *Oviedo* XIV. c. 6. Grand Gosier, *Roche.* du *Tertre*, *Labat*, *Sloane* p. 322. This seem'd to be the same, with the white Pelican, only of a dark colour. Onocrotalus pedibus caeruleis & brevioribus, rostro cochleato, *Feuillée* III. p. 257. *Krop-Gans*; *Schnee-Gans*, *Diehl-Graß*; *Ohn-Vogel*, *Schwenck.* Albus, the Pelican Capitis bonæ spei, *Edvv.* II. p. 92. The Pelican of America; *Idem* p. 93.

Varietates itaque sunt Onocrotalus albus & fuscus. Albus ab extremo rostro ad ungues longitudinis est 60", rostrum 14". Mandibula superior lata & depressa, ut certo respectu a *Feuillée* cochleata sit dicta, ab inferiori, versus caput furcata, mandibula dependet crassa cutis lutescens, saccumque ad gulam formans extensa. Superior mandibula in exitu hamata. Collum nonnihil flavicat; dorsum nigricat; alæ caudaque cineræ sunt; cætera alba. *Marsilli* Tom. VI. Tab. VI. VII. VIII caput ad naturalem magnitudinem saccumque, porro arteriam asperam, œsophagum, stomachum & intestina 300" longa cum duplicato intestino cæco, & ossibus crurum fortissimis exhibuit. *Gesneri* Onocrotalus pependit 24 lb 12 3/4; *Aldrovandi* alter 18 lb, alter 25 lb. Miratus est *Faber*, cum amplissime diducto rostro in vastam illam prolobi sive ingluviei voraginem a viro magnæ staturæ caput integrum condi videret. Cum lingua careat, folius laringis organo absonam illam rudenti Asino similem vocem edit, a quo ipsi nomen. Varietates sunt Onocrotali *Edvardi* africanus & americanus supra indigati. Vivere dicuntur hæ aves 40 & 50 annos. In relationibus Berolinensibus (*Wahrheit und Freyheit*) de anno 1741 No. CLII legi: *Lissabon* 19 Nov. Die neulich aus der Bay aller Heiligen zurückgekommene Flotte brachte dem König unter anderen Seltsamkeiten auch einen Pelican mit, welcher wehrender Reise 235 Hühner verzehret hat. Davus sum non Oedipus, ut ænigma de Pelicano Gallinaceos manducante solverem. Forte fuit Cuntur; forte Pelicanus, qui va en fumée. Anatonen Gulonis sive Onocrotali videtis *Mem. de l'Acad. des Scienc.* Tom. III. part. 3. p. 186.

II. PLANCUS, ANSER BASSANUS; The Soland Goose, *Will. Sibb.* *Albin* I. 86. *Bassaner*; *Schottische Gans.* Sula *Hoieri*, *Clus.* Anser *Bassanus Caji rar.* p. 89.

Fam. VI. In insula Basse vel potius in medio Edimburgi æstuario, hæ aves mira multitudine nidulantur. Alis expansis 72"; a terra propter prælongas alas, pedesque breves sese extollere in aërem non potentes; rostrum habent rectum longumque. Vere adveniunt, nec ante autumnum discedunt; non solum autem in insula *Bassa* sed & in *Alisa* & alis ex *Aedubibus* nidulantur; *Sibb.*

III. PLANCVS CONGENER ANSERI BASSANO; Avis fluviatilis; The great *Boby*. Le grand Fou, *Catesby* p. 85. Anseri bassano congener fusca avis, *Sloane* p. 322. t. 271. an Fauve de *Roche*? Fou du *Tertre*. Rabi horeodas, qui hienon la color de un negro, que tira a pardo ruizo, y el pecho & la caveza blanca en y el papo abutardo de Leonado; *Oviedo* XIV. cap. 1. This very near the same with the Bird call'd a *Boby*, is taken very often with them, and is darker coloured *Sloane*. *Grosfer* *Döpel*.

Statura corporis ut Anser. Capite & collo crassis; rostro valido fusco, anguloso; 6" longo; alis expansis 6'. Oculis magnis nussatellinis; fusco corpore, intersperso albo colore; ventre albo; pedibus nigris. *Mandibula superior* duabus uncias a radice articulationem habet, ut duas uncias supra inferiorem, a parte ante, extolli possit; quod singulare quid est. *Catesbejus* non integram avem, sed solum caput cum collo pingi curavit; *sequentem* tamen totam exhibet; capite insuper ad naturalem magnitudinem adjecit; inquiens: This Bird so nearly resembles the Booby, that i thought, the name of *great Booby* agreed best with it.

IV. PLANCVS MORVS, *simplic.* The *Boby*; *Döpel*. Le Fou *Catesby* p. 87. *Sloane* t. 6. f. 1.

Rostrum luteum & acute conicum; simili articulatione, prout præcedentis rostrum, donatum; minor Anser; Sic ambas dixeris varietates; quippe & colores, secundum *Catesbejum*, in ambobus variant, magnitudo vero non semper constituit speciem. Pluribus vide autorem, & qua ratione avis piscivora, *Pirate* dicta, huic *Moro* pisces captos extrudere solita sit.

V. PLANCVS CORVVS, lacustris, aquaticus, *Gesn.* Mergus magnus niger, *Nonn.* Gulo, *Schvvenk.* The Cormant, Cormorant (Corvus vorans) *Vill.* Corvus aquaticus *Marfilli* t. 36. Phalacrocorax, a Φαλακρός calvus, & κοραξ Corvus; The Shagg, *Cornab.* Corvus aquaticus, *Charlet.*; *Albin* III. 81. *Sibb*; in rupibus æstuarii *Forthæ* frequens. *See* *Wasser-Rabe.* *Feucht-Vrs.* *Schlucker.* vid. aves palmipedes tetradacty-

dactylas, digitis omnibus membranis connexis. *Catal. av. Petropol.* Fam. VI.
p. 403.

Truncus superior subniger, vel terrei coloris, pauco flavo mixti; pectore & ventre albicantibus; apices remigum cinerei coloris; rostro longo, versus exitum incurvo, unco acutissimo. Oculi ad angulum rictus proximi. Pedes unguesque nigri. E cranio occipitis nascitur officulum trium digitorum longitudine, quod tenue, latiusculum, ab ortu sensim in acutum mucronem gracilescit, & musculis colli implantatur, quale in nulla ave hactenus videre contigit; hæc *Schvvenkfeldius*. Docilis est ad piscationem.

VI. PLANCUS CORVUS MINOR, aquaticus; Graculus palmipes: The Cocot; the Sea-Crow; the Shag; The Crane, *Will. Charl. Sibb.* See Krähe, Seeheher.

Anatem vulgarem magnitudine parum superat; rostro recto, tereti; in exitu uncato; superior pars nigra, inferior straminei coloris; truncus superne purpureus, inferne griseus; sub mento albus; nidulatur prout. Plancus V in arboribus; in Prussia quoque.

VII. PLANCUS TROPICUS. Avis tropicorum. The Tropic Bird. *Will. Raj. Tropic-Vogel.*

Altitudine Anatis, rostro rubro, 2" longo, acuto & uncato; duabus lineis nigris a rictu ad cervicem usque; dorso lineis transversalibus nigris super albo; ventre niveo; alis longis; pedibus nigris, cruribus albis. An, Larus leucomelanos cauda longissima, bipenni, *Feuillei* III. p. 116? L'oiseau des tropiques; rostro pedibusque rubris, *Catesbeji* app. p. 14? I find that Sort of Birds, with all the four VIII. Toes webbed together, Such as are the Cormorant and Soland-Goose; *Rajus ad List. philos. lett. p. 129.*

VIII. PLANCUS BRASILIENSIS, Anhinga vocatus; Tupin_ambu, *Marggr.*

Magnitudine 7mo par; rostro acuto, recto, valido 3" longo; ad medietatem usque serrato; capite parvo anguino; oculis nigris in circulo aureo; collo gracili, longo; trunco septem unciarum; cruribus brevibus; digitis omnibus conjunctis; cauda lata; rostro cinereo; corpore plumis mollibus albis inferne; dorso nigro maculis stramineis; postica parte trunci niger.

FAMILIA SEPTIMA.

PLAVTVS; TRIDACTYLVS; Palmipes;
digito nullo postico.

Prout Familia III pedes habet tridactylos, digitis simplicibus vel divisis, nullo postico; sic inter palmatos hæc familia habet pedes tridactylos forti membrana conjunctos, nullo postico. Aves hujus familiæ corpore sunt quasi ovato.

I. PLAVTVS COLVMBARIVS. Columbus grœnlandicus. *Die Taube*. The Cock Grœnlands Dove. *Albin* II. 80. Columba grœnlandica, *Turtur*elle de mer; the Grœnland Dove or Sea-Turtle, *Sibb.* in insula Bassa, *Albin* I. 85; *VVill.* p. 245. *Duyf Martensii*; the spotted Grœnlands Dove *Edward* I. p. 50.

Mas niger; rostro e nigro carulescente; oculis nigris in flavo annulo; rectricibus albis e cinereo squamatis; Fœminæ venter a thorace albus & cinereus; tectrices nigræ prout dorsum integrum, collum caputque per puncta alba quasi per squamas varia; remigibus dimidiis fuscis, nigro sinbriatis; Maris pedes rubri, fœminæ grisei. Dicuntur hyeme colores mutare. Duobus saltim ovis, prout Columbæ incubant; occurrunt & in littoribus Scotiæ & Walliæ; vid. *Edwardi* small black and white Divers II. p. 91.

II. PLAVTVS ROSTRO LARINO. Lomvia *Clus.*; *Mewen-Schnabel*. The Guille mot, or Sea-Hen; *Albin* I. 84. A Skout, a Kiddow, *VVill.*

Corpore, ut fere omnium, ovato; Capite, collo, dorso pedibusque ex atro fuscis; Truncus inferne albus; cauda vix 2^u longa; Rostro Lari simili, nigro, ad radicem mandibulæ superioris linea flava; cujus color variare solet. *Guillem* significat avem, cui facile imponi potest; omnes autem aves hujus familiæ valde stolidæ sunt.

III. PLAVTVS ARCTICVS. Anas arctica *Clus.* Pica marina vel Fratercula *Gesn. Aldr.* Lunda *VVorm.* Prestholm, Guldenhead; Bottle nose, Helegua, Coulterneb, *Albin* II. 78. 79. Passagey-Duycker, *Mart. Weisbach.* Buttelnase.

Albinus perperam huic avi tribuit digitum posticum. Magnitudine est Anatis; rostrum habet breve, triangulare, ad radicem cute dura, ut *Psittaci* grisea vel subflava; ad exitum rubrum, ter canaliculatum; oculis flavis.

flavis. Nonnullarum pedes vel flavicant, vel rutilant; male erectæ appa-^{Fam.}
rent, cum podicipedes sint. Caret postico digito, ut *Clus. Worm. Will.* VII
recte monent; Genæ vel latera capitis tota alba, ovata; trunci superior
pars nigra; thorax & venter albi; alæ parvæ; cauda 2^u longa, nigra. Ex
Anglia migratoria avis.

IV. PLAVTVS PINGVIS, quarto digito spurio; Pinguin, Ponguin.
Anser magellanicus, *Clus. Worm. Zorgdrag.* p. 459. Pingu, *Pyrard* I. II.
Settgans, *VVorm.* fig. p. 301 optima.

Pinguin quod valde pinguescit; vid. tamen infra *de Laet* cit. Rictum
habet ingentem, rostrum longum, ante incurvum, in inferiori mandi-
bula eminentiam; ante oculos maculam albam; in collo torquem album;
Capite & dorso plumis holosericeis nigris; ventre albo; breves ferens alas
coriaceas, quasi duo brachia, dependentes, angustis & setaceis pennulis
obfitas. Cuniculos ad littora facit, in quibus habitat. Haud procul ab in-
sula *Anubone*, in alia insula deserta Dn. *Pyrardus* harum avium multi-
tudinem offendit, ut pedem promovere non potuerit, quin nidos earum
supplantaret. Ejusmodi aves etiam in nova Francia invenit *de Laet*; & Dn.
Candish anno 1586 in insula *Desire*: Sy hebben holen in de Acrde, daar
sy broegen, gelyk de Conynen hebben, want sy kohnen niet vliegen; sy
en hebben geen pluymen als d'onse op haer vleugels, ende sy geneeten
haer by de Vis'h in de Zee, ende broegen aen lande, wy noemden de Vo-
ghels *Penguins*, dat is *VVitthoofden*. Sic *de Laet* primus nomen ipsis
imposuit. In insula sinus *Quritero* americana quoque inveniuntur; vid.
Hendr. Brocok p. 73. *Frezier* I. p. 141. dans l'Isle *Quriquine* plus gros
qu' une Oye &c. - alia species apud *Edward* I. 48 rostro pedibusque ru-
bris, quarto digito spurio ad latus intimi & II. p. 94. The black footed
Penguins, pedibus nigris, simili digito spurio, rostro differente; rostra
vid. *ibid.* p. 94 ad naturalem magnitudinem picta.

V. PLAVTVS TONSOR; Alca *Clus. VVorm.* The Razor Bill; The
Ruck; the Murre, *Angl.* **Scheermesser Schnäbler**; *VVill.* an *Mergus*
Bellon., *Aldrov.* p. 240? The Auck Scout, *Sibb.* in insula *Bassa*; vid. *Al-*
bin III. 95.

Dimidio minor *Pinguino*; truncus superne niger; corpus inferne
ad dimidium usque colli album; ad gulam purpurascit; apices remigum
albæ; rostrum nigrum 2^u longum, utrinque compressum; supera man-
dibula ad exitum inflexa. Convenit cum *Mergo cretensi Bellonii*; qui

Fam. VII. in eo erravit, quod hæc avis unica sit inter palmipedes, quæ postico digito careat.

VI. PLAVTVS SENATOR, *Martens*. Raedshaer. Rahts-Herr. Prima autoris inter tridactylos palmipedes; plura de omnibus Parte III.

VII. PLAVTVS PRAECONSVL; Burgermceester *Mart.* in ordine V. Nomina ab autore avibus imposita conservavimus, ne LECTOREM ancipitem redderemus.

VIII. LOMBEN, in ordine III *Martens*.

IX. LARVS KVV TGE-GEF, a voce sic dicta, in ordine IV *Martens*.

X. PLAVTVS STERCORARIVS. Stront jager; Schyt Valck; VII in ordine.

XI. ROTTGE, of Rotttettetje, in ordine VI avis.

XII. PLAVTVS MINIMVS, PROCELLARIVS. Storm Waeders Vogel, *Linn*; fig. Tab. II. no. 249. Kleiner schwarzer Sturm-Vogel; Stormfinck, the Petrell, *Albin* III. 92. Sturm-Mewe. Larus minimus, naribus tubulatis. Le Pison de mer ou de tempête; *Feuillei*.

Alæ 1½" caudam excedunt; in medio rostri tuberculus, in quo nares; loco digiti postici, non nisi exiguum unguem habet; totus niger, uropygio albo.

XIII. PLAVTVS ALBATRVS; The Albatross, *Edw.* II. p. 88 cujus rostrum communicavit *Albin* III. 76, confundens hanc avem cum alia: *Men of War* dicta. Illa Capitis bonæ spei est. *Albini* Frigate Bird videtur *Edwardi* the Man of War.

XIV. PLAVTVS ALBATROSS SPVRIVS MAJOR; niger totus; rostro flavo, calcaneo spurio, *Edw.* II. p. 89, The great black Peterill; - minor e nigro & albo varius; - minimus, *Idem* II. p. 90, the white and black spotted Peterill, and the little Peteril.

§. LXXVI.

FAMILIA OCTAVA.

Fam.
VIII.

DACTYLOBVS; TETRADACTYLVS, digitis lobatis
five

DICROATVS; digitis utrinque fimbriatis, plerumque & postico.

Omnium rostra recta. Quarum ungues lati proprie COLYMBI vel
Urina.

Urinatores sunt *podicipedes*; nam καλυβάν latinis est urinari, urinare ^{Fam.} aut inurinare, i. e. aquæ se immergere, sub aqua natare, & post tempo- ^{VIII.} ris notabile spatium rursus emergere. Sic *Plinius* XI. 37: Eadem est causa, quin sub aqua diu Ranz & Phocæ urinentur. Est itaque Urinator, qui diu sub aqua natat, & distinguitur a *Mergo*, qui ad prædam prævisam in aquis capiendam se submergit, mox cum præda emergens. Alias græci urinatorem ἀρρυτήρα vocant, si de avibus sermo non est. Reliquæ semicirculis lobatæ in digitis utrinque, scilicet FVLICA & sub aqua natant & radere possunt aquam.

§. LXXVII.

Dactyloborum five Dicroatorum.

A. COLYMBVS.

I. COLYMBVS ALBVS, MAJOR, CRISTATVS, *Aldrov.* Colymbus cristatus, Creste plongeon; an, the crested Loon or Diver. *Albin* I. 81? Admiranda avis, Cucullatæ aquaticæ species; *Besl.* t. 17. *Lochn.* t. 8. **Βεκαπτερ und gehornter Taucher.** The Eared Dobchick, *Edw.* II. p. 96. *Aldrovandi* descriptio cum *Besleri*, quæ sequitur, satis convenit: „Animal hocce caput monstrosum in aquis natare ex decubitu naturali conjicere licet. Coma, quam in fronte cernis, (quam ut duo cornua erigere potest) ferruginei coloris; ex parte maxillarum plumæ flavescentes repullulant, quæ in extremitate nigriores factæ, circulum egregie repræsentant; collum cum ventre albicat; dorsum cum alis cineritii est coloris; extremitas tandem in albas definit plumas; pedes cum *adnatis membranulis* semicirculis distinctis albicant, ubi in quolibet pede unum tantum unguem animadvertere licet.„ Scilicet in medio digito, si recte animadvertit, unguem latum; vide *Edwardi* descriptionem.

II. COLYMBVS MAJOR CRISTATVS, *Marsilli* t. 38. Mergus major, Urinatrix major; **Ein Teucher; grosser Kobel-Zeucher; Straus-Zaucher; Merch; Schwenk.**

Marsilli ex *Aldrovando* majoris cristati descriptionem avi suæ imposuit, quem *VVillughb.* Leporem aquaticum seu Columbum cristatum mexicanum *Nierembergii* esse contendit; Cucullam quidem in *marsilliana* figura observo, quam tamen in cristam vertere nequeo; si figura accurata, est avis diversa a Colymbo I. *Schwenk.* hæc habet: „Cristatæ plumæ circa verticem & collum supremum eminent - crura juxta alvum fere retrorsum porriguntur - natationi potius, quam ingressui apta, femoribus

Fam. in ventre conditis., Quod autem podicipedes stantes exhibeantur & erecta, prout homo incedant, sapius jam questi sumus, cum secundum *Aldrovandi* querelam: avium aquaticarum scientia densissimis satis tenebris obruta sit. Melius pinxit *Vormius* avem Lumme dictam; insuper a veritate alienum est, Colymbum II amplos longosque habere ungues, ut videre licet in figura *marfilliana*.

III. COLYMBVS MAJOR *Aldrov.* Fisonelle *Ital.* De greater Loon or Arsfoot, Diver, *VWill.* *Schlichtköpffiger grosser Taucher*; capite simplici.

Rostro nigro, utrinque plano; pedes divaricati & ultra caudam extensi; digiti lati; *membranis utrinque appensis aucti, non tamen connexi.*

IV. COLYMBVS MINOR; Mergulus, Mergus minor niger; Mergulus niger major; Colymbus minor, *Schwenk.* Colymbus sive podicipes minor; A Didapper or Dipper, or Dob-Chick or Doocker: also a small Looner; Arsfoot, *VWill.* Colymbus minor, the Dob Chieg, *Albin* II. 76. Colymbus sive Podicipes minor, *Marfilli* t. 39. Colymbus minor, *Bell.* vel saltim simillima avis, *Aldrov.* The Didapper, *Sloane* p. 322. *Schwarz Teucherlein; Dach-Endtlein; Käfer-Endte.* As the black and white Dobchick *Edward* II. p. 96? rostro acuto?

Capite, collo, dorso nigris; ventre albo; ad latera capitis, colli & in pedibus ferruginei coloris; rostro nigro; digitus posticus utrinque lobatus, membrana simplici. Apud *Aldrov.* Colymbi minoris aliud genus, cujus rostrum nonnihil incurvum, cujusque plumæ sericeæ & coloris castanei; nobis etiam notus.

V. COLYMBVS FVSCVS; *Braun Teucherlein.* Podicipes minor, rostro vario. The Pied-Bill, Dop Chick. La Foulgue à bec varié. *Catesby* p. 91. Pondere $\frac{3}{2}$ lb; oculis magnis intra circulum album; ad gulam macula nigra, nigraque zona in medio rostro, ubi sunt nares; ad radicem inferioris mandibulæ pariter macula nigra. Trunco & reliquo corpore fusco.

VI. COLYMBVS MAXIMVS. The great Sea-Loon or Diver, *VWill.* *Bunt-Flügel.* Rostro rubro, in exitu albo; a capite super collum castaneus; in alis fuscis duæ lineæ albæ; genæ & inferior pars corporis argentæ; pondere 3 lb 4 oz.

B. FVLICA; *Blashan*; vulgo *Wasserhun*, & aliter.

I. FVLICA RECENTIORVM; Gallina aquatica; Gallina arundinum. Follega, Follata; Mergus niger, *Schwenk.* Mergi genus, *Idem.* Fulida, the

the Coot, *Vill.* The Bald Coot; *Albin* I. 83. Fulica, a fuligineo colore; Pullus aquaticus, *Charl.* Mergus niger, *Albert.* Fulica *Marsil.* t. 33. *Fam. VIII.*
Rohr: Han. Rohr: Henne. Wasser: Hun. Pfaffe. Φαλαροκόραξ
Schwarz Blashun (Φάλον, splendidum, κόραξ Rabe).

Pondere 24 3. Membranæ digitorum in figura *marsilliana* nimis angustæ, cum latissimæ sint; rostro valido, acuto, albo. Digitus posticus fimbriatus simplici membrana. In rostro calvitie. *Robergius* in costis hujus avis singularitatem observavit; nam duplices sunt ossæque propæginæ cruciatim transeunt.

II. FULICA MAJOR *Bellonii*, *Aldr.* Macroule *Gall.* vel. Diable de mer; *Vill.* Meer-Wasser-Zeuffel; vid. *Anas minor*, niger *Raj.* The Scoter or Macrele, *Dale.* Major Ima; calvitie ampliori; coracini coloris lucidi. Ambæ potius sunt varietates.

III. FULICA FUSCA, ROSTRO TENVI. The Cood-Footed Tringa; *Edward* p. 46. *Braunes dñschnåblich Wasser-Hun.* Superior mandibula in exitu parum incurva; Collo quadantenus carnei coloris; superne caput cinereum; inferne corpus album, superne fuscum; in alis macula alba; pedibus cærulescentibus; ex freto *Hudsoni.*

Ad Colymbos adhuc referantur: *Charletoni* *Anas* quædam *Anate* paulo major, mergendo victum quærens; agri *Cestrensis*, ubi frequens est, ab incolis *Gargoas* dicta. Est ex *Mergorum* genere - semper in lacubus - natando & urinando versatur; ubi etiam quiescit, rarissime ripas accedens, volans nunquam (forte raro vel noctu). Ralli non sunt hujus loci, de quibus supra; ad aves enim pertinent aquam radentes, non in & sub aquis natantes. Porro, ad Colymbos: *Mergus americanus* pullus, *Seba* II. p. 15. t. 12. n. 6. *Gestreiffes Zencherslein.*

§. LXXVIII.

Sic absolvimus FAMILIAS omnes avium, quas monstrante natura excitare & in lucem provocare integrum nobis fuit, ut ordinatim ante appareant, quam ad specialem singularum historiam naturalem conscribendam nos accingamus. Plura genera nondum satis cognita habemus, quod multa, prohi dolor, apud *autores* fallunt, quædam desiderantur, posteris relinquenda. Antiqui & recentiores ad id attenti ordines varios quidem, sed plurimum inordinatos elegerunt, quibus superstruxerunt volucrum historiam. Alii hanc causam nimis arduam judicantes, aliqualem ex *Abecedario* ordinem sumpserunt. Optimi: *Villughbejus* & *Rajus* strenue desudarunt in concinnandis & ordine & historia avium naturali;

turali; sed dubii fuisse videntur, quam potissimum capefferent viam. A *rostro* & *unguibus* docere modum & ordinem rerum cupientes mox in devia & diverticula e via discesserunt, avesque a *loco*, a *victu*, a corporis *magnitudine*, imo a *virtutibus* vel *vitiis*, in terrestres, aquaticas, in carni - frugi - insecti - voras, in maximas, medias, minores, minimas, in generosas, ignavas, & quæ porro, distinguentes; quæ quidem singula ad absolutam vel physicam vel moralem avium historiam utique pertinent, ordinem vero naturalem i. e. quod tota natura simplicitate delectatur, simplicissimum, certissimum, & amabilissimum nunquam perficient. Canescit rerum omnium natura, nec dum mutata, nec mutetur in avum. Finge Museum tuum momento transformatum in Vivarium vel Aviarium, aligeris adimpletum, quæ animalia in certas stationes separare animus tibi; quem ordinem, quæso, eligendum præsumas? lacerares aves? de plumares? in poros, in cutes, in viscera, in glottides, in crania, in ovaria, in plura interanea inquirereres? minime! Si projeceris levi exercitui omnia genera *obsoniorum* junctim collecta; me hercle, quanta confusio! *Milvi* se immiscerent *Ardeis*, *Colymbis*; Passeres Falconibus, Perdices Ululis, Scolopaces Corvis &c. - Nihil tibi supererit, nisi facies externa. Hæc omnino sufficit, ut facili manu omnes ab invicem separares, & in certos ordines ire juberet; *restituto* tuo Museo ad singularum historiam concinnandam paratus. In melius sane laborant *Catesbejus*, *Edwardus*, plures recentiorum, qui aves sibi obvias non solum bene pingunt multas, sed & bene describunt singulas, de ordine non adeo solliciti, usque dum plurimæ successu temporis fuerint congregatæ; qui enim non arroganter de se nec valde humiliter judicant, ingenue fatebuntur, absolvendam avium historiam non esse trium dierum nec tot annorum, nedum unius viri docti. In præsentia rerum sufficere potest, glaciem scindere per secula induratum, viamque munire, ne pedibus lubricantibus perlabamur. Non deerunt rerum gnari, qui, probata rei veritate, rem ipsam conficiant. Multum solatii nobis fuisset, si ante ad manus nostras venissent avium descriptiones in *Fauna Suecica* doctissimi *Linnei*, quam anno 1745 ordinem hunc absolverimus, interim mihi commendatissimas habeo illas, & commendatas cupio, ubi juxta nonnullas alitum descriptiones hallucinatus sum; etsi, circa quarundam characteres, perpauca, me indicente, ad frugem perducenda obveniant.

§. LXXIX.

Ut autem ordinem, quem elegi, mihi & commilitonibus familiarem redderem, ex ampla comportatione avium undique locorum crania pedesque singularum conservavi balsamo inuncta; quæ secundum familias & genera in assulis tiliaceis, 2' longis 4''latis, confixi aciculis, ut & oculis & mente legi possit ordo illarum naturalis.

Multas, prout alibi monui, sicco pede præterivi, ob varias rationes; e. gr. apud *Feuilleum* III. p. 20: *Psittacum flammeum*, viridem & cinereum rostro ferrato; - p. 98. *Fol* vel *Fibrum* marinum rostro acutissimo; adunco ferrato; p. 116. *Fregatte* vel *Vulturem* marinum leucocephalum (conf. *Albin* III. 42. *The Fregatte Bird*, qui huic avi, nescio unde, *Pici* vel *Psittaci* pedes adscripti, & *Labat* de l'amer. VI) p. 125. *Corniculam* americanam nigram aut fuscā - p. 240. *Muscien* ou *Eritachum* e cinereo nigrum - p. 285. *Gallinulam* sylvestrem cauda longiori - p. 287. *Heron* vel *Calydri* leucophæam - p. 288. *Gallinulam* palustrem - p. 289. *Hæmantopum* marinum - p. 386. *Passerem* maculosum - p. 391. *Mergum* majorem leucophæum - p. 392. *Fulicam* variam calyptratam - p. 393. *Anatem* variam cristatam - p. 408. *Picam* artillanā - p. 410. *Pluvialem*, *miniatis* cruribus - p. 408. *Perdicem*, vel *Turturem* rubeum, cruribus & oculis corallinis - p. 413. *Eritachum* f. *Chloridem* *Eritachoidem*. Quæ nomina & cognomina impropria, & indigesta; quarum quoque descriptiones multum mancæ. Similiter apud alios autores varias imprimis aquaticas, & mirabiles, præternavigavimus aves; quas examinandas posteri capiant.

§. LXXX.

Modo ad Partem III nos accingamus, ubi de Avibus vel errantibus vel migratoriis & de hybernaculis plurimarum. Quantum in nobis est, operam dabimus, ut pari attentione & solertia nonnullarum naturam comminus adumbremus; pleniorē cognitionem denuo posteris commendantes.





Jerem. VIII. 7.

Milvus cœlo cognovit tempus suum; Turtur & Hirundo & Ciconia custodierunt tempus adventus sui.

III.

QVAENAM AVES ERRATICAE, QVAE MIGRATORIAE?

DENIQUE

VBINAM NONNVLLAE, IN SPECIE HIRVNDINES
ET CICONIAE HYBERNENT?

§. I.

Ejusmodi rogatiunculæ levissimi momenti esse videntur. Satis ponderosæ deprehenduntur quæstiones, si quis probabilem resolutionem; valde arduæ, si exploratam rei veritatem postularet. Multi nimiam sibi fidem habent, hoc vel repente affirmantes, vel illud absolute negantes. Juxta præsentis disquisitiones neque Cardeliones sumus, nec negligentes, nedum nimis creduli aut superstitiosi. Præjudicia & auctoritates mancant suis autoribus, sive antiquis sive modernis, quos omni, quo nos decet cultu & modestia prosequendos nobis imperamus; contradicentibus veniam postulamus; nec vehementer apprehendamus nonnullas observationes intra angustos quosdam terminos, ad quadruplas mundi plagas vix ac ne vix quidem applicandas. Relationes demum historicas majoris momenti perpendere & decenter dijudicare liceat, e. gr. Quod aves in *navigiis* confidentes *migratoriæ* sint in longinquas & transmarinas mundi plagas a); quod *Alaudæ* e calidis regionibus ad domicilia sua plus minus temperata verno tempore redeunt saginam contraxerint b); quod corpora viva, hyeme severa, constipentur in glaciem sub aqua, fundo fluidi salis alto c); quod ab æstuariis Hirundines ad septentrionem revertentes, ingruente gelu, salutem in arundinetis quarant; & quæ plura.

a) *Sloane* I. p. 51. T^r is very ordinary for Land-Birds thus to be driven off to Sea, and to light on Ships, being lean and wearied on the Wing. Ipse Dn. autor 40 mill. procul a terra in nave habuit *Alaudam* (*ibid.*) & 100 mill. a Madera (p. 22.) *Sperberum* tristis figuræ; cum e contra *Lari* (p. 27.) gregatim ab insula Barbadosi mare ultra 200 mill. frequentant interdum, nec tamen migratoriæ aves sunt, quod circa vesperam rursus littora petunt. Illæ, quæ Bobies & Noddies vocantur,

tur, congeneres Anseri Bassano (*Ordo* §. 74.) stupidaeque aves haud raro, mari imprimis inflato, in naves adscendunt, p. 31. Sic & *Martensius* c. 2. Varias aves, imo *Passeres* & *Cornicem* nigram in nave coluit advenas. Ejusmodi aves profligatae tandem intereunt volatu fameque oppressae, quod reditum ignorant. Conferatur *du Tertre* II. p. 55: Si tôt, que l'on approche des terres de l'Europe, l'on commence de voir des Oiseaux de proie, des Aluettes, des Chardonnerets &c. qui, étans emportées par les vents, perdent la vûe des terres, & sont contraints, de se venir percher sur les mats & sur les Cordages des Navires. Unde colligere licet, *Bellonius* S. O. Lib. I. c. 9. p. 21. de avibus ad insulas Zante & Morea, in nave confectis, nec non, p. 202, de Falcone sacro & de alia ave, magnitudine Gallinaceum aequante, tanquam de avibus migratoriis (oiseaux passagers) finistrum tulisse judicium. De Coturnicibus, quas idem *autor* in navigio suo cepit, *infra* dicemus, non obstantibus aliorum sententiis, inter quos *della Valle* I. 91 enim *Bellonio* facit; hic insuper Lib. II. c. 17 pro certo affirmat, omnes propemodum aves maria transvolare, exceptis paucis, quarum naturae convenit, in solo nativo, sive sit calidum, sive frigidum, hibernare. Neque *Morinellum Catesbeji* p. 72 migratoriam avem dixerim, quod in itinere capta; idem de Ulula, in *Præfat. Catesbeji* p. VII. de Sperbero & nonnullis Hirundinibus, sub gradu 26 boreali inter Africam & Americam 600 circiter mill. a se invicem distitas, in nave captis dicendum. Dn. *Lomes Marfillius* referente D. *Quincy* *memoir. sur sa vie* II Part. p. 146. sqq. autores sequitur, qui aves migrare volunt. „Nous eumes pendant notre trajet de la mediterrannée le divertissement du passage des Oiseaux des Pais Septentrionaux de l'Europe aux „meridionaux de l'Afrique, nous les voyions souvent venir reprendre haleine sur „nos arbres, nos antennes, nos mats, nos cordages &c. & se familiariser avec nos gens. „ - Inter alias aves in nave confederunt *Sturnus*, *Alauda* & *Hirundines*; addit illustris *autor*, brevissimam viam sequi ejusmodi aves migratorias, per isthmos scilicet, per promontoria, peninsulas insulasque, - *s' il y en a, & enfin de se venir percher sur les Equipages* - & porro: - „Nous apprenons des Naturalistes, „que plusieurs d'entre eux portent au bec un festu de paille ou un brin de bois „legger, qu' ils le posent doucement sur la superficie de l'eau, & que n'appuyant „dessus que l'un des deux piés, l'autre étant en l'air avec une de leurs ailes déployée „au vent, ils se soutiennent pendant un tems suffisant pour reprendre haleine, „jusqu' à une autre station - Sed ingenue profiteor, me in praesens aberrare a sententia Dn. Autoris, magni nominis magnaeque famae; vid. *infra* §. IV. not. f.

b) Cum *Willughbejo* p. 149 potius sentimus: Alaudam hyeme minus rigida mirifice pinguescere; quod *infra* patebit.

c) Quod ranis, testaceis, aliisque animalibus aquaticis, hyeme in fundo tranquillis, toties quoties jacuram vitae minaretur.

§. II.

Nec ex volatu semper augurare licet, quid verum sit circa avium naturam; & aliorum peritiam & nostros usus vel grano salis experiamur, ut veritatem exinde derivemus; casus quoque in historia naturali rite observari debent, ne inconsiderate pro legibus naturæ habeamus, & in præjudicia illabamur, in omnibus scientiis pernicioſa; si e. gr. nobis persuadere velimus, dari in aquis Prussiae Truttas d), toto corpore, extre-

mo ventre excepto, crebris ac diversis characteribus & lituris cinnabarinis fuscisque vario &c. - quod ejusmodi piscis anno 1661 d. 14 Jan. sub glacie in *Motlavia* non procul ab horto nostro apprehensus est, qui præcipue in Helvetia frequens, & forte fortuito in Rhenum descensus, inque mare occidentale, prout Salmones faciunt, sese præcipitatus juxta littora iter fecit, tandemque per fretum Codanum in mare balticum, in Vistulam & tandem in Motlaviam penetravit. Vel si somniarem, Vistulam inter Acipenseris & Sterletum alere, sicubi ejusmodi piscis casu ex Wolga flumine ad nos fuerit delatus; temere crederemus littorique loqueremur, quod Gari specie condita ova optima hujus piscis (Caviar) gustare liceat nobis; Sic & incassum verba faceremus de *Scombris* e), aliquando littora nostra salutantibus per multitudines quidem, de *Balænis*, *Xiphiis*, *Serrisque* naufragis, ac si societates in mari baltico iniverint. Nec aves desunt, quas casus varii ad nos pellunt. Anno 1661 d. 21 Aprilis in fundo olivenfi (*zur Saspe*) & bonis avibus altera mensè Decembri 1747 ex simili fundo (*von Zoppott*) *Alauda Catesbeji* (ord. av. §. 31) capta, sine dubio vi tempestatum ex America plus ultra Norvegiam & in nostram tandem regionem deportata; quarum ultima, dum hæc scribuntur, mensè Martio 1748 bene adhuc in cavea valet.

d) Missu V. Fasc. IX. §. XI. n. 2. t. 5. f. 2.

e) - Fasc. VIII. §. VI. t. 5. f. 1.

§. III.

Cum autem mentionem fecimus avium erraticarum, quasi tellurem linientium, *Streich-Vögel*, quæ regionibus nostris se avertentes per circulum stationes suas rursus occupant, nec non avium migratoriarum, scire intererit, quid valeant hæc nomina, quoties in subsequentibus occurrant; Erraticas dicimus aves, quæ quidem quotannis verno & æstivo tempore nobis sunt familiares, multiplicantes genera sua, appropinquante autem hyeme gregatim concurrunt, loca nativa ob defectum victus derelinquunt, prata, dumeta, campos viasque publicas turmatim peragrantes, quasi loco ad alium mendicantes, & in itinere cum aliis sui generis sese conjungentes; sic aliquando regionibus nostris plane se subtrahunt, siue in conspectu nostro, siue clanculario modo; pari ratione absoluto circulo revertentes domicilia sua rursus occupant. Tales aves & aucupes *erraticas* vocant, *Streich-Vögel*, c. g. *Fringillas*, *Acanthides*, *Alaudas* &c. quæ tellurem linire dicuntur ubique locorum, vel in viis publi-

publicis vel in campis vel ad oras sylvarum vel juxta fineta quasi in errore versantur, *die so zu sagen sich am Erdboden streichen*, & ubique in peregrinatione turnatim in arcis capiuntur. Nonnullæ extra limites patriæ non grassantur, tellurem, dumeta sylvasque linientes. Qua plurimas experientia communis deficit; hanc si nonnulli comparatam sibi habent, nec temere rejiciamus, nec nimis liberaliter, aut cœco impetu, tanquam indubitata ubique locorum veritatem, adoptemus. Migratorias e contra aves vocamus, quæ vel aliunde, ad instar examinum apium aut numerosi exercitus, ad nos veniunt, sive primo sive serotino autumnii tempore ultra regionem nostram migrantes; vel quæ apud nos æstivant, multiplicantes genera sua, & versus autumnum aut hyemem gregatim vel avolant, vel elementum mutant, appropinquante autem vere e locis, ubi hybernarunt, ad nos & in conspectum nostrum redeunt; quarum nonnullas in aëre audire quidem, non cernere, licet. Harum non solum campestris, sed & sylvaticæ & aquaticæ sunt. Aquaticæ nobis audiunt partim aves palmipedes & natatiles, partim digitis distinctis, ad littora vel in locis paludosis pratisque uliginosis pisciculos, testacea, ranas & quæcunque insecta vel reptilia vel volitantia in victum capientes. Sic ultro tertius ordo avium, quæ nec aberrant, nec transmigrant, verum per quatuor anni tempora in sylvis, campis, fluviis & juxta domicilia nostra nobis familiares. Raræ aves casu nostras regiones salutant, plerumque tempestate, vel ex instinctu naturæ, a nobis non determinando, ad nos delatæ.

§. IV.

Adhuc præmonendum esse duximus, quod prout Quadrupedia orbis quadripartiti terminos terrarum, in quibus prognata, non transgrediuntur f) sic magna probabilitate nitatur, aves alterius mundi partis indigenas extra limites non divagari; nec obstat, quod forte quædam, e. gr. ex Asia in Europa fuerint observatæ, vel vice versa. Tales enim vel simultaneum habent domicilium & ubique natale solum, vel sunt vagæ aves aquaticæ aut erraticæ; Aves vero mere terrestres necessitas non urget, oceanum aut archipelagum, præter isthmus, insulas finisque transvolare g); imo plurimæ avium natatiliū europæarum h) vel intra fines morantur, vel non nisi juxta limites, sive asiaticos sive americanos confident conterminæ, utpote naturæ suæ magis convenientes.

f) Sic Leones, Tygrides & aliae ferae bestiae asiaticae terras europaeas non frequentant, etiam si praedam suam ex Europa aequae ac ex Asia capere possint; e contra Ursi vel Lupi europaei nihil commune habent cum bestiis asiaticis; Illae, prout de CYRO, Persarum ultimo monarcha, historia fert, per integrum annum alternis mensibus in perpetuo verno calore inque terris vastissimi imperii temperatis inter flores fructusque & juxta promptuaria habitant, nec opus habent ultra fines asiaticos caloris gratia in Africam tendere. Audiamus doctissimum peregrinatorem, celebrem Dominum J. G. Gmelin in praefatione Florae Sibericae (*quam summa cum voluptate legi*) p. XLIII seq. „Non ego Asiam ingredi mihi visus sum, an- tequam *Janiscam* fluvium attingerem; Animalia in eam usque regionem vix alia vidi, quae non etiam aleret Europa - vix alia vegetabilia, & terrarum lapidum- que genus vix aliud. Facies tota terrae in eam usque regionem mihi europaea visa est. Sed ab *Jenifca* fluvio tam orientem quam meridiem & septentriones ver- sus alia plane terrae facies, & nescio, quis novus vigor constitit - Animalia nus- quam adhuc visa in conspectum veniebant &c.„ conf. D. Quiney cit. l. p. 145: que dès qu'on a passé la ligne, on ne rencontre plus des monstres marins de cette espece, & que les animaux, que nourrit le grand ocean ne sont pas moins differents de ceux qui vivent dans nos mers, que le sont les animaux de terre de ces regions éloignées de ceux qui se multiplient parmi nous - de la même façon, que l'on experimente sur les continents des differentes regions du globe dans les differentes especes de vegetaux & d'animaux, qui s'y produisent. Miratur *Willagbhejus*, quod non in Italiam peregrinentur Ciconiae; „Mirandum, inquit, prorsus, cum certum sit, Ciconias ante hyemis adventum ex Germania ad loca tepidiora & calidiora migrare, Italia autem Germaniae sit contigua & calidior, quod huc non provo- lent;„ Nec *Aldrovandus* vel *Senex* fatetur se nondum vidisse Ciconiam; *Jean. Faber* intra 28 annos semel vidit albam in culmine turris comitum, ignarus, quo vento in id delatam; confer. *Schottus* Ph. cur. XIX. c. 26. p. 1160. *Merve* in *Pinace* p. 181. quod raro in Anglia, nec nisi vento vel alio casu eo delata Nos vero mores Ciconiarum non miramur, verum si esset, quod ad loca tepidiora migrarent. Certo sumus persuasi, quod parum curent calidiores regiones, minus temperato climati in septentrione assuefactae, sed victum potius quaesiturae. Apud nos inter Gallinaceos hyemem superant, pisces egelidatos pro victu capientes. Considerandum autem est, utrum brumali tempore in Italia Ciconiis praesto sit victus, quod ibidem plurimis in locis clementior est tempestas? Ranae similiaque, Angues, Lacerti & reptilia aequae ac volatilia insecta, intervallo anni temporum ubique locorum quiescunt, postquam aliis anni temporibus debita sua naturae persolverint; quidni etiam in Italia? quiescunt utique vel in aqua, vel in terra, in arboribus, in aedibus, in cellis &c. & quare non cum *Scolopacibus* in Angliam transvolant Ciconiae? Cum piscatoribus exploratum tenemus, & plures pisces per species suas certis mensibus in latebris congregatos permanere, usque dum natura imperante ad multiplicationem generum prodeant; unde est, quod hyeme menstruae capturae generum, juxta catalogos, suscipiantur; docentibus id & veterum romanorum commentariis; ut in specie *Harengos* silentio praetereamus, de quibus celebris Praeconsul Hamburgensis Dn. *Andersonius* in relationibus ex Islandia &c. Causam suam itaque male agerent Ciconiae, sicubi vim frigoris in Germania, vel in Prussia, sustinere nolentes, in Italia fame perire mallent. Quod si autem expedita res sit, migrare Ciconias ad calida loca, necessario sequitur, loca talia ita esse comparata, ut ibidem versus brumam animalcula ad victum necessaria, vitam rursus agant, cum apud nos tum temporis statum morti proximum contraxerunt. Quod vero Ciconiae nec aestivo tempore in Italia inveniantur, indubi-

tata causa est, ipsis calidiora loca ad genus suum multiplicandum non conducere, etsi ipsis uberrima seges ibidem locorum pro victu praesto sit.

g) Prout id circa aves acuti montis & lapponicas infra observabimus; unde quoque est, quod quaedam aves americanae aquaticae plerumque insulas Scotiae frequentent.

h) Etiam si *Bellonius* S. O. p. 223 velit: aves aquaticas europaeas hyeme in Aegypto nidulari: Les Oiseaux de riviere, qui communement se retirent des pais Septentrionaux en temps d'hyver, se vont rendre en Egypte, & là couvent leurs periss & s'en retournent l'Été;,, & p. 226: Avem, Gallis *Bicurre*, latinis *Vulpanser*, (ordo av. §. 68) mense Septembri pullos suos in Nilum ducentem vidisse testatur, quae relatio contra autorem militat, scilicet, hanc avem non septentrionalem sed africanum *Vulpanserem* fuisse, qui aestate nidulatus primo autumno pullos suos excludit. Caeterum res est expedita, solum hominem dominum bestiarum quoad opera aphrodisiaca nullis anni temporibus adscriptum esse; aliter res se habet cum bestiis. Hae (uti scribis *Rajus* ad *Listerum*) nec si velint, in excessu facile peccare possunt; hinc raro ferae & sylvestres animantes ultra modum pinguescunt, nec admodum libidine turgent, sed statis duntaxat temporibus, semel ut plurimum in anno, ad venerem incitantur. Sic & Ciconiae Nilum non peterent, ad edendos pullos.

§. V.

Porro praecognita habeamus, quod aves nostrates diversa utantur natura, diversis gaudeant coloribus aliisque affectibus, praefimilibus generibus in utraque India i). In extremis partibus Europae, Americae proximioribus & in ipsa America Turdi deprehenduntur, Alaudae, Passeres, Coccythraustae, Fringillae, Liviae, Ficedulae, Lusciniae, Gaviae, Ardeae, Arquatae, Anseres, Anates, Gallinacei & quae plures; sed perlustrantibus ORDINEM AVIVM mox in mentem & oculos cadet, quod, qua maximam partem Indiae aves omnes & facie & coloribus, tam ex climate quam ex victu derivandis k), multum a nostratibus differant. Habemus Palumbos, Turtures &c. sed quis crederet, Palumbos Turturesque in India septentrionali esse aves europaeas in Americam migratorias, quod hyeme non nobis omnibus, prout Passeres, in conspectum veniunt l); Sic se res quoque habet cum aliis vel terrestribus aut campestribus vel sylvaticis; quin potius nonnullae aves ex ulteriori septentrione ad nos transvolarent, quam in Americam irrumperent, & felicem peruvianam regionem (anno 1747 noviter & satis gravide castigatam) occupare praesumerent. Septentrionalibus avibus Europae amplitudo sufficere potest; magis amant orcadicas insulas, paludesque & ingentia flumina sylvasque Poloniarum. Quicunque paludes poleficas, quae juxta civitates Sluczko, Pinski &c. originem trahunt, & navigabilibus fluminibus obfessa tractus suos in Pontum Euxinum usque extendunt, non vidit, nec de iis audivit, nedum in-

credi-

credibilem multitudinem Cygnorum, Anserum, Anatum, Tardarum, Gruum, Platearum &c. iis in locis, vel in sylvis vastissimis agmina Columbarum, ferarum aliarumque avium sylvestrium per integros annorum decursus expertus est, consulat *Historiam Caroli XII, Leben König Carl XII. I Theil IX. Cap. p. 663*; item *Rzaczynski I. p. 159 & 164*. Limites Poloniæ, Lithuanæ, Livoniæ, Curlandiæ, Prussiæ & Cassubiæ tam ampli, tellusque ita comparata, ut multitudo avium quadrans vel quinquemestre anni tempus consumere queat, perviando mutabiles & clementia aëris variantes regiones, variis animalibus & volatilibus pro subsistentia & victu adæquatas; vicinos habent Alpes carpaticos, Crimam & Ukraniam Podoliamque. Sic nostris in regionibus, si volupe esset, majori fiducia observationes instituendæ, mari simul baltico nobis vicino, quam in uno vel altero districtu Germaniæ. Immensa fere nemora nobis contigua sunt, stagnaque vastissima, ad quorum volumina omnes Germaniæ lacus junctim sumti nunquam accederent, nec desunt nobis flumina fluviique pisculenti, quibus Poloniarum regnum irroratur, eorumque haud pauci non congelascunt. Habet Polonia & Lithuania Onocrotalos, & præter supra dictas aves inter reliquas & *Ardeas albas, Ciconias, & stupendam multitudinem avium sylvestrium m*), *Aquilas & albos multosque alios Accipitres, inprimis generosum Fastrzab n*) ut hospites aves, nos quotannis visitantes vel ex *Lapponia* vel ex *Siberia*, aliasque ex *Norvagia* aquaticas taceamus.

i) Recte referunt nautæ & peregrinatores, quod in utraque India revera e. gr. Palumbi torquati adsint; sed nostra culpa est, quando in diem & littoribus dicimus, ergo nostros e. gr. Palumbos torquatos aves esse migratorias in utramque Indiam, consequenter prussicos vel germanicos Palumbos aves esse reduces ex Indiis, prout nonnulli nobis persuadere cupiunt, imo diem horamque indicare audent, quibus ex India juxta nos rursus consideant.

k) La beauté des couleurs, dont leur plumage est orné, & le rapport, qu'ils ont le plus souvent avec les plantes, dont ils se nourrissent, ou qu'ils fréquentent &c. *Capesby Pref. p. IX. & remarques sur les Oiseaux d'Amerique p. XXXV.* generalement parlant les oiseaux d'Amerique surpassent ceux d'Europe pour la beauté de leurs plumes; mais ils leur sont tres inferieurs pour la douceur du ramage. Auf Ceylon findet man Jeder-Vieh in der Menge; als: Gänse, wilde und zahme Enten, unterschiedlicher Sorten, Hühner, Feld-Hühner, Welsche und Calcutische Hühner, Feld-Häher, Birkhühner, Pfauen, Tauben, worunter auch eine Sorte von grossen und kleinen, wie sie hier zu Lande gefunden werden, Schnepfen, allerhand Wasser-Vögel, Stof-Vögel, Eulen, Sperber, und mehr andere kleine Raub-Vögel, Nachtigallen, doch anders als unsere hier zu Lande, etliche Sorten Papageyen, und andere schöne gefärbte Vögel, Raben, Krähen, Schwalben, Sperlinge und dergleichen kleine Vögel in ziemlicher Anzahl, welche in Wäldern und Büschen

sehen allerhand Stimmen und Gesang von sich hören lassen = Job. Wolsf. Seydt p. 189. conferantur Merulae Zeylanicae Catal. av. Petropol. p. 374.

l) Non verentur famem, cui migratoriae obnoxiae sunt. Si terminum a quo in sylva olivensi suscipiunt, sylvasque per arva hinc inde concatenatas Cracoviam usque lento pede pererrant, satis sibi habent glandibus, variisque arborum fructibus. Tempestatum patientissima est avis Columba fera; Eadem hyeme quae aestate habet diversoria in arboribus cavis; quod autem Palumbi & glandibus caeterisque arborum seminibus, suae naturae congruis, vescantur, id extra dubium est, testante etiam *Catesbejo*.

m) Ad montem Skrzeczno in terra Osuicimensi omnium generum convolant alites, *Dlug.* H. P. Lib. I. Perdices & Coturnices, Grues, Anseres, levissimo pretio distrahuntur in Polonia; *Craffinus*, Polon. L. I. In Curlandia myriades Gallinaginum, Perdium, Attagenum, Urogallorum - sunt vilissimi pretii, sic ut asseverare queam, eorum me nausea, frequentissime captum fuisse, quod mensis quotidie inferrentur, *Lentilius* in Curland. memorab. Montanae & submontanae regiones Poloniae & Lithuaniae habent alites non visas in provinciis aliis regni nostri, *Rzaczynski*.

n) Ut itaque Poloni opus non habeant Accipitres islandicos appetere, cum praeterea Falcones poloni nobiliores & magis generosi ad venationem habeantur. *Gessn. & Aldrov.*

§. VI.

Antequam autem grassationes & migrationes avium indigenarum propius observaremus, ipsimet prius excursionem faciamus in Americam septentrionalem ad usque provinciam Carolinam; per Virginiam revertentes superabimus fretum Davidis, navem appellentes ad Groenlandiam, exinde ad Islandiam & montes acutos; quodque nullibi diu morari licet, brevissima via per Lapponiam sinumque Bothnicum utemur, ut stato tempore cis maris baltici littora in Prussiam nostram revertamus. In itinere varia nobis promittimus experiunda, quae faciem historiae avium praeferrerent, & a multis ambagibus, quas sollicitius evitare studemus, nos liberarent.

§. VII.

Quapropter in antecessum congregabimus omnes aves Carolinenses, quas cognitae habemus, sive sint indigenae & omnibus horis praesentes, sive erraticae aut migratoriae: Non levia commoda comparabimus tali disputatione, ut de nostratibus forte rectius iudicium ferre integrum nobis fuerit. Sic experti sumus

I. Quod omnes ACCIPITRES (ordo §. 19) sint nationales, non ex-
teri, & in locis natalibus per integrum annum permaneant.

II. CAPRIMVLGVS (*ordo* §. 37) in Carolina & Virginia hyeme non versatur, quod Scarabæi, Grylli aliaque insecta, quibus vescitur, sese occultarunt, & quiescunt; quapropter, nisi avem in arbore sepelire velis, successive loca mutasse videbitur, ut vitam esca, ex America meridionali capiendâ conservaret, seque in itinere vel Formicis vel Muscis, ubi Scarabæi deficiunt, sustentaret, & per circulum rursus in Caroliniam iusto tempore accederet.

III. CUCULI (*ordo* §. 17) pedes habent tetradactylos digitis ita positus, prout nostrates: vel, quod Cuculus mirifice pinguescit, hyeme in latebris lethargiam morti proximam contrahit, vel caprimulgum in itinere aut antecedit aut subsequitur, cum non nisi Erucis glabris Araneisque vescitur, et si Rever. Zornius de tali victu dubitet; interim, quæ vulgo circumfertur historia, mutari Cuculum autumnî tempore in Falconem aviculas accipientem, insignem fabulam sapit. Forte, ut Melis, in desertis alicubi moratur, contracta inactione, & pinguedo lentissime abit in nutrimentum sui, ut vitam ad usque ver conservet; fameque tandem pressus resurgat. Cyprianus ad Franzium p. 1304 scribit: latere Cuculum per autumnum & hyemem, testes asseverant oculati; vid. pluribus autorem.

IV. PSITTACVS (*ordo* §. 15) unicus est in Carolina; avis occupatissima, pullosque ibidem faciens; maxima pars familiæ suæ, victu deficiente, secedit ad plagam meridionalem. Catesby: Ils se nourrissent de graines des cypres (*Eupressen*) & des pepins des pommes; il vient en automne des volées innombrables de ces oyseaux dans les vergers, où ils font un grand degat, car ils ne mangent, que les pepins; ce sont aussi les pepins, qui les attirent dans la Virginie, qui est l'endroit du Nord le plus éloigné - . Ergo Psittacus non est avis migratoria sed commeatrix loco in alium, ad incitas redacta deficiente victu, pabula indigenis avibus præripiens; consumpta messe redit ad meridiem, ubi circumforaneus commeator recentes epulas offendit, ex America non exiens; unde quoque est, quod vel in Carolina, vel in locis meridionalibus genus suum nidulando multiplicet. Conf. Hieron. Benzon. *nova novi orbis hist.* lib. II. c. 16. Man findet allda (in provincia australi Nicaragua) eine unseglische und unglaubliche Menge Papageyen; thun dem Saamen großen Schaden, und wenn die Indianer vom Rohr nicht Schein- oder Blosfals dreinstelleten, und mit Schleudern, Steine stets unter sie wirffen, und also hinweg gewehnten, könnte niemand etwas für denen Vögeln behalten.

V. HORTVLANVS (ordo §. 42) five Emberyza carolinienſis, *Reis-
Vögel*, menſe Septembri oryza in Cuba & adjacentibus inſulis conſum-
pta Carolinam petit, immania incolis damna ubique locorum per circu-
lum faciens. Notandum, quod ex Cuba diſcedentes mares a fœminis
ſeſe ſeparent, fœminis ſaltim in Carolina advenis; ſed conjunguntur,
more Zingarorum, rurfus alibi, quod omnes verſus ver per Carolinam
regreſſum habent; non tamen excedunt limites Americæ, non enim quæ-
runt nec guſtare volunt alium cibum præter grana oryza.

VI. PALUMBVS (ordo §. 58) avis migratoria eſt, ſed non niſi intra
fines Americæ. Magna copia ex America boreali in Virginiam & Caroli-
nam advenæ, ut ramos arborum, quibus turmatim inſident, frangant, meri-
diem petunt; „où ils (ut verba *Catesbeji* retineamus) trouvent une plus
„grande abondance & plus de ſorte de grandée de Bayes, dont ils ſont
„abſolument privés dans le Nord, à cauſe des gelées & de neiges - A
„Nieuport & à Philadelphia, tandis qu' ils paſſent, on les tire de deſſus
„les balcons, & des toigts des maiſons, & à la nouvelle Angleterre on
„les fait tomber avec des longues perches dans les endroits, où ils ſe
„couchent pendant la nuit. Je n'ai rien pû ſavoir des lieux, d'ou ils
„viennent, & où ils font leurs petits, que par un *Indien de Canada* qui
„me dit, qu'il les avoit vû faire leurs nids ſur le bord de riviere de *St.*
„*Laurent*, là où il en avoit tué à coup de fuſil. Il eſt ſurprenant, qu'on
„n'en voit jamais revenir aucune, du moins de ce côté là. On ignore
„abſolument, quel chemin ils prennent, - Sic nobis in ſuſpicionem ve-
nit, quod alia via redeant ad *St. Laurentii* inſulam, unde venerunt, inde-
que quotannis iter reaſſumant per Virginiam & Carolinam; E contra

VII. TURTVR CAROLINIENSIS (ordo §. 58) in Virginia & Caro-
lina hybernat, nunquam diſcedens; prout nec

VIII. PALUMBVS CAPIT E ALBO, qui in vicinia Bahamæ per inte-
grum annum commoratur.

IX. TURDI, cinereo - albus & rufus (ordo §. 30) nunquam diſpa-
rent; aſt

X. TURDVS PILARIS, five Grive brune (alius plane *Turdus muſicus*
quam noſtras) hyeme turmatim advolat; *Marylandiæ* vero permanent
omnibus anni temporibus.

XI. TURDVS VISCIVORVS PLUMBVS in inſulis Andros & Ilathera
domicilium habet; diverſa avis ab europæa.

XII. TURDVS MINIMVS CAROLINIENSIS perdurat.

XIII. ALAVDA (*ordo* §. 31) GVTTVRE FLAVO; de qua supra §. II., avis hyemalis in Carolina ex Septentrione advena, & primo vere retrograda; vide infra, ubi de Alaudis prufficis.

XIV. ALAVDA MAGNA, f. duplex, *Dubbel-Perche*, permanet, non transvolans limites Americæ septentrionalis.

XV. PASSERES VVLGARES (*ordo* §. 41) manent in loco natali glebæ adscripti.

XVI. PASSER NIVALIS NIGER hyeme quidem in Carolina conspicitur, sed dicitur incunte æstate abire; manent autem Passerculi arborei.

XVII. COCCOTHRAVSTES *ruber* (*ordo* §. 44) indigena est novæ Angliæ ad usque confinia Floridæ. *Ceruleum* Catesbejus non nisi in Carolina & quidem æstivo tempore observavit.

XVIII. FRINGILLA (*ordo* §. 45) BAHAMENSIS, & LINARIA VIRGINIANA & novæ Yorkæ non mutant sedes.

XIX. FRINGILLA TRICOLOR, NOSTRATIS AEMVLA, in arboribus aurantiarum in Carolina nidulatur; & avis erratica est. „Ils ne demeurent pas dans ce país pendant l'hyver, & n'entrent pas fort avant dans les terres; je n'en ai jamais vû à 50 milles, angloïses, de la mer, *Caresby*. „

XX. LINARIA (*ordo* §. 43) CAERVLEA, avis montana, permanet, 150 mill. a mari.

XXI. GARRVLVS, qui apud nos BOHEMICVS dicitur, (*ordo* §. 30) avis indigena est; nostras elegantioribus utitur coloribus præ illa; iunt ergo aves diversæ inter se.

XXII. RVBECVLA f. Sylvia carulea (*ordo* §. 35) valde humana & mansuescens nunquam abit.

XXIII. ICTERVUS, qui BALTIMORE (*ordo* §. 30) nidum suum suspendit in Virginia & Marilandia.

XXIV. HIRVND, quæ vocatur, PURPUREA, appropinquante hyeme disparet; Hirundo non est, etsi cauda sit divisa; nec nidulatur uti Hirundines, sed prout Rutilicillæ five Sylviæ in foraminibus ædium; plura §. seq. de Hirundine cauda aculeata americana, & infra §. XL.

XXV. MVSCICAPAE, *Fliegenstecher*, five Ficedulæ (*ordo* §. 32) sex species, hyeme non conspiciuntur; quod ad meridiem abeunt, revertentes mense Aprili.

XXVI. PARI (*ordo* §. 39) omnes in Carolina hybernant, prout nostrates apud nos.

XXVII.

XXVII. MELLIVORA, MELLISVGA (*ordo* §. 49) ingruente hyeme cum pullis secedit ex Carolina; quas *Catesbejus* alibi (St. Dominici) & hyeme observavit. J'ai vu ces oiseaux pendant toute l'année, parce qu'ils y trouvent une *succession* continuelle de fleurs, desquelles ils se nourrissent; eo ipso *Hernandezium* refutans. vid. *Phil. Transf.* No. 74. No. 200. No. 202; de his aviculis.

XXVIII. RVTICILLA, f. Sylvia (*ordo* §. 35) tempore æstivo conspicitur.

XXIX. GLAREOLA (*ordo* §. 47) forte per integrum annum in Carolina; quod *Catesb.* scribit; „c'est le seul endroit, où j'en ai vu;“, quod etiam

XXX. PLUVIALIS VOCIFERVS, sive Gavia (*ordo* §. 14) perdurat; „Ils demeurent toute l'année à la Caroline & à la Virginie,“ *Catesby*.

XXXI. PHOENICOPTERVS (*ordo* §. 64) manet in Cuba & Bahamensibus insulis.

XXXII. ARDEA CAERVLEA (*ordo* §. 62) vere tantum conspicitur.

XXXIII. - ALBA MINOR nidificat in Carolina; discedens in autumno.

XXXIV. - STELLARIS omni tempore insulas bahamentes frequentat.

XXXV. - MINIMA STELLARIS meridiem petit.

XXXVI. PLATEA (*ordo* §. 64) exeunte æstate tempore pluvioso advena, rursus abiens ultimo Octobris.

XXXVII. NYMENIVS, FALCATOR, ALBVS ET FVSCVS (*ordo* §. 52) Plateæ mores sequuntur.

XXXVIII. - RVBER; „ces Oiseaux frequentent les côtes des Isles de Bahama, & d'autres endroits - on les voit rarement au Nord & au Sud de Tropiques;“

XXXIX. HAEMATOPVS (*ordo* §. 14) continuo victum ad littora Carolina & in insulis bahamensibus quarit.

XL. ANSERI BASSANO CONGENERES, in magna copia ambobus in locis.

XLI. LARI (*ordo* §. 70) permanent.

XLII. PODICIPES MINOR in aquis dulcibus perdurat.

XLIII. ANSER CANADENSIS ex America septentrionali ad Carolinam accedit, & ultra proficiscitur.

XLIV. ANATES littora, aquas dulces, & convalles salutant & in iis habitant.

XLV. *CYGNOS* de *Laet* p. 83 hyeme in Virginia magna in copia observavit, nec non Grues cinereos & albos alis nigris, pluresque alias aves, sed addit: quorum nomina & forma Europæis ignota; & porro paucissimæ harum ætate conspiciuntur. (*)

(*) In Provincia Suerensium, *Hieronim. Benzon* Nova novi orbis hist. Lib. II. capite XIV. Man siehet auch allda, Pfauen, Phasanen, Kephûner und andere bergleichen Vögel mehr, von den unsrigen aber weit unterschieden.

§. VIII.

Ad præmissum Catalogum avium americanarum earumque mores attentus sine difficultate animadvertet, quænam aves erraticæ sint, quæ migratoriæ. Omnes potius *erraticas* quam *migratorias* dixerim; Migrare enim & ab antiquis & a recentioribus dicuntur aves, quæ appropinquante hyeme ex natali solo in altum se tollunt & in regionem prorsus aliam orbis quadripartiti proficiscuntur, verno tempore ad loca quæ autumnali dereliquerunt redeunt; Hinc est, quod fere omnes aves septentrionales, imo & Coturnices nostræ, in Africam pervolare jubeantur; cum tamen hactenus nullam offenderim avem terrestrem, quæ limites Europæ transilierit. Imo *Catesbejus* nec Hirundinem cauda aculeata Spazzo camino americanam ex Carolina & Virginia oceanum transvolare vult, *append. p. 8*, ibi: „Je croi, que l'endroit, où elles se retirent de „Caroline est probablement le Bresil, dont une partie est dans la même „latitude meridionale, que la Caroline l'est dans la septentrionale. „ Omnes quæ peregrinantur loco in alium, non frigora fugiunt nec solis intemperiem verentur, sed victum ubique locorum quærentes commeatum omnibus in terris offendunt; omnes circulos suos scite absolvunt, ut justo tempore natale solum repetant, in quo de esca noviter ipsis prospectum est. Reliquæ saginam præ se habentes, vel non adeo gulosæ, parsimoniam in patria student, paucò penu contentæ. Ubi in Carolina varii generis insecta se condunt, abeunt insectivoræ, quærentes in vicina vermes nondum sepultos, ulterius adhuc occupatos, & porro vivacissimos. Hortulani carolinenses & Palumbi rebus in una regione confectis in aliam se convertunt, sive dextrorsum sive sinistrorsum irrumpentes, quasi fruges consumere nati, libellarum more; aliquando, quod non habent saluum conductum exhibendum, severe castigantur, imo morte tanquam sicarii puniuntur. Et quod magis est, in America septentrionali nullæ nobis aves europææ, præter *Cygnos* inter ipsos indigenas extraneos, ullibi obviam venerunt; cum tamen novus mundus a nostro, qui tertius, adeo

adeo longe diffitus non est, ne vel ex Scotia aut Norvagia transvolare possent; multo minus nostrates in Indias orientales deportare justum; verendum enim, ne ardenti ante corriperentur febre, quam fines transilierint. Sic terrestres americanæ, five sint erraticæ five migratoriæ ejusdemque generis, partim per integrum annum in Carolina permanent, partim peregrinantur, sine dubio, quod omnes sibi de victu prospicere nequeunt. Ejusmodi casus & nostrates experiuntur, minimum nobis experiri liceret, si omnes casus observare allaboraremus omnibus præjudiciis & præcipitantia vacui. Sed comperendinemus hanc causam paulisper, quod pedes sunt ultra movendi, & quidem per Islandiam montesque acutos in Lapponiam, ut justo tempore circulum absolvamus, Prusiamque nostram recuperemus.

§. IX.

Secundum relationes, quas Præconsul Hamburgensis Dn. *Anderssonius*, immortalis memoriæ, collegit, in Islandia insula magna copia est *Corvorum* aterrimorum, valde fatalium Agnellis, quorum pelliculas (Schmaascken) magnificimus o). Porro *Lagopi* (*Rypen*, Snœripers) f. *Attagenes* nivales albi; de quibus pluribus infra; *Aquilæ* varii generis; *Vultures*, ex quibus specie minorem Dn. *autor* in effigie communicavit p); *Falcones* illi famati, quorum certus numerus quotannis in Dania comportatur q); *Ululæ* majores & minores; multitudines *littoralium* & *pelagiarum* avium r); inter *Anseres* Margees, Helfinger & *Anser plumis molliissimis* (ordo §. 68); inter Mergos, Lumme Worm. (ordo §. 72) Merganser *Aldrov.* & plures, quarum multitudines etiam Grœnlandia & in freto Davidis aluntur; v. Dn. *Andersf.* p. 113 sqq.

o) Nachrichten von Island, Grönland und der Strasse Davis, p. 36. In insulis adjacentibus singulis minoribus unicum par *Corvorum* imperium habere perhibetur, qui pullos suos majorenes imperii participes habere nolunt, sed eos abigunt, soli clavum tenentes.

p) Inter *Falcones* numerandus, si effigies est omnibus numeris absoluta, magnitudine *Columbam* non superans; notatu dignum, quod Dn. *autor* hunc *Accipitrem* *Columbis* domesticis socium in columbario aluerit.

q) Qua ratione capiantur & transvehantur p. 42. Seren. Rex Daniae & Norvagiæ pro *Falcone* griseo pendit 15 Imperiales, pro albo ex cinereo vario 10 Imper. & pro niveo 15 Imper. Conf. *Ol. M. Lib.* 19. c. 23.

r) *Ibid.* p. 44 quales etiam ad montes acutos, p. 174. Ejusmodi aves aquaticas hyeme in Americam septentrionalem petere rectissime judicat Dn. *autor*. Cæterum & *Ululæ* nivales

niveæ mentionem facit, quæ juxta Islandiam in navi confedit, & viva Hambur-
gum deportata apudque autorem nutrita.

§. X.

Ad montes acutos (Spitzbergen) cum *Fr. Martensio* paucissimas aves offendimus digitis simplicibus vel divisis, plures autem palmipedes; illarum non nisi tres: *Glareolam* magnitudine *Alaudæ*, forte *Charadræ* speciem. *Avem nivalem*, quæ *Emberiza varia*, *Passer hybernus* (ordo §. 42) magnitudine *Muris domesticæ*; rostro brevi, acuto; pedibus brevibus nigricantibus; infero corpore niveo; dorso & alis griseis; multæ confederunt in nave macilentæ, aliquandiu pulmento nutritæ. *Martensius* opinatur, quod per tempestatem ex Islandia (forte ex Groenlandia) eo delatæ fuerint. *De Vries* notam addidit de Passeribus nivalibus, quos in Polonia *Lowica* (Lowicz) observavit; migratorias esse aves, quæ nos quotannis salutant trans mare balticum advenæ, & in Poloniam abeuntes; delicatullæ, more Hortulanorum pinguedinem contrahunt; Passeres nivales laponicæ, vid. *Acta lit. Upsal* 1736. p. II. n. 16, *Aloipg*, *Lapp Alauda* remigibus albis, *Linn.* Fauna Sv. porro *Alcyonem*, quæ vocatur, colore aureo, *Turture major*.

§. XI.

Nomina avium *palmipedum* ad insulam *Spitzbergen* a Batavis ipsis imposita retineamus:

I. *CONSVL*; *tridactylus*, nullo postico (ordo §. 75) minor *Præcon-
sule*; *Raeds-Heer*; rostro nigro, gracili, tenui, acuto; integro corpore
niveo; oculis pedibusque nigris; piscibus vescitur; sed ægre in mare
descendit, stercorei tamen Balænarum insidens, ipsique pisci vivo.

II. *COLYMBVS GROENLANDICVS*, the Cock Greenland Dove (*Al-
bin* II. 80) *Duyf*, *Taube*, *Anatis* magnitudine; rostro oblongo, acuto,
inferne rubro, superiori mandibula nonnihil arcuata; pedes breviusculi
rubent, *tridactyli*. Quædam totæ nigræ, nonnullæ in medio alarum
albæ intersperso nigro; rursus alia alba; pipant prout *Pipiones*, mergunt-
que, unde *Duyf-Duyckers* *Duck-Tauben* vocantur.

III. *LOMBEN*, rostro præcedenti simili; fortiori tamen, longiori &
magis incurvato; pedibus nigris, *tridactylis*; corpus superne nigrum,
inferne album, ad *Anatem* mediæ magnitudinis accedit; voce cornicans;
non est *Lumme*, *Lomme Worm*. ab his avibus portus juxta novam Zem-
blam nomen obtinuit *Lomt-Bay*.

IV.

IV. KAVTKE - GEF; *Larus Kautke-gef*, pronuncians (*ordo* §. 70) inferiori mandibula more plurimorum Larorum inæquali; oculis nigris in circulo rubro; pedibus nigris, tridactylis; cauda ventilabrisformi; dorso & alis cinereis, ad latera nigris; capiuntur hamis; *Martensius* ejusmodi aves & in mari hispanico observavit, sed addit: Evenwel is onderſchyd tuffchen d'een en d'ander, gelyck ook tuffchen de Menſchen en beesten in dit en dat Land.

V. BVRGERMEESTER; *Præconſul*; maxima ejus loci avis; roſtro Lari, longo; tridactylis altisque pedibus. Alis plumbeis, apicibus, prout integro corpore albis; in aëre, ut *Ciconia*, hæret, caudam exponens; cornicans clara voce. Addit autor: 'k heb hem oock by de Walruſſen geſien, welcker Dreck hy at, onaengeſien ſynen Burgermeeſter - Stand. Nobis ſubolet, maximum eſſe Larum, quem noſtrates *maris Anſerem* vocant.

VI. ROTGE of ROTTETETJEN; incurvum roſtrum pedesque tridactyli nigri cum corpore, præter ventrem album; Quædam ad alas variegatæ; plumæ crines imitantur; *Sturni* eſt magnitudine, facie *Hirundinis*; mergendo victum quærit; rottet tet, tet, tet pronuncians continuo; cantantibus ſimul reliquarum avium multitudinibus, nemo hominum alterum verbis audire & intelligere valet.

VIII. STRONTJAGER, Schyt-Valck. Roſtro craſſo, obtuſo, incurvo, nigro; pedibus tridactylis, cruribus brevibus; cauda lata, ex qua unica penna prodit, reliquas antecedens; maculam nigram in vertice habet; torquem ſubſlavum; dorſo & alis fufcis; cætera alba; paulo major IV, quæ *Kautkegef*; hanc tamdiu in aëre perſequitur, uſque dum excrementa ſua ediderit, quæ illa devorat. Parce inibi apparent hæ aves. Exclamant I Ja. *Mart.* eandem, tanquam ſtercorarium venatorem, juxta *Scotiam* obſervaffe dicit.

VIII. PAPEGEY DUYCKER; *Anas arctica*; the Puffin or Culterneb (*Albin* II. 78. 79.) Inter omnes palmipedes tridactylos ſingulare habet roſtrum, nonnihil *Pſittaci* roſtri æmulum; verticaliter compreſſum, tenue, ſtriatum, e rubro & albo varium, in ſuperiore mandibula ubi latiffima, nigrum, uncatum; inferiore breviori; longitudo roſtri circiter 3 unciarum; altitudo pariter; pedibus rubris; oculi in circulo rubro; ſuperne corniculo breui erecto; capite nigro; genis albis; torque nigro; dorſum & alæ nigræ; venter albet.

IX. BERG-ENTE; non Edder Fowls, *Eider-Endten*, quarum in *Grœnlandia* incredibilis multitudo, *Egede nat. hiſt. of Grœnland.* p. 93. *Te-*
trada-

tradaçtyla avis, digito postico; magnitudine mediocrem Anserem æquat; rostro potius anserino, quam Anatis; plumæ albæ maculatæ; se submergens, ut Anas; Mas ex albo & nigro varius; femina ad instar Perdiciis picta; digitus posticus latiusculus, ungue brevi; cauda brevi; gregatim volitant; Nidos quidem e pennis, non tamen e plumis mollissimis construunt, musco mixto; ita etiam sentit *Martens.* doch dit syn niet de vederen, welke men Edder-Dun noemd. Ova ponunt in humilibus collibus aqua circumdatis, ut a Vulpibus liberæ incubare possint. Præbent satis sapidum obsonium.

X. KIRR-MEVW; tenue habet rostrum, acutum & sanguineum; magnitudo est Lari vulgaris; deplumatus vix major Passere. Alæ cadaque longæ; hæc furcata; pedes rubri, unguibus nigris; genæ albæ; corpore ex cinereo argenteo; extremæ partes remigum nigrescunt; prodit ova sua, prout Gavia, vociferando; *Martens.* juxta Hamburgum ejusmodi aves vidisse testatur, sed rursus addit: magnam diversitatem inter utrasque esse.

XI. MALLE-MVCKE; rostro supra & infra anguloso; in exitu incurvato & acuto; pedibus cinereis; tetradaçtyla avis, postico digito parvo; quædam totæ cineræ, aliæ solummodo in dorso; illæ ætatis provectionis esse creduntur. In *Hitlandia* etiam vel *Zetlandia* Anglorum visuntur. In Balænis necatis confident stupidissimæ aves, mortis sibi inferendæ patientissimæ, unde Malle Muggen, quod adeo male sibi prospiciunt; primæ sunt aves, quæ navigantibus in Grœnlandiam in conspectum veniunt. Vivam habuit Dn. *Anderson*, quam secundum omnes corporis partes sollicite descripsit, p. 177 seqq.

XII. ROTTGANS. Bernicla est insularum Scotiæ.

XIII. JAN VAN GENT; magnitudinem Ciconiæ habere dicitur; sed conjunctos digitos; hanc avem cum certitudine nominare non audeo.

§. XII.

Hactenus memoratæ aves omnes in Grœnlandia, Islandia & in montibus acutis nidulantur s); omnes non mutant stationes suas, quamdiu ab inclementi tempestate non propelluntur; nec Spitzbergis abeunt, sole sibi propitio, qui in freto anglico longum diem facit, 24 horarum multiplicat. per 127, sive 12 Septiman. cum die una. Appropinquante longa nocte omnes secedunt, congregatis per genera sua speciebus, præeunte singulis Duce. Harum nullæ nec in Virginia neque in Carolina apparent,

rent, & verifimiliter plurimæ feſe in novam Groenlandiam, vel ſupra circulum arcticum in confinia novæ Angliæ & in regiones freti David diſtribuunt; aliæ inſulas arcadicas cæterasque Scotiæ petunt, vel etiam lapponica aut norvagica littora occupant; quamvis, quod ad Lapponiam attinet, *S. Rheen* & *Schefferus* in genere ſcribant, aves advenas a meridie in Lapponiam advolare, ibidemque genera ſua multiplicare. Modo perquiramus, quænam aves in plaga ſeptentrionali Lapponum fuerint obſervatæ?

- s) Sic nimis fidenter *Bellon* (ſupra lit. h.) de avibus aquaticis narrat, quod ex ſeptentrione Nilum petant, ut ibidem nidulentur, ovaque ſua excludant: & pag. 226. Le Côte inondé eſt rendu fertile, où les Oiſeaux de riviere ſe retirent l'hiver, deſquels on en voit les Champs & prairies blanchir, & principalement de *Cicones*, que les Egyptiens à bon droit aiment; Licet *Mailetus* vel *Maſerier* nullarum avium europæarum mentionem fecerit, cum multas indigenas nominavit, nihilominus tamen *Bellonio* aſſerta ſua de copia avium ad Nilum nidulantium in tantum ſalva volumus, quod quas pro europæis habuit, aves vel aſiaticæ vel africanæ fuerint; Nilus enim tantum diſtat ab Aſia quantum ab Africa; & quod *Ibices* pro *Ciconiis* ſeptentrionalibus habuerit, quas *Ægyptii* multis honoribus in hunc uſque diem proſequuntur. Idem dicendum de avibus terreſtribus vel potius ſylvaticis, quas in altera regione Nili montana & arenofa obſervare dicit: „De l'autre côté ſabloneux élevé, on y voit les Vautours, Sacres *Égyptiens*, Milans, & autres ſortes d'oiſeaux de charogne. Nec mirationem nobis injiciunt aves aquaticæ ex mari rubro vel reliquæ ex Aſia & Africa juxta Nilum ſtatis temporibus convolantes, quod inibi aquaticæ piſcibus & inſectis, aquatilibus præſertim, inhiant; e locis vero montanis *Sarcophagæ* aquaticas obſervant, cum quibus bella & duella gerant. Inſuper cauſa manet indubitata, quod tempore diſceſſus aquaticarum avium ex inſula Islandia & ab montibus acutis, Nilus in fluvium ſatis anguſtum ſit reductus, ut infra patebit, quod potius & pro victu & pro obtinendo clementiori ſolo, in Americam, in Germaniam & Poloniam, loca valde proximiora aliquando abirent, Nilo ſuis avibus relicto; ne dicam, quod non opus habeant; pariendi gratia *Ægyptum* petere.

§. XIII.

Lappones ſecundum O. P. *Niurenium* nullas colunt aves domeſticas. Sic *Sam. Rheen*, miniſter verbi divini in Pitha-Lapponia, aves dividit in aquaticas & terreſtres, quem communem ordinem *Schefferus* ſecutus eſt. Aves aquaticas adventantes ſolum ſole privare autor eſt *Niurenus*, & ubi pabulantur vel ipsis pernoctandum eſt, ultra dimidium miliaris audiri t).

- t) Plagam non accurate indigitans, ex qua exercitus irrumpunt; interim verifimile videtur, ubi in finibus Lapponiæ pedem fixerint, tanta agmina avium ſe in regiones diverſas diſtribuentia, interdum ſaltem itinera ſua proſequi. In ſpecie *Schefferus* avem raro extra Lapponiam conſpicuam deſcribit, quam tamen multoties in manibus ſuis habui, ſcilicet:

I. KNYPER; Serratorem (ordo §. 71); Secundum autorem non inter advenas numeranda avis; quam aliquando ex Gothlandia cum aliis aquaticis earumque ovis nactus sum.

II. LOOMS; ad quas referenda *Wormii Lumme* (ordo §. 72); sub quo nomine *Scheff.* non solum Mergos, quos *Halb-Endten* nominavimus, sed & reliquos podicipedes comprehendere videtur: „es wäre derselben eine solche Anzahl und unterschiedliche Arten, daß man sie mit wenigen Worten nicht wohl fürstellen möge, welcher Fische also bewand, daß sie zwar fliegen und gutt schwimmen, aber auf dem Lande nicht stehen noch fortlauffen können, u), quod toties quoties jam monuimus.

u) Dominus Pastor Zorn Petinotheol. I. p. 147. nos certiores reddere cupit, ejusmodi aves, quod pro structura & qualitate alarum suarum æquilibrium servare nequeunt, perpendiculariter, & quidem noctu, quasi gradientes in aëre, volare. Luminosam noctem fuisse judicamus, qua ejusmodi aves in tali situ corporis observatae fuerint. Autor sumi, falsam ad rever. *En.* autorem historiam relatam esse. Aliquando juxta lacum amplissimum, sinum sylvae satis vastum formantem circa vesperam *Lutra* adventum observare attentus, *Mergulus niger major*, *Dach-Refer-Endlein*, ultro ex arundinetis in aërem se extollens, alas ita celeriter movebat, ut vix ac ne vix quidem distinxerim a corpore; volabat autem, prout oculatus bene vidi, ventre horizontaliter, non trunco perpendiculariter, ut omnes aves solent, ita tamen, acsi traheretur per aërem, machina mediante ut mihi videbatur, versus stationem, ubi latitabam; rursus se aquae committens & denuo tollens, me cominus appropinquabat, ut insidias contra *Lutram* deseruerim (die *Lauer unterbrach*) aviculamque volantem necaverim, quam per canem aquaticum illico nactus cognoscebam esse *Mergulum*, aliunde mihi satis notum, mecumque simpli domum; ingluviem tunc bene fœctam observans, integram avem aquae commisi, cujus corporis pars anterior sese quadantenus immergebat aquae, ut posterior satis notabilem angulum extra aquam describeret; ratiocinatus ea propter, quod forte ejusmodi aves, habito respectu ad curtas quidem sed volubilissimas alas, ante in aërem non adscendant pro volatu, quam ingluvie pisciculis bene saginata, ne hypomochlio careant velocissime volantes. Quicquid autem sit, majores & minores podicipedes perplures & in aquis & in aëre sclopo interemi, nec quemquam alium volatum habuisse vidi, nisi quo aves omnes utuntur. Sane, etsi meticolus non sim, tamen mirabundus haesitasset, scibi, praesente crepusculo, nigricans corpusculum in aëre ambulare, non vero volare vidissem.

III. CYGNORVM *S. Rheen* in specie mentionem facit, per multitudines ex mari germanico in Lapponiam advolantium. Divinamus itaque Cygnos in Carolinae aquis observatos non fuisse aves europæas, minimum non cygnos germanicos, neque polonicos, prussicosve.

IV. ANSERVM ANATVMQVE non minor copia in Lapponia; quos tamen *Scheff.* specificè non nominat; notandum vero quod addit: „Ex omnibus avibus lapponicis nonnullas & alibi communes esse, quasdam vero nullibi, nisi in illa plaga septentrionali reperiri. Optandum, quod obser-

observationes suas perfectas nosque certiores reddidisset, quænam aves nominetenus a natura glebæ & terræ Lapponum sint adscriptæ. Interim extra dubium positum est, varias jam recitatas terrestres vel sylvaticas aves nec non subsequentes Lapponiæ non solum, sed & Sueciæ, Finlandiæ, Scaniæ, Ingermanniæ, Livoniæ, Lithuanæ, Curlandiæ, Poloniæ & Prusiæ indigenatu donatas esse.

V. VROGALLVS MAJOR (ordo §. 47) quem *Gesnerus* in mare & scæmina non recte descripsit.

VI. VROGALLVS MINOR; Phasianus sylvestris *Ol. M.* cui loco semicirculi cutanei rubri supra oculos cristam rubram capitis largitur. Minores in Lapponia tam frequentes non sunt, quam Urogalli majores; apud nos frequentiores majoribus; Wo es viel Wald hat, findet man allerhand Wild-Geflügel, als Auer-Hähnen (*Kiædros*) aber wenig Birckhüner; w) (men ganska favorrar) *S. Rheen*; addit *Schefferus*: daß aber auch von der ersten Art nicht jederzeit gleiche Menge; & *O. P. Niurenus*: Wunderlich ist es, daß sie bisweilen etliche Jahre nach einander ausbleiben x); wenn sie aber wieder kommen, geschiehet es in solcher Anzahl, daß die Lappen mehr fangen als verzehren können.

w) In Curlandia etiam albi Tetraones minores;

x) Ergo ex Suecia, ubi, ut & in Scania, magna eorum copia, migratorias in Lapponiam aves sunt, sed non nisi deficiente victu in nemoribus Sueciae, aut nimium multiplicato genere.

VII. ATTAGEN, Jarpe, Lapponibus primaria epularum avis est & incredibilis multitudinis.

VIII. LAGOPVS, Fjæl ripor, Snieripor; Tetraoëctricibus albis, intermediis nigris, apice albis, *Linn. F. Suec.*; Schneehun, Haselhun mit Hasen-Füssen; paulo majores sunt Attagenibus nostris, plantis pedum quoque villosis, prout pedes leporum. Ejusmodi & in Curlandia, nec non in Prussia haud procul a civitate *Tilsit*, imo in Alpibus helveticis aliisque. Nonnullas 20 Jan. 1747 ex Prussia acceptas habui, quarum alteram totam albam, præter rostrum, inferam caudam & sex scaphos remigum, delineari curabam; ungues habent latos, concavos. Im Winter sind sie ganz weiß, wie der Schnee, haben auch keine schwarze Feder an sich, ausgenommen die Weiblein, denen eine einzige schwarze Feder an den Flügeln sitzt; so bald aber der Frühling herannahet, werden sie grau, wie die Birckhennen, welche Farbe sie bis an den Winter behalten, da sie wieder weiß werden; *¶ porro*: die Auer-Birck-und Hasel-Hüner finden sich

sich an waldigten Orten, an den Flüssen und Seen, weil aber auf den Gebürgen nach Norden keine Wälder, sondern nur kleine Seen, können daselbst auch keine Vögel hecken, ausgenommen die Schneehüner, die man bisweilen in großer Menge allenthalben antrifft; *S. Rheen*; utrum in Prussia verno & autumali temporibus similiter colores mutant *Lagopi* proprie dicti, pro certo affirmare non aulin.

§. XIV.

Perdicum in Lapponia nulla mentio facta, quod ibidem nullæ sunt. Delectatur agricultura hæc avis, cujus Lappones ignari plane. Illarum vices lubeunt *Lagopi* nivales. Retulit quidem *Munckius* ex portu nominis sui, in quo hyberna sua posuerat, inter alias aves, quas quidem non nominat, *Perdices* multas necasse, viele Repphüner getödtet zu haben (*Bericht von Grönl.* p. 65. (& p. 66. *ibid.* Umß den May sahen sie wilde Gänse, Schwanen, Endten, und unzählig viel Geyvögel mit Tuffen oder Hauben, Schwalben y) Repphüner und Schnepffen, Raben, Falken, und Adler z). Similiter *de Vries* in notis, *A. S. N. Gröndland* p. 86; *Hotzonum* in freto suo, nunc fretum Christianum dicto, præter reliquas aves *Perdices* *Patrysen* supra millenarium numerum nactum esse, quarum appropinquante vere ne unicam quidem amplius viderit; sed ex ipsis relationibus quilibet intelliget, non fuisse aves, quas proprie *Perdices* nominamus, verum *Lagopos*, qui hyeme in Lapponia & Groenlandia nidulantur; *Egede* *descript. of Greenl.* p. 64.

y) Non *Hirundines*, sed *Laros* caudis furcatis, mit Schwalben-Schwänzen, quos nautæ simpliciter *Hirundines* vocant.

z) Vide *Egede* all. 1. There are very large Eagles, their wings spreat out being a fathom wide - you find here Falcons or Hawks, some grey, some of a whitish plumage, and some speckled; as also great speckled Owls (ejusmodi *Ululas* niveas maculis fuscis duas modo habemus vivas). There are different sorts little Sparrows, Snow-Birds, and Icebirds, and a little Bird not onlike a Linnet, which hat a very melodius Tune.

§. XV.

Sufficiant pro hac vice aves, quas in America & in locis mere septentrionalibus observavimus; harum multæ in *Sibbaldi* Scotia illustrata apparent, quem librum curiosus LECTOR in supplementum evolvat. Jam vero per Finlandiam & Livoniam in Prussiam domum reversis aves nostrates vel erraticas vel migratorias venari animus est.

§. XVI.

§. XVI.

Ordinem naturalem *Partis II.* secuturi, non solum indigenas sed & hospites observabimus, infimul hyemationes plurimarum, & ultimis quidem locis *Hirundinum Ciconiarumque* hybernacula scrutabimur.

§. XVII.

PRIMAE FAMILIAE, Didactylorum, *unicum* & SECUNDAE, Tridactylorum, *primum* & *secundum* Genus, Struthio nimirum ejusque notus cum Casuario in Prussia non apparent, nisi captivæ aliunde introductæ. E contra *Tarda* (*ordo §. 14.*) jure inquilino utitur vel potius abutitur, hyeme olera quæ supersunt in hortis & nobilium & rusticorum consumens, nec discedens, stationes solummodo mutat. *Tardam minorem Triell, Griell*, non marem sed foeminam semel tantum vidi & gustavi, cujus effigies in *aviario Bareithano*; nescius an advena an vero indigena sit avis, solummodo attestor, foeminam ovis maturis prægnantem fuisse.

§. XVIII.

EX SECUNDÆ Familiæ Genere IV saltem *Gavia vulgaris viridisque* nec non *littoralis* nobis familiares sunt. Compertum habemus, Gavias in vastissimis paludibus Lithuanicis, *polescianæ* dictis (§. V.) imo in subhorridis sylvis Prussiæ conterminis, ibidemque in locis paludosis, per multa agmina hybernare; nulli dubitamus, *Pardalos* Gaviis affines harum sortem secuturos. *Gavia littoralis*, five *Hiaticula* vera, *Sec-Mor-* nel per paria littora maris frequentat æstivis mensibus, sed difficile dictu, quando appareat & quando dispareat. Forte, quod avis maris baltici & germanici littora lambens, cum Scolopacibus versus autumnum in Angliam vel ad Boristhenem petit; vel forte stationes littorales juxta maria gallicum & hispanicum ad fretum usque herculeum mutat, rursusque exinde ad nos redux, minime in Africam tendens, quæ indigenas colit *Hiaticulas*.

§. XIX.

Nec *Hæmatopus*, neque *Himantopus* s. *Loripes* (*ordo §. 14.*), quod sciam, ad nos pertinent. Vocabula eandem nomenclaturam habere videntur non attentis ad vim vocum; aves autem inter se valde differunt.

§. XX.

§. XX.

TERTIAE FAMILIAE Genus I *Psittacus* (ordo §. 15) avis indica est. Caroliniensis (§. VII) intra Americam peregrinatur; forte & alii *Psittaci* aliis in locis utriusque Indiae.

§. XXI.

Pici (ordo §. 16) niger, viridis & varii, cum *Torquilla* permanent, nec ex Prussia discedunt. Cæruleus, sive *Sitta*, *Picus* non est, sed *Parus* maximus. Quod ad *Cuculum* attinet (ordo §. 17) de eo supra §. VII. *Alcyonem veterum* non esse *Ispidam*, sufficienter comprobasse confidimus; *Ispida* vero nostras (ordo §. 18) sine ulla contestatione nobis per integrum annum adest, noctu in foraminibus ad alta littora fluviorum degens, interdiu ad venandos pisciculos exiens, pullosque æstate in iisdemque cuniculis excludens. Plura infra.

§. XXII.

QUARTA FAMILIA numerosissima est. *Aquilæ* (ordo §. 20. 21) non discedunt, quasi migratoriæ. Sic *Accipitres* islandici perperam creduntur in Norvagiam transmigrare (unde est, quod communiter *Falcones* islandici vocantur norvagici) nedum in Germaniam vel in Italiam, & multo minus ad Nilum usque, cum potius quotannis multis sumptibus in Daniam transportentur; rursus *Falcones* tunetani ultro Archipelagum non transvolant. In Silesia *Aquilam nigram* hyeme inprimis observari, autor est *Schwenkfeldius*; ipse etiam *Aquilam neviam* mense Decembri cepisse testatur; *Milvum* autem *regalem* præter omnem necessitatem vel in arbore per hyemem condit, vel migrare jubet, forte, quod hæc avis ipsi hyeme in conspectum non venit. Quando arborum folia in Prussia decidunt, *Accipitres* stationes suas mutant, in proximas sylvas densissimas se promoventes, ubi securi feris quadrupedibus & pennariis imperant, peregrinantibus hominibus haud raro apparentes; ineunte vere derelinquunt nemora umbrosa, seque per genera sua in sylvis lucifluis distribuunt, ex quibus per arva venationi magis commode incumbunt, quam in densissimis sylvis noviter virentibus. Sic hyeme in obscuris pererrantes, nec se condere coacti, quod ubique victum lucrantur. Anno 1747. VI Febr. Mariæburgo ad me missa *Aquila anataria*, *Schell-Adler* & XIII Febr. ej. an. *Aquila fulva seu aurea*, *Gold-Stein-Adler*, ex prædio nobili, *Grunau* dicto, Prussiæ nostræ; ponderis hæc fuit (licet jam ante quatuor

quatuor vel quinque dies sclopo fuerit necata) II librarum; alis expansis æquabat 7' par., a vertice ad plantam pedum 2', 3"; a capite ad extremum caudæ 2', 8" par.

Idem obtinet circa *Vultures* (ordo §. 22. 23), qui plerumque juxta oras sylvarum prædam observant, & cadavera in campis recentia appetentes; nonnulli, qui & piscibus delectantur, juxta stagna fluviosque interdum confident, ad piscatorum spolia derelicta attenti; quidam haud procul a villis ruricularum, quæ sylvis proximæ sunt, morantur. Ipse vidi Milvum media hyeme Cornicem juxta viam publicam deplumantem.

Falconum (ordo §. 24. 25) unum aliquando in sylva, duos Regiomonti Columbas infestantes hyeme necavi. An. 1747. 6 Febr. Falconem manibus aureis rostro nigricante &c. Mariæburgo accepi, & diversis diebus tres ex albo & cinereo variegatas *Ululas* secundæ magnitudinis, quarum duæ adhuc dum in vivis; Sic Accipitres hyemem non perhorrescunt, ut in tepida loca migrare cogerentur. Et *Ululæ* primæ magnitudinis (ordo §. 26. 27) scil. *Bubones* noctu per hyemem in civitate gedanensi tumultuantur, multasque turbas excitant inter Cornices granariis insidentes. Ejusmodi avem hyeme 1712 Elbinga, una cum Cornice per fumarium deciduam vivam mecum sumpsi, & in Thermopolio famato mumberiano Gedani deposui. *Lanii*, *Neuntöddter*, (ordo §. 25) in hortis & juxta vias publicas fruticibus obsessas perdurant.

§. XXIII.

Quod *Corvi*, *Cornices*, *Monedula* (ordo §. 28) ubique locorum hybernent, nemo dubitabit; cadavera & quæcunque alia, perniciose aliquando generi humano, dirimentes, grana in stratis arborumque fructus legentes. *Pica* vulgaris (ordo §. 29) manet in conspectu, pediculans rusticorum porcos, quod officium lupo ad invidiam usque denegatur; Passeres quoque e latebris tollere egregie novit. *Picas glandarias* vero & *nucifragas* in sylvis offendes, ubi suas habent penuarias cellulas, autumnii tempore constructas. *Sturnos* (ordo §. 29) Gaviæ sequi judico, quod has in campis pratisque per æstatem sibi habeant familiares, idcirco & cum ipsis simul discedant, vel quod separatim & gregatim in majorem Poloniam abeant, inde juxta montes carpaticos semicirculum Crima tenus describant, seque in Ukrainam ad pecora in campis hybernantia conferant, sive eadem via, sive per Lithuaniam, quasi mendicantes loco in alium ad nos tandem redeunt. In Anglia per totam hyemem perman-

nent (*Will. p. 145*) indubitato argumento, quod ubique locorum perdurent, ubi tellus non multo frigore rigida victum sibi comparare non prohibet; ex Suecia, testante Domino Linnæo, versus autumnum in Scaniam descendunt; hujus indolis & *Cornices frugilegæ* forent, quamvis & hyeme clementiori has aves in campis nostris offenderim. Ubi *Psittacus germanicus*, sive Garrulus argentoratenfis, *Blaue Raacke* (*ordo §. 29*) avis per paria solitaria, maneat, pro certo dicere nequeo; nec tamen fonticas habeo causas, quæ obstarent, quo minus vel in Ukraina Russorum vel in Tartaria crimensi subsistere, victumque ex aristis segetum sub dio in acervos congestis, quarere possit, successive per campos Poloniarum eo tendens.

§. XXIV.

Turdi omnes, viscivorus; medius vel pilaris; iliacus *Zipff Drossel*; minimus sive musicus; niger s. Merula (*ordo §. 30*) per multitudines in sylvis nostris nidulantur; in sylvis olivenfibus hyeme pilaris præcipue capitur; reliqui ad densiora nemora refugiunt, sat cibi a sorbis aliisque baccis sibi comparantes. Quodsi autem nidulentur apud nos, sequitur æstatis calorem prout hyemis rigorem perferre posse Turdos; hinc porro sequitur, nimis duriter judicare Dn. ZORNIVM *Petinotheol. I. p. 425* iracunde pronuntians ineptam sententiam, ungeräunt, acsi *Turdus pilaris*, caloris impatiens, appropinquante vere in sylvis se abscondat. Non se abscondit, sed in conspectu venatorum in sylvis nidulatur; sic Turdi qui hyeme apud nos perdurant, æstatem non verentur, ut a nobis discedant, etsi forte in comitatu *pappenheimensi* invisibiles fiant. Quodsi autem millenarii Turdorum & pilarium & reliquorum, cum unius sint generis, in sylvis nostris nidulentur, non abeuntes sive ob ingruens gelu, sive propter intensum aliquando calorem, quare non etiam bimilliones (*Petinoth. I. p. 421*)? Inde tamen non sequitur, quod nemo harum avium plus ultra in alias regiones pergat. Non obstante generatione amplissima in Prussia, singulis autumnis, prævia trucidatione nostratium, incredibiles multitudines exterorum Turdorum ad nos pelluntur; primo Turdi musici, quos sequuntur iliaci, ultimo loco pilares, intermixtis viscivoris, ultimi non tanta multitudine ac reliqui. In sola Prussia *iliacorum* & *musicorum* myriades suffocantur, *pilares* vero in areis aucupariis trucidantur. Ultimo autumnno 1746 Gedani $\frac{20}{m}$ paria turdorum in regestris accisarum numerata; & bone Deus, qui furtive in civitatem importantur, & extra

tra stationes accisarum in diversis hortisque civium olivenibus consumuntur, triplo majorem numerum sine dubio absolvent. Cum vero quotannis observaverimus, exercitus alitum ex Livonia per Curlandiam juxta littora maris baltici & per tractus continentis in Prussiam irrumperere, aliter vix fieri potuit, quam quod ex Lapponia & vicina Siberia migratoriae aves cum indigenis Lithuanicis & Livonicis conjunctae ultra proficiscantur. Illarum expeditio circiter 14 dies post festum S. Michaelis n. st. durat; non interempta in sylvis & dumetis nostris indicibili copia ultra abeunt in Alpes usque, exinde Turdi minores vineta Italorum permeant, spicilegia racemantes. Quotquot supermanserint, forte in circulo per Scaniam & Sueciam, Lapponiam Siberiamve repetent. Putat quidem Dn. Zorn, Turdos pilares ex patria sub ducibus vel illicibus suis (*auf die Locke*) ad usque districtum Germaniae pappenheimensem advolare, ut nec unica remaneat; verum ipse judicet, quodsi omnes abirent, nemo autem hujus exercitus superesset, qui rursus in patriam rediret, de ipsarum expeditionibus annuis mox actum foret. Me judice, etsi omnes in expeditione interirent, tamen sufficiens in patria mansurus numerus, quo multiplicato denuo expeditio nova suscipi possit. De his avibus valet modus loquendi, quod multitudinis sint, tanquam arenulae littorales marium, i. e. innumerabiles. Sed unde est, quod doctrina polleant in expeditionem ejusmodi annuam & forte in circulum pelliculi aa)? & cuinam facile suboleret, coactos fore Turdos, ut sese Indis subjicerent bb)? Indiae septentrionali, prout supra certiores redditi sumus, proprii quam plures Turdorum & indigeni sunt, limites suos transvolare nolentes; & si septentrionales ex Lapponia, Siberia & Poloniae regno in Indiam orientalem peterent, vereor, ne cis lineam perirent. Quotannis avem canoram in salictis nonnunquam paludosis & arundinosis (*in Aussen Zeichen*) audiens *Merulam aquaticam*, the Water Ouzell Will. Albin. II. 39. Motacillam pectore albo, corpore nigro Linn. (cujus descriptio apud autores) esse divinabam; donec mense Junio anni 1747 me praesente juxta deductorium Rickfortanum scelopocantilians necata in manus meas ceciderat, postera die a filia picta, Turdum esse quilibet mecum sentiet, tota facie avis inspecta; cui nomen imposui:

Turdus muscus palustris, dumetorum, arundinum; Bruch-Weiden-Rohr-Drossel;

Fig. 3.

ad distinctionem Turdi musci in altissimis; hunc ille assidua cantilena imita-

imitatur, plerumque vel intra vel extra aggeres insularum gedanensium (*Binnen-und Aussen-Teichen*) inter salices pumilas degit, nidulans in terra super colliculis muscosis ad loca paludosa, dumetaque & arundines frequentans a primo mane ad seram usque vesperam indefinenter cantat, quamdiu foemina ovis incubat. Magnitudine est Turdi musci vulgaris, *ventre sordide albicante intermicantibus cinereis squamulis, suprema corporis parte ex lateritio fusci coloris.* Rostrum nigredine tinctum, Turdorum rostro simile, ab angulo interiore ad exitum 11^{'''} par. longum; a naribus ad extremitatem parum uncatæ mandibulæ superioris 7^{'''}; ab unco ad exitum caudæ absolvit 7^{''}. 4^{'''}, ad extremitatem medii digiti 7^{''}. 3^{'''}; hic 8^{'''} est; posticus 7^{'''}; alis expansis 10^{''}. 4^{'''}; cauda ab uropygio 3^{''} longa; ore aurei, oculis avellani coloris; pedes habet nonnihil cærulescentes, uti Parorum pedes esse solent, ex compositis lamellis squamatos; nullibi offendi, quod sciam descriptum nec delineatum, & si primo motu in avem, quæ Hedge Sparrow, ceciderim, *nat. hist. of Song Birds* London 1738. in 8. p. 81. An Junco sit Aldrov. Cinclus Turn. the greater Reed Sparrow, *Will.* cujus exacta figura desideratur, descriptio autem ad nostratam proxime accedit. Cæterum in horam usque pro certo non scio, quænam avis sit *Merula aquatica*, nec facile mihi quispiam ex figuris & descriptionibus omnimodo diversis ad captum monstrabit, quæ insuper piscivora dicitur, aviculam. Ubinam ille, quem descripsimus, hybernet, non opus est scalpere caput, unguesque mordere; sane non transvolaret in Indias, quod in densis paludosisque sylvarum secessibus, cum reliquis sui generis ad sustentandam vitam adæquatæ naturæ suæ hybernacula offendat.

aa) *Bellon.* de la nat. des oys. I. p. 11: Qui leur apprend l'election des vents propices à cet effet, & choi sur l'endroit du ciel pour s'élever en l'air, & ne faillir leur chemin sans guide, si non Nature?

bb) *Aitinger* p. 297 refert, piperis grana in ipsorum stomachis observata esse; si verum hoc, in India, in Java aut in insulis moluccis fuissent. Sed certo persuasus sum, juniperi semina pro piperis granis sumpta esse.

§. XXV.

Quod *Ileri* & *Merula* apud nos permaneant, documenti loco sunt illarum præcoces generationes primo vere præ aliis avibus, in primis *Merularum*, quarum pullos cives nostri appetunt, utpote valde dociles ad recitandos sonos fistulantis oris humani; nihilque obstat, quin ambæ aves, sagaces pariter ac Turdi, hyemem superare, deque victu sibi prospicere possint.

sint. Hoc seculo, licet differenato, nondum tamen abolitum deprehendimus caliginosum veterum præjudicium: Quod non quotidie in oculos nobis incurrit, id procul a nobis est; in primis ubi concurrunt auctoritates & assentationes sive veræ sive falsæ & fucatæ; meis aliorumque vel semidoctorum, modo nullo præjudicio correptorum hominum oculis & propriæ non simulatæ experientiæ plus debeo, quam narrationibus *Aristotelis* & *Plinii* ex auditu, vel sinistris ratiociniis *Bellonii* de obortis variis phænomenis; nullas aves, sine sufficienti ratione, vel ex Europa relegaturus, vel in terra, nedum in aqua, vel in arboribus aut in scissuris rupium sepulturus. *Merula torquata* apud nos rarior est, ut certissimus non sim, utrum in Prussia nidificet, an vero aligero exercitui exterarum avium, inprimis turdis sese immisceat. Nonnulli me certiore reddere voluerunt, quod & in Prussia genus suum multiplicet; hoc pro certo scio, hyeme eandem accepisse vivam; Jam vero, si hoc verum, utique dicendum, avem non abire, nec ad faciendos pullos verno saltim tempore redire. Ubinam autem morabitur hyeme? In tectis nostris non confidet; nemo eandem arboribus cavis, terræ vel aquæ committet; nihil itaque superesset, quam quod sylvas nostras & vicinas pro domicilio habeat, in iisque latitet, quamdiu oculis nostris subtracta manet. *Gnaphalus* hyemalis avis migratoria est, ad nos ex Bohemia, ut dicitur, accedens; secundum *Aitingerum* p. 297 ex Campania huc advolat avis neapolitana. Sed libenter scirem, utrum refrigerationis gratia in nostras regiones veniat, an vero, ut ex sorborum baccis sibi mortem acceleraret? Nunquam audiui, hujus avis pullum ullo tempore apud nos visum esse.

§. XXVI.

Alaudarum (ordo §. 31) non nisi tres species in Prussia: *Alauda* scil. *viarum* sive *cristata*; *Alauda sylvestris* & *Alauda coelipeta* vel *canora*; quibus nonnulli addunt *Alaudam pratorum* cc). Museum sui limen per integram hyemem non exivit, qui asseverat *Alaudas omnes* Prussicas migrare, prout pappenheimenses migratorias aves esse testatur Dn. Zorn l. p. 420. Alle Lerchen - gehen gänzlich hinweg. In Prussia prima species, *Alauda* scil. *cristata*, grassante hyeme in villis juxta vias publicas, in consortio *Passerum* & *Emberyzarum citrearum* (*Goldammer*) ubivis obvia nobis; *Sylvestris* erratica est avis, non tamen ultra suos terminos vias per sylvas ducentes, hisque proximas frequentat, in iisdem victum suum quarens; imo qui *Alaudam coelipetam* avem migratoriam esse evin-

cere velit, contra quotidianam loqueretur experientiam. Media hyeme has aviculas per greges observare licet illi, qui observandi occasionem habet, eamque præoccupatus non negligit. Sæpissime examina talium avium tam e longinquo (plurimas enim aves ex volatu satis bene distinguere gnarus) quam satis proxime oculis meis vidi & observavi. Ejusmodi examina per campos sementis peractos, hyeme perquam severa, peragere vidi, idque horis communiter matutinis, sole propitio, demetentia propullulatas fruges herbaceas, rursusque post circiter quadrantem horam remigrantia unde venerant ad loca, extimis sylvarum oris vicina; alia idem patrabant super colliculis per calorem solis nive orbatis. Haud procul a civitate insterburgensi, in prædio Babainen, venatione primis Februarii diebus habita, primo mane e longinquo observavi examen avium super area quadantenus uliginosa ante portam horrei; ingranavi postea illam aream a nive, in campis satis alta, liberam, alas horrei leviter claudens. Sequenti die ante solis ortum, ad manus sclopium habens in horreo confedi; Ad adscensum solis numerosum avium examen aream occupavit; tandemque exploso sclopo obtinui. 36 Alaudas, tres Chlorides & 6 Passeres; Alaudæ erant bene corpulentæ & boni saporis, non quidem adeo pingues. Si scire desideras, ubinam Alaudæ sua hybernacula habeant, expertus indicabo: quod sub saxis & sub radicibus annosarum quercuum in arvis & juxta oras sylvarum gregatim habitent in terra, unde pro lubitu exire possunt; forte & sub aliis arboribus in sylvis reclinatoria sua in autumno parant, unde favente tempestate vel semel quotidie exeuntes segetem virentem quærunt, & demetunt. Ne autem gratis hoc asseverasse videar, expertus iterum testor: Vulpem talia reclinatoria prodidisse, quæ indagata debellare contendit, unam vel alteram pluresve aves, ni structura hybernaculorum obicem ponit, habiliter depromens; hancque ejus scientiam sæpius relictæ pennæ plumæque probant, pro plumis Alaudæ certius cognoscendæ; unde est quod *Willughbejus* recte (de Alaudis quidem anglicanis) scribit (§. supra I. not. b) „Alaudam hyeme minus rigida mirifice pinguescere; ergo ex Anglia Alaudæ non abeunt in loca tepidiora; imo media hyeme & Alaudæ & Scolopaces Londinum comportantur. Insuper ad testimonia tam aucupum nostratum, quam civium provoco, nimirum: ubi ultimis diebus Februarii *Matthias*, ut vulgus loquitur, glaciem fregerit, Alaudæ ad aulam nostram *Arthuri* venum exponuntur liquidis auris; oborta tempestate austera, denuo Alaudæ evanescunt. Jam vero quis tam insensatus crede-

crederet, aves denuo loca tepida vel ipsam Africam petituras; interim aliqui a frigoris, aliquando ab altæ nivis deciduæ injuria se securas reddere tenentur; sic recte judicamus, Alaudas derelicta reclinatoria sua repetere, usque dum non dura amplius excitetur tempestas; nam sub nive, prout lepores, subsistere non possunt, & si reclinatoria præfata ipsis præcludere velis, aviculis nullum superesset asylum.

cc) Alauda pratorum, me iudice, non nisi juvenis avis cœlipeta est, annum ætatis cum dimidio nondum superata, cujus calcaneus postici digiti brevis adhuc est, vid. *Friesii* figuras. *Schwenkfeldius* Alaudam cœlipetam ad loca tepidiora recedere credit, cum tamen cristatam non dimittat: „Cristata hyemis præsertim tempore in viis obvia,, & secundum eundem autorem; Alauda sylvatica hyeme secus itinera conspicitur, & in sylvis degit.,,

§. XXVII.

Inter FICEDVLAS (ordo §. 32) absolvunt *Luscinia* five *Currucæ* (ordo §. 33) Tribum I. Si ulla alia avis erratica est, tellurem liniens (*Strichvogel*) sane *Luscinia* hoc nomen competit; semper telluri proxima in fruticetis degit, non alium quærens victum in libertate, nisi insecta minora, Formicas imprimis earumque, quæ vocantur, ovula. Quam primum ejusmodi insecta prodeunt, illico adest & auditur *Philomela*, mature etiam ova sua in terra sub plantis herbaceis ponens. Ubi Formicæ disparere incipiunt, fit *Luscinia* avis erratica, quærens superstites vermiculos, Araneas earumque deposita ovula. Quo autem jure ejusmodi aviculas migrare longumque iter suscipere juberes iudex severe, & quidem sub pœna præclusi, ut sese rursus ultimis diebus Aprilis reduces fiant, quod facultatem non habes imperandi *Ciconiis*, ut sub harum remigrantium plumis occultentur, prout *Trochylus* sub uropygio *Aquilæ*. Nobis potius subolet, quod cum *Hirundine* riparia paria fata patiantur *Luscinia* & *Currucæ*, sibi que hybernacula in altis & arenosis littoribus fruticosis, vel sub radicibus arborum comparent, famemque profundo somno superent, vid. *Franzium*, qui *Aristotelem* Lib. 5. c. 9 sequitur: liberæ autumno latent ad veris usque tempus, & lib. 9. c. 49 videtur non diu, latet enim. Sunt, qui auctoratos se credunt, adunco naso suspendere ita sentientes (*passim* Du. *Pastor Zorn Petinotb.*); parumque abest, quin *Gatesbejus*, quem in operibus suis magni facinns, nos cum turba civitatis compararet, quæ non novit leges naturæ; Sic enim, *remarquez sur les oiseaux d'Amerique*, *Stomacholè* scribit:

„Ce qu'on dit d'eux, qu'on les trouve engourdis dans les cavernes
„& des arbres creux, ou qu'ils demeurent immobiles & dans le même
„état

„état au fond de certaines eaux profondes, sont des relations si mal attestées & d'une ABSVRDITÉ si frappante, qu'elle ne mérite pas, qu'on y fasse attention „

Et apud Edwarduin (*nat. hist. of Birds*, preface p. XIII.) hæc leguntur:

„Many would meke Sleepers of them, and say, they retire to holes under Ground, and in hollow Trees - and that they are so fat, that they cannot fly far at the Times they disappear, which Fatness i take rather for a providential provision, to enable them to take a flight of many Days without being quite exhausted and spent. A *farthe* Reason - that no such Sleeping Birds have at *anytime* by found, and all the reports of these things are so uncertain, that no sober Man can at all depend on them. „

CERTE, dura utraque sententia ornamento non est viris de historia naturali non ultimo loco bene meritis. Optimus *Catesbejus* non negavit insecta animalia esse æque ac volucres, inter quas & aves; non negat insecta volitantia. Jam vero insecta dormitoria sua habere non absurde scribit, e quibus lethargia correpta, a *Certhia*, a *Sitta* avibus, extrahantur (*des insectes logez dans leurs dormitoires d'hiver, & dans un état engourdi* Ordo av. §. 34. no. III). Quid, quæso, obstaret, quin & aves longam noctem dormirent? *Jo. Cajus* vult, & *Pupinum*, avem *marinam* & *gregalem*, sua habere latitandi tempora, ut *Cuculum* & *Hirundinem rarior.* p. 98 ne dicam de *quadrupedibus*; de *MARMOTA* &c. Invito vultu riderem migrationem *Philomelæ* in *Africam*, sed me non decet, commovere cachinnos irridentium, etsi neutiquam obliget, aliorum erroneas sequi opiniones; per me tamen licebit, si quis crederet aves in *Lunam* migratorias vel in incognitam nobis insulam, aut aëream, atmospheram nostram superantem; *Miscell. Harlejan. Vol. II. p. 558. Edward. II. p. 114.* Non nisi animosius historiam nonnullorum *Papilionum diurnorum*, *Muscarum*, *Scarabeolorum* & plurium insectorum rideret, quæ in hypocaustis hyeme non calefaciendis ante fenestras emortua jacent, nec tamen vel a fece civitatis vita privata esse creduntur, quin potius appropinquante vere vita rursus valere incipiant, resurgant, & ad volatum se accingant. Deficientibus Muscis hyeme *Aranei* non manducant, non telam faciunt, sed saturate dormiunt; ut iterum Angues nostrates aliaque animalia taceamus. Sic & arbores dormire dicuntur, prout *hortulani* loquuntur, qui oculos arborum dormientes (*schlaffende Augen*) fingunt, usque dum sancti phisici & miraculosi *Fabianus* & *Sebastianus* per motum

tum arboribus vitam rursus imprimant. Quidni ergo possibile foret: nonnullas aves similem, ac alia animalia, lethargiam (cum vel in minimis Deus) contrahere, & verno tempore, defrictis pupillis, vigescere. Privatio vitæ mors est; hæc statim contrahit putredinem, quæ tandem corpus dissolvit. Perperam autem concludimus, avem vel insectum, sive in aqua sive in terra, sive in angulis quibuscunque terrarum delitescentes necessario putrefieri, si non pro certo præsupponamus, talia animalia absolute mortua esse i. e. vitam amplius non habere. Quamdiu animale corpus non subiit mortem, regulariter putredo nulla locum invenit, quamprimum autem vita privatum est, illico & ordinarie putredinem contrahit, qua tandem dissolvitur.

§. XXVIII.

Ex tertia FICEDVLARVM gente (ordo §. 35) *Sylviarum* nonnullæ conduntur, quædam solitariae vagantur; omnes determinare frivole, quod experientia nondum sufficit, conarer, sed & nimis audacter sentirem, has aviculas nescio in quas regiones calidas propellere. Relegat benignus Lector catalogum avium americanarum. Hoc pro certo scio, me hyeme venationem luporum secutum, inter plures aves pulsabulis & vociferationibus hominum (*durch die Alop-Jagd*) excitatas, *Ruticillam*, *Roht-Schwang*, in sylva Lithuaniae vicina observasse; Ipse Rev. Dn. Zorn I. p. 435. plures rubeculas anno 1741, *Roht-Rehlchen*, hyeme in suo horto habuit, quas tamen inter aviculas molliusculas & tenerrimas p. 434 numeraverat. Sic victus ipsis non defuit, licet nullæ Muscæ præsto sint sive in hortis sive in sylvis; bene tamen ex reclinatoriis suis depromuntur; habuit quoque in horto sibi præsentem *Acanthidem* (p. 112), quæ aviculæ nobis durante hyeme venum exponuntur. Et quid de *Passere trochlo-dyte*, de *Regulo* & *Calendula* (ordo §. 34) dicendum? ad sepimenta & fruticeta nobis obviis. Sic *Schwenkf.* „*Passer trochlo-dytes* hyeme adest - *Reguli* manent.„ De *Regulo cristato* americano rursus *Catesbejus* app. p. 13: „Cet oiseau, qui est le plus petit de tous nos Oiseaux „Europeens, est aussi un habitant du nouveau monde, comme de l'ancien, & dans leurs latitudes paralleles.„ Sed quis dixerit: ergo *Reguli americani sunt Reguli europæi*.

§. XXIX.

HIRUNDO, quæ *CAPRIMVLGVS* (ordo §. 37) non amplius apparet, *Scarabæis* similibusque insectis jam conditis, vel in terra sepultis, aut subit

fata Caprimulgi americani, aut Hirundinum five murariæ five ripariæ, aut in itinere sequitur Sturnos. De Hirundinibus cauda divisa, *infra*.

§. XXX.

PARI hyemem non verentur, victuque potiuntur ubique locorum. In hortis seduli, præ hortulanis ganeariis, ad tollendos nidos crucarum maxime nocivarum, *Ringel-Raupen*, quorum ovula pastinando solvunt & linguis inaniunt.

Enucleatores pariter, *Chlorides*, *Rubicille*, *Loxiæ* &c. *miliaria cana*, prout *Passeres* (ordo §. 40. 41 seqq.) stationes suas ultra terminos non mutant. *Passer nivalis* s. *Emberiza varia* avis *migratoria* est; prima hyeme macilenta ad nos venit ex Lapponia, gregatim per majorem Poloniam tandem ad Alpes usque carpaticos pergens mensibus Februario & Martio redux est, bene saginata avis. Germaniam non in copia permeat; Berolinum in mensam regiam aliorumque Principum ex Prussia mitti solent. De *Passeribus vulgaribus* nemo dubitabit quod & hyeme nobis sint familiares ad molestiam usque. *Passerem arundinum* nondum satis cognitum habeo. Intra arundinetum ad deductorium Rickfortanum egregie cantans sclopoque necatus in manus meas cecidit Lanius quem homines dicebant *Passerem arundinum*; hunc Ornithophilis in naturali magnitudine & exacte pictum exhibeo; nullatenus *Passer* est, sed ex *Laniorum* familia, *Lanius arundinum* *Passeris* coloribus varius *singender Rohr-Brangel* & *Ficedulas* & *pisciculos* venatur; supera corporis parte alis caudaque ex ruffo & subnigro coloribus prout *Passeris* vulgaris mas varius; ad oculos macula ruffa; rostrum pedesque Laniorum sunt; oculi nigri; cum figura nostra conferantur autorum descriptiones *arundinum Passeris*; sed forte *Passer* qui vocatur *arundinum*, & mihi non satis notus in arundinetis lacuum amplissimorum socius erit *Trochilodytis*, in primis in stagnis, quæ sylvis proxima sunt, semina arundinis cannaque appetens, nec non innumera sub foliis arundinum latitantia insecta varia. De *Fringilla* & *Acanthide* supra (§. III), ultimæ per integram hyemem in magna copia mensis nostris inferuntur (§. XXVIII) & vocantur: *Spies-Zeischen*. *Cardueles* in conspectu omnium hominum loco in alium moventur peragantes hortos camposque, semina florum quæ restant, carduorum &c. legentes.

§. XXXI.

§. XXXI.

Notatu dignum, quod *SCOLOPACES* (*ordo* §. 46) incredibilibus multitudinibus verno tempore loca uliginosa prataque nostra occupent, omnibusque in locis nidulentur, & appropinquante autumnno turmatim avolent, in Anglia autem per æstatem non conspiciantur, non nisi in autumnno frequentissimæ, totaque hyeme permanentes & demum versus ver (nonnulli putant in Irlandiam) discedentes. Aut & nostrates Angliam petunt Tamesinque flumen salutant, aut ad Borysthenem abeunt, in alterutro loco hybernantes; quodque *Glareolæ* Gallinaginibus affines sunt, iisdem moribus forte utuntur illæ cum Scolopacibus, vel in sylvas vastissimas ad loca paludosa abeunt, quoniam una cum *Gaviis* primi veris nuntia sunt, frigore nondum sublato; ante aliquot annos mense Martio ingruerat frigus glaciale; tum temporis pagum Praust petens ad littus antiquæ Radaunæ in depressis colliculis, Palumbos, Alaudas, Gavias & Glareolas offendi socias sibi, quas sclopeto marsupiali necare licuisset. Dn. *Christ. Bernhardi* M. D. & Pract. me certiore reddidit in locis uliginosis sylvestribus hyeme inter alias aves & Glareolas excitasse.

§. XXXII.

MELLISVGÆ; Tominegi, *Honigsauger*, *Schmetterlinge*, Humming-Birds (*ordo* §. 49) & plerique Falcinelli, *Baumfletten* (*ordo* §. 51) in Indiis stabulantur. Unica *Certhia* nostras est. Hæc avicula cum *Philomela* & *Curruca* paria fata subit. E contra Numenius primus, *Regen-Vogel*, *Braack-Vogel* ex Falcatoribus (*ordo* §. 50 & 52) quotannis ab *Hypocæcia* medio Aprili ad primos dies Maji ad nos venit, quam plagam iterum exeunte autumnno abiens sequitur. Interdiu & noctu clara sua voce quidem auditur, sed supra nubes volitans videri nequit; *Upupam* vero, *Rohthan* in finibus Poloniarum peregrinaturam natura sua non prohibet.

§. XXXIII.

De *GALLINACEIS* (*ordo* §. 54) campestribus & sylvestribus vide ordinem avium, avesque lapponicas. Quod in specie ad Coturnicem (*ordo* §. 56) attinet, in antecessum tenemus, *Ortygometram* sive *Rallum terrestrem*, *Erdrall* (*ordo* §. 48) cum Coturnice non esse confundendam ff). Ambæ quidem humiliter volant serpuntque per aërem, sed longe velocius & in linea recta Coturnix præ *Ortygometra*; hæc difficul-

ter & vacillando movetur, mox iterum in terra confidens & impensius currens, quam volans, ut mere terrestris avis videatur.

ff) *Augustin. in Exod.* quaest 62. Aves, quas Coturnices multi latini interpretati sunt, cum sit aliud genus avium Ortygometra, quamvis Coturnicibus non usquequaque dissimile. Et *Aristot.* ambas distinguere videtur, inquit: Cum hic discedant Coturnices; simul discedit Lingulaca & Ortygometra & Otus & Cychramus. Multi hanc avem ducem Coturnicum salutant. Sed nihil cum genere gallinaceo commune habet, cum Coturnix sit minima gallinaceorum. Recte sic *Willughb.* Ortygometra tota corporis specie aves aquaticas, *Gallinulas* (ad quas *Rallus*) praecipue refert,

Sunt COTURNICES aves lascivientes; nonnulli nomen derivant a copia, quod earum ubique copia est. Disparent quidem hyeme apud nos, ideo tamen *nostrates*, aut quas vocat *Bellonius: rufficas* in Africam migrare, non comprobarem; naturæ nostratium magis convenit in vicinia peregrinari quam fervorem Africæ subire, ubi Coturnices indigenæ, & quidem major earum copia est, quam in Europa. Hanc avem communiter noctu tellurem linire comperimus; interdiu a lassitudine quiescens & pabula sumens, longum quippe volatum non persequitur. Africanæ ab americanis & nostratibus tota specie corporis differunt; maxime remotas stationes suas non longe trans finum arabicum cum littoribus maris rubri permutantes gg); ponderosæ enim sunt aves & humiliter volantes; quas *Plinius* potius *terrestres* quam *sublimes* appellavit; adeo demisse volitant, ut cis citraque finum arabicum parietibus retium, sui gratia erectorum, intricentur. Sic nec ulla necessitas rufficas, polonicas vel & asiaticas Coturnices urget, appetere torrens clima africanum, cum e contra africanis perinde sit, utrum in Africa an vero in Arabia, ejusdem latitudinis stationes suas certis anni temporibus habeant, quæ vero in Polonia auram quadantenus inclementiorem æstivis temporibus vix perferrent hh). In *Persia* Coturnices ab europæis differre ex *Diarii Itinerum Jo. Wilb. Vogel* appendice colligere licet, quas eine Art Vögel den Wachsteln nicht ungleich vocat, aves Coturnicibus similes. Sed nullibi Coturnicum copiam majorem quam in Ægypto & vicinis locis, *Josephus* & *Diodorus* referunt; quarum speciem parvam, Ægypto peculiarem, cum certa anni tempestate absumere non possunt, sale condire coguntur terricolæ.

gg) *Josephus*: Hoc avium genus prae ceteris alit arabicus finus; & *Diodorus*: Calamis ex vicina regione detonsis & fisis longa retiâ parabant, quibus prope littus in multa stadia constructis Coturnices, quæ per *magnas greges* ex mari eo se conferunt capientes earum colligebant, quantum ad victum sufficeret.

Et insula *Delos*, maris mediterranei innumeras Coturnices alit, unde *Ortygia* insula dicta, & *Latona* fabula ortum habet, quae paritura in Coturnicem transformatam & in hac insula confedisse narratur. *Alojſus Mundella* in epistolis scribit: ad maritimam regionem circa *Pisaurum* ingens copia Coturnicum adventare consuevit, & mille insidiis capi, sed potissimum sub extremi verni temporis illarum adventu observato. Necessario itaque ex Africa redeuntes in Prussiam & Russiam Coturnices iter suum prae illis praecipitarent, quod nostrates jam primis diebus Maji, imo citius saepissime, prae Coturnicibus ad *Pisaurum* jam adsunt.

- hh) A sententia *Catesbeji App.* p. XXXVI non sumus alieni: That the place, to which they retire, is probable in the same Latitude (of the Southern Hemisphere) or were they may enjoy the like temperature of Air, as in the Country, from whence they came. By this change the live in perpetual Summer, which seems absolutely necessary for their preservation. Sed exinde evincimus quod aves pruticæ non opus habeant calidius solum vel aequè calidum ac nostrum primo vere est, extra Europam, nedum in Africa quaerere, & longissimum iter ultra fines suscipere.

Bellonius interim, & qui ipsum per impetum sequuntur, multum operæ consumunt, ut Coturnices trans mare mediterraneum deportent ii); Nihilominus ille diffiteri nequit, quod nonnullæ remaneant; quod autem apud *Plinium* legit: „Aura vehi volunt propter pondus corporum viresque parvas;“, & apud *Gazam*: „Sunt corpore grandiore, quam ut suis pennis deferri possint, laborant enim quasi oppressæ onere“, auxilium ipsis sollicitus fert, Coturnices noctu nubibus superimponens, ut mitteret ad antipodes, non solum ex Græcia & Latio, sed & ex Anglia, Scotia, Irlandia, Hollandia, Germania & reliquis partibus septentrionalibus.

- ii) vid. *Ejus Hist. des Ois.* V. p. 265 & S. O. VI. c. 7. p. 202: Plusieurs Cailles, qui venoient des divers septentrions, tirans au midy firent aussi prises dedans nôtre navire; cela nous bailla assurance, que les Cailles sont passageres; *conf. supra §. I. not. a).* Ita & *Olinia* p. 59 de Coturnicibus italicis: La Quaglia e uccello di passaggio, venendo a noi di Levante verso l'entrar d'Aprile, tornando se ne via verso 'l fine dell' Estate, à al piu a mezz' Autunno, tutta via molte, che della grassezza si sentun' impedita al trapasso del mare, restano in queste nostre parti, & transi alla volta della maremma, e de' piu caldi luoghi, che haviano, sono per ordinario piu grasse l'Estate e l'Autunno, che la prima Vera; stanno continuamente in terra. Equis autem non apprehenderet, *Bellonium* atque *Olinam* gladiis vel *Aristotelis* vel *Gaza* vel *Plinii*, quibus militant, semet ipsos jugulare? quando ponderosas & humo additas aves tam operose & alte in aërem elevant, ne in aquis extinguantur, quasque *Bellonius* rursus, cum *Plinio*, ex altissimis demittit in navigia, verba auctoris hæc sunt *Hist.* p. 265: „Sachant donc, que la nature leur a octroyé ce don pour douaire, de sçavoir trouver le chemin, elles prennent leur volée plustot de nuit que de jour, & s'en vont deux à deux s'eslevant bien hault en l'air „ - & porro: „Ayant plusieurs oiseaux de proyes ennemis, elles s'en sçavent bien contrégarder; & là ou *Pline* dit: quippe velis saepe insident, & hoc semper noctu, merguntque navigia.“ Habere dicuntur hostes in itinere

itinere aves varias Accipitres, quae tamen non noctu sed *interdiu* praedam *venantur*; dicuntur porro, non proficisci Coturnices *interdiu* sed noctu, & rursus, quod noctu sibi contra hostes prospiciant, navigia in tenebris quaerentes pro *afylo*; tunc vero non transvolarent mare, sed transveherentur per mare. Propositiones mere contradictoriae. Non inficias ivimus supra: *Bellonium* Coturnices ad insulas in nave habuisse; nec negare volumus, ipsum in stomachis frumentum adhuc indigestum invenisse, id vero non in signum nobis ponat, quod non diu morentur in itinere. (*desquelles trouvasmes du froment encor entier: qui estoit signe, qu'elles n'arrestent gueres à passer la mer*). Haec propositio nihil amplius probat, quam quod vel ex insulis vel ex terra firma a nebula, procella sive vi ventorum sublatae, agitatae & in navem *Bellonii* depositae fuerint, non vero, quod ejusmodi aves fuerint Coturnices vel asiaticae vel latinae nedum septentrionales ad antipodes migratoriae. Alibi autor agmina avium alte volantium vidit, quas Coturnices fuisse judicavit, cum tamen non nisi per paria Coturnices migrare in altissimis sustinuerit. Conferatur Dn. Zorn I. cap. III. p. 428 & 429. De Coturnicibus vel archipelagi transmarinis vel etiam asiaticis in Italiam venientibus & redeuntibus *Bellonius* & *Olinus* nos aliquantisper haesitare fecissent, si forte ex Epiro trajecisse dixissent, non quod mense Aprili sive ex Graecia sive ex Asia transvolarent, & autumnii tempore eo remearent; Ulterius autores, *Avistotelem* secuti, quod dicit: *nisi paucae locis apricis romanferint*, hallucinati sunt; Si enim numerus vel modicus in Italia vel alibi locorum perduret, quare non omnes? Me hercle! Coturnices omnes in autumnio bene saginatae valde pinguescunt, nulla excepta, ergo omnes prohiberentur migrare & juberentur in Italia per hyemem stabulari, non paucae quaedam obefae, ut vult *Olinus*. Quodsi autem verum sit, Coturnices italicas mutare suas stationes, satis amplas ipsis monstrabimus vias Dalmatiam versus; & si ipsis per mare eundum, periculum faciant, trans mare adriaticum, & ultra per pedes in Graeciam vel in Asiam.

Longissime aberrant a vero laudati autores, aves nostras sive campestres sive sylvaticas, multoque minus Coturnices Septentrionales, carpaticas vel tyrolinenses vel helveticas *Alpes* supervolaturas, ut in Italia ordinarie quidem, nedum in Aegypto, in Arabia aut Africa considerent. Transitum talem Coturnicum nec pueri credunt, nisi qui nondum aere lavantur. Nullum ipsis cum avibus exoticis torridi loci intercedit negotium. In medio relinquimus (*vid. §phum sequ.*) utrum Coturnices, in autumnio valde pingues, ullibi latitant, prout *Melis animal quadrupes* aut prout *Mures alpini* (*), & quiescant torpore correptae, pinguedine, pro conservanda vita, utentes. Si autem nostrates stationes mutant hyeme, persuasi sumus, Sandomiriam, Ukrainam vel Podoliam & Valachiam ipsis sufficere, ne ultra vagentur vel opus habeant aves, quibus adhuc mense Septembri utimur, ponderosissimae & pinguissimae in Africam adigi & pollincturae ibidem submitti, quod vel in Podoliam lentis pedibus abeuntes fere in *Municas* redigerentur praepingues; haec aves minimae sunt ex genere gallinaceo, paratam ubique locorum sibi escam colligi-

colligentes granaque in campis & arbuſtis multifaria, in itinere ad loca ſibi commoda, ubi ſtabulentur. Si quis vero nos certiores redderet, arabicas & africanas Coturnices ſimillimas per omnia eſſe noſtratibus, faciliores nos præberemus, ut in aliorum caſtra deſcenderemus kk). Non recordor Coturnicum exoticarum, niſi *africanæ*, capitis bonæ ſpei, *Albin* I. 31 Quail from the Cape of good Hope, quæ notabiliter differt a noſtrate (*ordo* §. 56) & *Perdicis ſylveſtris virginianæ*, quæ dimidio minor eſt *Perdice* vulgari, quamque non abſurde pro minimo Gallinaceo campeſtri vel ſylveſtri habeo, *Catesbej. app. p. 12.* Sic non ſequitur: Africam & Americam nutrire Coturnices, ergo noſtrates migrant in loca tepidiora; vel: inter Rhodum & Alexandriam, Zacyntham & Moream a ſeptentrione verſus meridiem Coturnices in navibus confident, ergo ſunt Coturnices ſeptentrionales in Africam abeuntes vel in Italiam. Sæpe ejusmodi argumentationes occurrunt in hiſtoria animalium, quid mirum, ſi intermixtæ nobis imponunt; ita quoque luditur de hiſtoria avium.

(*) *Coronidis* loco Parti III adjungam *breveſſimam hiſtoriam naturalem* ſive de moribus vitæque genere MARMOTAE, vel Muris alpini, Marmel-Thier; communiter erroneis relationibus conſutam; ne plane abſurda videatur ſententia noſtra de hybernaculis Coturnicum.

kk) Recte *Catesbejus*: Il ne s'en eſt encore préſenté aucuns temoins oculaires.

§. XXXIV.

Dicuntur Coturnices ex Anglia abire, & Ortygometra ex Irlandiâ in Angliam migrare. *Schwenkf.* alios autores ſequitur, qui Ortygometram (de qua ſupra) ducem volunt Coturnicum abeuntium, reducem redeuntium. Poſito, quod ambæ aves ſint migratoriæ & *Rallus terreſtris* Coturnicum Dux; hic pone exercitum intervallo forte ducentorum milliarium clauderet agmen. Iterum poſito, Coturnices in Africam migratorias, tunc ſane Ortygometræ ſeſe illis non associarent, quod ambæ unius generis non ſunt, nedum unius tribus. Turdi ad unum genus, quod magis eſt, pertinent omnes, nec tamen *Turdi muſici* antecurſores, *Bor-truppan*, nec *Iliaci* corpus exercituum conſtituentes, duces ſibi ſumunt Turdos ſive *pilares* ſive *viſcivoros maximos*, qui agmina claudunt. Quando pruinoſa frigora oriuntur, Ortygometra non amplius apparet; *Thomas Molineux* II) ſibi perſuaſum habet, hanc avem in terra condi. Hoc certum eſt, quod longius avolare non poſſit ſic dicta Ortygometra, vel *Rallus terreſtris*.

II) *Phil.*

- 11) *Phil. Transf. N. 234 p. 747.* „I have great reason to think, the *Ortygometra* or Rail among the Birds, a sort of Fowl, that 's scarce, if at all met with in some parts of England, yet very numerous in all parts of this Country in its Season, but that 's but short, and lasts not above three or four months in the Summer, during all the remaining parts of the year, it lies buried and a Sleep under Ground, like the *Flies*.

§. XXXV.

De COLVMBIS (*ordo* §. 58) vid. §. V. & VII supra. De ISPIDA conferatur *Ordo avium* §. XVIII, & infra, ubi de Hybernaculis Hirundinum.

§. XXXVI.

Nonnulli statuunt GRVES (*ordo* §. 60) in consortio Ciconiarum (*ordo* §. 63) migrare m m); sed in errore versantur. Aves hæ, diversæ inter se, nihil secum communicant, nec loca nec victum. Ciconiæ præcipue ranis, piscibus, anguibus, cochleis variisque insectis vescuntur, etiam apibus in florentibus pratis fatales; Grues primarium victum capiunt e campis a frumenti segete. Satis quoque nobis constat, Grues per integrum annum ad paludes Lithuanicas, in Podolia, ad Boristhenem & Hellespontum usque reperiri; quo & nostrates commode pervolant in itinere per Poloniam spicilegia perceptionis frugum legentes segetesque novas n n); de quibus *Plinius*; Scythicis gruibus alio est iter, nempe per pontum, inter duo promontoria, Criametapaton & Carambin, & *Virgilius*; trans pontum fugat & terris immittit apricis. Quod *Redi* prope *Pisam* d. 20 Febr. 1667 Grues viderit, lubenter concedo, sed nego fuisse septentrionales, utpote quod non migrarent in Ægyptum tempore, quo hyems apud nos desinere solet; nec sequitur, non nisi 20 *Februarii* aves a *Redi* visas ibi locorum tum temporis advolasse. In genere, nullius usus est, ex Calendario suo in diem recitare, qua die hæc vel illa avis primum propriis oculis observata, & exinde inferre, eadem die vel rediisse vel apparuisse aves & non aliter; quæ tamen vel pridie vel ante dies plures vel septimanas sese hominum visui jam exposuerint, ab aliis forte etsi non a nobis observatæ.

m m) Inter alios *Gillius*: Audio Ciconias cum Gruibus (addidit *Gesnerus* in parenthesis: non simul sed diversis temporibus) injurias frigoris fugientes mutatione cæli solum vertere &c.

n n) Etsi *Aristoteles* velit: migrare Grues ab uno mundi extremo ad alterum, ex Scythia ad scaturiginem Nili, Lib. VII. c. 12; quod *Herodotus* & *Alianus*, qui Grues ad fluvium

fluvium *Hebrum* in Thracia pernoctare dicit, confirmantur. *Bellon.* Hist. av. IV. p. 201. Grues hyeme in Gallia advenas esse scribit: „Les *Cicognes* sont en ce *contraires* aux *Grues*; car les *Grues* & *Oyes* nous viennent voir en hyver, lorsque les *Cicognes* sont absentes.” Si causa Gruum in Gallia ita est comparata, nulli dubitamus, quod & in Podolia, Sandomiria &c. subsistere queant; quod autem Nilum petant, fabulam *Pygmaeorum* sapit, quam *Aristoteles* juramenti loco pro veritate propinat, disertis verbis inquit: „Grues, quae ex scythicis campis ad paludes *Aegypto* superiores, unde Nilus profluit, veniunt? Quo in loco pugnare cum pygmaeis dicuntur; non enim id *fabula* est, sed *certe* genus hominum, tum etiam equorum pusillum est.” Jam vero ex Africa Nilus profluit; & equi pusilli non comprobabunt genus hominum pygmaeorum.

Quoad ARDEAS (ordo §. 62) notandum, quod du *Tertre* II. 273 Ardeas americanas dixerit Ardeas europæas: „Les *Hérons de l'Europe* y (dans les Isles antilles) sont assés communs.” Ponamus aves gallicas ad insulas transvolare, tunc pro absolvendo itinere superare debent minimum 600 miliaria; forte etiam germanicas aves per Angliam & Scotiam stationes suas permutare velis. Verum enim vero *Catesbejus*, qui novum orbem novissime lustravit, ne unicam quidem observavit Ardeam europeam, sed plane diversas a nostratibus, nunquam, nec casu quod sciam, in Europa visas; sic du *Tertre* de avibus loqui videtur, quæ in Europa *Ardeæ* appellantur, non quod Ardeæ europeæ in novo orbe hybernent 00). Nostrates inprimis non indigent, tanquam parasitæ, in Americam migrare, quin ad Boristhenem & plus ultra in Imperio ottomannico portionis europeæ commode stabulare queant. Hoc loco mihi in memoriam revoco, Serenissimum Electorem Palatinum Joannem Wilhelmum glor. mem. in terris Juliacensibus anno 1710 in venatione, quæ fit Falconibus, *Ardeam* obtinuisse tribus vel quatuor annulis notatam, inter quas alter documenti loco, quod propectæ ætatis & in turcico regno capta fuerit.

00) Unde sit, quod juxta Islandiam & montes acutos aves aquaticæ, in primis palmipedes, in majori copia, quam alibi locorum inveniantur, ibique genera sua mirum in modum multiplicent; vid. *Catesby* Relat. de la Carol. p. XXXVI - Extra dubium autem ponimus, quod intra paludes Lithuaniæ permultæ aves littorales hyeme latitent. Supra laudatus Dn. *Bernhardi* M. D. fidem interponit, se in similibus locis paludosis amplissimæ sylvæ Curonum *Ardeam stellarem* media hyeme excitasse.

PLATEAS *raras* in Prussia aves appellamus ex Polonia advenas (ordo §. 64). Ante 14 annos ad fortalitium mundense ex duabus alteram juxta littus maris baltici sclopo obtinui leviter in sinistra ala vulneratam, diu in horto superstitem. Idem de aliis: Tantalus, Onocrotalo, Avofetta

setta & similibus hospitibus dicendum. Corvi aquatici major & minor, nobis raro, sæpius in Warmia apparent. De Ciconiis ultimo loco *infra*.

§. XXXVII.

Juxta *Palmipedes* causa explicata est, quod e. gr. Cygni, Anseres, plurimæ Anates, Lari & quæ porro, partim sint aves erraticæ, partim migratoriæ; permultæ hyberno tempore in Polonia & Lithuania vagantur. Anseres in specie verno tempore quotannis trans mare balticum ad nos tendunt, idem iter in autumnno repetentes. Jam vero audivimus, ingentem multitudinem aquaticarum circa Grœnlandiam, Islandiam montesque acutos stabulare, postquam autem memoratus *Egede* p. 98 connotaverit:

wild Geese or gree Geese keep to the Northward of Greenland they are of Shape like other Geese, some what smaller, with gree Fathers. They take their Flight from *other Southern Climats* over to Greenland every Spring for the breed their young ones; which when grown and able to fly, they carry along which them, and return to the more southern and milder Climats, where the pass the winter Season - *In Short*: I have my self found in Greenland all the several Sorts of Sea-Fowls, which we have in Norway; as all Kinds of Mews and other Sea-Birds &c. - & *Catesby* all. 1. Quoique les Oiseaux aquatiques d'Europe voyagent vers le Sud en hiver pour trouver leur patures, ils sont nés pour la pluspart dans les pais fort septentrionaux, où ils retournent, comme à leur principal sejours.

necessario sequitur, Anseres feros nostrates non esse Anseres grœnlandicos, quod nostrates verno tempore nobis adiunt, & in Prussia, Lithuania ac Polonia nidulantur, autumnali autem tempore in plagam borealem fecedunt; ut itaque probabilius nobis videatur, nostrates in finibus Americæ hybernare, vel ad littora norvagica, vere autem ad nos redire, & quod aliæ aves aquaticæ Lapponiam forte vel aliam regionem septentrionalem vel clementiora Americæ loca appetant, quippe & *Catesbejus* monet: „En Amerique - on trouve un grand nombre des especes europeennes *aquatiques*, si même on ne les y trouve toutes, sans compter une multitude d'Especes différentes, qui sont *particulieres* aux regions americaines.”

§. XXXVIII.

§. XXXVIII.

LARORVM (ordo §. 70) pp) quotannis, ni fallor, IX species observamus; maximus nobis audit *Meergans*, Anser marinus, minima Hirundo marina, *Seeschwalme*. Partim in Chersoneso Heleni nidulantur, ubi fruticeta sunt interjectis lapidibus & gurgitibus, partim in altis littoribus insulæ Nehringæ in vicinia pagi Polski, *Hirundines* autem *marinæ* in arundinetis Cassubiæ; ingruente hyeme omnes revertunt unde venerint, *Sundam maris baltici* versus.

Merganser, *Colymbus maximus* & Wormii Lumme (ordo §. 72), aves non adeo raræ, ex Lapponia five verno five autumnali temporibus hospites. Lappones ex cute *Lummi* detracta cucullos construunt, quibus per æstatem utuntur.

p p) De quibus Rev. Dn. Zorn I. p. 144 singularem fovet sententiam: ac si in aquis saltim profundis non autem in vadosis prædam suam feriant, ne vel rostra vel capita ad fundum collisa vel laedant vel frangant; „Daß sie nicht etwa auf den Grund kommen, alsdenn Sie leicht den Schnabel und Kopff zerbrechen können; quæ cautela satis pia, sed supervacanea est.

Non recorder, unquam in nostris regionibus observasse *Plautos* (ordo §. 75) vel tridactylos palmatos, nullo postico digito. Dactyloborum five Tetractylorum digitis lobatis vel Dicroctos digitis utrinque fimbriatis, forte VI species nobis constant, Colymborum nimirum & Fulicarum.

Hactenus de Avibus erraticis & migratoriis generatim. In specie modo HYBERNACULA Hirundinum & Ciconiarum rimanda operæ pretium esse duximus.

§. XXXIX.

I. VBINAM HIRVNDINES HYBERNENT?

Inter Eruditos notissima est controversia: Utrum *Hirundines*, quæ hyeme in conspectu non sunt, migraverint, & quo? An vero in *locis nativis* & *ubinam latitent*, donec rursus in conspectum veniant? Hanc una cum II quæstione: Ubi *Ciconiæ* hybernent? ultimo loco disquisitioni nostræ subicere ex promisso tenemur.

Nonnulli & Antiquorum & Recentiorum *Hirundines* migrare jubent; alii, inter quos & *Aristoteles*, has aviculas quidem a tergo respiciunt abeuntes, nonnullas tamen nimis moram facientes sibi reservant, in angulis vel foraminibus sese deplumantes, nudasque per hyemem quasi

in lectum reponentes; rursus alii vel ex diuturnis traditionibus vel per propriam experientiam & varia documenta ad nostra usque tempora propagarunt, *Hirundines* autumnali tempore in stagnis aquæ sese committere, & in fundis quasi exanimes hyemare.

Ultimæ sententiæ qui addicti non sunt, citissime rem *prima opinione* expedire possunt, quod sibi non alia incumbit probatio, quam quod hyeme *Hirundines* invisibiles sint, unde sequatur, quod frigoris injurias fugientes in tepidiora loca & dissita migraverint, ideoque alios, suæ sententiæ non participes, de meliori informandos esse credunt, ne historiolis, quæ fabulas sapere ajunt, fidem habeant, acsi *Hirundines* ad volatum creatæ madida elegerint & uliginosa loca, in iisdem tanquam in lectulis placide quiescant, & post longam noctem tandem aliquando salvæ sospitesque resurgant.

Ad hujus causæ disquisitionem, ut ordine procedamus, inquirenda esse ducimus:

I. Quibus moribus imbutæ *Hirundines* utantur in aliis mundi partibus extra Europam, in quantum earum historia ad aures nostras pervolare potuerit: num scilicet alicubi omnibus, an duntaxat certis anni temporibus conspicuæ? nec non: an in aliis terrarum partibus *Hirundines* europeæ cognitæ sint & familiares?

II. Quot differentiæ vel species *Hirundinum* in Europa, & utrum omnes sint unius generis?

III. Quid juxta mores *Hirundinum* intra terminos Poloniarum & Prussiæ stabulantium experientia & eruditos & æmi-doctos vel indoctos docuerit?

Exigamus hoc opus ad vires nostras, & omni qua fieri poterit diligentia, nec perfunctorie receptas aliorum sententias trutinemus, nec historias, quæ circa hyemationem *Hirundinum* publice prostant, cæco affectu vel prosequamur, vel damnemus. LECTOREM veritatis cupidum rogantes, ut ipse sibi in memoriam revocare dignetur, quæ ex supra dictis aliquem influxum in hanc materiam habent; nostras autem propositiones pro amore veritatis severe dijudicet, vel solide taxando errores, vel circumspicte annuendo veriloquiis.

§. XL.

ARTICVLVS I.

QVIBVS MORIBVS IMBVTAE HIRVNDINES
VTANTVR IN ALIIS MVNDI
PARTIBVS?

Catesbejus, modernus æmulator cum illis, qui Hirundines migrare docent, de avibus aliisque animalibus, plantisque America optime meritis, nullius Hirundinis in Virginia, Carolina & vicinis insulis mentionem fecit in ipso operis sui pretiosi *Volumine I*, præterquam quod avem quandam appellaverit: *Hirundinem purpuream*, the purpur Martin; sed formidavimus, hanc avem *Hirundinum generi* associare; cujus celebris autor (1) ipse dedit causam. Postea in *appendice*, quæ demum 1747 ad manus nostras venit, *Hirundinem cauda aculeata* americanam exhibet (*); Confer. supra §. VIII & O. av. §ph. 38.

(1) Quod I. p. 51. scribit: „Ils font leurs petits, comme les pigeons, dans les trous, qu'on fait exprès pour eux autour des maisons & dans des Cabasses attachées à de grandes perches „ prout *Sturni* in Frisia & Hollandia ad nidulandum alliciuntur, vel prout ex *Sylvii* Rubecula & *Ruticilla* in foraminibus aedium nidulantur; non attempta cauda illarum forcipata, præter quam nihil cum Hirundinibus commune quid habent. Porro idem autor: „Ils sont fort utiles aux environs des maisons & des Cours, d'où ils chassent les Corneilles & les oyseaux de proye, & les bestes, qui détruiroit la volaille; „ (quæ virtutes in Hirundines non cadunt) tandemque addit: „Ils se retirent aux approches de l'hiver de la Virginie & de la Caroline, & y retournent au printems, quibus moribus, ut scilicet dispareant, & aliae aves sunt imbutae, etsi non sint Hirundines.

(*) Hanc in Brasiliam ex Carolina migrare vult: „Leur retraite aussi bien que leur retour periodique en Virginie & Caroline arrivent dans les memes saisons qu'ici en Angleterre par rapport à nos Hirondelles; ainsi je croi, que l'endroit où elles se retirent, de Caroline est probablement le Bresil, dont une partie est dans la même latitude meridionale, que la Caroline l'est dans la septentrionale - & ce qui fortifie la probabilité de cette pensée, c'est que la description de l'Andorinha du Bresil par *Marggravius* est assez conforme avec celle de cet oiseau, excepté qu'il ne parle point de ces espèces de pointes, qu'il a à la queue -

Dominus *Stubbes*, *Trans. phil.* Num. 36. p. 704 nos certiores reddit, quod Hirundines *jamaicenses*, etsi sub climate præservido natae, dispareant, vel migrent adventantibus Anatibus & Monedulis (2). The Swallows in Jamaica, as hat as't is, depart in the Winter Months, and the wild Ducks and Taile come hither then., Sed, quod Dn. *Stubbes* migrare vocat, id ita intelligendum est, quod scilicet in conspectu non maneant

Hirundines; quippe, quod cum injuriis hyemis non conficiantur animalia in tepidioribus locis, absurdum esset credere id, quod de terris septentrionalibus injuriosis universaliter in diem dicitur, cum nulla necessitas illorum locorum Hirundines urget, aliud & quidem placabile quærere clima. Unde necessario sequitur, quod tempore brumali Hirundines, quæ disparuerunt in Jamaica, vel sese occultarint, vel elementum aëris cum terræ vel aquæ elementis permutaverint; plura hariolari non licet.

(2.) Quæ sane non Monedulae europæe sunt; quod nostrates omnibus anni temporibus nobis manent familiares.

Dn. *Hans Sloane* voy. II. p. 312 Hirundinem brasiliensem vocat *Taperam* Hirundini nostræ murariæ similem, quam *Venej. de Oviedo* lib. 14 cap. 2 hispanicam esse somniavit; de qua infra.

Cum attentione porro consideranda egregie picta Hirundo: The greatest *Martin* or Swift Dn. *Edwardi* I. p. 27 ejusque historia; in Europa antea nunquam visa; autor judicat, ex Africa hanc avem in fines Andalusie migrasse cum inter rupes promontorii, *Calpe* olim montis, nunc *Gibraltar* a fratre *Catesbeji* sclopo necata fuerit. Avem Africæ fuisse lubenter concedimus, non Hirundinem africanam *migratoriam*. De salute sibi intempestive prospicerent Hirundines africanæ, vel frivole ambularent ex Africa in Andalsiam, ad freti herculei rupes ultra citraque advolantes; Hirundines enim, quæ hyemem in Africa non pertimescunt, satis inclementem hyemem in Hispania sibi contraherent, ubi insecta, prout alibi locorum in Europa, tempore brumali quiescunt, ni credideris freti herculei terminos adire, ut sese refrigeratis aquis committant; juxta fines suos vastissimos Africa manet tepidior Hispania, ubi & de victu variis in stationibus sibi prospicere possunt aves mauritanicæ. Unica insuper fuit illa *Edwardi*, uti ex historia conjicimus, & procul dubio vel nebulosa vel severa tempestate trans fretum, tria circiter milliaria latum, ex Africa inter rupes Andalusie conterminas detrusa & delata fuit hæc avis.

Du Tertre Isl. ant. II. p. 259 autor est, Hirundines in omnibus insulis valde raras esse, quæ e contra in Europa sunt numerosissimæ; quippe per octo annos sui domicilii ibidem locorum ultra dodecadem Hirundinum non vidit; nec manent in conspectu hominum, nisi iisdem quinque vel sex mensibus, in quibus ejusmodi aviculæ in *Gallia* cernuntur; sic Hirundines gallicanæ in duobus locis longe a se invicem diffitis uno eodemque tempore præsentibus esse nequeunt. Addit ingeniosus autor:

„ce

„ce qui me confirme dans une opinion particuliere & contraire à la com-
 „mune, qui assure, que toutes les Herondelles *changent de climat*, &
 „vont passer les six mois des froidures dans les regions les plus chaudes;
 „car j'estime, *que c'est une pure reverie*, puisqu'il est *tres-certain*, que
 „dans les *regions les plus chaudes* elles *font la même retraite*;„ interim
 negare non vult, quod Hirundines ex regione frigidiori oriundæ & cali-
 diori vicina, limites transcendunt „mais il ne faut pas croire la même
 „chose de celles, qui en sont éloignées, comme celles de France & de
 „tout le reste des païs septentrionaux,„ verba *Aristotelis* citans; quæ vi-
 de ad *finem partis hujus tertie*; addidit *Philosophus*: „Jam enim visæ
 „sunt multæ Hirundines in angustis convallium *nudæ* atque *omnino deplu-*
 „*mæ*;„ quod non miramur, nam certo certius naturalem obierunt mor-
 tem, unde est, quod putredine contracta deplumata fuerint inventæ, prout
 quadrupedia, morte extincta, quasi pilis detonsa plerumque apparent.
 Tandem concludit *du Tertre* „& si nous ajoutons à cela, que les *regions*
 „*chaudes* ont *beaucoup moins* d'Herondelles, il ne faut pas s'étonner, si je
 „soutiens cette proposition, & si j'assure, que les Herondelles ne chan-
 „gent pas toujours de païs, ainsi que le vulgaire croit: mais qu'elles se
 „*retirent*, ou dans les *creux d'arbres* - ou dans des *vieilles majures*,
 „ou dans les *roseaux*; & que la vie & la chaleur naturelle est conservée
 „au cœur, sans que les autres parties s'en ressentent; de sçavoir mainte-
 „nent comme cela se fait, c'est une chose, qui surpasse la portée de nos
 „esprits.„ Mente adeit *celebris autor*; ecquis enim inficias iverit, quod
 e. gr. Muscæ & Papiliones (§. XXVII) hyeme mortem non subierint,
 etsi per plures mentes exanimis visæ; nihilosecius nemo cum certitudi-
 ne explicaturus, qua ratione vitam servant naturalem per singula mem-
 bra quasi emortua. Tali lethargia innumera insecta corripiuntur, Mu-
 scæ, Araneæ vermesque, reptilia & quæ porro; Similem hac die (11 Mart.
 1746) qua Scarabeolos in viminibus lagenæ vini burgundici latitantes &
 pro mortuis habitos observavi, in museo post tres circiter horæ quadras
 reviviscentes. Cæterum idem *du Tertre* refert, a persona fide digna ac-
 cepisse, quod ipsi in russo quodam pago aqua glaciata fuerit oblata, in
 qua fuerit Hirundo; quæ teporata vitam recuperavit & in hypocausto cir-
 cumvolavit. Si historia tulerit, glaciei inclusam fuisse aviculam, non
 merita fides, bene autem, ubi Hirundo sub glacie extracta, & una cum
 aqua glaciata in hypocaustum tepefactum delata fuerit.

Ludovicus *Feuilleus* III. p. 267 multis paralangis describit Hirundi-
 nem insulæ *Martinique*, cantu Alaudam referentem; sufficiant pauca:
 „que

„que ceste Herondelle est de la même grandeur, figure & couleur, que
 „celles de France, que nous nommons Martinets (*Hirundines culinares*)
 „& les naturalistes Apos - (quæ *Hirundines* sunt *murariæ*) on les voit
 „dans les mois de May, Juin & Juillet quantité de ces oyseaux dans les
 „Isles de l'Amerique;„ unde est, quod sapissime ex similitudine qua-
 rundam avium plane diversorum locorum inconsiderate autores argu-
 mentantur ad ejusdem speciei individua, aves europeas pro americanis
 vel vice versa habentes.

Non mihi suppetunt plura nova ex America notatu digna. Inter antiquos *Herodotus* II. 22 scribit: Milvi & *Hirundines* toto anni tempore ibi (in Æthiopia sub Ægypto) NB. sunt, nec per hyemem discedunt; unde recte inferimus, *Hirundines* europeas sub Ægypto nunquam visas; contradictionem enim involvit, toto anni tempore *Hirundines* in aliquo loco præsentés esse, verno autem tempore, ut fabula fert, in locum longinquum discedere. *Hirundo* marina sinensis nido eduli juxta descriptione caret; conferantur interim *Bontius*, *Rajus*, *Wormius*, *Itinerarium Eliæ Hesse* &c. Græcæ & asiaticæ *Hirundines* ejusdem naturæ sunt cum *Tertrei* *Hirundine* americana & nostratibus, hyeme oculis nostris se subtrahentes. *Aristotel.* VIII. 12: Abeunt, & apud nos non hyemant tam *Hirundines* quam *Turtures*; ab eodem quoque derivatur proverbium: *Μία χελιδὼν ἔαρ & κοίη*; una *Hirundo* non facit ver; una *Golondrina* non haze verano (disparent itaque & in Hispania, *Velez* p. 238) & *Plinius* de latinis X. 24: quando migrent *Hirundines* satis compertum est, sed quo migrent, non itidem; & *Martialis* Epig. 68. fabulatur, quod *Hirundines* reduces aliam, quæ in nido remanserat, laceraverint. *Oppianus* *Hirundinem* vocat: avem vernam *Zephyri* primam nuntiam, & *Isidorus*: quod maria transvolet, ibique commoretur. Apud *Columellam* de Cultu hort. XII. 3 legimus: mox ubi brumæ confecta est, intermissis 40 diebus circa *Hirundinis* adventum, cum jam *Favonius* exoritur; & apud *Anacreon.* 33: Tu quidem amica *Hirundo* annuatim veniens æstate nidum texis, & hyeme non appares; ac porro: *χειμῶνε δ' εἰς ἄφαντος ἡ Νεαλὸν ἢ πρὶ Μελῶν*, hyeme autem non conspiceris, sive Nilum aut *Memphim* petas. Mirum itaque non est, quod tot & quidem illustrium antiquorum traditiones jugulaverint recentiores, minimum ita occæcarint, ut ipsis ridiculo sint aliter sentientes. Sic est, qui curam & cogitationem in rem conferre nolunt, similes sunt illis, qui fabulas lubenter audiunt, easdemque accommodate ad veritatem intorquere amant (3). *Bellonius* non contentus, quod *Hirundines* Ægyptum petant, easdem & nidos ibidem con-

construere docet, quorum mentionem jam *Plinius* fecit: qu'elles batissent „leurs nids en Egypte à l'Entrée du Nil en la mer, qu'on nomme *Heraclioticum Ostium*, d'une masse si serrée, longue d'une Stade, qu'il est inexpugnable, & qu'à peine pourroit-il être parfait de l'ouvrage humain „de telle fermeté contre l'inondation; in *sine libri de la nature des Oiseaux*., Sed quis crederet talia *Hirundinum* facinora in *Ægypto*, quæ domi patrare nesciunt? Cui, quæso, in mentem veniret, quod *Hirundines* septentrionales in *Ægyptum* proficiscantur, non solum pro conservandis vita & valetudine, sed & pro multiplicatione generis sui, postquam domi bis vel ter pullos tulerint. *Hirundinum* causa attente considerata fateri cogimur, earum migrationem in *Africam* ex speculativa, quæ plerumque superstitiosa, de rebus naturalibus cognitione veterum, fundamenta sumpsisse, adque posteros transfusam. Non omnes homines certis anni temporibus plurimas aves præsentibus sibi observarunt, ideo omnes ratiocinati sunt, aves invisibiles ad inferos sive ad antipodes migrasse; accessit, quod aliquando per varios casus aves terrestres in alto mari apparuerint, & in navigiis defatigatæ confederint, unde mox illatum, aves in itinere ad antipodes constitutas fuisse, sic & casus fabulas trudent.

(3) C'est à des doutes prudents & circonspectes, qui n'ont été retenus par aucun egard pour les préjugés populaires, ni par une soumission stupide, aux décisions des Anciens, que nous avons l'obligation d'être délivrés d'une infinité d'erreurs, qu'ils nous avoient transmises. Tout ce qui n'est point fondé sur l'expérience, a besoin d'être souvent examiné de nouveau - La vérité n'est peut-être pas loin de nous, mais elle ne va point au devant de l'indolence, elle ne se rend qu'aux hommes, qui la cherchent; elle veut (pour ainsi dire) être persécutée. *Bazin* discours: pourquoi les Bêtes nagent naturellement? p. 32. Viele Europäer stehen in der Meinung, daß diejenige Völker, welche schwarz sind (Guineenses Negri aliasque nationes africanas) Nubren (Æthiopes) wären. Allein ich habe das Contrarium aus der experience selbst - Sie haben auch keine Gleichniß mit den rechten schwarzen Indianern - Sie haben eine schöne Gestalt - Ihr Angesicht ist mehrtheils mit einer Habichts-Nasen, welche ihnen sehr wohl anstehet, gezieret - Sie sind schwarzbraun von Farbe, als ein Egyptier oder Spanier. *Heyde* all. I. p. 105. Interim praejudicium, *Negros esse Æthiopes*, altis egit radices; non ego negarem, ut mihi insultibus caveam.

§. XLI.

ARTICVLVS II.

QVOT DIFFERENTIAE VEL SPECIES HIRVNDINVM
IN EVROPA, ET VTRVM OMNES SINT VNIVS
GENERIS?

Ad hanc quæstionem brevibus respondemus: *Hirundinum* cauda di-
Cc - visa

visa differentias dari quatuor, omnes unius generis. *Prima*: Hirundo est domestica, urbana, **Haush-Giebel-Heim-Fenster-Schwalbe**; de qua *Hesychius*: venit Hirundo albo ventre & nigro dorso, pulchra tempora adducens & pulchros annos. *Secunda*: Hirundo rustica: **Rauch-Pau-ren-Schwalbe** Martinet, *Bellon.* gula rubra rubrisque maculis ad nares, stramine nidum consolidans; *Tertia*: Hirundo riparia, torque alba; **Erd-Sand-Wasser-Schwalbe**, profundas cavitates in littoribus abruptis, montibusque arenoso-argillosis fodens, minima. *Quarta*: Hirundo muraria, saxatilis sive speluncaris; Apus; tota nigrescens; alis longissimis; maxima; terram nunquam frequentans, **Mauer-Schwalbe**. Secunda sub pontibus quoque in civitatibus nidulatur, unde nonnulli quintam speciem dixerunt; verum est eadem, quæ nidos vel in caminis vel in atriis rusticorum ponit. De Hirundinum *Tribu I* sive Caprimulgo (*ordo* §. 37) cauda æquabili hoc loco non dicturi. Omnes non nisi variis insectis vescuntur. Omnes capite, rostro, rictu, alis, pedibus totaque facie sibi invicem similes sunt; solummodo cauda differt *Gens I* a *II*, quod illa penni caudæ æqualibus longitudine, hæc cauda divisâ vel forcipata i. e. mediis quibusdam caudæ penni brevioribus præ reliquis gaudent, vel prout americana *Catesbeji*, cauda in extremis penni quasi aculearis (§. XL) & tamen divisâ.

§. XLII.

ARTICVLVS III.

QVID IUXTA MORES HIRVNDINVM INTRA TER-
MINOS POLONIARVM ET PRVSSIAE STABVLANTIVM EX-
PERIENTIA ET DOCTOS ET INDOCTOS
DOCEAT?

Quod plurimæ aves, quæ re vera migratoriæ non sunt, in Polonia ac Prussia, & ubinam locorum, pro diversis moribus suis, vel secundum genera vel species hyeme libero aëre fruuntur, quodque rursus aliæ sub faxi & radicibus arborum depositoria sibi parent, unde pro victu quærendo exire eoque redire possint, aliæ vero secundum probabiles rationes veritati proximas vel in cavis arboribus, vel in terra (4) se condant, adque instar insectorum lethargiam morti proximam contrahant, placando languidos sopore artus, nullaque fame pressæ, alto tamen somno oppressæ, requiescant, usque dum propitius sol contractum per brumale tempus lentorem iterum solvat, sanguinem ad circulationem naturalem redigat,

gat, spiritus vitales in nervis refuscitet, avesque soporem quasi discutientes ad volatum rursus se accingant (5), hæc omnia, ni fallimur, rationciniis non cerebrinis sed vel ipsa experientia comprobasse confidimus. Nec interest, utrum nonnullæ conditarum avium variis casibus intereant, vel, prout aliquando Alaudæ (§. 46) a quadrupedibus tollantur; quod omnibus animalibus, etiamsi in aurea libertate constitutis sæpius commune est.

(4) Quod *Ulula cunicularia Feuillei* sub terra per integrum annum domicilium habet; *Hirundo* autem riparia (de qua infra) in terra requiescit. Ne dicam de quadrupedibus, imprimis *lacertis* & *murium* genere; conf. Dissert. nostra de Sciuro volante, *Transf. phil. angl.* No. 427; & in fine hujus disquisitionis brevem historiam naturalem muris alpini, de anguibus, & quæ reliqua.

(5) Appropinquante hyeme aër densior redditus condensat avium harum sanguinem, alias tenuem; hæc proin volatui ineptæ sopore veluti quodam corripuntur, qui per integrum durat hyemis decursum - redeunte vere de novo animantur omnia, redit naturæ vigor, sanguini in vasis, spiritibus in nervis motus; *Schenck Ph. Sacra* p. 1147.

§. XLIII.

Modo propius ad Hirundinum sub climate nostro degentium hyemationem accedentes, nullis ambagibus uti animus est, ut mox historiam nudis verbis exponamus, & de casibus obviis testimonia Eruditorum aliorumque qui supra vulgus sapiunt; modo sint homines, integritatis fama honori; & honesti, (6) conferamus, insimul perquiramus, utrum relationes admittant probabilitatem, an vero, tali destituta, rejiciendæ?

(6) Dn. *Zornius* l. p. 435 plebejos piscatores consuluit, num in Comitatu Pappenheimensi hyeme vel retibus, vel juxta exputanda arundineta *Hirundines* aliasve aves aliquando lucrati sint, quod nunquam factum esse illi affirmarunt. Tales homines utique fidem merentur; idque eo magis, quod ab experimentis aliquod commodum, quod feriat cupiditatem acquirendi sive pecunias sive vanam, quæ sæpe doctissimos vexat, gloriam nec habent nec sperant nec praevidere possunt. Imiquum igitur esset, majorem habere fidem morosis aut speculativis doctis, vel semidoctis muricidis, qui sæpe causam aliquam a tergo considerarunt & vitiosa confectaria consuerunt, quam centum testibus bene oculatis; utpote qui majorem prae illis merentur auctoritatem quod nullo sunt subacti praejudicio, dummodo non delirent, vel deliria ament. Paucissimi eruditorum nanciscuntur occasiones, singularia quaedam facta & phaenomena apertis observare oculis; solet ipsis sufficere relatio aliorum, dummodo non per rei naturam facta impossibilia appareant, vel nullam involvant contradictionem. Itaque quaecunque facta testata sine sufficienti disquisitione protinus rejicere falsaque pronuntiare, maximi praejudicii est documentum, ne dicam animi impotentis & fricti judicii, quod species insaniae est.

Certissimum est, quod *Hirundo riparia* deponat corpus languidum in

in cuniculis, quos ætate sibi paravit, ubi frigus a superficie infringere nequit; oclusis hybernaculorum ostiis verno tandem tempore conclusuram removet. Unde sequitur, ejusmodi aviculas, prout muscas, angues, lacertos, testudines, omniaque forte insecta talem contrahere inactionem, quæ morti proxima videtur; nec fame premuntur, nec victum, si indigerent esca, aliunde sibi comparare possunt. Ut autem vitam fervent, non dimittant, successive corripuntur lentore, qui in profundam lethargiam abit, justo tempore rursus decrecentem, donec per omnes artus tandem expergefactæ famem sentiant, victusque quærendi gratia elaustra solvant & aufugiant. Sic in terra quasi exanimis revera vitam conservant, prout revera muscæ, quasi mortuæ, vivunt, licet nulla vitæ documenta nobis prodant; Quod autem vivunt ejusmodi animalcula, putredo in corporibus locum non habet, sive in terra, sive in aqua latitent; e contra vitæ privatio illico contraheret putredinem. Ne autem solus videar de Hirundine riparia mores decumbendi in terra asseverasse, præter permultos Nostratium & pueros montem Stoltzenbergensem frequentantes, nominabo Doctissimum *Gmelinum*; hic nuperrime 1 Febr. 1746 literis Petropoli ad me datis inter alia nunciat: „*Ispidam & Hirundinem ripariam* aves esse permanentes videtur; sæpe enim hyemis tempore „ex foraminibus ad altas fluviorum ripas excavatis, quasi mortuæ extrahuntur, tepore conclavium reviviscentes.“

Nec inauditum est, *Vespertiones & Hirundines murarias* (Apos, *Maur-Schwalben*) sub tignationibus excavatis & extremis tignorum tegulis, vel in fissuris antiquorum murorum, quando ruinam minantia ædificia hyberno tempore destruuntur, inibi hybernantes reperiri. Mæ etiam memoriæ optime suppetit, quod Parens in prædialium operum diario suo connotaverat, se in alto & transversali annosæ quercus foramine hyeme sublata invenisse *quatuor Hirundines murarias*, æstivo quidem tempore rarius in prædiis apparentes, cum uberiores sint in urbibus ad turres & mœnia desolata, illasque in hypocausto tepido expergefactas sed brevi tempore superstites habuisse; Huc referenda relatio C. L. Beschreibung des Meisnischen Ober-Erz-Gebürges p. 941: „Ein Studiosus „reysete von Leipzig aus nach Wittenberg; da er ins Wirths-Haus über „der Dübischen Heide eingelehrt, kommt ein Kerl aus dem Wald, bringet „einen Büschel beyammen hangender todten Schwalben, welche er aus einem hohlen Stock gezogen, legt sie auf den Ofen, daß sie erwärmen, sich „regen und die Flügel mattlich aufheben. Da es der Wirth sah, sagte „er: Ey schade! Das ist des armen Viehes Tod.“ Murarias fuisse Hirundines

rundines suspicamur, quarum *Georg. Major Wittebergæ* in templo arcis sub vetusta quadam tabula tempore hyemis conglobatam congeriem invenit, referente *Gerhardo* de resurrect. num. 32. Alii globum Hirundinum conglobatarum invenisse tradunt in cavis arborum vid. *Gesner.* & *Aldrov.* Pluribus *Cyprianum* p. 1454 sqq.

Reliquarum fata *urbicæ* nimirum & *rusticæ* Hirundinum ipse quidem expertus non sum, aliter enim fert historia œcumenica in Russia, Polonia, Lithuania, Suecia, Livonia & Prussia de illarum hybernatione, quod nimirum elementa terræ & fluidi aërei cum elemento fluidi aquei permutare dicuntur.

§. XLIV.

Hoc mihi probe constat, Hirundines, inprimis *rusticam* satis vegetas in aëre vagari, quamdiu autumnus tempestas benigna æstatem prorogare videtur, & Muscæ, Apes aliaque insecta volatilia nondum omnia latitant; ubi autem turmatim vel tectis domuum insident Hirundines, vel (prout id attentus observavi) juxta fineta in terram se demittunt, medio aliquando mensē Octobri, indubitatum signum sumimus, quod non solum victus deficiat, sed & aves bene corpulentæ & ignavescentes escam amplius non expetant, abitusque earum proximus fit; ubi ex locis suis exiternantur, volare quidem incipiunt, sed segniter, mox terram repetentes, donec tandem evanescent. Jam vero ratio dictitat, ejusmodi aviculas in tali statu, medio autumno, & minante inclementiore tempestate, longinquum iter vel in Africam vel in Ægyptum vel ad alia tepidiora loca non suscepturas, ubi, si verum esset, aliæ quæ vocantur aves migratoriæ stationes suas jam diu occuparunt; cum evidenter earum vivacitas deficit & condensato in vasis sanguine, corporeque bene pasto, prægravantur, usque dum, prout historia fert, a natura ad stagna juxta arundineta pellantur, ubi coloni observasse volunt, plures se folio cannæ committere & tandem præponderantes sub aqua condere; alii volunt, quod secundum familias suas stramen tollant, quo rostris prehensō submergantur; rursus alii, quod pedibus se invicem prehendant & quasi conglobatæ in aquam descendant; ubi autem mox ad fundum feruntur, consequitur, aves tum temporis aqua graviores esse.

Ejusmodi solennes processus non quidem oculis meis vidi, sæpe numero tamen a colonis discretis & sensatis relatum habeo, se tales Hirundinum occultationes plus simplici vice observasse; & ex nostra civi-

tate viros veraces tanquam oculares testes nominare possem; sed forsan proxima hyeme ipsa corpora facinorosarum avium nanciscar, tanquam irreprehensibilia Documenta (†). Nuperrime ad Eremum Carthusæ, quatuor abhinc milliaria me contulerim: spe fretus fore, ut ex argumentis seniorum cœnobii piscatorum doctior reverterer; verum tales homines omnes ultima subierant fata, & juniores experientia carent. Nilominus tamen ubique locorum res adeo trita est, quam nec piscatores, nec rustici, nec coloni, nec domini prædiorum quasi inauditam tenent, quin mirarentur, ubi historia ab eruditis in dubium vocari velit.

(†) Interim quaedam in scriptis authentica documenta ex pluribus publici juris facimus. Illi qui sibi prohibere non possunt, male sensatos proclamare, quibus Hirundines hyeme sub aqua stabulantes in oculos ceciderunt, ipsi judicent, utrum transacta sint omnia. Ex *Suecia* nuperrime vir in historia naturali doctissimus, celebris Jo. Gottsch. Wallerius Phil. & Med. D. Facultatis med. Upsal, Adjunctus & Reg. Coll. Med. M. literis 6 Sept. st. vet. 1748 exaratis sequentia ad me dedit: In Actis Dantiscanis sententiae tuae de *Hirundinibus*, tam multis testibus confirmatae, eo libentius subscribo, quod hac in re ipsissimis oculis meis sum confirmatus. Vidi namque non semel, sed multoties, autumno ingruente, Hirundines turmatim arundinibus ad littora lacuum assidentes se sponte ex arundinibus praecipitasse atque aquis submersisse, idque post praeviam cantilenam quandam, non peculiarem vel ab alia earum cantilena diversam, sed diutius protractam, fere ad quadrantem horam & ultra durantem; Neque dum sic arundinibus assident, meticulosi sunt, quod mirandum. Si lapidis ictu quis eas detertere vellet, avolant quidem ab arundine cui insiderunt, sed non ripam vel terram firmam versus, sed ad aliam arundinem in propinquis. Vidi & Hirundinem hyeme a lacu reti piscatorio protractam, quae tugurio calido immissa volitare coepit, paulo vero post mortua fuerit.

A.

Extract-Schreibens Herrn Adlichen Bericht-Schreibers G. F. Fla-
tau, Rukowen den 27 Jan. 1747, an Herrn Andr.
Koch in Danzig.

Gedachten Herrn bitte meiner respectueusen Hochachtung zu versichern und dabey zu melden, daß nicht allein umb mehr Fundamental-Zeugnisse, sondern auch umb die Schwalben selbst zu erhalten keine Mühe sparen werde - Ich habe öfters und besonders im letzten Herbst nach Michaelis - selbst bey der Gelegenheit, als nach Olesko fuhr, gesehen, daß die Schwalben sich an den Orten, wo das Rohr am deuchtesten und häufigsten in der klein Oleskoschen See gestanden, etliche hunderte sich sehen lassen, und über gedachtem Rohr beym steten Zirren theils geschwebet, theils sich

sich darauf gesetzt. In solchen Dertern kan weder im Sommer mit der Kieppe noch des Winters mit dem grossen Garn gezogen werden, wie solches den Fischerey verständigen bekandt ist.

(Pr. Adler.)

(F. R.)

B.

Actum im Königlichem Amte Stradaunen, den 25 Januar. 1747.

Jacob Kosiulo, ein Garn-Meister und Königlichcr Bauer aus dem Dorffe Piasken hiesigen Amtes, seines Alters 38 Jahr, Lutherischer Religion, welcher von Jugend auf von seinem Vater zur Fischerey angeführet ist, saget auf sein Gewissen aus, daß er anno 1736 mit seinem vor einigen Jahren verstorbenen Vater Andres Kosiulo bey der Winter-Fischerey auf der Piasker See, und zwar in dem Zuge zum Sande (do piasku) genandt, gefischt, mit dem linken Flügel des Winter-Garns eine todte Schwalbe unter dem Eise herausgezogen, welche Deponent und sein verstorbener Vater nach Hause in die Stube gebracht, und als diese Schwalbe ohngefähr eine halbe Stunde in der warmen Stube gelegen, sey sie lebendig geworden, und fing an in der Stuben herum zu fliegen; ist aber matt geworden, und ohngefähr eine halbe viertel Stunde darauf wieder gestorben. Von denen Garn-Knechts, welche zu der Zeit bey dem Winter-Garn gearbeitet, senn jezo schon die meisten todt, und die übrigen haben sich in der Welt zerstreuet, daß Deponent dahero niemanden von denselben zum Mitzeugen anzugeben weiß.

Noch bringet Deponent bey, daß er fast alle Jahr gesehen, wie die Schwalben ohngefähr 8 Tage nach Michaelis sich auf den Seen aufs Rohr oder Schilff, und zwar zu 6, 7 auch mehr auf ein jedes Rohr oder Schilff setzen, da sich dann durch ihre Schwere das Rohr oder Schilff beuget, und die Schwalben sich an das Rohr oder Schilff mit den Füßen fest anhaltend, auf die Art unter das Wasser sencken.

Auf Befragen, woher es komme, daß so selten Schwalben aus den Seen herausgezogen werden? Antwortet Deponent: Daß die Schwalben sich eigendliche an den Dertern auf den Seen ins Wasser sencken, wo das Rohr und Schilff am deichtsten stehet, an solchen Dertern, aber kein Zug mit dem Garn im Winter geschehen kan, dahero es sich nur von ungefähr begiebet, daß, wenn sie etwa mit einem Flügel des Winter-Garns einiges Rohr mitnehmen, sie alsdenn eine oder zwe Schwalben heraus bekommen.

Mehres

Mehres weiß Deponent nicht hievon beizubringen; ist aber allezeit er-
bötigt seine gethane Aussage mit einem körperlichen Eide auf Erfordern zu
bethen.

Gleichwie nun dieses Verhör auf bittliches Ansuchen des Herrn Abo-
lichen Gericht-Schreibers Flatau in dessen Beyseyn geschehen, also wird
ihm solches auch hiemit in forma probante extradiret. Actum ut supra

(L. S. Officii)

J. Czernicki

Richter und Stadt-Schreiber zu Margraborwa,
auch Amts-Actuarius zu Stradaunen.

C.

Extract-Schreiben der Hochgebornen Fr. S. M. Gräfin von Rehn-
dorff Gnaden, Steinert den 14 Febr. 1747.

Ich habe mich zuvörderst die Mühe gegeben, Deroselben zu satisfaciren
mit dem Amtlichen Attest von Verbergung der Schwalben - . Ich muß
bewundern, daß man an der Wahrheit solcher Eigenschaften dieser Vögel
zweifelt. Es ist mir von meiner in Gott ruhenden Frau Mutter vor gewis
gesagt worden, wie sie mit ihren Augen gesehen, daß man von dem fri-
schen Haabe einen ganzen Bundel die Flügel in einander geschlossene Schwal-
ben gebracht; es hatte niemand den Versicherungen der Fischer wollen Glau-
ben beymessen, daß sie leben könnten, darauf hat man sie in ein temperirt ge-
heiztes Zimmer gebracht, so hatten sie sich aus einander begeben, und sind
herum geflogen; und findet man zum öfftern einzeln auch einige beysammen,
so sich mit dem Garn auffischen lassen. Dieses Attest ist des Ablichen Ge-
richtschreibers aus Angerburg eigene Hand, verlangen auch Ew. Hoch-
Edelgebr. daß es mit dem Amtes-Siegel bedruckt werden soll, so bitte
mich nur mit ein paar Wort zu advertiren, als will es so gleich authorisi-
ren lassen (*).

(*) Dieses Attest vid. infra sub lit. H.

D.

Extract-Schreiben Herrn Flatau, Rukowen den 10 Mart. 1747.

Gegenwertig habe die Ehre E. HochEdl. zwey Attestata wegen der
Schwalben - zu übermachen, mit der Versicherung, daß man keine Mühe
sparen werde, dergleichen Schwalben habhaft zu werden; wie ich denn
reits viele gute Freunde ersuchet, mir hierin zu assistiren, so bald nun von
dergleichen Creaturen welche bekommen sollte, werde keine Minute ver-
nemen,

men, solche gehörigen Orts zu übermachen; in Summa, ich werde nicht eher ruhen, bis dem Begehren - gehörig satisfaciret ist.

E.

Auf Begehren eines vornehmen Freundes habe ich dieses attestiren sollen, daß, als der seel. Herr Michel Rohr, Vice-Bürger-Meister in Angerburg die Königl. Fischerey in Administration und Arende gehalten, hat ihm sein Ceuper ein Rohr, an welchem sich einige Schwalben mit den Füßen angeklammert, die auf dem Steinartigen See mit dem Winter-Garn aufgezogen sind, gebracht. Diese Schwalben, als sie etwa über eine halbe Stunde in der warmen Stube gelegen, sind alle aufgelebet, und in der Stube herum geflogen, welches nicht nur viele Leute mit Verwunderung angesehen, sondern es hat auch mein seel. Vater, Johan Drigalski, Königl. Land-Schöppe, eine zum Warzeichen nach Hause gebracht, die ich, da ich ein Knabe über 10 Jahr alt gewesen, gesehen, und mich dessen wohl zu besinnen weiß. Die Schwalbe war unten an der Brust weiß, und oben wie gewöhnlich schwarz, doch von ziemlicher Größe. Ruten im Angerburgschen Amte gelegen, den 14 Febr. 1747.

Paul Bernhard Drigalski

Pfarrer mpp.

(Aquila 12 Pr. gr. Stempel)

(F. R.)

F.

Actum im Königl. Amt Olekko, den 7 Mart. 1747.

Andreas Rutta Garn-Meister bey hiesiger Königl. Amts-Fischerey, seines Alters 53 Jahr, Evangel. Lutherischer Religion, wird pravia seria admonitione de veritate dicenda befraget, ob ihm nicht wissend sey, daß zuweilen Schwalben des Winters mit dem Garn aus den Gewässern heraus gezogen worden, bringet folgendes bey: Vor etwa 22 Jahren, zu welcher Zeit Deponent beyhm hiesigen Garn als Fischerknecht gedienet, wäre es geschehen, daß sie mit dem Garn, zur Winterszeit, auf der hiesigen, deucht an der Stadt gelegenen Königl. See auf dem Zuge, do Blota genannt, an welchem Ort Sumpf und vieles Rohr befindlich, zwey Schwalben, die sich mit den Klauen fest an einander gehangen gehabt, herausgezogen worden. Der selige Herr Amtman Erdman wäre just, als der Zug geschehen, zugegen gewesen. Diese Schwalben hätte man zu der Zeit aufs Schlos in eine warme Stube gebracht, alwo sie aufgelebet, und hätte De-

Dd

ponent

ponent selbstn solche in besagter Stube herum fliegen gesehen, wie lange dieselben aber geleet, solches wäre ihm nicht mehr beyfällig; plura nescit; vorstehendes Verhör ist von mir aufgenommen, und wird solches hiemit auf Ansuchen in forma probante extradiret. Dlesko den 9 Mart. 1747.

(L. S. Caffrensis)

George Ludwig Erdman

p. t. Amtman und Jurisdictionarius des
Amts Dlesko.

G.

Schreiben Herrn Flatau. Rukowen den 4 April 1747.

Noch ist hier ein alter Fischer, welcher vor etwa 20 Jahren zugegen gewesen, als mit dem Winter-Garn des Herrn Ober-Amtmanns Meyen aus Angerburg auf dem See nahe bey Widmünnen acht Stück Schwalben, die sich mit den Füßen an einander geheftet hatten, an einer Ecke rum Schilff aufgezogen worden; solte mit einem Verhör darüber dienen können; so bitte part zu geben. Dieser Mensch, welcher sich von Jugend an auf den Seen herum getrieben, und der beste Fischer ist, den wir haben, ist der festen Meinung, daß die Schwalben sich im Rohr ins Wasser sencken, meynet aber dabey, daß ihrer ein grosser Theil von den Krebsen den Winter über verzehret werden (*), seine Muhtmassung gründet er darauf, weil er zu unterschiedenen mahlen gewahr geworden, daß wann zurweilen eine Bachstelze casu ersoffen, er umb und über diesem verunglückten Thierchen 30 auch mehr Krebse gefunden, die solchen verzehret. Ich habe alle Mühe diesen Winter angewandt, die Schwalben selbst zu bekommen, aber (weil das Eiß nicht gehalten nicht gebrochen) vergebens. So Gott ferner das Leben fristet, werde unermüdet dahin trachten, welche zu bekommen, und thut es mir gewis leyd, daß ich so unglücklich bin, und dem braven nicht dienen können.

(*) Es kan seyn; ich habe das Dubium, daß solches eher im späten Herbst oder wann Matthies das Eiß gebrochen, als unter dem Eise im Winter geschehen mag; masen die Krebse im Winter an den Ufern in ihren Löchern stecken, auch sonst eher ihre Nahrung umb die Ufere herum auf todten und ersoffenen Thieren, als im dichten Rohr suchen, und sich mach Fraß bey offenem Wasser besser herum sehen können. So halten sich auch die Fische unterm Eise in ihren Gattungen beyammen, von solcher Art, die einander nicht schaden mögen. Bey Fischhausen habe gesehen, so oft im Flügel der erste Fisch ein Kaulbarsch, wurde kein anderer als lauter Kaulbarsche und Butterlache gefangen; solte also nicht denken, daß auch dentati pisces sich nach den Schwalben im Rohr umbsehen. Conf. Mant. Ichtyol. §. XVI. ob die Fische des Nachts sehen?

H.

H.

Actum im Königl. Haupt-Amte, Angerburg den
25 Jan. 1747.

Wann des Herrn Geheimbden Rahts Neander Wohlgebrl., mich den
Abelichen Gerichtschreiber des Amts Angerburg requiriret, wegen der
Schwalben Auffenthalt zur Winterzeit in Ansehung eines sich unter den
Gelehrten dieserhalb erregten Disputs mich zu erkundigen, diejenige eingezo-
gene Nachrichten zu verschreiben, und das aufgenommene Protocol in for-
ma probante zu extradiren, so habe mir Mühe gegeben, dieser Requisition
zu satisfaciren, und mich hierin an Beamte, welche mit Fischereyen zu thun
gehabt, zu adressiren. Auf mein an den Herrn Amtman Wittkowsky ab-
gelassenes Schreiben habe zur Antwort erhalten, daß er in anderen Berrich-
tungen nach Angerburg kommen, und was er von der Schwalben Auffent-
halt zur Winterzeit wisse, gewissenhaft ad protocollum geben würde. In
heutigem dato besuchet mich bemeldter Amtman Wittkowsky und deponiret
folgendes: Er heiße Michael Wittkowski, 45 Jahr alt, Lutherischer Reli-
gion zugethan, habe das Königl. Domainen-Amt Doblacken in Litthauen
zwoßff Jahre durch in General-Pacht gehabt. Wegen der Schwalben
könne er mit seinem Gewissen behaupten, und seine Deposition allensals
jurato bestärcken, daß er anno 1740 im Doblackischen Teiche drey Stück
Schwalben mit seinem eigenen Garn, welches zu der Zeit an einem Rohr-
reichem Ort unterm Eise heraus gezogen worden, aufs Eis gebracht gese-
hen; in anno sequenti 1741 wären zwo Schwalben an einem anderen gleich-
falls Rohr-reichem Ort unterm Eise heraus gefischt; er wäre dabey gewe-
sen, hätte zu beyden mahlen diese Schwalben anfangs vor Krebse angese-
hen, bey näherem Anschauen aber, wären es Schwalben, die er in der
Hand habend genau besehen, gewesen. Diese erstarrte fünff Stück Schwal-
ben, nemlich 3 Stück anno 1740 und 2 Stück anno 1741 hätte er nach
Hause genommen, und in eine warme Stube an den Ofen gebracht. Nach
Verfließung einer gutten Stunde hätten diese Schwalben angefangen die
Flochten zu bewegen, mit einmahl wären sie an das Fenster geflogen, und
binnen 3 Stunden crepiret. Plura nescit.

Herr Amtman Boencke, 34 Jahr alt, wohnet im Adlichen Gutt Ho-
henbrück, ist alhie in Sachen wider den Schumait im Haupt-Amte erschie-
nen, saget auf Befragen wegen der Schwalben folgendes aus: Er hätte
bey seiner Klobschwischen arrende in anno 1745 in der Klobschwischen See
neun Stück Schwalben unter dem Eiß mit einem Zug hervor gefischt, wel-

Dd 2

che

che er insgeamt in die warme Stube gebracht, und recht genau obferviret, wie dieselben allmählig das Leben wieder bekommen, über etliche Stunden aber wieder verlohren.

Zur andern Zeit hätte er an demselben Ort gefischt, und einen Haufen Schwalben, die er aber nicht gezählet, aufs Eis gezogen; Er hätte selbige nach geendigten Zug wieder ins Wasser werffen lassen, weil es ihm leyd that, daß dieselben um ihr Leben kommen solten. Er füget dieser Deposition, die er allenfals beschweren könne, dieses bey: Die Schwalben hätten die Gewohnheit, daß sie sich bey herannahenden Herbst versamlen, insbesondere an einem solchen Ort, wo viel Rohr im Wasser befindlich. Dieselben setzen sich hauffenweise auf ein Rohr, und zwar deckt an einander; so bald nun das Rohr die Last der Schwalben nicht tragen kan, beuge sich dasselbe mit denen darauf versamlten Schwalben ins Wasser, und komme nicht mehr hervor. Er wäre auf der Jagt gewesen, und hätte dieses alles mit größtester Verwunderung selbst angesehen. Ob nun die Schwalben den Winter durch an demselben Rohr bleiben, oder im Frühling mit dem Rohr übers Wasser kommen, wisse er nicht. Actum ut supra

(Sig. Offic.)

J. Szejewanski.

Königl. Preussisch. Adeltlicher Gerichtschreiber
des Amtes Angerburg.

J.

Attest des (PP. TT.) Hochgebr. Herrn Reichs-Graffen von Schlieben auf Ersuchen der fürtrefflichen Dame, Frauen Reichs-Gräffin von Lehndorff Hochgeb. Gnaden:

(Pr. Abl.)

(F. R.)

Auf Verlangen Ewr. Hochgebohrnen habe ich Endes benahmter mit meiner eigenhändigen Namens Unterschrift, und Beydruckung meines Petschaffts hiedurch glaubwürdig attestiren wollen: wie ich vor einigen Jahren des Winters auf meiner Gerdauschen See fischen laßen, und bey Ausziehung des Fischer-Garns nicht allein Fische, sondern auch darinne einige Schwalben aufgefischt worden; von diesen Schwalben, weilien ich sie unbeschädigt gefunden, auch keine Fäulung daran bemercket, habe ich eine in die Hand genommen, in die warme Stube gebracht, und vor todt liegen laßen; nach etwa einer Stunde bin ich gewahr worden, daß selbte sich zu bewegen angefangen; eine halbe Stunde hernach aber ist sie gar lebendig

dig geworden, und in der Stuben herum geflogen. Neu-Schloß-Verdauen
den 5 May 1747.

(L. S.)

A. F. von Schlieben.

K.

Nachdem hieselbst die Rede entstanden, wo sich doch die Schwalben im Winter aufhalten mögen, so sind von denen Leuten verschiedene Meinungen desfalls vorgefallen, unter andern hat sich ein Mann, Johann Peter Haberland, seiner Profession nach ein Leinweber, des Alters 45 Jahr, Lutherischer Religion dergestalt ausgelassen, daß er in seiner Jugend, da er etwa ein Knabe von 9 oder 10 Jahren alt gewesen, aus Egeln, 3 Meilen von Magdeburg, Quedlinburg und Halberstadt bürtig, nunmehr aber schon 34 Jahr in Preussen und zwar in den hiesigen Gütern 12 bis 13 Jahr wohnhaft, bey dem Flusse Bohde genandt, welcher durch die Alt- und Neue Stadt gehet, in seinem Vaterland eine Schwalbe von der durch die Teich-Gräber dazumahlen bey Grabung eines neuen Canals aus dem Wasser geworffenen Erde genommen, und selbige in der Hand gehabt, solche aber unter seinen Schulcameraden wieder zermatschet und zerrissen, und sey dieses um die Zeit zwischen Martini und Advent geschehen, so er als ein ehrliebender und christlicher Mann sehr hoch betheuert, dessen Vater, welcher auch noch am Leben, und ein Mann von 84 Jahren, weiß sich des noch sehr wohl zu besinnen, wie der Sohn zu ihm gekommen, und solches gemeldet, ja dieser alte Greis zeuget gleichfals ein, wie er Zeit seinem Dortseyn verschiedentlich wahrgenommen, daß zur späten Herbstzeit die Schwalben hauffenweise am Wasser-Rohr gehacket, und mit demselben durch die Schwere des Rohrs sich ins Wasser versenckt haben, und dieses hätte er auch alhie in dem Hofe Gros Steinorth, umb eben die Zeit, hinterm Brauhause, an welchem die grosse See stößet, gesehen; daher wisse er nicht anders, als daß die Schwalben sich über Winter versäuffen. Bey gehalten anderen oconomischen Berrichtungen habe auf Ersuchen Ihro Hoch-Reichs-Gräfl. Gnaden in der Sach diesen Man abhören, und dessen Aussage an Eydes stat hiemit niederschreiben wollen; im Hofe Gros Steinort den 6 May Anno 1747.

(L. S.)

Carl Friedrich Bock

Landschöpp des Königl. Amts Angerburg.

Ex hoc attestato colligere licet, Hirundines in Germania ejusdem esse indolis & naturæ cum Hirundinibus in Prussia; Superfedemus pluribus documentis & speciatim singularibus ex vicinia Gedanensium.

Dd 3

§. XLV.

§. XLV.

Abstinendum itaque a levitate, ne cum *Catesbejo* & *Edwardo* viros sensatos, qui historiam Hirundinum exploratam habent, *absurditatis* (§. 27) arguamus, nec cum *Bocharto* nimia gravitate in diem consignemus: „*Hirundines migratorias esse aves, lippis etiam notum & tonsoribus.*„ Rident *Lippi* & *Tonsores*, quod *Bochartus* fabulam *Aristotelis* de deplumatis Hirundinibus in historiam sole clariorem vertere & confirmare ausus sit (§. 39. 40); Difficulus etiam a motu stomachi abstinendum, quando *alii*, quos minime deceat, *Olaim* magnum irrident, qui *Hist. Sept. XIX.* 20 scribit: Hirundines sub glacie hyemare; & porro: „In æstuaria portatas caloris accessu Hirundines volare quidem incipere, sed exiguo tempore durare;„ quod & *Derhammus* Th. phys. lib. VII. 3 testimonio Domini *Colas* confirmavit; nec non *Neander* & *Barthius*: Hirundines sese dimittere turmatim quotannis in stagnum profundum oppido Beske in Marchia adsitum, ex quo extrahi queant retium ope; vel secundum *Schefferi* relationem, *Phil. Transf.* No. 19. p. 350: „It is most certain, that Swallows sink themselves towards autumn into Lakes, no otherwise than frogs, and many have assured me of it, *who have seen them* drawn up with a Net together with Fishes, and put to the Fire, and there by revived.,„ *Eod. No. 19.* M. J. *Hevelius*: „I have frequently heard *Fisherman* affirm, that they have here about Dantzic (*nimirum ex lacu Saspe dicto & secundum Rzazczynski, in lacubus Pomerellæ, Polesie & Liniewo nuncupatis*) often fished them out of the lakes in the Winter; but i never have seen it my self.,„ *Cardinalis Commendonus*, antea Legatus in Polonia, apud *Gratianum* de vita ejus p. 174 historiam Hirundinum, secundum plures circumstantias refert, etiamsi fabulam de difformi urforum foetu eidem historiæ immisceat, forte ex mente *Gratiani*. Liber Baro Dn. *Wolffius*, qui nos docet, verum a falso dijudicare, historiæ taxandæ causam non habet, quin potius (de usu partium in hominibus &c. §. 146) scribat, „von den Schwalben ist bekand, daß sie sich gegen den Winter in den morastigen Grund der Teiche legen, umb daselbst vor der Kälte sicher zu seyn, und in einem fortschlaffen, bis es wieder warm wird.,„ Vide *Joh. G. Keyflers* neueste Reise I. p. 15. seq. ibi: Ob man gleich dergleichen Exempel an den Schwalben hat, die zur Winterszeit oftmahls als todt in den Fischer-Netzen aus grossen Seen gezogen werden, und in warmen Stuben wieder aufleben &c. - Conferatur *Spectaculum nature* prem. part. Entret. XI. p. 317 edit. Par. „On pretend, que plusieurs (Hiron-

(Hirondelles) passent la mer; mais - *Cromero Polon. I. 1. Et Rzaczynski* H. nat. cur. Polon. I. p. 284 seq. *Hic: Primus* piscator cognomento Mroz Graudenti in Prussia Hirundines concatenatas centum & sexaginta e Vistulæ proluvie glacie tecta, retibus traxit: *secundus* piscator de cehrinensi lacu capitaneatus tucholiensis: *tertius* de lacu valcensi palatinatus posnaniensis: *quartus* de lacu Czarne capitaneatus osiecensis; *quintus* de stagno seu piscina majore belzicensi palat. lublinensis; *sextus* de lacu capitaneatus borzechoviensis: *septimus* de lacu Charzykowy pal. Pomeraniæ: *octavus* de lacu prope pagum Grazawy in terra dobrziniensis: *nonus* de lacu parvo villæ Skape palat. culmenensis: *decimus* de stagno ad Skrzyszowo: *undecimus* ex lacu ad villam Godziszewo pal. Pomeran. *duodecimus* ex stagno ivanovicensi palat. califfiensis: *decimus tertius* ex lacu Eberteuch varmiensi: *decimus quartus* de stagno Bren palat. sandomiriensis, an. 1728 Martio mense - eduxerunt Hirundines &c.

§. XLVI.

Antiquitatem omni qua me decet reverentia colo, sed adulatorie rem ejus agerem, sicubi opinionem veterum, quam *vanam* appellavit *Thomas Molineux* (7), de migratione plurimarum avium, in specie Hirundinum, experientiæ & rectitudini rationis præferrem; moderna quoque documenta plus valent, quam protocolla antiquorum cerebrina, quibus historiam naturalem multoties & evidenter obfuscarunt.

(7) *Phil. Transf. No. 234. p. 246.* Where they (*Catterpillers*) go, is made a question, some thinking they take their Fligh like *Swallows* and other Birds of passage, as they are call'd, to a more distant country and warmer climate. But i believe, there is no other ground for this fancy (*eitlen Wahn*) &c. - Quam vanam opinionem Dn. *Bourghetus* recondit, inquiens: „Oiseaux de passage: Les Cailles, les *Hirondelles* - Cailles au printems passent d'Afrique en Europe: sur la fin de l'Automne elles s'en retournent par dessus la mediterrannée, pour jouir dans l'Egypte & dans la barbarie d'une chaleur douce & semblable à celle des climats qu'elles abandonnent. Sustinet idem autor, quod *Coturnices*, ad nubium instar, supra navigia vehantur.

Modo certiores sumus, non nisi *quatuor* dari *species Hirundinum*, unius generis, in Europa, nec plures in novo mundo, præter illam, quam *Catesbejus* in appendice indigitavit, *cauda aculeata*, supra §. XL; plures hæcenus nemo monstravit. Illarum duæ, *riparia* scilicet & *muraria* inveniuntur hyberna in sicco ponere; de reliquarum hybernaculis sub aqua verba loquuntur non solum eruditi, sed & de controversia hirundinea indocti, quibus perinde est, utrum bella exinde vel duella oriantur, dummodo

modo sui circuli non turbentur; Lyncei juxta causæ merita dispicientes, nihil absurdi in eadem offendent. Si dixeris: Individua non teneri mores sequi generis universi, quod plures constituunt; hoc quidem non negamus, interim tamen nullam veremur contradictionem, si omnes propages a stemmatis natura non abludant, etiamsi qua circumstantias quædam dentur anomalix. Perdices sequuntur gallinaceum genus, & nemo non novit, Perdicum gallinas, prout domesticas, a Gallo gallinaceo congregari, interdiu noctuque turmatim cohabitare, (tempora aphrodisiaca si exceperis) & sub dio vel inter segetes & frutices, vel plerumque ad colles sub fruticetis repofitoria sua habere; nihilominus tamen Perdices in quadam insula e regione terræ guineensis 15°, 48' versus partem australem lineæ æquinoctialis innumera copia in cuniculis socialitatem colunt; *Journ. van drie Voyagen*, Amst. 1643 p. 48. Taceo *Penguinum* & *Ululam cuniculariam*. Sic nihil involvit absurdi:, Hirundinum alteras sub terra vel in sicco, alteras vero sub fluido in fundo aquarum cubatum ire.

§. XLVII.

Jam vero relationes de Hybernaculis Hirundinum septentrionalium præter *Catesbejum*, *Edwardum* & alios *Fr. Willughbejo* (8) *Bourghetto* & *Zornio* (Petinoth. passim) valde suspectæ sunt. Par esse solet, ne minor habeatur fides illi, qui digito monstrare paratus locum ubi patratum facinus, & dicier hic est, quo Hirundines se visui nostro subtrahunt, & sic testis est ocularis, qui factorum circumstantias quam plurimas observavit, præ illis, quibus non nisi in suspensionem venit, quo migrarent, & qui nullum validum testimonium de visâ extra Europam ulla Hirundine europæa exhibere possunt. Sed solet nobis objici: „Naturam Hirundinum non ferre, ut sub aqua subsideant, & in fundo sepultæ sine victu, sine sensatione vitam, nescitur quo miraculo, servare queant, i. e. quod suffocata & mortua in aquis Hirundines nullo tempore resurgant.,” Verum enim vero, ecquis est, qui rem teneat expeditam, quod sit contra Hirundinum naturam, in madida intrare depofitoria? talis exceptio præpostera est, cribroque ex aqua hausta. Perillustis Liber Baro *Wolffius* (cit. l.) nullum sibi dubium movit, prout nec alii viri docti & bene sentati. Nonne Hirundines *ripariæ* vivæ sepeliuntur in terra? quam illarum natura non abhorret. In eo vertitur rerum cardo, an vitam servant, an vero vita priventur in terra. Quamdiu animal vitam non dimittit, nulla putredo, regulariter quidem, neque in terra nec in aqua potis est, corpus

pus animalis afficere, nedum destruere. Nondum legi, nec audiui, qui fiat, quod muscæ in conclavi sive frigido sive humido, solis insuper radiis exposito una cum certis papilionibus diurnis aliisque insectis apparenter quidem mortuæ nullam tamen putredinem per integram hyemem contrahant, vel exarescant, verum iusto tempore, vel etiam conclavi calefacto, a lethargia liberatæ, & quasi oculos defricantes, vita rursus valere queant? Quis est, qui nesciret, ranas in fundo licet mobiles, nullum tamen victum querere, ore satis forti membrana clauso. Sic propositiones nostræ insulsæ non audiunt nisi illis, qui aves prout quadrupedia e terra non ex aqua procreatas esse statuunt, longe autem abest, quod aqua avium naturæ plane sit adversa. Innumera insecta æstivo tempore super terra vivunt supraque solum elevantur, ingruente autem hyeme, ut *formicæ* (9), scarabæi &c. in terra se condunt, multa in aquas sese præcipitant, nulloque victu fruuntur, nec tamen dimittunt vitam, neque eorum ovula, sive in terra sive in aqua deposita gelu constipantur vel prout ova avium putrescunt. De Ephemeris vid. P. I. §. IX. Nullum itaque animal sub glacie putredinem contrahere dixerim, nisi ante convictus, quod vita sit privatum; nec frigore extinguuntur ejusmodi animalia, quæ natura sive in terram sive in fundum sub aqua trudit; non in fundo aquarum, quousque ex locis uliginosis, tanquam hybernaculis suis facto vel hominum vel bestiarum non tolluntur. Satis quoque cognitum habemus, ad quam altitudinem frigus in terram pro conditione sua, vel in aquam, pro diverso volumine penetrare possit. conf. *Cyprianus* p. 1460.

- (8) *Ornithol. p. 155*: Quo abeant, vel ubi latitent Hirundines hyberno tempore, nec inter rei naturalis scriptores convenit, *nec nobis sane compertum est*; verisimilius tamen videtur, eas in regionibus calidiores, Ægyptum puto & Æthiopiam avolare, quam vel in arboribus cavis, vel in foraminibus rupium, aut veterum aedificiorum, vel in aquis sub glacie, ut *Olaus* refert, latere.

- (9) Il est vrai, que les fourmis, comme tous les autres insectes passent tout l'hiver dans un profond sommeil, qu'elles ne mangent, ni ne remuent pendant tout ce tems d'une parfaite *lethargie*; C'est ce qu'un Philosophe moderne vient de démontrer incontestablement; *Bazin* l. c. p. 31. adde *Cyprianum* pag. 1459 qui contra *Bodinum*: Similiter Ciconiæ sub aquis hybernant sine respiratione, immo & eae *Hirundines*, quæ extra aquas latent, conglomeratæ respirare non percipiuntur. Inest illis anima sive spiritus animales sed hyemali frigore incoactati circumfluere per partes corporis, ac vitæ facere indicium manifesto membrorum motu non possunt &c. & *Lutherum* in Comment. ad Genes. c. 1: miraculum de Hirundinibus usu notum est, quod in aquis per hyemem mortuæ jacent, & sub æstate reviviscunt, quod sane magnum est nostræ resurrectionis argumentum.

§. XLVIII.

Qui absolute negare nequeunt, Hirundines aliquando in aqua & quidem juxta arundineta inventas esse, varios casus hujus infortunii accusare solent; Rever. Dn. Zorn I. p. 451 singularem nobis explicat casum servatis omnibus circumstantiis, nimirum: Hirundinibus arundineta multum accepta esse, unde sit, quod aves cœlo non tractabili ibidem locorum, ut focillentur, in globum coëant, quo in statu aliquando in aquam prolabantur, ex qua nonnunquam semimortuæ ab hominibus extractæ sint; alium casum doctissimus autor alibi animo imbibit, quod Hirundo ex hybernaculis longinquis domum rediens, ob frigora sese in arundinetis occultet, & tristia fata quandoque experiatur; cum tamen non de calibus sit quæstio; & (bone Deus) nonne mirabile audit, quod conglobatæ aves, ut focillentur, interdum crescentes undas non animadvertant, vel noctu alto somno conglomeratæ & sepultæ sint, ut involuntarie in aquis suffocarentur? & quis Hirundines adeo stupidas sua natura esse facile dixerit, ut nescirent, sese conglobatas in vacillante arundineto contra injuriam tempestatis manutenere non posse, quin, semel formato glomere, contra voluntatem, illico in aquam deciderent? vel quod Hirundo redux sit adeo insensata, ut asylum in arundineto quæreret, quod tutissimum in tuguriis piscatorum inveniret? talibus quippe in locis, in quibus aves aliquando ex aquis extractæ, ut homines haud procul habitaverint, extra dubium ponimus. Æstivo quidem tempore, quando genera sua multiplicant intra domunculas, in horreis & bovilibus, nidos ponunt, nec depositoria sua quærunt inter arundines; quando autem declinante tempore autumnali arundineta frequentare incipiunt, opportune attenti simus, ubi maneant, ut de discessu earum certiores reddamur. Interim Dn. *Pastor* casus modo dictos inter raros connumerat, cautelam superaddens, ne mox ab Hirundinibus ad alias aves argumentemur; Sic est; Utique rarissima imo inaudita exempla sunt Hirundinum *verno vel æstivo tempore* sese sive casu sive desperanter suffocantium, e contra æque rarissima & inaudita exempla non sunt avium *hyeme* retibus sub glacie extractarum, licet non quotidie, prout pisces retibus vel hamis, capiantur. *Idem* vir Reverendus I. p. 452 mente non concipere potest, qua ratione Hirundines verno tempore ex aqua emergere possint? Verum enim vero, si immersionem tempore autumnali non negasset, nullum ipsi verno tempore emersionis dubium superfuisset. Quando Hirundines in fundo subsident, contractis ex lentore vasibus suis, graviore sunt aqua; quo vero tempore levio-

leviores fiunt, eodem tempore ultro proveniunt. Ubi *Crayracion* 6tus (miss. de pisc. III) sive Orbis muricatus alter *Clusii*, *Ngel-Fisch*, *See-Taube*, ad excessum sese aëre implet, corpus aqua submergere nescit, sed humiliatus ventumque dimittens, quo vult, sub aqua natare, & in fundo vagari potest; primo casu levior, altero autem aqua gravior factus.

Quicquid autem sit, ex ad- & deductis, luculenter apparet, migrationem plurimarum avium, in primis Hirundinum, in loca tepidiora extra Europam ex puris & putis conjecturis antiquorum enatam, posterisque in speciem probatæ veritatis & historiæ naturalis propinatam esse; E contra non vana spe utor, me sufficienter testibusque fide dignissimis comprobasse, non solum, quod in specie *Hirundines* & in frigidis aut temperatis & in calidis mundi regionibus, & quidem intra fines soli natalis, per aliquot menses oculis hominum se subtrahant, sed quoque, quod non dicis gratia disquisiverim, utrum possibile sit nec ne, quando perhibeatur, *Hirundines* partim in *terra* partim sub *glacie* hyemare, salvasque sospitesque verno tempore ex utroque repositorio resurgere; ambas propositiones LECTORIS dijudicationi committo. Quodsi vero vel noviter reperta & fide digna documenta, vel ad recognoscenda facinora Hirundinum ipsa delicti corpora posthac ad manus meas venerint, non defuturus, quin ante oculos incredulorum exponerem omnia; humanissime rogans, ne præpostere & sententionaliter *relationes absurdas* appellent morosi, nisi re probe perpensa; non enim facile in physicis, speciatim in historia naturali, causas admittere solemus experientia non sufficienter probatas; præjudicia & superficialiæ rerum cognitiones, ex sinistri plerumque consilii sententia falsa pro veris nobis obtrudunt; & quando concurrunt probationes, solent meticulosi rerumque non sufficienter gnari fabularum conditores tanquam veridicos omnique exceptione majores salutare, & veritatem longe aufugientem ne quidem a tergo respicere; quod omnibus temporibus multum incommodi in historiam naturalem introduxit.

Mittimus pro hac vice *Hirundines* migratorias, quo abire velint, quo ve abire teneantur; ultimo loco disquisituri: Quibus moribus imbutæ Ciconiæ?

§ XLIX.

II. VBINAM CICONIAE HYBERNENT?

Aristoteles, H. A. VIII. 16. binis verbis loquitur: *Φαλῆ γὰρ καὶ πελαγὸς* (*); *Ciconia latet*; der Storch verbirgt sich, opponens *latentes* alio *migrantibus*. Alii antiquorum certiores esse volunt, mutare aërem plagamque Ciconias, sed nescii, quo abeant; rursus alii loca digitis monstrant, ubi has aves migratorias exercitum in aëre componentes observarint, easque septentrionales fuisse pronuntiant, forte persuasi, nullibi Ciconias nisi in septentrione dari; tandem nonnulli Ciconias, prout Hirundines, aquæ committunt, ut sub glaciæ hybernent; audiamus in antecessum nonnullos, antequam Ciconiarum causam agamus.

(*) Α *πελὸν* niger & *αργόν*, albus.

§. L.

Plinius X. c. 23 contestato dicit: „quod, quonam e loco veniant Ciconiæ aut quo se conferant, *incompertum adhuc* sit;„ quod ipsi in honorem cedit: *Colerus*, *Gesnerus* & alii nihil habent, quod adderent. „No se sabe hasta agora de donde vienen ni adonde van las Ciguennas,„ *Fr. Velez* de los animales, en Madrid 1613 p. 272; & *Albertus* M. lib. 23: „quod autem non est compertum, ubi *lateant*, est, quia NB. se valde *occultant* in desertis paludum & cavernarum, *sicut & cætera latentia*.„ Idem *Solinus* mendacii inculpat, quod Ciconiæ ultimam adventantem lancinent. *Ambrosius* Hexæm. L. 5. c. 19 Tom. VI. plerisque circa orientem locis inveni dicit; *Isidorus* Orig. XII c. 7. p. 171: veris nuntias in Asiam collecto agmine tendere; quem *Solinus* interpretatur, quod *Phytonos* Comen in Asia locus sit campis patentibus, ubi primo adventus sui tempore Ciconiæ advolent, & eam, quæ ultima venerit, lancinent. Le *Bruyn* pariter Asiam appellat (1); & secundum *Diarium* Batavorum de anno 1597 ad civitatem *Balambram* insulæ *Javæ* ingens agmen Ciconiarum d. 22 Januar. observatum (2).

(1) *Voy. au Levant* Cap. LXXII. J'ajoute à ce récit une chose, qui m'a été assurée par divers personnes; c'est qu' il vient d'Egypte de tems en tems de certains oyseaux, qu' on appelle en Arabe *Gor*, qui ne ressemblent pas mal à des Canards - on dit la même chose de Cicognes; On n'a sçeu jusqu' à présent avec quelque certitude, quel est le lieu, où elles s'en vont, lorsqu' elles nous quittent. Je ne voudrois pas avancer comme une vérité indubitable ce que je vai dire, mais on m'a assuré, qu' assés loing de l'autre côté du Jourdain est le lieu, où elles se retirent dans un lieu, que les Grecs nomment *Eremo*, comme qui diroit le lieu desert. C'est un droit, où l'on ne va jamais, parce qu' il est plein de brossailles, & qu' il y fait

fait tres grande chaud. Elles vont là au mois d'Octobre, & qu' il y en a, qui se retirent en Egypte.

- (2) Beschreibung der neuen Reyse, so die Holländische Schiffe in den Orientalischen Insuln von 1595 bis 1597 verrichtet, übersetzt von *Levino Halsio* Nürnberg 1598. 4to, daselbst pag. 515: den 22 Jan. alda (am Fluß der durch die Stadt Balambram läuft) haben wir große Menge von Störchen gesehen, so wir vermeynen, ob wohl man in unsrem Lande nicht weiß, wo sie hinkommen, daß sie sich hier des Winters aufhalten, denn es um diese Zeit recht Winter in unsrem Lande war. confer. *Schwenkf.* p. 236.

§. LI.

Bellonius narrat Obs. Sing. ex Clusii transl. Cum circa Abidam essem, NB. 24 die Aug. ingentem Ciconiarum vim conspexi, quæ ad 3 vel 4000 accedere videbatur, volabant illæ a *Russia* & *Tartaria*, & *Hellepontum* agmine decussato transversum trajiciebant, & cum supra *Tenedum* essent, longo per anfractus tractu se convertebant, donec in circulum omnes colligerentur. Inde priusquam longius a faucibus *Propontidis* pergerent, in minores aliquot turmas supra viginti se distribuebant, & se invicem versus meridiem sequebantur (3). Dn. *Schauw* (4) observasse dicit sub monte *Carmelo* Ciconias ex *Ægypto* advolantes, & medio mense *Aprilis* in *Curo-Aquilonis* tractum iter facientes.

- (3) Conf. *Idem* de la nat. des Ois. IV. p. 202; & alibi: quod Ciconiæ juxta *Antiochiam* ad montem *Amano* congregentur.

- (4) *Tom. II Voy.* Chap. V. p. 167. Vers le milieu d' *Avril* 1722 nôtre Vaisseau étant alors à l'ancre sous le mont *Carmel*, j'en vû trois vols, dont chacun fut plus de trois heures à passer, & s'étendoit plus d'un demi mille en largeur. Ces cicognes venoient de l'*Egypte*, parce que les Canaux du Nil & les marais qu' il formé tous les ans par son débordement, étant desséchés, elles se retirent du Nord-Est. On remarque que les Cicognes avant que de passer du país dans un autre, s'assemblent quinze jours auparavant de tous les Cantons voisins dans une plaine, y formant une fois par jour une espece du *Divan*, comme on parle dans le pays, pour fixer, à ce qu' on dit, le tems precis de leur depart & le lieu, où elles se retirent.

§. LII.

Quod Ciconia forte ad numerum millenarium congregatæ una in altum eleventur, & quoquo versus abeant, quadantenus experientia me docuit. Aliquando cum Parente pie defuncto tanquam amanuensis ex commissione regia circa festum S. Bartholomæi stylo veteri in Capitaneatu primario brandenburgensi regni Prussiæ hospitio in aula nobilis, cujus fines regundi, continebamur. Ego totam noctem ad usque primum mane labore consumpseram; Ephorus liberorum Hospitiis surgens, ut caldam mihi pararet, aperta aula janua amplissimum campum magno

agmine Ciconiarum occupatum observavit, hoc spectaculum brevi tempore miratus mox mihi redux referebat. Levissimæ armaturæ exercitum lustrare cupidus, & intervallo trium circiter horæ minutarum exiens, ne unicam quidem in campo, nedum in aëre ullam ex sequacibus amplius percipere potui oculis meis, quarum centenarias vel millenas adfuisse profitebatur Ephorus. Vitium somniolenti objiciebam amico, verum ipse somniabam, quippe stercora exercitus aligeri in campo deposita comprobabant rei veritatem, quodque amicus bene oculatus e lecto surrexerit. Dolebam aliquantisper quod observasse mihi datum non fuerit, in quam plagam petierint aves, an sinistrorsum versus Poloniam, an vero dextrorsum versus propinquum Habum recentem, aut mare balticum, an demum recta via in Germaniam. Interim *Bellonii* assertum: „quand les Cicognes s'en vont, on ne les apperçoit en troupe, si non en l'air,, hoc casu exceptioni subest.

§. LIII.

Superfedemus citationibus *Swalbacii*, qui Ciconias in Ægyptum; *Oppiani*, qui in Æthiopiam; *Fabri*, *Schwenkfeldii*, qui easdem in Africam mittunt, nec non *Ecbaldi a Lettau* & aliorum autorum. Jam enim ex supra dictis sufficienter colligimus, nihil certi de hybernaculis Ciconiarum statuendum esse; quod adhuc paulo attentius considerabimus. Insigni dubio laborat relatio *Bellonii* (§. LI) quod Ciconiæ, quas ad Abidum vidit, aves septentrionales vel Ciconiæ *nostrates* fuerint, cum non nemo noverit, quod Ciconiæ 24 die Augusti, st. novi, nobis adhuc familiares sint, non nisi post festum S. Bartholomæi st. vet. visui nostro se subtrahentes; sic fieri nequit, abituras vel ipsa die 4ta Sept. eadem die circa Abidum conspici. Simili dubio subest relatio Domini *Schauw*, qui septentrionales Ciconias ex Ægypto reduces juxta montem Carmelum proficiscentes observasse ait; medium enim mensis Aprilis, st. vet. mensi Majo proximum est, jam vero quotannis die 17 aut 18 Martii st. vet. nisi nimis severa hyeme auram focillantem prohibente Ciconias nostris in regionibus oculis percipimus, auribus crepitantes audimus; Unde porro sequitur, *Ciconias visas* a præfatis autoribus ad alias mundi plagas, non ad septentrionalem, pertinuisse. Dn. *Schauw* causam abitus Ciconiarum ex Ægypto, quasi secundariam, ponit in eo, quod tum temporis scil. *mensē Aprili irrigatio telluris absoluta sit*, flumen Nilus littora sua alveumque naturalem recuperaverit, & regiones adjacentes imo omnes inferiores exsiccatae sint, unde ulteriorem victum Ciconiæ petere prohibeantur; sed

fed in notabili errore verfatur *autor* laudatiffimus; Contrarium potius dicendum, Nilum fcilicet mense *Aprili* nondum irrigaffe arva *Ægyptiaca*; & pofito, quod *Ciconiæ* in *Ægyptum* victus gratia proficifcerentur, non pro hyeme ad mensem usque *Aprilis*, verum pro æftate iter fufciperent; Incipit enim *Nilus* *Ægyptum* inundare ultimis diebus *Aprilis*; quando vero fol *Libram* appropinquat magis magisque arva dimitunt aquam, *Nilus* autem feptima vel octava mensis *Octobris* diebus, fole adhuc in *Libra* conftituto, rurfus in alveum fuum descendit; & tum temporis demum incipit agricultura fœcundata telluris, quamvis in *Æthiopia* integro mense citius crefcat & decrefcatur notabile flumen (*). Exinde fimul colligere licet, quod plerique autores perperam omnes fere aves feptentrionales & *aquaticas* ad *Nilum* vel *victus*, ne dicam pullos faciendi, gratia pellunt, qui pro hyeme fluuius non magni voluminis fed fere vadofus in nonnullis locis eft. *Ægyptus* proprias *Ciconias* habet, quæ *Ibides* (in fingul. *Ibis*) vocantur, roftro nonnihil incurvo (5) quas antiquitus in fummo honore habuerunt: *albas* & *nigras*, prout nos habemus *Ciconiam* *albam* & *nigram*; Illarum *nigra* juxta *Damiatam*, *alba* ubique in *Ægypto*; ut itaque *Ægyptii* non indigeant *Ciconiis* vel *Ardeis* noftris pro tollendis serpentibus infectisque nocivis.

(*) *Plin.* Lib. V. c. 9. feft. 10: Incipit crefcere luna nova, quaecunque poft folftitium eft, fenfim modiceque, *Cancrum* fole tranfeunte, abundantiffime autem *Leonem*; & refidit in *Virgine* iisdem, quibus accrevit, modis. In totum autem revocatur intra ripas in *Libra*, ut tradit *Herodotus* centefimo die. *Salmafius* in *Solin.* p. 436. crefcere *Nilum* cenfet ad æquinoctium usque autumnû. *Maillet* (par l'Abbé *Mafcrier*) *descript.* de l'Égypte I. p. 63: que regulierement tous les ans, depuis le commencement du printems jufqu' aux derniers jours de l'été ce fleuve s'enfant - p. 70: Les Anciens & les modernes ne parlent pas uniformement de cette inondation reguliere - on peut dire, qu'en general & ordinairement l'accroiffement des Eaux du Nil ne commence, que dans les derniers jours du mois d'Avril & au commencement du Mai - p. 71 Enfin au Solstice d'été elle eft déjà confiderable - p. 87. L'inondation dure ordinairement depuis le 20 de Juillet jufqu' au commencement de Novembre, que les terres commencent à fe decouvrir - Le Mois du Novembre diffipa toutes ces inquietudes, & l'on eût le tems de confier au Limon du Nil toutes les Semences - p. 88 La fcene change à la fin de Novembre; alors les yeux fe promènent fur une prairie univerfelle, qui au mois d'Avril fait place aux moissons jauniffantes & aux epics dorés. Vide *Salomon Schwiggers* *Reyfe nach Jerufalem* p. 257 feqq. & p. 259 Wenn ſich das Waſſer geſetzt, und der Erdboden ein wenig ausgeſtrücket, daß er dem Pflug bequem worden, da ſähet man an zu ſäen und pflanzen und dem Feld ſein Recht zu thun &c. Conf. *Voy. de le Bruyn* (à Rouen) Tom. I. p. 471. not. (a) & Tom. II. p. 79. feqq.

(5) *Deſcriptions* vid. apud *Bellon.* & *Willughb;* *Plutarchum;* *Ælianum,* *Voffium,* *Jonſonum,* *Mailletum* &c. & *Ord. av.* §. 62 n. XI. *Nebem.* *Grew* muſ. reg. p. 64.

§. LIV.

Eruditus & in rebus gerendis exercitatus LECTOR porro judicet, numne relatio Domini *le Bruyn* (§. L.) de diverticulo Ciconiarum in incommensabili Eremo juxta Jordanum pariter manca sit, eoque magis, quod ipse *autor* eidem parum fidei addit. Hyeme *Jordanus* intra littora satis alta vadofus est, ubi laudata Ciconiarum copia parum lucraretur; mense Aprili, quo tempore aves septentrionales ovis in locis nativis incubant, liquefacta nive ex Libano demum excrefcens, adjacentia loca irrigare incipit, quod & *Biblia sacra* I Paral. XII. 15 - Jerem. XLIX. 19 - L. 44 tacite comprobant; nec invenire possum illud, quod describit *le Bruyn*, desertum singulare juxta Jordanum sive *minorem* sive, qui in mare mortuum illabatur hocve transcurrere dicitur, *majorem*; Neque me multum movent ejusdem littora in aliquibus locis arundinosa, quæ & aliis fluminibus competunt; imo non crederem, Ciconias *arundinum vallem* satis notam occupaturas; Insuper Jordani, fluminis omni tempore memorabilis, regiones satis cognitæ sunt, in quibus frustra Ciconiæ septentrionales latibula quærerent hyeme, vel concilia diuturna inibi, uti juxta Carmelum montem, celebrarent, quæ nemo, præter illos, qui tales congregationes *Bruynio* narrarunt, observaverit. Posito autem, quod a Jordano Nilum peterent, non comprehendo, quare commorari ament juxta Jordanum, cum Nilus terrestre iter facientibus vix 70 milliaria longius distat. Minime igitur nobis sufficere potest vulgare illud præjudicioforum hominum dictærium: *Sic fert relatio.*

§. LV.

In genere juxta amborum fluminum *asyla* notandum, quod aves aquaticæ nostrates, crescentibus illis victumque sat amplum aligeris indigenis præbentibus, non inibi, sed *domi* nobis adsint; irritum quoque conatu a nobis ad Ægyptios secederent omnes tum temporis, quo Ægyptii arva sua colunt, avesque tempore messis, ubique locorum uberrimæ, conturbarentur potius, quam pacifice advenas suis asylis frui paterentur indigeni aves aquaticas, imprimis littorales; & vereor, ne palmipedes nostrates improbe stupidas dicam aves, asyla sua in Nilo quærentes, nescius, utrum crocodilus & avibus delectetur, unde longius talia spectra fugere solent volucres. Sed forsân citra Ægyptum vel Æthiopiam nos premat relatio ex *Diario Batavorum* (§. L.) desumpta! quod simplicitate quadam vel aliquali probabilitate niti videtur, Ciconias in India orientali

tali confidere solitas esse. Sed cavendum, ne desidiose huic relationi mox calculum nostrum addamus, & hybernacula Ciconiarum in locis valde tepidis ponamus. Non verisimile nobis audit, quod Ciconiæ ex temperato partim frigidiori climate, in quo natæ & enutritæ veluti per impetum vel ex abrupto lineam meridionalem superare velint, ut in regione satis fervente, haud procul a Civitate Balambra, insulæ *Javæ* in australi parte confideant; audacter judicamus, quod talia molimina cum Ciconiarum natura non facile concilianda. Itaque in dubium voco spectaculum & narrata Batavorum, prout narrantur. Forſan Ciconiis ſimiles aves indicas, Ibides, Plateas, Grues (*vid. ord. lavium*) velejusdem generis alias, ut Grues japonicas, e longinquo obſervarunt. Spectaculum credo, & nihil amplius fuiſſe hominum, quibus indulgemus, quod circa res naturales per ſe non lucrativas, attenti, prout decet, non fuerint; in primis cum nemo conterraneorum, qui in Indiis imperium tenent, poſt ſæculum XVI illorum ſpectaculum comprobavit. Forte Batavi *Ibides*, quarum caput *Nebem. Grew* muſ. reg. p. 64 deſcripſit, forte *Ardeas*, quarum mentionem facit *idem autor* in deſcriptione capitis, *of the Head of an Indian Heron* *ibid.* p. 63., Ciconias fuiſſe rati ſunt. Nec vereor, quempiam adeo moroſum eſſe, ut me delirare vellet, ſi dixerim, forte aves a quibusdam in aëre vel turmatim in terra viſas aliis moribus prænoſtratibus imbutas eſſe, ut gregatim quidem intra limites ſoli natalis loco in alium volitando moveantur, tandemque in ſatrapias ſufficientem victum ſibi largientes ſeſe diſtribuant, ruruſque cum aliis permutent; quod nemo peregrinantium hætenus eorum mores obſervavit, unde eſt, quod plerumque confuſas notions nobis propinaverint.

§. LVI.

Quodſi vero extra dubium poſitum ſit, Ciconias noſtras circa feſtum-Bartholomæi mutare clima ſeptentrionale, cum *Iſuloro* affirmare non hæſitarem, abituras ad fines Europæ conterminos, in Aſiam juxta fluminaa vel in loca paluſoſa & deſerta Coſacorū magnæque Tartariæ, ubi vel cicadis, quæ innumera in paludibus generantur, ſedemque ſæpius in Hungariam, Germaniam & ultra mutant, victum ſumere poſſunt, vel a rariſſimilibusque animalibus quæ loca ulgiſoſa indefinenter ſuppeditant, conoſer. *Schookius* de Ciconia c. 2. *Beeman.* hiſt. orb. I. c. 5. p. 121. nec adea ſolliciti ſimus de victu, quo per hyemem indigeant; tantum enim naturæ ipſis hyeme præbere non tenetur, quo regulariter abundant æſtate; ſuſſi,

cit, ipsis conservare vitam, quam sine omni alimento servant Hirundines, nonnulla quadrupedia, angues, muscæ plurimæque insecta.

§. LVII.

Sed forte eadem est conditio Ciconiarum, quæ hyeme est Hirundinum, ut a natura jubeantur in aquarum fundo hyberna facere; ut volunt post *Albertum M. Kircherus, Gassendus, Prætorius, & Majolus*. Conf. supra §. XLVII notam (9). *Aristoteles* (§. 49.) dixit: *Ciconia latet, ut justo tempore rursus appareat*. Qui in fundo turris per semestre tempus incarceratus, compede autem soluta dimissus, utique latuit. Notanter *Plinius XXXIII. 23*: „Nemo vidit agmen discedentium cum discessurum, appareat, nec venire sed venisse cernimus, utrumque nocturnis fit temporibus; & quamvis ultra citrave pervolent, nunquam tamen advenisse, unquam nisi noctu, existimantur.” Nec despicatui habenda *Baptistæ Fulgosi* (6) relatio ex literis *Gervasii Tibelisii* (vel potius *Tilberiensis*) *Arelaten* regni Mareschalci ad *Ottonem Quartum*: quod in lacu ejus regionis quidam piscationi operam dantes hyeme multas Ciconias, veluti mutuas, rete in siccum traxerint. Contra Mareschalcum enim nulla suspicio militat, ac si Dominum, præter omnem necessitatem anili historiola circumvenire in animo habuerit; cum idem *Fulgosus* alterius casus de anno 1467 juxta metensem urbem meminit: „In Lotharingia - in quodam alio lacu multæ aliæ Ciconiæ similiter inventæ fuerunt, quæ in thermis revixerunt.” Nec tamen nos terreat concurrens fabula a *Prætorio & Zornio II. Pethin. p. 160.* relevata. Vanæ quippe propositiones perperam philosophantium facta insecta reddere nequeunt. Sine dubio *Fulgosus* pro miraculo habuit casum, vixisse animal volatile sub aqua & sine victu, hinc alimenta mutua Ciconiarum vel ex intestinis derivavit. Si quis philosophetur, quod emortuis muscis acari, oculis nostris non percipiendi per ora vel proboscides intrarent in corpus, unde alimenta lucrarentur muscæ, risum quidem excitaret, ideo tamen tali ratiocinio historiam muscarum non tolleretur.

Operæ pretium esse judico, paucis adhuc disquirere, utrum plane impossibile sit, quod Ciconiæ sub aqua hyberna habeant, vitamque servant, & tandem reviviscentes ad domicilia sua redire possint.

(6) Vid. *Gesnerum tit. Cicqnia, & Joan. Prætorium de Crotalistris tepidi temporis hospita p. 38.*

§. LVIII.

Dominus Pastor Zorn II. p. 159 temerarios vocat, qui Ciconias ex aqua extractas vidisse fingunt, quando fortuito ejusmodi aves verno tempore sclopo necatas, vel casu suffocatas in aqua invenerunt; Einige, inquit, sind so feck, daß sie vorgeben, sie haben Störche mit eigenen Augen aus dem Wasser ziehen gesehen, oder wohl selbst heraus gezogen, wenn sie etwa im Frühljahr von ungefehr einen geschossenen oder sonst verunglückten bey einem Wasser gefunden. Profecto æque dura ac *Catesbeji & Edwardi* sententia (§. 27.) ne me feriat, non inficior, ejusmodi homines perfrictam frontem habere; sed non est quæstio de Ciconiis vernalibus, neque de necatis primo vere aut alio acerbo casu concussis. Ubi Ciconia primo vere necata fuerit sclopo, vel in aqua suffocata, necesse est præsupponere, quod domi jam fuerit, & undecunque sit, ad nidum jam redierit. Quæstio est de hybernaculis Ciconiarum. Quodsi vero Ciconia mense Februuario sub glacie ex aqua, me præsentē vel absente extracta mihi que fuerit oblata, nec in itinere in glaciem constipata, ut in tepidario ad vitam revocata sit, officia muneratoris minime criminarer. Postquam vero reverend. Dn. Zorn historiam Hirundinum jam antea ad *anilia* retulerit, & illos, qui talium narrationum fide capti, homines superstitiosos dixerit, immediata superioribus verbis sequentia addit:

„wie in berühmter und angesehener Männer Schrifften, die es
 „auch von Hören sagen und auf Trauen haben, solche Dinge zu
 „finden; z. e. in des Olai M. ehmaligen Erzbischoffs zu Upsal
 „Historia rerum septentrionalium, zu Basel gedruckt p. 732 von
 „dem zusammen geballten Klumpen Schwalben, die man aus dem
 „Wasser gezogen, so ist kein Wunder, daß einige mit diesem
 „Vorurtheil eingenommen, es mit allem Ernst gegen andere
 „behaupten;“

Et nihilominus tamen Olaus M. tamdiu veridicus manebit, non fabulator, quam diu in Suecia, in Prussia & in universo septentrione *discreri*, *docti* & *circumspecti* viri non defuerint, & quamdiu Olai M. effata ipsa experientia comprobasse ac quotannis quibusdam in locis comprobare non cessaverit. Non facile expellerem dubitationem, sicubi Vir Reverendus postularet, Petinotheologiam suam ob titulum infallibilitatem habere, seque ipsum nihil ex auditu nihilque ex præjudicio tenere, hinc sibi in singulis punctis *piam fidem* deberi, quam tamen Dominus Pastor Archiepiscopo Upsaliensi de rebus septentrionalibus bene merito abnegavit. Quam-

diu vir doctissimus in medium non protulerit ponderosiora argumenta, quibuscum contra historiam *Hirundinum* militet, & *possibilitatem* hybernorum vel in terra vel in aqua non tollat, nemo qui circumspēcte res considerare & perpendere consuevit, in ejus castra descendet; impossibile nempe esse, consequenter falsum, quod animalia quædam in tali statu constituta vitam seruent, ut salva sive in terra sive sub glacie hybernare possint, nisi facta insecta reddere, ac homines honestos, discretos & sensatos in somniores vertere præsumat. Cum autem *historia Hirundinum* salva & indubitata manet, publice confiteor, me ex rationibus dubitandi a Rever. Dn. Pastore allegatis nihil elicere posse, ut mihi persuaderem, non possibile fore, quod & forte Ciconiæ talibus hybernis, quibus utuntur *Hirundines*, sese committant, etsi Ciconiæ duplo majores aves & *Hirundines* duplo minores essent, vel magnitudine *Regulos* cristatos aut *Tominingas* non superarent. Persuassus sum, *Fulgosum* vera narrasse facta, & *Marschalcum Tibelium* non imposuisse *Otoni IV*, nihil itaque obstare, quin fidem haberem *autoribus*; probe gnarus non quidem sequi, ut omne quod possibile est, necessario & re ipsa etiam existat; sed si quis rem aliter comparatam esse dixerit, & *Fulgosum* vaniloqui accusaverit, is omnino ante frustrationem probare tenebitur, quam ipsi fides de insimulatione in diem habeatur. Certissimus sum, Rever. Dn. *Zornium* non expertum habere, quod fert relatio, animalcula longe minora Ciconiis & *Hirundinibus*, *Scarabæos* nimirum *impennes tardipedes*, *Petiverii*, non solum *sine omni victu*, sed etiam post multoties iteratas *immersiones in spiritu vini* per aliquot horas, salvos sospitesque per triennium vitam servasse; Historia utique miranda, quæ secundum omnes circumstantias evolvat vir Rever. in *Trans. anglic.* Voluminis *XLI* parte *I* No. 457 pag. 441 seqq. cujus autor est de historia naturali in specie meritissimus Dominus *Baker*, cui vitam optamus longævam. Si de *Ciconiis* tot documenta mihi ad manus essent, quot de *Hirundinibus* modo prostant, in illarum hybernacula consideranda intrarem. Pro hac vice acquiesco in eo, quod in adjuncto ad finem hujus disquisitionis legere licet de Ciconia mense Januario 1729 ex aqua extracta, adque vitam revocata, & quod magis est, victu statim præsentē, in vita, nescio quamdiu, conservata. Posteris feliciora opto tempora, ut historiæ naturali de meliori prospiceretur, „& fac-
„ne spem, quam cum Rob. Boyle in præfat. ad *Chemiſtam ſcepticum*, fo-
„vere hæctenus ausim, firmiorem conciperem, de solide stabilienda philo-
„ſophia, si magis sollicitè homines distinguere inter ea vellent, quæ no-
„runt & ea, quæ ignorant, vel tantum opinantur; tum vero perspicue
„ea

„ea explicare, quæ intelligere sese concipiunt, ingenue agnoscere quæ
 „ipso latent, & ita candide profiteri suas dubitationes, ut ingenio valen-
 „tium industria ad ulteriorem investigationem stimuletur, nec minus
 „perspicacium credulitati imponatur.,,

Daß im Jahr 1729 im Monath Januario, in Gegenwart des damahls
 lebenden Herrn Krieger-Raths Otto von Edlhöfel, Herrn Stadtschreiber
 Kahlau, und meiner selbst, bey einer im Strand-Amte Rossitten gehaltenen
 Commission, die Fischere von dem Dorffe Sarkau einen todten Storch aus
 der Ost-See bey einem Fischzuge mit dem Garn heraus gezogen, derselbe
 aber nachhero, als er in die warme Stube gebracht, nach Verlauff einer
 Stunde lebendig geworden, und nicht nur die 8 bis 10 Tage unsres Daseyns,
 sondern auch, wie die Fischere es hernach sämmtlich ausgesaget und bekräfti-
 get, in solchen Umständen durch den nöthigen Frass beym Leben erhalten;
 ingleichen mit den Schwalben dergleichen Casus, die die Fischere öftters
 ganze an einander hangende Bündel aufgezoogen, sich auch vielfältig zuge-
 tragen, solches habe auf Verlangen hiemit glaubwürdig attestiren wollen.
 Balga den 10 Dec. 1746.

(L. S.)

Joh. Chr. Regh.

Königl. Preuß. Amtmann.

Prædium Rossitten in Nehringa Curonum intra Habum & mare ba-
 ticum situm est. Juvenis cum parente tum temporis consiliario rerum
 venaticarum temporibus aphrodisiacis cervorum inibi aliquoties constitu-
 tus casum similem a præfecto sylvarum Schlichtio relatum bene recordor.
 Balga haud procul a civitate elbingensi ad Habum recentem satrapia in-
 ter primarias est.

Arist. H. A. Lib. VIII.

Avium complures conduntur, non, ut aliqui putant, paucæ; nec omnes ad loca
 tepidiora abeunt, sed quibus loca ejusmodi sunt vicina solitæ sedi, iis
 secedere libet - quæ autem procul locis ejusmodi morantur, non mu-
 tant sedem, sed se ibidem condunt.

Minime. I. Avium Vogel f. 17 apud minor et semper americanis omnibus induræ ff. 7. 11. 16.





B R E V I S

HISTORIA NATURALIS(†),

S I V E

DE VITAE GENERE MORIBVSQVE
MVRIS ALPINI.

Bestiarum ex Murium Gliriumve genere inter animalia industria numerantur. Nulli bestiarum, nedum insectorum multitudinibus ingenitam denegamus industriam, qua mores & studia, pro vitæ suæ genere, ad conservationem & progeniem adæquata; In quibusdam circumscripta nobis videtur; uti juxta *Aranearum* tribum, sive ex telis, flaminibus, retibus vel cassiculis scientifice constructis, sive ex latebris victum capientium; quædam philomusos dixeris, ut admirandum animal Castorem(*), lignationis, hydrographiæ, aggerationis & architecturæ studiosum; nonnulla pharmaceuticam & geometricam artem edocta, ut Apes; rursus alia in artibus mere liberalibus: petauristæ, ferrarii, naviculatoris(**), nomina, profitentur ut Sciuri, ne dicamus de insidiatoribus, prædatoribus, ut BAVIIS, & ficariis, latrocinia & abactionem exercentibus, VRISO, LVPO, VVLPE, MVSTELIS &c.; sic nemo facile animalibus industriam, pro vitæ suæ genere, abjudicaturus.

(†) Cujus mentionem fecimus: de Avibus errat. §. XXIII.

(*) Conf. nat. quadr. hist. prodr. p. 19 - Hist. de l'ac. des Scienc. 1737. p. 10; ibi: on ne trouve guère parmi les grands animaux, que les *Castors*, qui ayent une de ces industries singulières, & incompréhensibles à l'esprit humain.

(**) Trans. phil. angl. No. 427. p. 38.

Sed valde fallimur, fallimusque aliquando circa mores nonnullorum, quos ingenitæ industriæ superaddimus, multoties cerebrinos. Errores nobis ipsi tribuamus, quod sæpissime historiolas ex antiquitate ad nos transfusas æqui bonique habemus, quæ tamen ad rectæ rationis examen revocatæ in fabulis abeunt.

Ecquis, emuncti nati, cum *mundo symbolico* crederet, Lænam catulos edere inanimatos, rugitu matris vel patris animandos? Quis informem massam carneam sive molam Urfæ, lambendo a matre in sui similem bestiam efformandam? Quis Angues, quos astutia & malitia omnes besti-

as antecellere dicimus, e cavernis narium Cervi spiritu evocandos, ut se devorari patiantur? Quis fide dignus testis centesimum Cervi superavit annum, quo hujus lacryma ipsa ossibus ad oculi canthum accreverit ea durtie, qua cornu superaret; Quis cum *Sophocle* lacrymas Gallo Pavonis vel *Meleagridis* verteret in succinum (*)? & sexcenta commenta reliqua.

(*) Conf. *Franc. Velez* Hist. de los animales p. 70: *Sophocles* entre los antiquos dixo, que el Succino era lagrimas congeladas de unas aves llamadas *μελεαγριδης* de los Griegos, las quales son un genero de Gallinas de las Indias o Moriscas.

Quod ad MVRES ALPINOS attinet: nomen habent a summis *Rhe-tie alpi-bus*, herbarum graminisque fertilibus, in quibus habitant; In *Sabaunia* audiunt MARMOTAE; in *Germania* Marmel Thiere; in *Ukraina*, *Podolia*, in montibus *scopusiensibus*, nec non in *Russie* palatinatu ad pagos *Podicemne* & *Zimnawoda*, BOBAKI (*); ad montes vero *carpaticos* *Swiszczy*, unde vallis *Swiszcza* denominatur; *Gall.* Rats des Alpes.

(*) *Rzaczynski* in *Auctario* Hist. nat. Polon. p. 327; quod nondum publice prostat.

Fele domestica corpulentiores sunt; juniores rufi; adulti subfusci coloris; pilis rigidiusculis; pedibus brevioribus; capite contracto; naso quasi diviso; ore felinis pilis stipato; dentibus Sciuri, vel potius fiberinis; collo dorsoque latis & obesis; auribus decurtatis, quasi mutilis, rotundis, oculis speciosis, prominentibus; cauda, ad instar caudæ Muris avellani, quasi compressa & pilosa, palmum cum dimidio longa; digitis unguibusque Sciuri æmulis, sed fortioribus.

In libertate fructibus, herbis, gramine, radicibus, imo & insectis vaginipennibus, ac locustis, vescuntur; cicurati variis obsoniis, inprimis lacteariis (*) delectantur; carnes, panem, fructus similemque pastum, ut Sciuri, anterioribus pedibus ori admoventes.

(*) Murmuratum edunt, dum morfu bibunt lac, unde Germanis, me iudice: Marmel Thiere.

Catulos ponunt tres vel quatuor; ab autumno in verna usque tempora, per familias juncti, in cavernis ad figuram literæ Y excavatis, satis ample fornicatis, & bene obturatis, alto somno inter tantillum straminum vel fœni sepulti quiescunt; Sole rursus propitio evigilant, vigilantque claustra solvantes, & ad egestionem sæcum, ad pastum, & ad opera aphrodisiaca ex-cuntes colludunt petulanter, uti solent Mures inprimis campestres, saltantes, & in arborum truncos ludibundi scandentes rursusque in orbem se præci-

præcipitantes in humum; aliquando bipedes ingrediuntur; vocem catelli vel acutum fistulæ sonum edentes.

Tardissima ipsis est, per hyemem *sanguinis* circulatio; tardissimæ omnes sunt corporis secretiones; nulla interim feri vel lymphæ resectio, ut tandem sanguis omni pene sero orbetur(*). Omentum & vicina interanea admodum sunt obesa. Ruminantes non dixeris; ventriculum enim simplicem habent, membranosum, licet in libertate constituti herbivori sint; versus intestinum cæcum valvulas observaveris conniventes, annulares, & veluti in ramos protensos, prout & ingressus ilei inter duas tunicas annulares; ita, ut nullus prorsus concedi possit excrementis, pro egestione, ad intestina tenuia regressus, quorum tamen collectio per integram hyemem (qua dormiunt) fit, quæ amandantur ad cæcum, ibique ad verum usque tempus perdurant.

(*) Trans. phil. angl. No. 397.

Hoc vitæ genus est; illi sunt mores, quos exploratos habemus *Murium alpinorum*, qui BOBAKI vocantur. Quid per *Emptam* (Murem montanum) intelligant *Albertus & Agricola*, me latet; cum Mure autem norvagico, Lemmus, Leming, Lommer dicto, *Mures alpini* nihil commune habent; illos Wormius(*) in nubibus generari vult, exinde in Norvagian decidos, qui tamen & in Lapponia sunt frequentes.

(*) In *Museo suo* & in peculiari tractatu, cui titulus: *Historia naturalis, quod in Norvagia quandoque e nubibus decidit &c.* Hafniæ 1653. 4. Conf. *Schæf. Lapp. cap. 29. Hamb. Beytr. 1741. X St. Linn. act. Suec. & Fauna Suec.*

Moribus *Marmotarum* superaddidit *Plinius* (sed notanter *ex relatione aliorum*) prorsus singularia: -- „Sed si pabulo ante in specus convector, cum quidam narrent, alternos marem ac foeminam supra se complexo, fasce herbæ supinos, cauda mordicus apprehensa, invicem detrahi in specum, ideoque illo tempore detricto esse dorso.“ Hanc *narrationem* vertit *Agricola* in historiam *Marmotæ* naturalem: „Mira vero, inquit, eis, machinatio & solertia, cum fœnum jam congesserunt; unus enim humi stratus erectis pedibus omnibus jacet in dorso, in quem, tanquam in plaustrum quoddam, cæteri ea, quæ congesserant, conjiciunt, & sic onustum, cauda mordicus comprehensa, in specum trahunt, & quasi quodam modo invehunt.“ Cui *Gesnerus* non videtur assentire, *inquiens*: Eodem modo *Castorem* ligna advehere, & *Taxos* effossam terram pro domiciliis, donec satis ampla sint, vehere, apud recentiores legimus(*); *fides penes autores esto*; Facetiam quoque hominis industrii & fictum appellat *idem*: Solere hos Mures fœnum in dorso gestare, cauda per dorsum reducta & mor-

mordicus apprehensa (*) obfirmatum, pro fune scilicet, ut homines foenum bajulant.

(*) Le Pere Bougeant Soc. J. Amusement philosophique sur le langage des bestes à Paris 1739. p. 70: „Les uns vont au bois, les autres à la terre glaise, que quelques-uns „sont chargés d'apporter *en se renversant*, comme on scait, *sur le dos* & faisant de „leur corps une espece de tombereau que les autres tirent jusques sur le lieu où il „faut l'employer - -“ Notum potius testatumque facimus: Castores, *Xyloromios*, non per terram *Sarraco*, sed per flumina, inflixis in ligna ad littora caesa dentibus suis, lignationes pro palatiis advehere. *Rzaczynski* p.m. olim hac de re me conveniens responsum tulit: Noli figmenta comprobare. Fuit apud nos vir militaris, strenuus venator, qui omni animo, invocatis cunctis divis, nobis persuadere volebat, quod Vulpes terram in cryptis inversae caudae imponat, eamque retrograda extra antrum, außerhalb dem Thau, deponat. Sed fabula manet.

(**) Cum tamen Muribus alpinis sit caudae nimis curta supellex.

Miramur, doctissimum *Spon*, supra fatam narrationem ex animo pro vera venditasse historia: „Rats des Alpes faisant *provision l'Été pour l'hiver* du foin & d'autres herbes, qui leur sont nécessaires, pour s'en acquiter plus promptement, il y en a un, qui sert de Charette, se mettant sur le dos les pattes en l'air & embrassant le foin, & un autre, qui sert de Charrettier & le tire par le queue jusqu' à leur tannière ; ce qui est cause, qu'on leur trouve ordinairement le dos tout pele (*).

(*) Idem est, quod de peno *formicarum* somniamus. Coeterum & foenum & herbae recentes in antris putredinem hyeme contraherent. Obesitas dorfi, petulantia & somnolentia raritatem pilorum in dorso Marmotis & feris & cicuratis conciliant. Nonne & alia quadrupedia (sere omnia pilosa) capillorum, illorum scilicet, qui bi-matum absolverunt, defluvia patiuntur?

Magis miramur novissimam relationem *Et post fata* magni nominis Cardinalis Poliniaci: Mures alpinos *bella inter se gerere, trucidare se invicem belligerantes, Et victores victos secum ducere in servitutem, ad sustinenda servitia domestica Et pro invehendis rebus ad victum necessariis* (*); mores ante a nemine observatos; quos si eminentissimus Purpuratus ipse, tanquam Phœbi sacerdos, suspectos non habuit, nobis imperaverit: obtinere jus belli & pacis inter bestias sui generis; cum tamen Cornix Cornici nunquam perfodit ocellum, nec lupo lupum est; Et quem in finem *mancipia* Marmotis pro victu colligendo necessaria? quod certo certius novimus, Mures alpinos vel per *octo menses* dormire, nullis obsoniis opus habentes, nec ullum mancipiorum negotium, quasi per tractatus d'Assiento, inter illos & alias bestias intercedere potest, nisi forte ipsis abute-

rentur, prout homines mancipiis auro solido comparatis jure utuntur ad fodiendam terram.

(*) In *Antilucratio* Lib. VI. versu 185. seqq. Paris, 1747. 8.

(*Baubaces patria dixerunt voce Poloni*)

Vulpinum genus — — —

— — — *de latebris & gramine certant*

— *In captivos dominorum provida miras*

Sevitia exercet pœnas, mœsta agmina condunt

In foveis, coguntque omnes servire per annos,

Atque ubi tempestas bruma veniente rigescit,

Et complenda manet secto cellaria fœno:

Protinus ad messem ducunt servata ferendam

Mancipia, inversisque solum premere atque supinis

Corporibus, tum crura jubent attollere sursum.

Quatuor erectis persent ut gramina palis,

Inde onerant caudaque trabunt animantia plaustra,

Erasaque vias miserorum tergo verrunt.

Quicquid autem fit juxta novellam historiam; juxta antiquam fabulam ridiculum audit: *Equis ad posteriorem currus partem uti, & inverso ordine naturæ, contra naturalem pilorum & exuviarum dispositionem, mordicus prehensa, temonis loco, cauda animalis, idem animal quasi maleficum & damnatum veluti ad currum vel traham religatum trahere, inque ipsa via vecturæ adferre obstacula.* Si pro lecto opus habent Mures fœno, sufficit ejus parca collectio & transportatio vel ore vel pedibus anterioribus mediantibus, quod & bipedes ingredi posse bestiolas diximus.

Sic est: Historia naturalis non bene digesta abit in fabulam; præjudicia vero & nimia credulitas veritatem, etsi cominus satis cognitam, longissime aliquando propellunt; Quod in dies experimur.



VOCABVLARIVM M. SC. (*)

AN. CIRCITER 1420; EX BIBLIOTH. CARTHVSIAE
IN PRVSSIA.

AVIVM.

TIT. DE AVIBVS.

Accipiter. Habich.	Corduellus. Steglicke.
Accedula. Graßmücke.	Columbus. Turver.
Alauda. Lirche.	Columba. Tuwe.
Alones. Meervogel.	Contornix. Brochvogel.
Altilis. Huß-Hun.	Curricula. Wasserhun.
Amarallus. Goldammer.	Egippia. Trappe.
Anas. Wasser-Hun oder Wasser-Ente.	Fasianus. Fasane.
Anser. Gänze.	Frantiola. Goldammer.
Anota. Ente.	Fficedula. Graßmücke.
Anetarius. Entrich.	Ffrigellus. Distelwincke.
Aquila. Ur.	Luscina. Nachtigal.
Ardea. Reger.	Gallinarius. Der Trappe.
Attago. Barhun.	Graculus. Der Star.
Auca. Gans.	Gradipes. Stoz-Balcke.
Avificeps. Nsvogel.	Jaficus. idem.
Bubo. Hov.	Larris. Musar.
Capo. Caphun.	Lucifuga. Die Dule, oder Nachtrabe.
Capus. Balpe.	Lucillus. Steyn-Black.
Capula. Mel-Meyze.	Lucunia. Bachstelze.
Caromellus. Distel-Wincke.	Mergulus. Taucher.
Corex. Ezeisig.	Merops. Der Speicht.
Cicida. Holshmenze.	Mullis. Haselhun.
Cignus. Swan.	Murops. Musar.
Olor. idem.	Ocnus. Kuchil.
Ciconia. Storch.	Onocraetelus. Norddrommel.
Bis. idem.	Orthigometor. Dwirhun.
Cornix. Kro.	Palumbus. Wild Turver.
Cronopodia. Storchschnabil.	Parix. Meyse.
Corvus. Rabe.	Pitacus. Sitlich.
	Plicitus. idem.

Pitriscolus, Kongelin.
 Regulus, idem oder Stenge.
 Porphorio, Nsler.
 Quagama, Wachtel.
 Rulica, Henseling.
 Sorubus, Hazilhun.
 Speralus, Hagilgans.
 Snupharius, Star oder Ditterich.

Spiscetula, Waßer-Stelesze.
 Tordola, Drossil.
 Tordus, Brachvogel.
 Vaglocus, Holzkre.
 Vespertilio, Bledirmus.
 Upupa, Wede-Huppe.
 Vultur, Geyer.

(*) Conferantur ANIMANTIVM nomina, quæ ipsis posuerunt Germani; ad finem libelli: Georgii Agricolæ de Animantibus subterraneis; 16 apud Froben, 1549.

PISCIVM

TIT. DE PISCIBVS ET PRENDACIONIBVS

IN GENERE IPSORVM.

Anguilla, D'l.
 Aculera, D'keley.
 Afforus, Sticheling.
 Allota, Quappe.
 Balena, Walvisch.
 Pasura, Brehme.
 Cancer, Krebs.
 Contus, Stür.
 Rumbus, idem.
 Castor, Bebir.
 Fiber, idem.
 Calimpus, Karpe.
 Cassidulus,) idem.
 Corillus)
 Capito, Kulhaupt.
 Cetus, Walvisch.
 Cornupis, Hornvisch.
 Delphin, Mer-Swyn.
 Dorcus, Dorf.
 Esaurus, Huse.
 Ypocus, idem.
 Euca, Neunocke oder Lamprede.

Efox, Lachs.
 Ffoca, Merkalp.
 Ffundulus, Gründelcyn.
 Glapidis, Buntvisch.
 Gracius, Creße.
 Guba, Plocze.
 Gubius, Stynt.
 Lumbricus, Peister.
 Lutor, Otter.
 Murena, Moren.
 Murenula, idem.
 Mullus, Wels.
 Ostr. &c. idem.
 Murex, Mervisch.
 Platinus, Gultir.
 Perka, Perske.
 Polipus, D'keley.
 Rodda, Rotauge.
 Rubecula, idem.
 Ruspupa, Halpvisch.
 Saxatilis, Steynbis.
 Salmo, Zalsvisch.

Stagni-

Stagnilopus,) Mer-Haze.	Tenea, Slene.
Stangnilopus,)	Tinca, idem.
Smiulus, Smerle.	Turonilla, Kulperske.
Spinga, Ezerte oder Neze.	Trutta, Borne.
Silerta, Sticheling.	Pactitia, idem.
Sublacus (aut Stamilus) Stogvisch.	Congros, gar groß Dl.
Tenellus, Smerle.	

QVADRVPEDIVM.

TIT. DE QVADRVPEDIBVS.

Agnus, Lamp.	Elephas, Elephant.
Agnellus, Lemechin.	Edus, Ezifelin.
Cingliculus, idem.	Eglocerus, ein hornig Bog.
Aper, Ber.	Ennos, Ezeg.
Aries, Ster.	Erius, Egil.
Afinus, Esel.	Ffoca, Merku.
Afina, Eselhyne.	Molus, Hermil.
Afellus, Eselin.	Migale, idem.
Balans, Schaff.	Monoceron, Eynhorn.
Bos, Barre oder Ochse.	Muriceps, Katir.
Buculus, Ochselyn.	Muto, Schepcz.
Bubalus, Bezint.	Nefrendis, Spone-Berckil.
Camelus, Camil.	Omex, Ebir-Swyn.
Capra, Ezeg.	Onager, Walt Esil.
Caprea, Ezegin Geyf.	Ostrogamus, Clutif.
Caper, Bog.	Porcellus, Berckelyn.
Capriolus, Kreech.	Spinx, Merckaze.
Capricornus, Rebock oder Steynbog.	Syrena, Cobelle s. Mer-Bundir.
Cattus, Kacke.	Scrofa, Zu.
Cattulus, Keczelin.	Sus, Swyn.
Cervus, Hirs.	Verrex, Ramil oder Ster.
Cerva, Hinde.	Equus, Pfert.
Corida, Hornlos.	Equa, Kobil.
Dama, Hamstir.	Gaballus, Hengist.
Dromidarius, Spente.	Palofridus, Wöle.
	Dromeda, Wiltspferd.

VERMIVM.

TIT. DE VERMIBVS.

Acalabus, Heuschrecke.	Glis, Ratte.
Apis, Bienen.	Idris, Wasser-Rattir.
Construx, Wyzil.	Lacerta, Eidechse.
Aspis, Schlange.	Lamia, Meer-Wunder in Tuncbrau-
Asilus, Wespe, Horle, Hymmil.	ven gestalt.
Accatus, Weibel.	Limbricus, Regenwurm.
Basilicus, Eytworm.	Limex, Schnecke.
Bombex, ein Worm, der Seyde	Licusta, Heuschrecke.
spint.	Lumbricus, Spulwurm.
Bufo, Frote.	Martua, Wassermus.
Brucus, Kever.	Onix, idem.
Candarides, Glymachin.	Mustela, Bessil.
Cantardo, Laupvorsch.	Noctiluca, Glymechin.
Ceraustes, Hornechte Schlange.	Papilio, Eizwevaldir.
Cicada, Heyme.	Pediculus, Luse.
Cimex, Wanze.	Pulex, Bloch.
Cinifes, Hundisflige.	Rubiter, Nistwurm.
Cinonica, idem.	Scrabeus, Weibel.
Cistela, Waltnus.	Scrabo, idem.
Culex, Mücke.	Sanguisuga, Eigel.
Curtus, Schiltfrote.	Sorex, Wassermus.
Eruca, Rupe.	Talpa, Moltwurf.
Erugo, Meltau.	Terma, Made.
Ferocella, Eizwevaldir.	Teredo, Holzwurm.
Formica, Dmeise.	Turmus, Fleischmade.
Grillus, Heyme.	Vipera, Notir.

